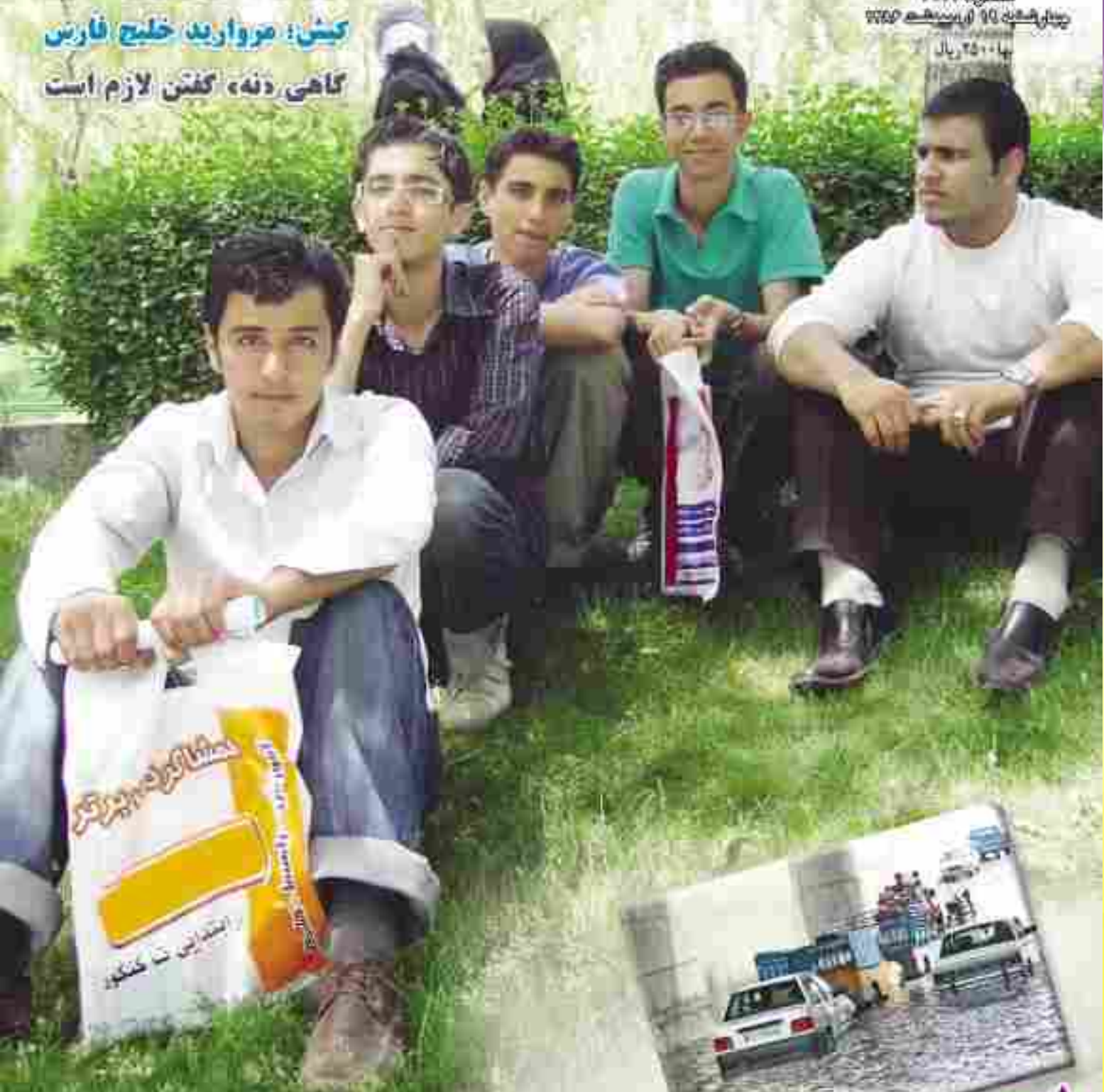

شماره ۳۳۷۷
پرتال شماره ۹۵ (۱۰ پانزدهم ۱۳۸۵)
بها ۲۵۰۰ ریال

گزارش رنگی: یکی از هیجان‌انگیزترین بازیها با تاریخ
کیومرث هاشمی: این‌ها بحث‌های تبعیض نژادی است
آتش بس را شکستم و پای سفره عقد نشستم
پاکستان، آبستن تحولات سیاسی جدید
همسرم از جنس زمینی‌ها نبود
کیش: مروارید خلیج فارس
گاهی «نه» گفتن لازم است

اینجا وقت طلا نیست

جنتنواره توت فرنگی LG

زمان جشنواره: ۱۰ میلاد حضرت فاطمه (س) و روز مادر (۸۶/۲/۲۳) تمدید شد

با خرید محصولات خانگی **الژی**
در جنتنواره ویژه شرکت گل‌دیزان شرکت نمایید.

یک دستگاه **بنز** Class C
Mercedes-Benz

۲۰ دستگاه
PEUGEOT
206SD

جشنواره تا روز مادر
تمدید شد

بانوی ایرانی، لایق بهترین‌هاست

گل‌دیزان صنعت خرید شماست
مرکز اطلاع رسانی و خدمات مشتریان: ۰۲۱-۸۲۷۳۳۰

۳	یاد و یادواره
۴	یادداشت هفته
۶	تفسیر سیاسی
۸	سه گانه
۹	نگاه هفته
۱۰	گزارش شهرستان
۱۲	مسابقه قرآنی
۱۳	اینجا وقت ملاست
۱۴	داستان زندگی
۱۶	یک هفته حادثه
۱۷	قطاری به سوی ازمیر
۱۸	گزارش هفته
۲۰	مشاور خانواده
۲۲	خاطرات کلانتر
۲۴	درس زندگی
۲۵	پرسش ویژه، پاسخ ویژه
۲۶	ماجراهای خواستگاری
۲۷	در پیچ و خم دادگاه
۲۸	گزارش از زندان
۳۰	رفتارها و واکنشها
۳۲	دستپخت عدسی
۳۳	اطلاعات مفتکی
۳۴	از گوشه و کنار جهان
۳۶	ماجراهای واقعی
۳۷	ورزشی
۳۸	صدای سبز بسنج
۴۰	عکسها و حرفها
۴۱	پیامهای رایگان
۴۲	تماشاگاه راز
۴۴	در قلمرو داستان
۴۶	ترازو
۴۷	نوشته های ناب
۴۸	جدول
۴۹	باهش خود کلنجر بروید
۵۰	جنگ هنر
۵۴	داستانهای آلفرد هیچکاک
۵۵	فرهنگ مردم
۵۶	جهان هنر
۵۷	برترین عکسهای نیم قرن اخیر
۵۸	ورزشی
۶۰	گزارش خارجی
۶۲	در حلقه رندان
۶۳	هفته بعد شما
۶۴	عبور از دریای سرخ
۶۶	نقاشی های شما

یاد و یادواره

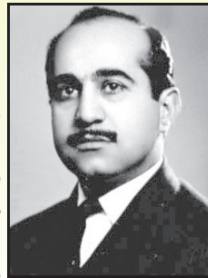
ساروز عملیات بیت المقدس

بیستم اردیبهشت ماه سال ۱۳۶۱ هجری شمسی، رزمندگان اسلام در ادامه عملیات ظفرمند بیت المقدس، منطقه شلمچه را از تصرف قوای بعثی آزاد کردند. در این روز با آزادی شلمچه، اراضی آزاد شده به دست نیروهای پرتوان اسلام حدود ۲۰۶۰ کیلومترمربع محاسبه شد و تعداد هوپیمایهای سرنگون شده دشمن به بیش از ۲۶ فروند رسید.

درگذشت حبیب یغمایی

در ۲۴ اردیبهشت ماه سال ۱۳۶۳ هجری شمسی، حبیب یغمایی محقق و نویسنده و شاعر معاصر کشورمان روی در نقاب خاک کشید. یغمایی در سال ۱۳۲۷ شمسی مجله یغما را منتشر کرد و مدت ۳۱ سال این مجله را انتشار داد. او عاشق زادگاهش، خور، در منطقه کوبر سمنان بود.

از جمله آثار ارزنده استاد حبیب یغمایی «تصحیح آثار سعدی و تصحیح ترجمه تاریخ طبری» را می توان برشمرد.

لغو امتیاز تنباکو

در ۲۴ اردیبهشت سال ۱۳۷۰ هجری شمسی، امتیاز تنباکو با وجود اعتراض مردم مسلمان ایران به مازور تالیوت انگلیس و اگذار شد. براساس این قرارداد امتیاز تولید، فروش و صدور تنباکو به مدت ۵۰ سال به کمپانی رژی و اگذار شد.

اتفاق قرارداد رژی در داخل ایران با مخالفت و اعتراض شدید روحانیون و مردم روبرو شد و پس از اینکه آیت الله العظمی میرزای شیرازی حکم تحریم تنباکو را صادر کردند، مخالفت با این قرارداد سراسر ایران را فراگرفت.

بدین ترتیب شاه قاجار، ناچار قرارداد رژی را ملغی اعلام کرد و کمپانی رژی مبلغ ۵۰۰ هزار لیره غرامت از دولت ایران طلب کرد.

درگذشت دکتر ذبیح الله صفا

دکتر ذبیح الله صفا، مورخ و اندیشمند معاصر در ۱۹ اردیبهشت ماه سال ۱۳۷۸ هجری شمسی بدرود حیات گفت. دکتر صفا، حیات فکری خود را با همکاری در مجله ادبی مهر آغاز کرد، سپس مجله ادبی سخن را دایر و بعد از مدتی روزنامه شباهنگ را منتشر کرد. از دکتر صفا آثار ارزشمندی چون تاریخ ادبیات ایران، تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی و تاریخ تحول نظم و نثر پارسی باقی است.

وفات ابن هشام

در اول ربیع الثانی سال ۸۷۵ هجری قمری «ابن حسام» از شاعران معروف قرن نهم هجری وفات یافت. او در یکی از قصبات قهستان می زیست و از ایام جوانی به ادبیات و به ویژه شعر، دلبستگی و گرایش بسیار داشت و از جمله آثارش می توان به دیوان قصایدی اشاره کرد که در ستایش ائمه اطهار (ع) است. همچنین مثنوی خاوران نامه در بحر متقارب در شرح جنگهای حضرت علی (ع) از دیگر آثار او است.

آغاز به کار نخستین تلویزیون جهانی

در یازدهم ماه می سال ۱۹۳۵ میلادی، نخستین فرستنده تلویزیون جهانی به نام «نیکو» در شهر برلین کار خود را آغاز کرد. این فرستنده به پاس قدردانی از پاول نیکو به نام او نامگذاری شد. نیکو تحصیلاتش را در فیزیک به پایان رساند و تحقیقات گسترده خود را آغاز کرد و سرانجام طریقه تبدیل عکس به امواج و تشکیل مجدد آنها را کشف کرد. به عبارت دیگر، نوعی از تلویزیون را اختراع کرد که امروزه شکل تکامل یافته آن در دسترس همگان است.

صاحب امتیاز:
شرکت ایرانچاپ
(موسسه اطلاعات)
مدیر مسوول و سردبیر:
فتح الله جوادی

معاون سردبیر: سیداحمد شهابی
معاون فنی: محمود صفادار
ناظر چاپ: کریم ملکی
صفحه آرا: محمد جعفر صباغی خسروی
زهره کوچکی
حروف نگار: اسماعیل غلامی
نشانی: تهران - بلوار میرداماد - خیابان نفت
جنوبی - موسسه اطلاعات - اطلاعات هفتگی
کد پستی: ۱۵۴۹۵۱۱۹۹
تلفن: ۲۹۹۹۳۴۰۴ - ۲۲۲۲۶۲۲۶
نمابر (فاکس): ۲۲۲۷۱۸۱۳

Email: haftegi @ etteleat.com

تلفن آگهی های مجله اطلاعات هفتگی: ۲۲۲۲۳۵۰۷
چاپ از: ایرانچاپ
چاپخانه موسسه اطلاعات - تلفن: ۲۹۹۹۹
شماره ۳۲۷۷ - چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت ۱۳۸۶
۲۱ ربیع الثانی ۱۴۲۸ ۹ می ۲۰۰۷
هرگونه استفاده از مطالب مجله جهت فیلمنامه سینما، تلویزیون و تئاتر و یا چاپ در کتاب منوط به کسب اجازه کتبی است.
مقالات ارسالی پس داده نمی شود.
مجله در ویرایش مطالب آزاد است.

رقم درشت ۲۷۵۰۰ میلیارد تومان

متأسفانه با اندکی تغییر در بهای نفت و مطمئن شدن دولت از عدم سقوط قیمت‌های نفت که در پایان سال گذشته افت بهای آن باعث شده بود تا دولت سیاستهای سخت‌گیرانه‌تری را در مصرف دلارهای نفتی در پیش بگیرد، مجدداً شاهد اوضاع نابسامانی هستیم که اقتصاد ایران را در آستانه خطر قرار خواهد داد. همه ما نتایج فروش دلارهای نفتی و تزریق آن به بدنه اقتصاد، افزایش نقدینگی و تورم کمرشکن ناشی از آن را ملاحظه کردیم، اما با این همه لایحه دولت در بازگشت بهای گازوئیل به قیمت سال گذشته، درحالی که در لایحه پیشنهادی قیمت ۴۵ تومان برای آن در نظر گرفته شده بود و تصویب این لایحه در مجلس به جهت آنکه مجلس نمی‌خواسته است توپ افزایش قیمت در آستانه انتخابات مجلس جدید به زمین او بیفتد، همه و همه نشانه‌های نگران‌کننده‌ای را از ادامه و استمرار سیاست توزیع ناعادلانه یارانه‌ها مورد تاکید قرار می‌دهند. بدون اینکه نه دولت و نه مجلس مشخص کنند نزدیک به هزار میلیارد تومانی که براساس لایحه بودجه برای این افزایش قیمت پیش‌بینی شده بود، حال با حذف آن قرار است از کدام محل تامین گردد؟ به سخن دیگر بدون آنکه محل تامین این بودجه مشخص شده باشد، دولت و مجلس در یک اقدام ناگهانی قیمت‌های سال گذشته را تثبیت کردند، بدون آنکه مشخص کنند این میزان پول از کجا باید تامین شود؟ حتماً دوباره معادل یک میلیارد دلار از صندوق ذخیره برمی‌دارند و به این موضوع اختصاص می‌دهند! یک میلیارد دلاری که قاعداً هزینه واردات خواهد شد تا به جای آن ریال به خزانه دولت واریز شود. با چنین سیاستهایی کاملاً پیداست که اقتصاد ره به کجا خواهد برد.

در شماره گذشته گفتیم که مهمترین وظیفه دولت آموزش، امنیت، بهداشت، ایجاد اشتغال و تامین رفاه برای شهروندان است و باز عرض شد که دولت به جای پرداختن به مهمترین وظیفه خویش به اموری می‌پردازد که قاعداً به او مربوط نیست و باز گفتیم که سیاست پرداخت یارانه سوخت، خود یکی از مهمترین عوامل رشد نقدینگی و گسترش فقر در جامعه است. حال کمی با اعداد و ارقام بازی می‌کنیم. ۱۵۰ میلیون لیتر گازوئیل و بنزین در کشور مصرف می‌شود که متوسط یارانه پرداختی به این دو فرآورده ۵۰۰ تومان است. یک ماشین حساب بردارید و ۱۷۵ میلیون را در ۵۰۰ تومان و در ۳۶۵ ضرب کنید. رقم خیره‌کننده ۲۷ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان به دست می‌آید. حال ببینید در جامعه و در اقتصاد چه واقعیاتی وجود دارد.

جامعه ایرانی متشکل از کشاورزان، کارگران، کارمندان دولت، مشاغل آزاد، حقوق‌بگیران و مستمری‌بگیران و باننشستگان است. در این میانه گروه قابل توجهی هم تحت پوشش کمیته امداد زندگی می‌کنند. به دلیل ناتوانی دولت در تقسیم عادلانه

ثروت در جامعه، بسیاری از خانواده‌هایی که زیر پوشش کمیته امداد قرار دارند با مستمری زیر ۵۰ هزار تومان روزگار می‌گذرانند. بخش اعظم مستمری‌بگیران و باننشستگان هم زیر ۲۵۰ هزار تومان از بیمه (تامین اجتماعی و باننشستگی کشوری) دریافت می‌کنند. بخش قابل توجهی از جامعه کارگری و کارمندی کشور هم متوسط حقوقی معادل مستمری باننشستگان دارند. اما در این میانه عده‌ای راه خود را جدا کرده‌اند. مثلاً نمایندگان مجلس، وزرا، مدیران شرکتهای دولتی، کارمندان عالی‌رتبه، اعضای هیات مدیره شرکتها، مدیران و مسوولان بانکها، اساتید دانشگاه و دانشگاهیان، بخش قابل توجهی از وزارتخانه‌های نورچشمی مثل نفت، نیرو و... اینها همه بین یک و نیم تا سه میلیون تومان حقوق می‌گیرند. بخش قابل توجهی از شاغلان بخش خصوصی هم درآمدهای خود را به همین حدود رسانده‌اند. یعنی بخش خصوصی معطل دولت نمی‌ماند تا معادل دولتیان و اقشار پایین دستی جامعه حقوق بگیرند. از طرف دیگر اقتصاد ایران ویژگی‌های منحصر به فردی دارد. بعضی از اندامهایش به شدت بزرگ شده و متورم است و بعضی‌ها به شدت لاغر مانده‌اند. در سبد هزینه خانوار این اقتصاد، هزینه مسکن، قیمت مواد غذایی از جمله گوشت، مرغ، برنج، حبوبات، تخم مرغ، میوه، لوازم خانگی، پوشاک، اتومبیل، هزینه درمان و... به قیمت جهانی یعنی به دلار و در بعضی موارد بیشتر از قیمت جهانی است. مثلاً شما بامتری پنج هزار دلار می‌توانید در تگزاس یا آریزونا ویلایی شیک بخرید. پس شما بخش اعظم این سبد هزینه را با دلار تهیه می‌کنید، اما بخش اعظم کارمندان و کارگران به ریال حقوق می‌گیرند. دولت به بهانه خدمت به مستضعفان و محرومان، برای آنکه حق طبیعی بدنه عائله خود را نپردازد، یعنی به دلار نپردازد، قیمت سوخت را بهانه می‌کند، اما واقعیت چیز دیگری است. بگذارید کمی با آن رقم بالا بازی کنیم.

تمام کارمندان دولت کمتر از سه میلیون نفراند که از این عده حدود ۲/۵ میلیون نفر حقوق پایین دارند. اگر ما به همه آنها بخواهیم حداقل ۱۵۰ هزار تومان به عنوان یارانه سوخت اضافه کنیم تا تغییری در سطح زندگی آنها ایجاد شود، به ۳۷۵ میلیارد تومان در ماه نیازمندیم، یعنی حدود چهار هزار و پانصد میلیارد تومان در سال. اگر افراد تحت پوشش کمیته امداد، مستمری‌بگیران و باننشستگان و کارگران تحت پوشش بیمه که حقوق پایی دارند را ۴/۵ میلیون نفر حساب کنیم، برای ترمیم حقوق مناسب آنها به هشت هزار و صد میلیارد تومان دیگر در سال نیازمندیم. تا به اینجا هفت میلیون خانوار (۳۵ میلیون نفر در این مجموعه تحت پوشش قرار می‌گیرند و حدود ۱۵۰ هزار تومان بر درآمدشان افزوده می‌شود) یعنی حدود ۵۰ درصد حقوقشان را افزایش دادیم. تا به حال جمع هشت هزار و صد میلیارد تومان و چهار هزار و پانصد میلیارد تومان، رقم ۱۲ هزار و ۶۰۰ میلیارد تومان را شامل شده است. همانطور که می‌دانید این رقم حتی نیمی از یارانه سوخت را شامل نمی‌شود.

اگر براساس نظر کارشناسان، واقعی شدن بهای بنزین و گازوئیل در کشور حداکثر ۳۰ درصد نیز تورم به همراه بیاورد، ما قادر خواهیم بود ۵۰ درصد بر درآمد خانوارهای حقوق‌بگیر و کم درآمد جامعه بیفزاییم، ضمن آنکه دولت توانایی پیدا می‌کند تا با نزدیک به ۱۲ هزار میلیارد تومان باقیمانده این یارانه

به مهمترین وظیفه‌اش یعنی تامین مسکن مناسب و نیز پرداخت اعتبارات تکلیفی که فشار زایدالوصفی را بر بانکهای کشور آورده و می‌آورد و خود یک عامل تورم و گرانی است و توسعه حمل و نقل ریلی و جاده‌ای و... اهتمام کند. اگر دولت به جای دخالت‌های متعددی در حوزه‌های گوناگون، مثل بسیاری از کشورهای پیشرفته با علم به اینکه کشور جوان ایران نیازمند مسکن کافی برای تشکیل زندگی جوانان و پرهیز دادن آنان از فساد و تباهی است، اگر با دخالت در همین حوزه و اختصاص یارانه‌های ناعادلانه سوخت به ساخت خانه‌های ارزان قیمت و استیجاری اهتمام می‌ورزید، در حال حاضر جوانان این مملکت برای تشکیل خانواده این همه دغدغه نمی‌داشتند. متأسفانه در همه این سالها، دولتها این عرصه را در دست در اختیار دلالت و سودجویان قرار دادند و از وظیفه اصلی خویش غفلت کردند. پس درمی‌یابیم که راه حل اقتصاد ایران چیزی جز جلوگیری از اتلاف سرمایه‌های ملی و آزاد شدن قیمت‌ها نیست. بی‌جهت طبقات پایین دستی جامعه را وجه المصالحه اشتباهات و تصمیم‌گیریهای غلط اقتصادی خود نکنیم. بی‌جهت به دنبال راهکارهای غیر قیمتی برای حل مشکل سوخت نگردیم. همه شاهد بوده‌اند که چه هزینه‌های هنگفتی برای تغییر جایگاههای سوخت و مکانیزاسیون آن و کارتی کردن پمپ‌های بنزین و صدور کارتهای هوشمند و راه اندازی آن بر اقتصاد ملی تحمیل شده است. همه شاهد بوده‌ایم که دوگانه سوز کردن خودروها که تقریباً در هیچ کشوری به این شکل در دستور کار قرار نگرفته، چه هزینه‌هایی را به بار آورده است و همه شاهدیم که تغییرات ایجاد شده در پالایشگاه‌ها به منظور افزایش تولید داخلی بنزین، ساخت پالایشگاههای جدید به این منظور و... چه هزینه‌های زایدی را بر اقتصاد و بر مملکت تحمیل می‌کند که هیچ کدام در مسیر توسعه کشور کارکردی ندارد و همه اینها به خاطر لجبازی بر سر یک واقعیت شناخته شده است و آن هم چیزی نیست جز لزوم واقعی شدن بهای سوخت.

همانطور که هفته گذشته عرض کردم، در اقتصادی که مهمترین کالاهای سبد خانوار و از جمله هزینه مسکن دلاری است، نرخ بسیاری از خدمات هم دلاری است، دولت نمی‌تواند فقط به این خاطر که ریالی حقوق می‌دهد، چنین خیانتی را به اقتصاد ملی تحمیل کند. لازم نیست تا فاجعه‌ای را به اقتصاد رخ بدهد و آنوقت در شرایط ناگزیر همه به این واقعیت علمی تن در دهند و سیستم ناعادلانه پرداخت یارانه‌ها را اصلاح کنند. به جای آن ثروتهای جامعه را درست تقسیم و توزیع کنیم. بیش از این گلولی اقتصاد را فشار ندهیم و در مسیر عقب ماندگی قدم برنداریم. یکبار دیگر به رقم بسیار درشت ۲۷ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان که معادل ۷۰ درصد درآمد نفتی کشور است، خوب توجه کنیم و کشور بزرگمان ایران را از جریان توسعه عقب نگه نداریم. با یک چهارم این یارانه می‌شود آنقدر اتوبوس و مینی‌بوس خرید و در حمل و نقل عمومی، حتی در دورترین روستاها به کار انداخت که مردم مشکل حمل و نقل پیدا نکنند. من نمی‌دانم با چه استدلالی دولت محترم و نمایندگان محترم که وکیل این کشور و ملت‌اند، مجدداً اجازه دادند قیمت گازوئیل دست‌نخورده باقی بماند، درحالی که سهم گازوئیل در سبد هزینه حمل و نقل برخلاف همه جای دنیا، حتی ۱۰ درصد هم نیست!

نامه بدون واسطه

تقاضای اعسار کرده ام

بنام خداوند بزرگ و بخشنده
یا ایها الذین آمنوا صبرو صابرو و رابطو و اتقوالله
لعلکم تفلحون

به اطلاع برادران و خواهران دینی خویش
می‌رسانم متأسفانه و با کمال تأسف به خاطر یک
اشتباه کوچک در اوج جوانی ۲ سال است که تاوان
سنگینی را در حال پرداخت می‌باشم. جوانی مانند
شما می‌باشم یک ماه بعد از مراسم عقد با همسر که
دختری سیده نیز می‌باشد. با حس غیرقابل اشباع و
جوانی نزول خواران و طلبکاران در کنج زندان بسر
می‌برم تقاضای اعسار نمودم مبلغ ۲/۰۰۰/۰۰۰
تومان (دو میلیون) از من پیش‌پرداخت خواسته‌اند و
الباقی را قسطی نمودند فقط یک مطلب را می‌گویم و
خدا حافظی می‌کنم. حضرت امیر(ع) می‌فرماید: ای
بسانعت یافته‌ای که گرفتار عذاب شود و چه بسا با
گرفتاری که گرفتاری‌اش موجب ساخته شدن او
گردد.

برادر زندانی و منتظر شما - س. م

یادی از استاد مدنی

من این نامه را از بابل برای شما می‌نویسم. علت
نوشتن این نامه هم مصاحبه‌ای بود که رادیو
مازندران با استاد حسین مدنی انجام داد که از
همکاران قبلی شما بوده و اکنون در بستر بیماری
است. رادیو مازندران در منزل استاد در شهرستان
نوشهر مصاحبه‌ای با او انجام داد و استاد در این
مصاحبه از فعالیت‌های خود در روزنامه توفیق و
روزنامه‌های دیگر و حتی رادیو مطالبی را مطرح کرد
و گله‌مند بود که از اصحاب رسانه‌ها تاکنون کسی
به عیادت او نرفته و تمایل داشتند تا خاطرات تلخ و
شیرین خود در نیم قرن نویسندگی را در اختیار
همکاران قرار دهد. سوالی که برایم مطرح است این
که چرا ما باید بزرگان خود را فراموش کنیم و فقط
به پهلوان زنده برسیم. مثلاً دیگر چرا کسی از مهری
مهرنیا سراغی نمی‌گیرد و یا بسیاری از هنرمندانی
که حال به دوران پیری رسیده‌اند آیا حق این افراد
این است؟

علی علی‌نژاد - بابل

به گذشته خود بی‌اعتنایی نکنیم

اخیراً نمایش فیلم «۲۰۰» موجب ناراحتی و
عصبانیت همگان شد. آیا فکر نمی‌کنید یکی از علت‌های
چنین جسارت غریب‌ها در مورد ایرانیان این است که
ما خودمان به گذشته خود بی‌توجهی می‌کنیم؟ چرا
با وجودی که ما تاریخ تمدن طولانی داریم در
کتاب‌های درسی از تاریخ گذشتگان در این کتاب‌های
درسی چیزی به دانش‌آموزان نمی‌گوییم تا همه
نسبت به گذشته خود و این سرزمین اطلاعات کافی
داشته باشند. چرا بسیاری از حوادث و رویدادهای
تاریخ باستان، زندگی و جنگ‌ها و پیروزی‌های
سلسله‌های گذشته ایرانی به اندازه کافی در کتاب‌های
درسی ما مطرح نمی‌شود. قاعدتاً وقتی خودمان
نسبت به گذشته ملی و میهنی کشور جفا وارد کنیم

و دچار فراموشی شویم، دیگران دل سوخته‌ای
برایمان ندارند. لازم است که آموزش و پرورش، صدا
و سیما، معاونت سینمایی وزارت ارشاد، همه و همه
دست به دست هم بدهند و آثاری درباره گذشته
درخشان تمدن ایران تهیه کنند.

غضنفر پویا - تهران

نیازمند کمک

اینجانب محمود - ص. ساکن خراسان شمالی،
متاهل، دارای دو فرزند که چند سال در نیروی انتظامی
خدمت کردم و چند سال هم شغل آزاد داشته‌ام، به
علت بیماری افسردگی شدید و نداشتن مسکن،
مجبور به بازگشت به روستا شدم و چون هیچ
درآمدی نداشته‌ام تحت پوشش کمیته امداد قرار
گرفتم. قرار شد از وام خودکفایی استفاده کنم که به
علت نداشتن ضامن موفق نشدم. حال خوردم که
سأله‌ها حافظ قانون بوده‌ام در آستانه استیصال قرار
گرفته‌ام. خانواده‌ام در حال متلاشی شدن است. از
مردم خیر می‌خواهم که راهی پیش پای من بگذارند
و دست مرا بگیرند، چون هیچ پناهی جز خدا و مردم
خیراندیش ندارم.

اتحاد ملی و انسجام اسلامی

امسال سال اتحاد ملی و انسجام اسلامی نام
گرفته است. همه ما وظیفه داریم که در جهت حفظ
این اتحاد و انسجام بکوشیم تا دشمنان این ملت
نتوانند در مانع‌اندازند و تزلزلی در بین آحاد مردم
بوجود آورند. وحدت ملی و همدلی و انسجام اسلامی
از عناصر اقتدار و صلابت نظام است و لذا دولت و
ملت ایران با اتخاذ مواضع شجاعانه و مستقل و با
حفظ وحدت در جهت تحقق این شعار قدم برخوانند
داشت. امیدواریم ملت ما با حمایت از رهبر انقلاب و
با حفظ وحدت در جهت رشد و تعالی کام برآورد.
مجتبی آوریده - آمل

کتاب بخوانیم

واژه‌ها و قلم هدیه ملکوت اند. استفاده نابجا از آنان
خیانت به ملکوت. آغاز نگارش لحظه همیشه بودن و
ماندن خاطره‌ها در برگ‌ها. هم آغاز است و هم پایان. اگر
صداقت باشد پنجره دل است که اگر باز کنی در دل
می‌نشینی و سخن و قلم گاه آرام دل‌هاست و گاه آشوبگر
جهان. قلم فراسوی زمان و مکان نگاهی درستی و
صداقت است. قلم قیامت می‌کند. روایت می‌کند.
ملاحت و شکایت و خواندن مهمیز تاختن اندیشه است
و کتاب بهترین عادت طبیعت. هر کتابی به یکبار
خواندن می‌آرد. امام چهارم می‌فرماید: اگر مردم
بدانند که فراگیری دانش و مطالعه و کتاب چه فایده‌ای
دارد، به جستجوی آن می‌رفتند، گرچه با خون دل
خوردن و فرو رفتن در اعماق گرداب‌های پر بیم و خطر
باشد. کتاب نیروی پرحرکت و تکان دهنده‌ای است و
حکمت اندوزی یکی از منافع بی‌شمار آن. پیامد
کتاب‌گریزی نادانی، جنایت، دزدی و جنگ و جهل است.
و کتاب خوب قطره‌های ماندگار از دریای معرفت است.
دکارت مطالعه را همصحبتی با نجیب‌ترین افراد قرون
گذشته و حال تعبیر کرده است. مادر کتاب با خریدمندان
سخن می‌گویم. دنیا از آن کسانی است که کتاب
می‌خوانند. پس بیاییم ما هم کتاب بخوانیم.
فاطمه هادی پور - رشت

نامه به سردبیر

با سلامی گرم و صمیمی خدمت همه شما
خوانندگان خوب و ارجمند مجله اطلاعات هفتگی و با
پوزش همیشگی به خاطر تأخیر در پاسخ به موقع به
نامه‌های شما عزیزان:

○○○

◀ **غلامحسین فیاضی نوغابی** - گناباد: مقاله شما
را به بخش جنگ هنر تحویل دادم. در مورد تهاجم
فرهنگی هم بنده باشما موافقم که متأسفانه و پیشرفت
و فرهنگ را عوضی گرفته‌ایم. نداشتن پول و موبایل
و ماشین بی‌کلاسی نیست. نوع حرف زدن ما و
تفکرات ما باید درست شود.

◀ **عباس عزیزی** - بسطام: سه نکته درباره تولد
رسول اکرم(ص) برای من فرستاده‌اید که متشکرم.
منتظر مطالب دیگری از شما هستم.

◀ **داوود حتم پور خامنه‌ای** - تهران: کارت
خبرنگاری شما صادر و ارسال شده است. فعلاً
کارت‌های خبرنگاری تا آخر شهریور اعتبار دارند و
نمی‌توان کارت‌های یکساله صادر کرد.

◀ **هادی درخشان** - بندرانزلی: نامه ضمیمه
ارسالی را به ترازو داده‌ام تا مورد بررسی قرار گیرد.
همانطور که شما هم اشاره کرده‌اید حقوق
بازنشستگان کافی نیست.

◀ **کاترین ذکریا** - تهران: سعی می‌کنیم نامه شما
را در یکی از شماره‌های آینده چاپ کنیم. موفق باشید

◀ **علی پشنگ** - قوچان: بهتر است نامه شما در بخش
تراز و مطرح شود. لذا نامه شما را به همان بخش دادم.

◀ **مجید کاظمی نوغابی** - گناباد: از مقالات خوب
شما استفاده خواهیم کرد.

◀ **رقیه نوری** - بندرانزلی: من هم از لطف فراوان
شما سپاسگزارم. پیشنهادهای شما را با بخش هنری
و ورزشی در میان می‌گذارم. شماره مورد نظر شما
را در صورتی که در آرشيو داشته باشیم برایتان
می‌فرستم. موفق باشید.

◀ **جواد اعلائی** - مشهد: البته خوانندگانی هستند
که در پی چاپ نامه‌های کمک به مدد هموطنانشان
می‌شتابند. بسیاری از این عزیزان به هیچ عنوان
دوست ندارند نامی از آنها برده شود. از جمله هفته
پیش یکی از جوانان این مرز و بوم که خود
اجاره‌نشین و کارمند بود چکی به مبلغ یک میلیون
تومان برای خانمی که مشککش در همین صفحه چاپ
شده بود، اختصاص داد که خداوند به همه اینها جزای
خیر بدهد. ما تنها وسیله‌ایم و نمی‌توانیم قول بدهیم
که در هر مورد چقدر کمک به دست ما می‌رسد. تنها
کاری که می‌توانیم بکنیم همان واسطه خیر بودن
است. ضمناً حجم نامه‌هایی که حاوی درخواست
کمک است، خیلی بالا است و ما نمی‌توانیم بیش از
یکی دو مورد را هر هفته منعکس کنیم چون حالت
خوبی ندارد.

◀ **عبدالواحد بلوچ** - نیکشهر: لطفاً هر وقت در تهیه
مجله دچار مشکل شده‌اید، موضوع را با روابط
عمومی در میان بگذارید تا اقدام شود.

◀ **نورالله خواجهات** - اهواز: چند مقاله و نامه جدید
از شما به دستم رسیده است. همچنان از لطف شما
سپاسگزارم. موفق باشید.

پاکستان، آپسٹنی تحولات سیاسی جدید

زمینه سازی برای بازگشت بی نظیر بوتو

قاطعیت برپاکستان حکومت کرده و سخنی از کناره گیری او نبوده است.

پاکستان سرزمینی است که در آن اقوام و قومیت ها حکومت کرده و احزاب و جناح های سیاسی نیز وابسته به این اقوام و قومیت ها هستند. به همین دلیل اگر پایگاه احزاب بزرگ و عمده این کشور، نظیر مردم و مسلم لیگ که سالها قدرت را در دست داشته اند، بررسی شود، این واقعیت آشکار خواهد شد که این احزاب در عوض این که ماهیتی فراگیر و همگانی داشته باشند، دارای وابستگی های قومی و منطقه ای بوده و زمانی هم که روی کار آمده اند منافع این اقوام و مناطق را در نظر داشته اند.

در میان تمام احزاب و گروه های سیاسی، یک حزب قوی، منسجم و قدرتمند وجود دارد که در اکثر سالهایی که از استقلال پاکستان می گذرد بر این کشور حکومت کرده است. با این که این حزب دارای فاکتورهای قوی و شاخص بوده، ولی هیچگاه از طریق آرای مردم و یا شرکت در انتخابات روی کار نیامده و منتخب مردم نبوده است، بلکه با کودتا و از طریق اقدام نظامی قدرت را از آن خود کرده است. این حزب در واقع ارتش پاکستان است که قدرت برتر سیاسی پاکستان به شمار می رود و هرگاه به قدرت رسیده توانسته آرامش سیاسی و امنیت نسبی را در این کشور حاکم کند.

ارتش پاکستان را می توان سیاسی ترین ارتش منطقه و حتی جهان به حساب آورد که برخلاف احزاب سیاسی، ماهیتی فراگیر داشته است.

پاکستان در سال ۱۹۴۷ مستقل شد. این سرزمین تا این تاریخ بخشی از هند به شمار می رفت و زمانی هم که شبه قاره هند، تحت سلطه استعماری انگلیس قرار داشت، این منطقه هم توسط استعمارگران اداره می شد.

در زمانی که انقلاب هند، علیه استعمارگران انگلیسی در جریان بود، به دلیل بروز اختلافاتی میان مسلمانان و هندوها، این ذهنیت به وجود آمد که آنها نمی توانند در کنار هم در آرامش زندگی کنند، لذا تصمیم گرفتند ضمن ادامه مبارزه با استعمارگران انگلیسی، زمزمه های جدایی از هند را نیز سر بدهند. در همین ارتباط در سال ۱۹۰۶ گروه مسلم لیگ با هدف تشکیل هندوستان مسلمان شکل گرفت، ولی سال ۱۹۴۰ بود که آنها رسماً مقوله تجزیه مناطق مسلمان نشین از هند را مطرح کردند، زیرا تصور می کردند که قادر به ادامه زندگی در کنار هندوها نیستند.

در سال ۱۹۴۷ شبه قاره هند به استقلال دست یافت. در این زمان پاکستان شرقی و

اوضاع پاکستان در حال تغییر است و زمزمه هایی درباره کناره گیری ژنرال مشرف، رئیس جمهوری این کشور به گوش می رسد. ولی با وجود اینکه مذاکره برای بازگشت خانم بی نظیر بوتو به کشور در جریان بوده و شواهدی هم در این رابطه در دست است، اما طرفین به تکذیب این مسأله پرداخته و آن را نفی می کنند. اینها در حالی است که خانم بوتو امیدوارانه درباره بازگشت خود سخن گفته و ژنرال مشرف هم کناره گیری از مسوولیت های نظامی را رد می کند.

آنچه در پاکستان شاهدیم، مشابه وقایع آخرین ماههای حکومت نظامی ژنرال ضیاء الحق است، ولی حکومت ضیاء الحق با دو حادثه ناگوار همراه بود که به نظر نمی رسد دوران ژنرال پرویز مشرف چنین باشد. زیرا ضیاء الحق که با کودتای نظامی علیه ذوالفقار علی بوتو، پدر بی نظیر، قدرت را در دست گرفته و به حکومت غیرنظامیان پایان داده بود، برای از بین بردن مخالفانش، ذوالفقار علی بوتو را اعدام کرده و مخالفت خود را با حکومت سیاستمداران سنی ابراز داشت.

او که تصور می کرد با در دست داشتن کنترل ارتش و دولت از هر گزندی ایمن است، زمانی که تاریخ مصرفش به پایان رسید، در یک سانحه هوایی، جان خود را از دست داد و به ذوالفقار علی بوتو پیوست.

در فاصله سقوط هواپیمای ژنرال ضیاء الحق و کودتای ژنرال پرویز مشرف، قدرت در دست حکومت های غیرنظامی بود. در این سالها، بی نظیر بوتو از حزب مردم با محمد نواز شریف از حزب مسلم لیگ، هریک به نوبت قدرت را در اختیار داشتند، ولی به دلیل اختلاف با رئیس جمهوری و با حکم رئیس جمهور از کار برکنار شدند. در نهایت نیز پس از درگیری های کارگیل که میان ارتش های هند و پاکستان روی داد، ژنرال مشرف دست به یک کودتای بدون خونریزی که با حمایت و استقبال مردم مواجه شد، زد و نواز شریف نخست وزیر را به زندان افکند.

او می خواست برای زهرچشم گرفتن از غیرنظامیان و سیاستمداران سنتی، نواز شریف را که زندانی بود به اتهام خیانت و سوءاستفاده اعدام کرده و تجربه تلخ ذوالفقار علی بوتو را در زمان حکومت یک ژنرال دیگر تکرار کند، اما وساطت و تلاش های عربستان، سبب آزادی نواز شریف و تبعیدش به این کشور شد که تا امروز ادامه داشته است.

در طول این سالها، ارتش که در رأس آن ژنرال پرویز مشرف قرار دارد، با قدرت و

ایران و جهان

● ایران در اجلاس شرم الشیخ شرکت کرد.
● وزیر علوم اعلام کرد، هیچ دانشجویی نباید به خاطر انجام کار سیاسی در دانشگاه بازداشت شود.

● دبیر شورای نگهبان اعلام کرد که طرح تجمیع انتخابات را حتما رد می کنیم.

● برخورد نیروی انتظامی با استفاده کنندگان از کراوات و پاپیون تکذیب شد.

● فراخوانی مجدد چاقاها و لاغرها به خدمت نظام وظیفه، از سوی دیوان عدالت اداری غیرقانونی اعلام شد.

● مذاکرات الحاق به سازمان تجارت جهانی، امسال آغاز می شود.

● به گفته وزیر بهداشت، تصادف عامل اصلی مرگ و میر در ایران است.

● سران سه قوه پس از مذاکره، طرح های جدید مبارزه با مفاسد اقتصادی را اعلام کردند.

● لایحه تعیین حقوق بازنشستگان به دولت ارائه شد.

● چمران رئیس شورای سوم شهر تهران شد.

● گفته می شود آمریکا با ملاقات دیپلمات های ایرانی با خانواده خود موافقت کرده است.

● فرستاده ویژه اتحادیه اروپا به خاورمیانه اعلام کرد که اعتقادی به تهاجم نظامی به ایران نداریم.

● معاون سلامت و بهداشت سازمان زندانها از ورود مواد مخدر از سوی برخی مأموران به زندانها خبر داد.

● اولین پلیس زن قلابی هم بازداشت شد.

● ببرهای تاملیل به پالایشگاه های دولتی سریلانکا حمله کردند.

● کرزای و مشرف در آنکارا مذاکره کردند.

● سکولارها در ترکیه علیه نخست وزیری عبدالله گل تظاهرات کردند.

● اجلاس مقدماتی کشورهای امضاءکننده پیمان منع گسترش سلاح های هسته ای NPT آغاز به کار کرد.

● اقدامات تروریستی در جهان ۲۹ درصد افزایش یافته است.

● بزرگترین شبکه تروریستی در عربستان کشف شد.

● رهبر القاعده عراق، طی یک درگیری جان خود را از دست داد.

● پوتین پیمان روسیه با ناتو را به حالت تعلیق درآورد.

● دانشجویان افغانی در تظاهراتی خواستار کناره گیری کرزای شدند.

● مشرف برای دوره جدید ریاست جمهوری برنامه ریزی کرده است

غربی در دوسوی هند ایجاد شد که هیچ نوع راه ارتباطی و مشترک نداشتند. البته این وضعیت چندان ادامه نیافت و در سال ۱۹۷۱ میان پاکستان شرقی و غربی درگیری آغاز شد که با پیروزی بنگالی‌ها که در شرق زندگی می‌کردند، همراه بود. در این ارتباط در سال ۱۹۷۱ شرق پاکستان به کشور مستقل بنگلادش تبدیل شد و کشور پاکستان هم فقط شامل بخش غربی این کشور شد. مشکلات پاکستان که سالها بخشی از هند بود با استقلال آن آغاز شده و تا امروز ادامه داشته است، ولی با مرگ محمد علی جناح، بنیانگذار این کشور در سال ۱۹۴۸ پاکستان قدم به دوران جدیدی گذارد که کودتاهای نظامی بخشی غیرقابل انکار از آن است.

در طول این سالها، دو مساله بر روی پاکستان سایه انداخته است که شامل اختلاف و جنگ با هند بر سر منطقه مسلمان نشین کشمیر و حاکمیت نظامیان می‌شود.

نظامیان از سال ۱۹۵۸ توسط ژنرال ایوب خان، حاکمیت را در دست گرفتند و پس از آن نیز هرگاه اراده کرده‌اند، توانسته‌اند غیرنظامیان را کنار زده و به قدرت برسند. آخرین کودتاهای نظامی پاکستان را در سالهای ۱۹۷۷ و اکتبر ۱۹۹۹ شاهد بودیم که اولی را ژنرال ضیاءالحق هدایت کرد. او به همراه سفیر آمریکا در اسلام‌آباد و تعدادی از سران نظامی این کشور در اوت ۱۹۸۸ در یک سانحه سوال برانگیز هوایی جان خود را از دست داد. درحالی که مشرف هنوز هم بر رأس قدرت است. او از ژوئن سال ۲۰۰۰ خود را رئیس‌جمهوری پاکستان نامید.

■ دولت‌های غیرنظامی ■

از سال ۱۹۴۷ که پاکستان به استقلال رسیده در اکثر سالها قدرت در دست نظامیان بوده است. در سالهایی نیز که غیرنظامیان روی کار

بوده‌اند، چندین چهره شاخص بیش از دیگران بر این کشور حکومت کرده‌اند که در این میان می‌توان به خانواده‌های بوتو و نواز شریف اشاره کرد.

در این کشور با وجود اینکه قدرت در دست پارلمان و نخست وزیر است، اما ماده‌ای در قانون اساسی گنجانیده شده که به استناد آن رئیس‌جمهوری می‌تواند نخست وزیر را برکنار کرده و فرمان انتخابات زودرس پارلمانی را صادر کند. اگرچه بی‌نظیر بوتو و نواز شریف بارها خواستند این ماده را حذف کنند، ولی با مقاومت‌هایی مواجه شدند. در فاصله دو کودتای ضیاءالحق و مشرف، دولت‌های غیرنظامی روی کار بوده‌اند. در این سالها بی‌نظیر بوتو و نواز شریف در رأس دولت‌ها قرار داشته‌اند، ولی هر دو آنها امروزه در تبعید به سر می‌برند.

بی‌نظیر بوتو در نوامبر ۱۹۸۸ پس از مرگ ضیاءالحق در انتخابات پیروز شد و به نخست‌وزیری رسید، ولی در سال ۱۹۹۰ به اتهام رشوه و سوءاستفاده برکنار شد و جای خود را به نواز شریف داد. در سال ۱۹۹۲ نواز شریف نخست وزیر و اسحاق خان که اختلاف پیدا کرده بودند، ناگزیر به کناره‌گیری شدند. این مساله راه را برای نخست‌وزیری مجدد بی‌نظیر بوتو هموار کرد، ولی او هم بالغاری رئیس‌جمهوری اختلاف پیدا کرد که به کناره‌گیری از نخست‌وزیری انجامید. این بار نوبت نواز شریف بود که در سال ۱۹۹۷ جانشین بی‌نظیر بوتو شود.

در آوریل ۱۹۹۹ بی‌نظیر بوتو و شوهرش به اتهام رشوه و سوءاستفاده تحت تعقیب قرار گرفتند که سبب زندانی شدن همسرش گردید. از آن زمان بی‌نظیر در خارج از پاکستان به سر می‌برد. از مه ۱۹۹۹ درگیری هندو پاکستان در بلندی‌های کارگیل آغاز شد که پس از پایان درگیری‌ها در اکتبر ۱۹۹۹ ارتش با کودتایی به قدرت رسید. نواز شریف که زندانی شده بود در دسامبر ۲۰۰۰ به عربستان تبعید شد.

در این سالها با وجود اینکه آرامش سیاسی بر پاکستان حاکم بوده و ژنرال مشرف گامهایی در جهت بهبود رابطه با هند برداشته، ولی جناح مخالف همواره از فقدان آزادی و دموکراسی در کشور انتقاد کرده است. همچنین بارها نواز شریف و بی‌نظیر بوتو بر بازگشت به پاکستان تاکید کرده‌اند، درحالی که تاکنون نتوانسته‌اند اجازه ورود به کشور را به دست بیاورند.

پاکستان در سالهای حکومت پرویز مشرف به موفقیت‌های قابل توجهی دست یافته که دلیل اصلی آن را باید در استقرار نظم و آرامش سیاسی دانست. هر چند او بارها مورد سوء قصد قرار گرفته، اما مشکلی که بتواند حکومت او را به خطر بیندازد، دیده نشده است. فقط احزاب و گروه‌ها خواستار استعفای او از فرماندهی ارتش شده‌اند که با مخالفت او مواجه شده است.

زمزمه بازگشت بی‌نظیر بوتو به کشور

و مذاکره او با ژنرال مشرف در شرایطی به گوش می‌رسد که پاکستان خود را برای برگزاری انتخابات آماده می‌کند.

خانم بوتو، تصور می‌کند در صورت حضور در کشورش می‌تواند پیروز انتخابات باشد و یاد دولت حضور یابد. به همین دلیل به تکاپو افتاده است.

دو مساله مشوق بی‌نظیر بوتو بوده که مساله اول انتخابات ریاست جمهوری است و مساله دوم، برکناری بازرس ویژه رسیدگی‌کننده به پرونده مالی او که به عنوان چراغ سبز از سوی ژنرال تلقی شده است.

روزنامه واشنگتن تایمز در این رابطه می‌نویسد: «با برکناری بازرس ویژه رسیدگی‌کننده به پرونده فساد مالی بی‌نظیر بوتو نخست وزیر پیشین پاکستان، این خبر که پرویز مشرف به منظور پایان دادن به انتقادات و تظاهرات چند هفته اخیر بر ضد عملکرد دولت در صدد نزدیک شدن به نخست‌وزیر پیشین است، شکل جدی‌تری به خود گرفته است.»

به نوشته این روزنامه، این خبر زمانی شکل حیاتی به خود می‌گیرد که بدانیم بوتو رهبر حزب خلق پاکستان، بزرگترین حزب سیاسی موجود در این کشور بوده و حزب خلق یکی از منتقدان سیاست‌های دولت پاکستان محسوب می‌شود.

در همین رابطه، یکی از وزرای کابینه پاکستان با تایید این خبر اعلام می‌دارد به منظور کاهش اعتراض‌ها به دولت، احتمال دارد بی‌نظیر بوتو به پاکستان بازگردد.

بوتو از سال ۱۹۹۹ به منظور جلوگیری از بازداشت شدن به علت اتهامات وارده بر وی، مبنی بر درگیر بودن در چند پرونده فساد مالی از پاکستان خارج شده و پس از آن به دستور ژنرال مشرف با بازگشتش به کشور مخالفت شده است.

او از سال ۱۹۹۹ تاکنون در لندن و امارات به سر برده است. با این حال بوتو می‌گوید، در آینده‌ای نزدیک به منظور مذاکره با مشرف درباره تشکیل دولتی ائتلافی به پاکستان بازمی‌گردد.

یکی از مقامات ارشد دولت پاکستان و از مشاوران مشرف به روزنامه انگلیسی دیلی تلگراف می‌گوید، بی‌نظیر بوتو به زودی به زادگاه خود بازمی‌گردد و به حزب وی اجازه داده می‌شود، در تشکیل دولت وحدت ملی شرکت کند.

به گفته وی، آمریکا و انگلیس از مشرف خواسته‌اند به منظور پایان دادن به ناآرامی‌های اخیر با بی‌نظیر بوتو وارد مذاکره شود و از آنجا که مشرف، جایگاه چندان مطلوبی در میان مردم پاکستان ندارد، در آینده‌ای نزدیک با بازگرداندن بوتو به پاکستان اقدام به مذاکره با وی و دعوت از او برای تشکیل دولت ائتلافی می‌کند.

ولی سوال اصلی این است که آیا خانم بوتو و حزب مردم حاضرند وجه المصالحه قرار گرفته و به دلیل حضور در دولت، سپر بلای ژنرال مشرف شوند؟! ■

◆ میوه فروشهای ایران، برخی اوقات بیش از آنکه میوه های ایرانی را در خود ببینند، میزبان میوه های خوش ظاهر و کم مزه خارجی شده اند

سه گانه

کیان فولادی

ادامه قرمزی گوجه فرنگی

هنوز این جمله به یادماندنی رئیس جمهور درذهنها هست که در روزهای گرانی شدید گوجه فرنگی، خطاب به نمایندگان مجلس که به بهای بالای گوجه اعتراض داشتند چنین گفت که: از میوه فروش نزدیک منزل ما بخريد که ارزانتر می فروشد. حدود سه ماه قبل قیمت یک کیلو گوجه فرنگی در تهران و شهرهای بزرگ به وضعیت قرمز، حدود سه هزار تومان رسیده بود، چیزی که شاید در طول تاریخ سابقه نداشت. اعتراضهای فراوانی انجام شد و سیاستهای کنترلی و نظارتی بیشتری هم از سوی دولت برای کاهش بهای این محصول درپیش گرفته شد و پس از مدتی بهای این محصول به وضعیتی که سالهای

فرنگی ظلم می شد، امروز حق تولیدکنندگان و کشاورزان از بین می رود. علت این شوکهای عجیب بازار گوجه فرنگی نیز، نیست مگر سیاستهای غلط برنامه ریزان دولتی که یک روز آنچنان نظارت بر محصولی رها می شود که بهایش به ده برابر قیمت معمول می رسد و روز دیگر چنان متمرکز بر تولید و واردات برخی

پیش داشت برنگشت ولی نسبت به گذشته بسیار پایین تر آمد، اما امروز پس از یک دوره کوتاه چند ماهه، اوضاع چنان تغییر کرده که عده ای از کشاورزان در شهرستانها زبان به اعتراض گشوده اند. گوجه نه تنها از آن بهای قبل از عید تنزل داشته، بلکه خریداران محصولات کشاورزان، حتی حاضر نیستند هر کیلو از این محصول را به قیمت ۴۰ تومان هم خریداری کنند. کشاورزانی که بایدین بازار داغ گوجه فرنگی در روزهای آخر سال زراع خود را زیر کشت این محصول برده اند، امروز حتی هزینه حمل آن را نیز نمی توانند با فروش آن به دست آورند و اگر دیروز در حق مصرف کنندگان گوجه

دوم ۸۳، اول ۸۴

سریال آتش سوزی برخی خودروهای ایرانی، باز هم آغاز شده است. دور جدید آتش سوزی یادآور جدید انتشار اخبار آتش سوزی خودروهای پژو ۴۰۵ ایرانی، از چند هفته پیش آغاز شد و گویی این ماجرا نمی تواند پایان بگیرد. ایران خودرو باز هم پس از انتشار این اخبار، یکبار دیگر فراخوان خود را برای خودروهای پژو ۴۰۵، سمند و پژو پارس که در نیمه دوم سال ۸۳ یا نیمه نخست سال ۸۴ تولید شده اند اعلام کرده و برای حفظ جان سرنشینان و امکان این خودروها، خواسته است که برای رفع نقص احتمالی به مراکز رفع نقص این شرکت مراجعه کنند. گذشته از سهل انگاری که این شرکت مرتکب شد و پیش از این درباره اش گفته اند و شنیده ایم، موضوع مهمتر بی محلی و کم توجهی این شرکت نسبت به اعلام گسترده و یا حتی جلوگیری از حرکت این خودروها است.

بسیاری از مالکان به دلیل بی اطلاعی از چنین فراخوانی هایی، هیچگاه خودروهای خطرناک خود را به نمایندگی های شرکت نمی برند و شرکت نیز هربار که اتفاقی روی

◆ دادستانی کل کشور یکبار مقابل این بی اعتنایی به حقوق مصرف کننده ایستاد، شایسته است این ایستادگی باز هم در مقابل این موجود خاکی ادامه یابد

می آورد، اینکه پروژه ساخت مصلاي بزرگ تهران، کم کم چنان طولانی می گردد که در شرایطی که هنوز کار ساخت بسیاری از بناهای مصلاي باقی است، برخی تجهیزات و ساختمانها که از قبل ساخته شده اند، روبه فرسودگی می رود!

◆ درحالی که بسیاری از بناهای مصلاي تهران به پایان نرسیده، بخشهایی از آنچه ساخته شده رو به فرسودگی می روند

برگزاری هیچ سیستم رایانه ای اطلاع رسانی در نمایشگاه وجود نداشت، اینکه برخی فضاهای نمایشگاهی بیشتر به کارگاههای ساختمانی شبیه اند و اینکه نظم و ترتیب مثل همیشه کالای کمیاب و قیمتی نمایشگاه کتاب شده است تا آنجا که حتی در گزارشی که پس از دیدار مقام معظم رهبری از نمایشگاه منتشر شد، آمده بود که برخی غرفه ها مسوولی برای پاسخگویی ندارند یا مصالح و ابزار ساختمانی هنوز در محوطه اختصاص یافته به نمایشگاه کتاب به فراوانی وجود دارد، اما حضور در نمایشگاه جدید کتاب و دقت در تمام فضا و ساختمانهای تازه تاسیس مصلاي تهران، نکته جالبی را هم به ذهن بیننده

مصلاي کتاب

قبل از شروع نمایشگاه محترم کتاب تهران، گفته شد که با اجرای طرحی جدید، هم می توان فواید برگزاری نمایشگاه کتاب را برای مراجعه کنندگان و خوانندگان حفظ کرد و هم می توان از مضرات و مشکلات آن گریخت. ایجاد نمایشگاه دائمی کتاب در فضای محدودتر و نمایشگاههای استانی و دوره ای که اگر اجرا شود نتیجه ای به مراتب بهتر و بیشتر از نمایشگاه کتاب با شرایط کنونی خواهد داشت. اما امروز که نمایشگاه در حال برگزاری است هم گفتنی ها و شنیدنی ها ادامه دارد. از اینکه در روزهای نخست

چاره درد و مداوای حکیم

در نوشته‌های گذشته به این نکته اشاره داشتیم که منابع همانندسازی ناسالم یکی از الگوهای بدحجابی است. در این میان رسانه‌های تصویری نقشی موثر می‌گذارند. نیز بر این مهم پای فشردم که بدحجابی در جامعه ما نه یک مقوله اعتقادی، بلکه پدیده‌ای هویتی است. فرد بدحجاب نه در پی اثبات یا ابطال یک عقیده است. که اصولاً فاقد این توانایی است. بلکه در پی تثبیت هویتی کاذب است. درمان این اختلال از عهده برخوردهای سطحی خیابانی خارج است. این برخوردها هرچند به وظایف تعریف شده انتظامی جامعه عمل می‌پوشانند، اما در حیطه پرداختن به ریشه‌ها و بنیان‌ها نمی‌تواند مسئولیتی را عهده‌دار شود و از این‌روست که در سالیان اخیر برخورد سرکنگبینی باز خوردی صفرایی را نمایان کرده است و مشکل همچنان پابرجا است.

در بحث هویت با مقوله "پندار از خود" مواجه هستیم. این مقوله خود در قالب دو سؤال، عملیاتی می‌شود: "من که هستم؟" و "من که می‌خواهم باشم؟" نداشتن تصویری یکپارچه و سامان یافته از "خود فعلی" به اختلال در تصور "خود آتی" می‌انجامد. ساده‌تر بگویم. در پاسخ سؤال "من که هستم؟" نوجوان و جوان باید بتواند بر سه نکته مهم و حیاتی اشاره کند:

امنیت خانوادگی، امنیت تحصیلی، امنیت اشتغال و فراغت. ایده‌آل‌ترین وضعیت آن است که هر سه مؤلفه پیش گفته در حدی لازم و متناسب مثلث متساوی‌الاضلاع امنیت را ترسیم کنند. وضعیت مطلوب که لزوماً ایده‌آل نیست آن است که نقص هر یک از اضلاع این مثلث حتی المقدور با ضلع دیگر جبران شود. وضعیت نامطلوب در صورتی است که این مثلث به گونه‌ای بی‌قواره با اضلاع کوتاه و بلند شکل گیرد و بالاخره وضعیت چهارم که همان شکل بحرانی است، فقدان یک، دو و یا هر سه ضلع است.

من فعلاً امنیت خانوادگی را از این بحث جدا می‌کنم؛ از آن روی که عملکرد جامعه شناختی آن نسبت به دو دیگر کم‌رنگ‌تر است، هرچند در جای خود اهمیتی غیر قابل انکار دارد، اما امنیت تحصیلی و امنیت اشتغال و فراغت بدان سبب که جزو عملکردهای جامعه است در میدان سخن ما باقی خواهند ماند.

مقصود از امنیت تحصیلی آن است که فرد دارای توانایی و استعداد تحصیلی نسبت به موفقیت نسبی خود مطمئن باشد و تشویش‌ها و اضطراب‌های ناشی از رقابت‌ها و یا محدودیت‌ها

تمرکز و آرامش را از وی نستانند. منظور از امنیت اشتغال و فراغت آن است که نوجوان و جوان نیازهای سنی، جسمی و روحی خود را چه از نظر کار و شغل و چه از نظر فراغت و تفریح پاسخگو باشد. اگر از یک سو همه راههای تحصیلی به روی دانشگاه آن‌هم در رقابتی خردکننده ختم شود و از سوی دیگر زمینه‌های اشتغال و فراغت به گونه‌ای فاجعه‌بار تنگ و محدود باشد دیگر چه تعریفی از امنیت تحصیلی و امنیت اشتغال و فراغت خواهیم داشت؟

جوانی که همه "خود" را پشت درهای بسته دانشگاه به انتظار رسیده می‌بیند و یا "من که هستم؟" را در بحران بیکاری و فقدان امکانات فراغت و تفریح "من کسی نیستم" می‌یابد آیا چاره‌ای جز "اختلال در هویت" پیش روی دارد؟ و آیا "خودنمایی" در شکل‌های عاریتی از جمله بدحجابی دخترانه و پسرانه یکی از التیام‌های موقتی برای وی خواهد بود؟

نیک می‌دانم که اینگونه مباحث برای ارباب شتاب و اصناف خطاب و عتاب‌چندان مقبول طبع نیست و از قضا مشکل همین جا است که عاقبت اندیشی درمان گرانه فدای عاقبت جویی‌های تسکین آمیز شده است و اقدامات زیربنایی و بنیانی جای خود را به ارشادات خیابانی (!) وانهاده است. تازمانی که بستر جامعه برای جوانان دختر و پسر در دو حیطه "تحصیل" و "اشتغال و فراغت" هموار و بسامان نشود، اختلال هویت نه تنها در شکل بدحجابی بلکه در اشکال دیگر و بدتر همچنان باقی خواهد ماند. این بدان معنی نیست که شرایط دیگر اجتماعی همچون الگوها، ارزش‌ها و ثبات و سکون اجتماعی و سیاسی در این میانه بی‌نقش‌اند؛ فعلاً سخن ما در دو نکته پیش گفته است که می‌تواند غریزه و نیاز طبیعی حب ذات را نه در خودنمایی‌های خیابانی بلکه در خودیابی و هویت جویی ارضاء کند. اگر امروز از اختلالی بنام "خودنمایی" غافل شویم و بدحجابی را تنها در پوشش تنگ و کوتاه تعبیر کنیم، دیر نباشد که پوشش‌های گشاد و بلند، صورت‌های نوتر و جذاب‌تری از بدحجابی را به عرضه گذارند! در آن صورت داروی حجاب را از کدام داروغه باید ستانند؟

در پایان از ذکر دو مهم نتوانم گذشت. نخست آن که تأکید ما بر "تحصیل" نه به معنی آن است که باز هم در کندوکاو در جغرافیای پنهانور این مرز و بوم، در میان درّه و کوهی تابلویی را آزادانه (!) برافرازیم و نام دانشگاه بر آن نهیم، بلکه سخن در امنیت تحصیلی است و این بدان معنی است که هرکس در هرکجای سر منزل تحصیل که متوقف شد، راه را بر ادامه زندگی خود مسدود نبیند و امنیت اشتغال و فراغت را به تجربه نشیند، دو دیگر نکته آن که، سخن مادر ریشه‌های هویتی بدحجابی، به معنی انکار رویه‌های مرضی و یا تعمد‌های غرض ورزانه نیست. شک نیست که در پاک‌ترین کشتزار نیز علف هرزه می‌روید، سخن در این است که اگر برزگر، داس به عصبانیت و بی‌صبری بکشد خوشه‌های پاک و سالم نیز به هرز و هرس خواهند رفت.

محصولات می‌گردد که چنین شرایط سختی برای تولیدکنندگان ضعیف رخ می‌دهد. گوجه کارانی که امروز محصولاتشان زیر نور آفتاب از بین می‌رود تاوان کم‌کاری کسانی را می‌دهند که پشت میزهای بزرگی نشسته‌اند و سیاستهای قابل اعتمادی برای تنظیم بازار به تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان اعلام نمی‌کنند.

تا چند هفته پیش وقتی سری به میوه‌فروشیهای بزرگ می‌زدید، در کشوری که محل پرورش و تولید انواع میوه‌جات و سبزیها است، به انبوه میوه‌های خارجی برمی‌خوردید که به قول برنامه‌ریزان دولتی برای تنظیم بازار و جلوگیری از افزایش قیمت‌ها به میوه فروشیها راه پیدا کرده بود.

از نارنگی پاکستانی و پرتقال مصری تا انگور آفریقایی و سیب لبنانی! این حجم واردات میوه، آن هم در کشوری که باغهای میوه سرشار و باغداران و کشاورزان سرحالی دارد، نتیجه‌ای نخواهد داشت مگر آنکه تا چند وقت دیگر، احوال امروز گوجه‌کاران برای دیگر کشاورزان تکرار گردد و جیب همکاران خارجی آنها، از پولهای نفت ایران پرتر پرت.

می‌دهد، تنها پشت این جمله تکراری پنهان می‌شود که: اعلام کرده بودیم که مراجعه و رفع نقص کنند.

چطور است که زمان تبلیغ و فروش یک محصول جدید که منافع مالی شرکت را به دنبال دارد، هر چند دقیقه یکبار از رسانه‌های مختلف نام این شرکت و محصول جدیدش شنیده می‌شود ولی زمانی که جان مسافران مطرح است، تنها به اعلامیه‌ای و آن هم معلوم نیست چند بار و کجا اکتفا می‌شود؟

دادستانی کل کشور یکبار همت کرد و جلوی این بی‌توجهی به حقوق مصرف‌کننده ایستاد، شایسته است این ایستادگی همچنان ادامه یابد.

کیش؛ مروارید خلیج فارس

کیش که در میان جزیره‌های خلیج فارس همچون یک در گرانها جلوه‌گری می‌کند، از ویژگی‌های منحصر به فردی برخوردار است و به همین سبب همواره جمعیت زیادی از گردشگران ایرانی و خارجی برای تماشای جلوه‌های اعجاب‌انگیز خداوندی، رهسپار آن می‌شوند. میزان باسوادی در این جزیره بالای ۹۳ درصد و میزان اشتغال در آن بالای ۹۸ درصد است. جلوه‌های بدیع و کم‌نظیری در جزیره کیش وجود دارد از جمله: شهر باستانی حریره با ۸ قرن پیشینه تاریخی و...

زیرنظر:
محمدحسین
عسگری

گزارش از:
داوود غرانوش

◆ اسکله تفریحی کیش: کیش دارای اسکله تفریحی کوچکی است که در نزدیکی هتل شایان قرار گرفته و در آن امکانات تفریحی برای گردشگران موجود است.

◆ جایگاه پرندگان و دلفین‌ها: طرح جامع سیاحتی و تفریحی پارک جنگلی جزیره کیش یا پارک دلفین‌ها به فاصله کمی از بازارها و مراکز تجاری کیش قرار گرفته است. این پارک توسط یک سرمایه‌دار ایرانی ساخته شده و تاکنون هزاران درخت نخل در این پارک کاشته شده است.

ضمناً پروژه‌هایی شامل موزه پروانه، پرندگان نادر و دیدنی، دنیای ارکید، کاکتوس و باغ ابریشم، اوشناریوم و اکواریوم زیردریایی، جنگل باران‌های مصنوعی و کوه آتشفشان در این طرح جامع در دست ساخت است. در این مجموعه تفریحی دلفین‌ها و سایر پستانداران دریایی با نمایش‌های جالب خود تماشاگران را سرگرم می‌کنند. در این مجتمع بزرگ نمایشی دلفین‌ها هم اکنون ۸ عدد شیر دریایی جنوبی و شمالی، ۷ گونه دلفین، دو گونه وال، ۶ گونه پنگوئن، ۳ گونه گربه دریایی و یک گونه گراز دریایی نگهداری و آموزش داده می‌شود.

◆ بوستان آهوان: این بوستان با ۲ هکتار مساحت در انتهای خیابان فردوسی کیش قرار دارد و دارای ۱۷ قفس برای نگهداری از انواع حیوانات است. شیر، آهو، روباه، شغال، میمون، گوزن و انواع پرندگان در این بوستان نگهداری می‌شود. تعدادی آهو برخلاف سایر حیوانات که در قفس نگهداری می‌شود، به صورت آزاد در این بوستان زندگی می‌کنند.

◆ آکواریوم: یکی از نقاط جالب جزیره کیش، آکواریوم آن است. در خلیج فارس انواع ماهیان و دیگر آبزیان زندگی می‌کنند که گویی همه در آکواریوم کیش جمع شده‌اند.

◆ بوستان دانشوران: این بوستان یکی از

از لباس‌های سنتی استفاده می‌کنند و به کارهای ماهیگیری و دامپروری اشتغال دارند.

تاکنون ۳۹ خانواده، ۸۹ جنس و ۱۰۴ گونه گیاهی در کیش شناسایی و جمع‌آوری شده است و انواع آبزیان، پرندگان، خزندگان و پستانداران حیات وحش آن را تشکیل می‌دهد.

جاذبه‌های طبیعی

◆ مجموعه درخت سبز: سرازیر شدن آبهای سطحی به قسمتی از منطقه شمالی جزیره کیش که معروف به "دره پرتغالی" است، باعث ایجاد منطقه سرسبزی شده است. نکته جالب توجه اینکه در این منطقه یکی از کهنسالترین درختان "لور" جزیره کیش قرار دارد که مجموعه زیبایی را ایجاد کرده است.

کهنسال‌ترین درخت "لور" جزیره کیش بین ۵۰۰ تا ۶۰۰ سال عمر دارد و بر شاخه‌های این درخت گره‌هایی با نخ یا پارچه زده شده که در نگاه نخست آن را به نوعی مقدس می‌نمایند. گروهی از مردم عقیده دارند که این درخت شگون دارد و برای برآورده شدن نیازهای خود، پارچه‌هایی را به شاخه‌های آن می‌بندند. یکی دیگر از عوامل جذابیت این مجموعه درخت سبز، همجواری آن با شهر تاریخی حریره است.

◆ روستای باغو: یکی از آبادی‌های قدیمی کیش، روستای باغو است که در جنوب غربی این جزیره قرار دارد. این منطقه انبوهی از انواع درختان بومی را در خود جای داده که "درخت کهنسال لور" از آن جمله است.

هم‌اکنون جز چند خانوار دامدار، سکنه دیگری در این روستا زندگی نمی‌کنند. پارک زیبای دلیران با وسعت ۶۰ هکتار در این روستا قرار دارد و از مناطق دیدنی جزیره کیش است.

پیشینه تاریخی

کیش در سالهای دور مرکز عمده صید مروارید و تجارت میان کشورهای بین‌النهرین و هندوستان به‌شمار می‌رفت و در دوره‌هایی نیز به صورت پلی میان اروپا و خاور دور بوده و به ارتباط‌های تجاری بین سه قاره سود می‌رسانده است.

در بیشتر فرهنگ‌های فارسی، معنای واژه کیش مترادف "تیردان" یا "ترکش" آمده است. در کتاب "برهان قاطع" که یکی از معتبرترین کتاب‌های فرهنگی به‌شمار می‌رود، در زمینه جزیره کیش چنین آمده است: "چون بر بلندی‌های اطراف جزیره برآیند، مانند تیری که در ترکش باشد، به نظر آیند." برخی از فرهنگ‌نویسان "قیس" را عربی شده واژه کیش می‌دانند.

ویژگی‌های جغرافیایی

جزیره کیش با ۹۰ کیلومتر مربع وسعت به شکل بیضی در فاصله ۱۹ کیلومتری ساحل جنوبی ایران، ۹۰ کیلومتری بندر لنگه، سیصد کیلومتری غرب بندرعباس و دویست کیلومتری دبی مرکز کشور امارات قرار دارد. طول این جزیره حدود ۱۵ کیلومتر و پهنای آن ۷ کیلومتر و زمین آن تقریباً مسطح است. کیش با میانگین دمای ۲۷ درجه سانتیگراد بالای صفر دارای هوای معتدل و مرطوب است و به طور متوسط هر سال حدود ۱۹۰ میلی‌متر در آن باران می‌بارد.

بر اساس سرشماری که اخیراً انجام گرفته است، جزیره کیش حدود ۳۰ هزار نفر جمعیت دارد که از این تعداد حدود ۳ هزار نفر افراد بومی این جزیره هستند که در منطقه "سفین" سکونت دارند و بقیه جمعیت این جزیره در طی ۲ دهه اخیر به کیش مهاجرت کرده‌اند. اهالی بومی این جزیره

شهر باستانی حریره با ۸ قرن پیشینه تاریخی از جاذبه های تماشایی جزیره کیش است

کهنسال ترین درخت جزیره کیش حدود ۵۰۰ سال عمر دارد!

آکواریوم کیش، جلوه هایی از قدرت الهی را در زیر دریا به نمایش گذاشته است

خوبه بخشی خانواده گی طولانی ترین و محکم ترین و شیرین ترین سعادتهاست و تر

وسیعترین و در دسترس ترین بوستان های کیش است. این بوستان روبروی بازار پردیس قرار دارد. سازمان منطقه آزاد کیش با اعتقاد به درستی راه اندیشمندان و امید به تداوم راه آنان و همچنین به نشانه گرامیداشت یادآنانی که در راه اعتلای دانش و پیشرفت انسانی تلاش می کنند، زمستان سال ۱۳۷۶ خورشیدی، تندیس پانزده تن از دانشمندان معاصر ایران را در این بوستان نصب کرده است.

راههای ارتباطی و مراکز اقامتی

جزیره کیش، یکی از پررفت و آمدترین نقاط در شبکه حمل و نقل هوایی کشور است. در حال حاضر امکان پرواز مستقیم به کیش و بالعکس در بیشتر مراکز استانهای کشور ومان وجود دارد. ده ها نوع هتل مجهز و مجلل و آپارتمان و مهمانسرا در جزیره کیش توسط بخش خصوصی و دولتی ساخته شده است.

♦ **هتل ها:** کیش الیت، داریوش، آبادگران، آرام، آریان، آسیا، آنا، اسپادانا، پارس نیک، ایران پردیس، پرشیا، تاپ زر، خاتم، خیام، دیدنی ها، رویال، سالار، ساها، ستاره کیش، سیمرغ، شایان، شبواوین، صدف، فانوس دریا، فرشتگان، فلامینگو، قائم، گل دیس، مریم، ونوس و...

هتل - آپارتمانهای کیش عبارتند از: ارم، پارسیان، تعطیلات، تماشا، جام جم، فارابی، فاران، فردوس، قاصدک، مروارید و...

♦ **مهمانسرا:** آرام، صدف، میلاد، نخلستان، صحرای ۱ و ۲ و...

همچنین ویلاهای سیاحتی یک و سه طبقه در فاصله نزدیکی از هتل کیش واقع شده که آماده پذیرایی از گردشگران است.

آثار تاریخی

♦ **شهر باستانی حریره:** بقایای این شهر در مرکز ساحل شمالی جزیره کیش قرار دارد، پیشینه تاریخی این شهر به احتمال بسیار قوی به دوره ساسانیان و اوایل دوره اسلامی برمی گردد. بقایای این شهر باستانی در وسعتی بالغ بر ۳ کیلومتر مربع، بازگوکننده این مطلب است که روزگاری شهری بزرگ و آباد در این منطقه وجود داشته که جمعیت زیادی در آن ساکن بوده اند. آنچه امروز از این شهر برجای مانده، جمعی

از معماری شهری است اما کمتر و به ندرت طاق ها، پوشش ها و سقف های آن سالم برجای مانده است جزیره ای موارد که پوشش های طاقی سنگی از گزند تخریب در امان مانده است. بقایای شهر حریره در امتداد ساختمانهای بندرگاه و دفاتر آن، قابل دیدن است. بر اساس اعلام سازمان میراث فرهنگی، شهر حریره ۸۰۰ سال قدمت دارد.

♦ **کشتی یونانی:** روز چهارم مرداد ماه سال ۱۳۴۵ خورشیدی، بومیان کیش شاهد به گل نشستن کشتی عظیمی بودند که در سال ۱۳۲۲ خورشیدی با هفت هزار و ۶۴ تن وزن و ۱۳۶ متر طول در بندرگلاسکو ساخته شده بود که ابتدا "شیپور امپراتور"، ناتورالیست، "سیروس"، فارس، همدان و بعد "کولائف" نام گرفت. تماشای غروب خورشید در پشت "کشتی یونانی" در جزیره کیش فراموش نشدنی است.

این کشتی از نظر تاریخی قدمت و اهمیت چندانی ندارد، اما در سالهای بین ۱۳۳۸ خورشیدی تا یکسال قبل از به گل نشستن، در مالکیت خطوط کشتیرانی ایران بود.

♦ **شهر زیرزمینی کارین:** قنات کیش بیش از ۲۵۰۰ سال قدمت دارد و آب شیرین قابل شرب ساکنان حریره را تامین می کرده است. ولی اکنون به یک شهر زیرزمینی شگفت انگیز تبدیل شده که بیش از ده هزار مترمربع وسعت دارد.

این شهر در عمق ۱۶ متری زیر زمین قرار دارد. سقف آن ۸ متر ارتفاع و بیشتر سقف آن مملو از سنگواره، صدف و مرجانهایی است که به اعتقاد کارشناسان از قدمت فراوانی برخوردار است. گفتنی است خاکهای برداشت شده از کاریز دارای خواص درمانی زیادی است که در "گل درمانی" استفاده های فراوان دارد.

♦ **مساجد کیش:** کیش دارای هفت مسجد و حسینیه است. مسجد امیر(ع)، مسجد خاتم الانبیاء (ص) و مسجد نور از بزرگترین مساجد کیش است. ♦ **مسجد امیر:** از بناهای قدیمی کیش است که در اوایل دهه ۱۳۷۰ با همکاری سازمان میراث فرهنگی کشور و با حفظ عناصر اصلی معماری بومی به شکل زیبایی مرمت شده است. گلدسته های بلند مسجد خاتم الانبیاء و مشرف بودن آن به ساحل دریا، آن را در شمار باشکوه ترین بناهای مذهبی کیش قرار

می دهد. این مسجد در مرحله سفین واقع شده و نماز جمعه کیش در آن برگزار می شود.

♦ **مسجد نور:** بزرگترین مسجد اهالی بومی کیش است و نماز جمعه و جماعت اهل سنت در این مسجد برگزار می شود.

دانشگاه ها

♦ **دانشگاه کیش:** این دانشگاه که در آغاز غیر انتفاعی بود و از طریق کنکور سراسری دانشجو می پذیرفت، هم اکنون به دانشگاه صنعتی شریف و اگذار شده است. اما دوره های کارشناسی آن تا فارغ التحصیل شدن همه دانشجویان فعلی، همچنان ادامه دارد.

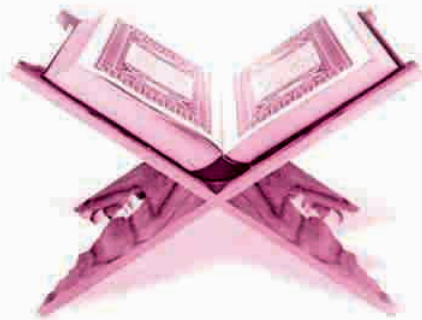
این دانشگاه تاکنون دوره های بین المللی کارشناسی و کارشناسی ارشد در رشته هایی مانند MBA، IT، و مهندسی برق و الکترونیک، و با همکاری دانشگاههایی مانند MMU مالزی و دانشگاه موناخ استرالیا را برگزار می کند.

♦ **واحد بین المللی دانشگاه علوم پزشکی شیراز:** این دانشگاه در حال حاضر ۱۵۰ دانشجو دارد که در ۳ رشته پزشکی، دندانپزشکی و داروسازی مشغول به تحصیل هستند.

کتابخانه ها

چندین کتابخانه بزرگ و مهم در کیش وجود دارد. شهروندان و مسافران می توانند از آنها استفاده کنند ■

مسابقه قرآنی شماره مخصوص نوروز

دیگران و پرهیز از ناشکری نسبت به حضرت باری تعالی است. در ادامه آمده است که آنچه مردان و زنان کسب می کنند، سهم خودشان است و... به این ترتیب بهترین تعبیر همان تعبیر اول یا پاسخ "یک" است. اما با توجه به دشواری مفهوم، کسانی که تنها در همین مورد دچار اشکال شده و همین یک مورد را در پاسخنامه ننوشته و یا گزینه دیگری را انتخاب کرده بودند، در قرعه کشی شرکت داده شده اند.

توضیح در مورد سوال ۸

در قرآن کریم، آیات متعددی در سوره های گوناگون درباره داستان حضرت موسی، فرعون و قوم بنی اسرائیل و پیمان شکنی آنها وجود دارد. شاید داستان حضرت موسی پس از داستان حضرت یوسف، بیشترین حجم آیات قرآن کریم را به خود اختصاص داده است.

نکته دیگر اینکه قصه حضرت موسی و بنی اسرائیل تنها در یک سوره نیامده است.

در سوره بقره، ۵۶ آیه به این موضوع اختصاص یافته است. در سوره اعراف بیش از ۵۵ آیه، در سوره طه ۵۷ آیه، در سوره شعراء نزدیک به ۵۰ آیه و در سوره قصص ۴۶ آیه به این موضوع اختصاص یافته است.

در سوره های آل عمران، ابراهیم، مؤمن، زخرف، مائده، نساء، دخان، نازعات و نیز آیات معدودی نیز در چند سوره دیگر قرآن کریم در این باره صحبت شده است.

با توجه به سوال مطرح شده، پاسخ صحیح "سوره بقره" بوده است، اما از آنجا که در سوره های شعراء و قصص نیز آیات متعددی به این موضوع اختصاص یافته، کسانی را که به این دو سوره هم اشاره داشتند، در قرعه کشی برندگان نهایی شرکت داده ایم.

مرحله نهایی

اسامی کسانی که به مرحله نهایی راه یافته و در فهرست کاندیداهای برندگان قرار گرفته و در قرعه کشی نهایی شرکت داده شدند.

سجاد حاتمی از ایلام، سمیه مهدی بیرقدار از شیراز، لیلا ذوالقدری از میانه، سلیم محمدی از زنجان، خدیجه مؤذنی از سلماس، زهرا گودرزوند چگینی از قزوین، فاطمه حسینی رنجبر از رفسنجان، محمود، مهدی و محمدعلی حسینی رنجبر از رفسنجان، معصومه موسیوند از نهاوند، رقیه بیات از زنجان، سیده فریده حسینی از شهرری، زهرا حجابیدخت از تبریز، مهدی رنجکش از آستارا، محمدعلی باقری جبلی از قم، زهرا مردانی از نجف آباد، نرگس هافتی از ساری، حسین وطنخواه از

بسیار خرسندیم که مسابقه قرآنی شماره مخصوص نوروز با استقبال خوب شما خوانندگان ارجمند روبرو شده است. همین استقبال ما را بر آن داشت تا از این پس در پایان هر فصل یک مسابقه از این دست برگزار کنیم. البته در مسابقات بعدی سعی خواهیم کرد تا محدود ابهامات مسابقه نخست هم از بین برود و سوالات مناسب تر و پرمحتوای ارائه شود با این توضیح و با تشکر فراوان از استقبال خوب شما.

نخست به پاسخ سوالات مسابقه می پردازیم.

♦ پاسخ سوال اول، سوره واقعه ♦ پاسخ سوال دوم، آیات ابتدایی سوره ملک ♦ پاسخ سوال سوم، سوره "یس" ♦ پاسخ سوال چهارم، سوره عصر ♦ پاسخ سوال پنجم، سوره یوسف ♦ پاسخ سوال ششم، سوره نور ♦ پاسخ سوال هفتم، غبطه مالی نخوردن به دیگران ♦ پاسخ سوال هشتم، سوره بقره ♦ پاسخ سوال نهم، سوره انعام ♦ پاسخ سوال دهم، پرهیز از سوءظن و خبرچینی ♦ پاسخ سوال یازدهم، نگوشت متکبر و خودخواه ♦ پاسخ سوال دوازدهم، سوره شمس ♦ پاسخ سوال سیزدهم، بیتیم را میازار و فقیر را از خود دور مکن ♦ پاسخ سوال چهاردهم، سوره زمر ♦ پاسخ سوال پانزدهم، سوره توبه ♦ پاسخ سوال شانزدهم، سوره اسراء ♦ پاسخ سوال هفدهم، از آن روز بترسید که هیچکس بجای دیگری مجازات نمی شود ♦ پاسخ سوال هیجدهم، سوره مزمل ♦ پاسخ سوال نوزدهم، آیات انتهایی سوره بقره ♦ پاسخ سوال بیستم، سوره الرحمن است.

توضیح در مورد سوال ۶

در قرآن کریم، خداوند در آیات متعددی درباره نهاد خانواده، پرهیز از تهمت زدن به زنان، توصیه به ازدواج و مسایل خانوادگی، بابشرح صحبت کرده، اما در سوال مربوطه آمده بود که در کدام سوره و در نزدیک به نیمی از آیات در این باره صحبت شده است. گرچه در سوره نساء، آیات بسیاری به این موضوع اختصاص یافته، اما حجم این آیات کمتر از یک چهارم آیات سوره را تشکیل می دهد در حالی که در سوره نور نزدیک به نیمی از آیات در این باره است و لذا گزینه صحیح، گزینه شماره ۲ است.

توضیح در مورد سوال ۲

در سوره نساء آیه ای وجود دارد که با عبارت ولا تتمنوا ما فضل الله... آغاز می شود. تتمنوا یعنی آرزو و تمنوا و لا تتمنوا یعنی آرزو نکردن و تمناداشتن و در نهایت غبطه نخوردن به دیگران بخاطر اینکه چرا خداوند فضلش را به برخی بیشتر از برخی دیگر عنایت کرده است و مفهوم اصلی آیه غبطه نخوردن به

ساری، جلیل راستی از شیراز، محمدعلی وطنخواه از بهشهر، کامبیز نورانی نیایکی از آمل، مهسا صالح از همدان، حسینعلی مالکی فروشانی از اهواز، فرشید عباسی از شاهرود، صدیقه گودرزوند از قزوین، محمد محسنی از قم، باقر بابایی چگینی از قزوین، کمال گل محمدی از اروانسر، صابر مردانی از تبریز، صدیقه ناطقی از چابهار، مریم طالبی فروشانی از اصفهان، انسیه کریمی از اصفهان، سیده سمیه عبدالله زاده از بابل، محمدرضا کرمعلی از نهاوند، سمین جغتایی و امین رئوفی از جغتای، نقی رحمانی از فریدونکنار، پروین زمانی از مشهد، صفیه ملازینلی از قزوین، خدیجه، محمد، حسن و فاطمه گودرز چگینی از قزوین، علی سیدحقیقی از سرخس، سکینه اسماعیلی پور از قزوین، یاسر شاکری از فیروزآباد، معصومه مهریانی از آستارا، زینب لطفی نیا از رشت، منیژه ناصری لاریجانی از آمل، مریم کریمی از اصفهان، حمید فضل الهی از تبریز، حسن یزدان پناه از فسا، راضیه الله شناس از فسا، سعید عالی شوندی از بندرعباس، جعفر سینایی مفرد از اهواز، فاطمه نجف علی از شهریار، رقیه نوری از بندرانزلی، سرور قاسمی نیا از کاشمر، مریم رنجکش از آستارا، اکبر شمر آزاد از میانه، جعفر قائمی از ایلام، کمینه فریادی از ایلام، احمد مهربان رضایی از آمل، الهه شهریاری ایوانکی از سمنان، زهرا ملکبان از بشرویه، و محمد ابراهیم جلا، زهرا سخن خوش، قدم خیر سمعی، پروین خروش، مصطفی جعفری، هدیه شیخ طاهری، فاطمه رئوفی، فرزانه محمدی و احمدی از تهران.

اسامی برندگان که به قید قرعه انتخاب شدند:

۱. سیدباقر بابایی چگینی از قزوین
۲. محمدعلی باقری جبلی از قم
۳. کامبیز نورانی نیایکی از آمل
۴. سرور قاسمی نیا از کاشمر
۵. زهرا سخن خوش از تهران

برندگان مرحله دوم

- ۱- فاطمه حسینی رنجبر از رفسنجان
- ۲- سمیه مهدی بیرقدار از شیراز
- ۳- سیده فریده حسینی از شهرری
- ۴- هدیه شیخ طاهری از تهران
- ۵- سها صالح از همدان
- ۶- مریم کریمی از سجزی
- ۷- زهرا حجابیدخت ایمن از تبریز
- ۸- کبری حسامی فر از آران و بیدگل
- ۹- مرضیه عباسی از شاهرود
- ۱۰- حسینعلی مالکی فروشانی از اهواز

به هریک از برندگان مرحله اول یک لوح از طرف مجله اطلاعات هفتگی به همراه ۴۰۰ هزار ریال وجه نقد تعلق خواهد گرفت.

ضمناً برای ۱۰ نفر مرحله بعد نیز لوح یادبود به همراه یک هدیه فرهنگی ارسال خواهد گردید.

باران رحمت و ... اینجا وقت طلا نیست

از: فتنه احدی

افزود: الان نزدیک ظهر است و حتی نیمی از آب را نتوانستند با موتور پمپ ها جمع آوری کنند. وی افزود: این منطقه مربوط به شهرداری مناطق ۲ و ۹ کرج است که هیچ یک جوابگو نیستند و با توجه به اینکه شش ماه از گشایش این پل می گذرد، اما هنوز کامل نشده و دارای نواقص بسیاری است.

ما هم حرف داریم

بعد از پایان گفتگو، مشغول عکاسی بودم که ناگهان آقای مسنی از بالای پل فریاد زد، خانم خبرنگار چرا با ما صحبت نمی کنید؟ لطف کنید به درددل ما گوش کنید و من با حرکت دست به او فهماندم که حتماً به سراغش خواهیم رفت. و با هر سختی که بود به سمت بالای پل به راه افتادم و وقتی به مقصد رسیدم جمعیتی کثیری از مردم را دیدم که برای تماشای صحنه زیر پل جمع شده بودند. برخی با گوشی های همراه تصویر می گرفتند، برخی عصبانی و کلافه بودند و بعضی منتظر و به ساعت مچی خود نگاه می کردند.

به هر حال به سوی آقای مسن رفتم. مرد جافتاده و مودبی بود که با ابراز شرمندگی از فریادهایش گفت: من از صبح زود اینجا هستم و اتومبیلم در ترافیک گیر کرده و هر کدام از این ماموران هم یک حرف می زنند. تمام افرادی که در این مکان هستند از فعالیت روزانه خود بازمانده اند و تمام برنامه های امروزشان به هم ریخته است. از مسوولان تقاضا کنید تا برای برطرف کردن مشکل این پل اقدام کنند. از شهرداری بخواهید تا چاره ای بیاندیشند.

بعد از جداشدن از آن آقا بادیدن ترافیک یک کیلومتری مانده بودم چگونه راه برگشت را پیش بگیرم، ناچار از میان اتومبیل هارد شدم و مسافتی را پیاده پیومدم تا بالاخره توانستم سوار اتومبیل شوم. در بین راه در این فکر بودم که تا چه زمان مردم باید از بی مسوولیتی دیگران دچار مشکل شوند. چند سال باید طول بکشد تا مشکلات شهری حل شود.

هر روز مساله ای مردم را به زحمت می اندازد. ترافیک، آلودگی هوا، زیاده های شهری، ساخت و سازهای غیرمجاز، تغییر شکل معابر و خیابانها و غیره عواملی هستند که روزانه مردم را دچار مشکل می کند و حالا هم که باران رحمت خداوند بخاطر غیر اصولی بودن معابر شهری برای مردم ایجاد زحمت کرده. خدا به خیر کند.

نزول باران رحمتی است از سوی خداوند که موجب شادمانی مردم می شود اما برخی مواقع این نعمت خدایی برای خیلی ها مشکل ساز و باعث مختل شدن زندگی آنها می شود. یکی از شهرستانهایی که بعد از بارش باران دچار مشکل می شود شهرستان کرج است که بارش های متعدد اخیر در این شهرستان باعث مسدود شدن بسیاری از گذرگاهها، آب گرفتگی معابر، خیابانها، بدمنظره شدن چهره شهر شد و مشکلات فراوانی برای شهروندان این شهرستان ایجاد کرد. البته مردم امیدوارند که مسوولان شهری برای رفع این مشکلات اقدامات لازم را انجام دهند، اما آنها هم متاسفانه همیشه یا کمبود امکانات و نیرو و رابهانه می کنند یا اینکه به دنبال مقصر می گردند.

زیرگذر مشکل دار

یکی از نقاط پر تردد کرج پل زیرگذر محمدشهر است و از جمله نقاطی که اخیراً بارش باران بسیاری از شهروندان را دچار مشکل کرد و بسیاری را به زحمت انداخت.

هنگامی که برای تهیه گزارشی از وضع نابسامان این منطقه به آنجا رفتم، ترافیک سنگین قبل از پل نشان دهنده وضعیت زیر پل بود، بالاخره از بین انبوه اتومبیل ها خود را به زیر پل زیرگذر رساندم و با تعجب دیدم که بعضی از اتومبیل هایی که دل به دریا زده بودند و می خواستند از داخل آب رد شوند وسط آب گیر افتاده بودند و نه راه پس داشتند و نه راه پیش.

همچنین چند مامور آتش نشان و دو دستگاه موتور پمپ که به جمع آوری آب البته با سرعت بسیار پایین مشغول فعالیت بودند، نظرم را جلب کرد و برای گرفتن اطلاعات به سراغ سرپرست گروه آتش نشانان رفتم.

تاجی مسوول ایستگاه آتش نشانی ۱۰۵ و سرپرست گروه اعزامی به منطقه پل زیرگذر محمدشهر در این خصوص گفت: ماموران ما از ساعت های اولیه صبح در محل پل زیرگذر جاده محمدشهر برای کنترل سیلاب به وسیله دستگاه های موتور پمپ مستقر شدند و در حال حاضر ۱۰ نفر از ماموران ایستگاه ۱۰۵ آتش نشانی به همراه دو دستگاه موتور پمپ مشغول فعالیتند.

وی افزود: دلیل اصلی آب گرفتگی در این منطقه، حجم زیاد آب و گرفتگی چاه آب موجود در زیر پل است.

این مسوول با گلایه در خصوص همکاری نکردن ارگانهای دیگر اظهار داشت: برخی نیروهای پلیس فقط تماشای می کنند و اقدام خاصی انجام نمی دهند و ماموران شهرداری هم هنوز نیامده اند و فشار کار بر

اتوبوس اولین خودرویی است که دل به دریا می زند

قایق باری یا...

خودرویی که بی مهابا به سیلاب می زند اما...

آخرین لحظه ها دیگر تحمل بی تحمل

سهمانی که کشف نبود...

اشاره:

لطفی را که می شناسید؟ محمدرضا لطفی را می گویم: هنری نویس مجله که هر از گاهی نیز داستان می نویسد. اما قلم سینمایی اش چیز دیگری است. این سوز را "او" در اختیارم گذاشت. اما چگونه؟ هر وقت فرصتی باشد با "لطفی" به گپ و گفت می نشینیم. حرف هایی از هر جنب و از هر گوشه؛ محمدرضا را از چند سالی است می شناسم. در حقیقت من او را به اطلاعات هفتگی معرفی کردم. حالا هر وقت فراغی حاصل می شود با محمدرضا گوشه ای می نشینیم و از هر دری سخن می گویم جز سیاست [خوشبختانه او نیز مانند من سرش درد نمی کند تا دستمال ببندد] پنجشنبه دو هفته قبل بود که پس از پایان یک هفته کاری خسته کننده، مشغول صحبت از این درو آن در بودیم. "لطفی" نگران برخی از جوانان محلشان بود که "اعتیاد" خاکستر نشینشان کرده. و گفت: "یکی از آنها را که صمیمی ترین و قدیمی ترین رفیقم می باشد، چند بار خوابانده ایم و ترک اش داده ایم، اما همین که یک ماه می گذرد روز از نو و روزی از نو! انگار راست گفته اند اعتیاد ترک ندارد!"

حرفش را نقض کردم و برایش شاهد مثالی آوردم: "اگر کسی اراده داشته باشد به راحتی ترک می کنه... مهندسی را می شناسم که ۲۲ سال به هرئین معتاد بود، اما یک روز که توی جیب پسر هفده ساله اش "یک گرم حبشیش" پیدا کرد، طوری لرزید که همان لحظه خودش را توی اتاق حبس کرد و به زنش گفت: "اگر مردم که هیچ، اگر زنده ماندم، کلید رو بده به فران-پسر هفده ساله اش. تا هر وقت او صلاح دید در رو باز کنه..." مهندس نرمد، سه ماه توی اتاق خودش را حبس کرد. درسته که بهترین داروها و قرص های ضد اعتیاد را مصرف می کرد، اما در آن ۲۰ روز اول صبح تا شب زوزه می کشید و ناله می کرد و ضجه می زد و... تا بالاخره زهر از بدنش و اعتیاد از مغزش خارج شد، مهندس با این کارش دو تا هدف را نشانه گرفت که تیرش به هر دو "سبیل" خورد: اول اینکه الان خودش هشت ساله که پاک و پاکیزه داره زندگی می کنه و کار به جایی رسیده که اگر بوی سیگار هم به مشامش برسه، حالش به هم می خوره! و اما هدف دومش: امروز همان پسر ۱۷ ساله ۸ سال قبل، مدرک فوق لیسانس اش را گرفته و دانشجوی دوره دکتری "حقوق بین الملل" است!"

محمدرضا که پیدا بود سخت تحت تأثیر روایتی که شنیده بود قرار گرفته، از پنجره اتاق نگاهش را به

توبیشه، کم کم باید فکر زن گرفتن باشی..."! آقای وزیری هم که اصولاً زندگی را به شکل طبیعی اش خیلی دوست داشت، درست مثل کسی که یادش آمده که داره دیرش میشه! همه اختیار را به مادرش سپرد! هرکس را شما پسندیدی من هم قبول دارم... فقط امیدوارم شما هم مثل من معتقد باشی که "زیابودن" زن به عاشق بودن "مرد کمک زیادی می کنه!" مادر که با روحیات پسر بزرگش به خوبی آشنا بود، خندید و گفت: بعد از ظهر که رفتیم خواستگاری "مهنوش" تازه می فهمی که زیبایی یعنی چه؟!

آقای وزیری که فکرش را هم نمی کرد مادرش پیشاپیش دختری را برای او در نظر گرفته باشد، آخر شب وقتی از خانه آن دختر بیرون آمد و راهی منزل خودشان بودند با خود فکر کرد: "مادر راست می گفت "امشب تازه فهمیدم زیبایی یعنی چه؟!"

مهنوش که در همان شب خواستگاری به دل "وزیری" نشسته بود، با آغاز زندگی مشترک طوری عشق را تقدیم شوهرش کرد تا او طعم خوشبختی را هم به معنی واقعی بفهمد. این ازدواج اما، فقط یک ایراد داشت: مهنوش از خوشگذران بودن شوهرش - و مخصوصاً از حریص بودن او - چیزی نمی دانست! وزیری هم از حساسیت فوق العاده زنش در این مورد که اصلاً نمی توانست شریکی را برای خودش ببیند، خبر نداشت!

◇

خیلی تکراری است این جمله: که زندگی این زوج هم تا همان "محدوده مشخص" یعنی حدود سه، چهار ماه، یک زندگی رویارویی بود! عشق با تمام ابعادش و به لطیف ترین شکل ممکن در زندگی آقای وزیری و مهنوش جاری بود. هر روز صبح وقتی "وزیری" از خانه خارج می شد، چشمان مهنوش به اشک می نشست. وزیری نیز تا غروب که کارهای تجاری اش را به سرو سامانی برساند و به خانه برگردد، در طول روز هر وقت یاد مهنوش می افتاد در دلش چیزی را احساس می کرد که تا قبل از "همسر مهنوش بودن" تجربه آن را نداشت.

اینگونه بود که - به قول شاعر پیشه ها - آن دو همچون کیوتران عاشق در کنار هم عشق را در کلبه شان راه داده بودند و همه چیز مهبای یک زندگی خوشبخت و جاودانه بود و... که ترک عادت موجب مرض "وزیری" شد؛ آقا داماد که گویی فقط سه، چهار ماه خوشگذرانی های دوران تجرد را فراموش کرده بود، انگار خوشی زیر دلش زده بود که بی هیچ بهانه ای "فیل اش یاد هندوستان افتاد" و دوباره به سوی "خوشگذرانی های آنچنانی!" رفت!

البته خود آقای وزیری به "محمدرضا لطفی" گفته بود: "به خدا خودم نمی خواستم دوباره برم دنبال کثافتکاری های دوران مجردی... ولی امان از رفقای بد!" اگر چه "محمدرضا" از روی نجابت و البته فاصله سنی اش با وزیری - به چه محلش پاسخی نداده بود، ولی به جای "او" من معترض می شوم که "مرد حسابی مگه با دسته کور یا "گروه خرها" طرفی؟ بچه پونزده ساله که نبودی یکی رفیق ناباب گولم زد و...!"

احساساتی شدم و چون به عنوان "راوی" و نویسنده "زندگینامه" حق ندارم در مورد مسایل

کوه های شمال تهران دوخت و گویی از دامنه برف نشسته "البرز" چیزی را خواند که نگاهش را برگرداند و زل زد توی چشمانم و گفت: "من این را قبول دارم "آقا؟" که بعضی وقت ها توی زندگی هر آدمی، یک "اتفاقی" رخ میده که شاید در نظر دیگران یک رویداد خیلی ساده جلوه کنه اما... اما چه بسا برای همان آدم" یک انقلاب درونی رو باعث بشه... شبیه این مثال ماجرای هست که برای یکی از همسایه هامون رخ داد، آقای "وزیری" با اینکه ده، پانزده سال از من بزرگتره، اما نوعی دوستی شبیه به دو "برادر" با من داره که باعث شد این ماجرا رو برام تعریف کنه؛ قضیه این بود...

و "محمدرضا لطفی" به صندلی تکیه داد و ماجرای را تعریف کرد که تبدیل شده به "داستان زندگی" این شماره که تنظیم شده اش در پی تقدیمتان می شود...

◇

آقای وزیری بر خلاف بسیاری از آدم های ثروتمند که سایه خودش را هم تحویل نمی گیرند، از آن دست تاجران ثروتمند بود که اتفاقاً بسیاری از دوستانش از میان آدم های ساده اجتماع بودند. البته به دلیل حرفه ای که داشت، مجبور بود مدام با تیلیدرها نشست و برخاست داشته باشد. از جوانی رفت توی تجارت و چون خانواده ثروتمندی داشت، خوب "سپورت" شد و قبل از اینکه به ۳۰ سالگی برسد، توی حرفه تجاری خودش تبدیل شد به یکی از کله گنده های تجارت! تقریباً در تمام شهرها شعبه زد، حدود سیصد و چهارصد تا حسابدارو کارمند و انباردار و کارگر استخدام کرد و... و خلاصه سری بین سرها در آورد. همانطور که گفتیم، وزیری جزو آن هایی نبود. و نیست. که فقط به عشق پول در آوردن پول در بیاره! بلکه او پول در می آورد تا از زندگی لذت ببرد!

این طوری بود که آقای وزیری به بهترین شکل ممکن از زندگی مرفه اش لذت می برد، سالی دو، سه ماه آن طرف آب بود و فقط تفریح می کرد، در ایران هم که بود، هزار تا کار هم اگر داشت، اجازه نمی داد "فشارکار" او را از خوشگذرانی باز دارد؛ طبیعی بود که در این طور مواقع، برای این جور آدم ها، همیشه رفقای هستند که "خادم تفریحات" آنها باشند؛ درست مثل "وزیری" که به جای یکی، چهار پنج تا از این آدم ها داشت! و اما وزیری تازه سومین دهه عمرش را پشت سر گذاشته بود که مادرش [که یک مادر واقعی بود] او را یاد روال طبیعی زندگی انداخت: "پسرم اگر نمی خوای نوه من موقع قدم زدن با پدرش "عصاکش"

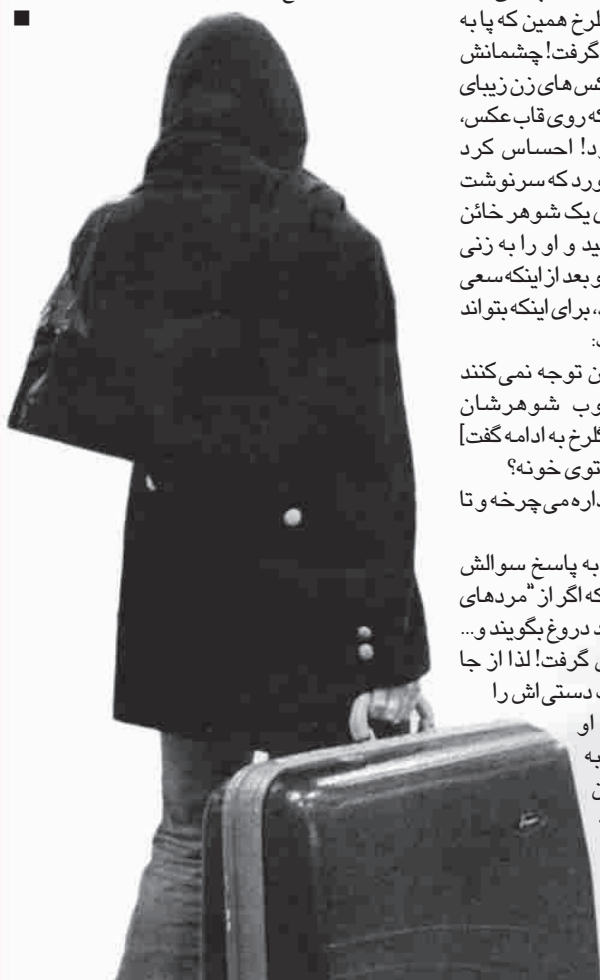
رو به عنوان جفت برای خودش انتخاب می‌کنه، نه به خاطر اون جفت، که به احترام خودش هم که شده، یک سگ هرزه را توی همان لانه‌ای نمی‌بره که جایگاه جفت اوست...! اما مردهایی مثل تو، حتی از یک "سگ‌نر" هم کثافت‌تر هستین..."

گلرخ اینها را گفت و راه افتاد. نرسیده به در ایستاد و دست داخل کیفش کرد و "پیش‌پرداخت" را پرت کرد زمین و گفت: "مردی که هوس را جایگزین عشق بکنه، لیاقت نداره بهش بگن مرد..." و بعد در را باز کرد و رفت... رفت...

وزیری اما، در خود خرد شد. له شد. شکست. غرورش لگدمال شد. از خودش متنفر شد و با خود گفت: "من حتی اندازه این زن خیابانی هم معرفت ندارم؟!"

گلرخ اگر می‌دانست آن روز با وزیری چه کرد؟ شاید کاملاً عرض می‌شد! آن روز و روزهای بعد از آن نیز، وزیری چنان تحت تأثیر رفتار آن زن بود که اصلاً متوجه نمی‌شد که "مهنوش" پا به پای او در تعقیب اوست! آن روز مهنوش چند ساعت بعد از بیرون رفتن گلرخ، جلوی خانه‌اش از تاکسی پیاده‌شد... و تا همین امروز هرگز خلافی از شوهرش ندیده و وزیری نیز دیگر شب‌ها دیر به خانه نمی‌رود و حتی وقتی می‌خواهد به مسافرت برود، بدون مهنوش نمی‌رود و...

امروز چند سالی از آن واقعه می‌گذرد. وزیری اما؛ هرگز-هرگز-گلرخ را فراموش نکرد!

شوهرش آب می‌کردند! وزیری که خودش هم خسته شده بود از اینکه مدام مانند "گره‌های هرزه" از این پشت‌بام به آن پشت‌بام برود! وقتی فکرش را کرد که یک هفته می‌تواند در خانه جشن بگیرد، شادی‌اش را پنهان کرد و گفت: "اگرچه در این یک هفته دلم آتش می‌گیرد... اما به خاطر تو هم که شده تحمل می‌کنم!" به این ترتیب وزیری برای اینکه خیال خودش راحت شود، مهنوش را تا فرودگاه رساند و موقعی که ساعت ۵/۳۰ صبح هواپیمای او را که به آسمان پرواز کرد دید، با موبایل‌اش به "رفقای لجن" زنگ زد: "بچه‌ها من توی خونه منتظرم!" و سپس پشت فرمان ماشینش نشست و در حالی که از شادی بشکن می‌زد راهی منزلش شد؛ اما او خبر نداشت که مهنوش با پرواز ساعت ۱۱/۳۰ دقیقه ظهر همان روز به تهران بر می‌گردد؛ در حقیقت او فقط سه چهار ساعت در خانه خاله‌اش ماند و برگشت تا مچ شوهرش را بگیرد...

ساعت حدود ۹ صبح بود که وزیری از طریق "آیفون تصویری" مهنانش را دید که همراه یکی از "رفقا" به خانه او آمده بود؛ گلرخ یکی از همین زنان خیابانی بود. زنی زیبا که وقتی وارد خانه وزیری شد با خود اندیشید "مثل اینکه در این یک هفته گنج پیدا کردم!"

وزیری نیز وقتی "دوستش" آنها را تنها گذاشت و از خانه خارج شد، با آوردن دو لیوان نوشیدنی سر صحبت را باز کرد؛ اسم خودش را گفت و اسم میهمانش را پرسید و شروع به شیرین‌زبانی کرد و هر هر خنده کم‌کم داشت فضای خانه را پر می‌کرد که... یک مرتبه چیزی اتفاق افتاد؛ گلرخ همین که پا به "اتاق خواب" گذاشت نگاهش آتش گرفت! چشمانش چند ثانیه‌ای به یکی از قشنگ‌ترین عکس‌های زن زیبای "میزبان یک هفته‌ای" اش خیره‌شد که روی قاب عکس، در دل دیوار جا خوش کرده بود! احساس کرد نفس‌اش تنگی می‌کند. وقتی به یاد آورد که سر نوشت امروز او نیز حاصل بوالهوسی‌های یک شوهر خائن بود که زندگی‌شان را به آتش کشید و او را به زنی هرزه تبدیل نمود، نفس عمیقی کشید و بعد از اینکه سعی کرد خود را زنی بی‌خیال نشان بدهد، برای اینکه بتواند به مقصودش برسد به وزیری گفت:

"سزای زنانی که به شوهرشان توجه نمی‌کنند همین است که امثال من محبوب شوهرشان بشه [وقتی که وزیری سرتکان داد گلرخ به ادامه گفت] نکته یک‌دفعه در باز شه و زنت بیاد توی خونه؟ نه بابا... اون الان توی اصفهان داره می‌چرخه و تا یک هفته هم مزاحم ما نمیشه!"

این را وزیری گفت. گلرخ حالا به پاسخ سوالش رسیده بود. او این تجربه را داشت که اگر از "مردهای خیانتکار" پرسید "زن دارید؟" شاید دروغ بگویند و... اما گلرخ یک دستی زد و بلوف‌اش گرفت! لذا از جا برخاست، مانتویش را پوشید، کیف دستی‌اش را برداشت و موقعی که وزیری از او پرسید "کجا؟" گلرخ گفت: "میرم به جایی که از نگاه کردن به عکس یک زن نجیب خجالت نکشم..." و موقعی که بهت و حیرت را در چهره مرد صاحب‌خانه دید، اینگونه ادامه داد:

"تفاوت یک سگ‌نر با یک مرد در این است که اون سگ وقتی یک "ماده"

"داستان زندگی" اظهار نظر کنم، عذرم را بپذیرید و سراغ ادامه دسته‌گلی که "وزیری" قرار بوده آب بدهد برویم...!"

علی‌ایحال: رفقای قدیمی "وزیری" که از روز دامادی او، "سورشان" کور شده بود، آنقدر او را وسوسه کردند و "زن ذلیل" نامیدنش و "ترسو" خواندنش و... و... تا بالاخره وزیری را از داخل بهشت بیرون کشیدند و آوردند دم در جهنم!

گلرخ یک زن خیابانی بود! از آن قبیل زن‌ها که روزگارشان را اینگونه می‌گذرانند و با خود فروشی شکمشان را سیر می‌کنند و... اما نه، اجازه بدهید ابتدا به "عقاید وزیری" بپردازیم و سپس به سراغ گلرخ بیاییم؛ وزیری قبل از اینکه داماد بشود، "سوگلی"‌های آنچنانی زیادی برای خودش داشت، اما بعد از ازدواج، یعنی شش ماه بعد از آن که برای زنش قسم خورده که "به پای او وفادار بماند" اما نماند! وزیری دیگر اجازه به خود نداد به سراغ عروسک‌های تزئین شده‌ای برود که تا قبل از ازدواج، خودش را با آنها سرگرم می‌کرد! علتش نیز این بود که خجالت می‌کشید! یعنی یا از خودش، یا از آنها خجالت می‌کشید که شش ماه پس از ازدواج دوباره به منجلا بقلی پا بگذارد و به سراغ همان زن‌هایی برود که برایشان قسم خورده بود که: "دیگر همه چیز تمام شد!"

این طوری بود که "رفقای ناجور" وزیری، برای اثبات "لجن‌بودنشان" زنی را به عنوان "میهمان" به دوست ثروتمندشان معرفی می‌کردند که نه آنها وزیری را بشناسند و نه او قبلاً آنها را دیده باشد! به این ترتیب آرام آرام زمان به خانه آمدن آقای وزیری از غروب به شب کشیده شد و به "شب" تر رسید و گاهی اوقات حتی تا نیمه‌های شب به خانه می‌آمد. اما چون به قدر کافی برای "کوبیدن سر مهنوش به سقف" بهانه داشت، زن بیچاره‌اش با این تصور که "هر شب باید نیمه‌های شب کار کند تا پول در بیاورد" اعتراض به وزیری نمی‌کرد! سکوت و کوتاه آمدن مهنوش نه تنها باعث "عذاب وجدان" وزیری نشد، که اتفاقاً بالعکس، یعنی وزیری کم‌کم دیرآمدن‌های شبانه را به "شب نیامدن"‌ها تبدیل کرد و بعد هم سه روز سه روز، و هفته به هفته می‌رفت دنبال عیاشی‌های خودش، با این بهانه که: "مهنوش جان اگر خودم به شهرستان‌ها سرزنم پولم رو می‌خورند...!"

مهنوش اما؛ مانند همه زنان نجیب و عاشق در کره زمین، خیلی زود احساس کرد "مردش" جایی دیگر سرگرم است! اوایل خودش هم باور نمی‌کرد که وزیری به او خیانت می‌کند! اما هنگامی که چند مرتبه پیگیر مسافرت‌های کاری شوهرش شده و دید که وزیری به جای "شیراز" از کیش سر درآورده و یا قراش با فلان تاجر که قرار بود در تبریز برگزار شود، در هتل‌های تهران انجام می‌شود، آنگاه بود که حس زنانه مهنوش او را هوشیار کرد و تصمیم گرفت مچ شوهرش را در حین ارتکاب جرم بگیرد...

عزیزم اگر تو اجازه بدی من برای یک هفته میرم اصفهان پیش خاله‌ام که مریضه و هیچکس رو نداره پیشش باشد! البته اگر تو بیگی نه، قیدش را می‌زنم و... اینها را مهنوش در حالی گفت که انگار قند در دل

تهیه و تنظیم: پ - شایق

نیش قبر در شب

سارقی که نیمه شب اقدام به نیش قبر و دزدی از قبرستانها می کرد، در آستانه اشرفیه دستگیر شد. پایگاه اطلاع رسانی پلیس گیلان با اعلام این خبر عنوان کرد: چندی پیش شکایت هایی در ارتباط با نیش قبر مردگان در نیمه شب به پلیس گزارش شد. تا اینکه ماموران با کنترل غیرمحموس گورستان، سارق را که در حال نیش قبر بود غافلگیر و دستگیر کردند. با تحقیق از مرد سارق، وی اعتراف کرد با بررسی و شناسایی مرده هایی که در بدنشان پلاتین وجود داشت، قبر را کاملاً شناسایی کرده و نیمه شب با نیش قبر، پلاتین های آنان را سرقت می کردم و بابت فروش آنها پول خوبی دریافت می نمودم. با اعتراف این سارق، پرونده وی به مراجع قضایی تحویل داده شد.

جلب توجه چینی موبلدن

زن ۳۶ ساله چینی با موهایی ۲/۵ متری اش توجه مردم این کشور را به خود جلب کرده است. این زن جوان و زیبا که در «جیانگ ش» زندگی می کند، ۱۶۰ سانتی متر قد دارد، اما طول موهایش ۲/۵ متر است و اگر آنها را دور کمرش نپیچاند هنگام راه رفتن زمین را جارو خواهد کرد! این زن زیبای گیس بلند برای مرتب کردن موهایش مجبور است روی یک صندلی بایستد و با کمک مادر و خواهر موهایش را شانه کند و همین کار باعث شده که دختران زیادی از همسایه و غیره به تماشایش بیایند و عکس و فیلم تهیه نمایند. جالب تر اینکه زن جوان برای شستن سرش می بایست گردنش را خم کند و موهایش را درون لگن مخصوصی بگذارد. این زن زیباروی، تحت هیچ شرایطی رضایت نمی دهد تا موهایش را کوتاه کنند.

کاسبهای محل مواظب باشند

گروهی که به همراه زن جوانی به بهانه فروش مواد غذایی مرد خریداری را فریب داده و وی را به منزل وی کشانده و به دنبال یک نقشه شیطانی از وی فیلمبرداری کرده و اقدام به اخاذی میلیونی کرده بودند. تحت تعقیب پلیس تهران قرار دارند. هفته گذشته مرد میانسالی به شعبه ۱۳ بازپرسی دادرسی ناحیه ۵ تهران مراجعه و از یک زن و چند مرد به اتهام اخاذی شکایت کرد. شاکی در تشریح ماجرا به بازپرس گفت: من صاحب یک مغازه خرید و فروش مواد غذایی هستم و دارای زن و فرزند و کاسب شناخته شده در محل می باشم، چند روز پیش خانمی به مغازم مراجعه کرد و پس از خرید گفت، مقدار زیادی برنج برای فروش دارد و به این بهانه مرا به منزلش کشاند. در آن هنگام سه مرد مرا احاطه و تهدید کردند لباسهایم را از تنم خارج کنم، با التماس از آنها خواستم کاری با من نداشته باشند، اما بی فایده بود و دقیقی بعد زن جوان در کنار من قرار گرفت و یکی از آن دو مرد با کوشی تلفن همراهش از ما فیلمبرداری کرد و بعد از نیم ساعت از من خواستند لباسهایم را بپوشم و پس از گذشت یک ساعت مرا به خودرویی سوار و در حاشیه شهر رها کردند، تا اینکه بعد با منزل تماس گرفتند و در دو مرحله از من اخاذی کردند. به دنبال این شکایت، پرونده به مرکز پلیس تهران ارسال شد و چهره نگاری رایانه ای از اعضای این باند اخاذ صورت گرفت و ماموران در حال حاضر جستجوی ویژه ای را برای یافتن متهمان فراری و فاش شدن سایر جرایم احتمالی آنها آغاز کرده اند.

قبل از خریدن ساعت بخوانید

تاجر بزرگی که تحت عنوان نماینده یک شرکت معروف ساعت سازی در کشور، ساعت های قلابی به مشتریان خود می فروخته است، از سوی پلیس آگاهی تهران دستگیر شد.

چندی قبل ماموران تیم ویژه پلیس آگاهی اطلاع یافتند، مردی که سالها خود را نماینده انحصاری یک شرکت ساعت سازی معرفی کرده در طول ۲۰ سال گذشته ساعت های چینی به کشور وارد و با جعل برچسب شرکت های معروف ساعت سازی سودجویی می کرده است.

ماموران پلیس آگاهی با تحقیقات چند ماهه، در چند مرحله و با استعلام از مبادی ورودی کشور و گمرک متوجه شده اند تاجر بزرگ ساعت، در این سالها ساعت های چینی با مارک مشخص را وارد کشور کرده و سپس با تبلیغات گسترده، چنین وانمود می کرده است که ساعت های فوق اصل هستند و آنها را با قیمت های بسیار گزافی نیز در اختیار مردم قرار می داده است.

با توجه به این موضوع، ماموران در مرحله بعدی با مراجعه به محلهای فروش این نوع ساعتها، برای نمونه ساعتی را که قیمت آن ۱۰ تا ۱۵ هزار تومان بود به مبلغ ۲۴۵ هزار تومان خریدند و با ارائه این گزارش به بازپرس پرونده، دستور قضایی لازم صادر شد و ماموران در ادامه تحقیقات خود موفق شدند یکی از انبارهای را که بیش از ۱۵ هزار ساعت چینی قلابی در آن موجود بود، کشف کنند. یک مقام آگاه پلیس آگاهی تهران گفت: این تاجر ساعت، تنها عوارض مربوط به ورود ساعت های چینی را پرداخت کرده، در حالی که این ساعت ها با مارک مشخص و تحت عنوان ساخت ژاپن در اختیار مردم قرار می گرفته است. تحقیقات بیشتر از این تاجر کلاهبردار همچنان ادامه دارد.

وقتی زبان انسان هدیه شود

یک مرد هندی در اقدامی عجیب زبان خود را با چاقو برید تا به الهه مقدس هدیه کند.

مرد جوانی به نام «سورش کومار» ۲۴ ساله به معبد مرکزی هندو یان در «جامو» رفت و ساعتها دعا خواند و اشک ریخت. او سپس در یک اقدام هولناک، زبان خود را با چاقو برید تا به الهه مقدسش پیشکش کند! کسانی که در معبد شاهد این ماجرا بودند زبان بریده «سورش» را فوراً برداشتند و در یخ گذاشتند و به همراه او به بیمارستان بردند. در پی این ماجرا پزشکان بیمارستان جامو با تلاش فراوان بخش بریده شده زبان را پیوند زدند، اما اعلام کردند که شاید او برای همیشه از نعمت سخن گفتن محروم بماند. در این میان «سورش» در برگی ای نوشت: من از کار خود پشیمان نیستم، چرا که اعتقاد خاصی به «الهه کالی» دارم و احساس می کنم هر زمان به او متوسل می شوم قدرت عجیبی در من وجود می آید.

وقتی الاغ کرگ شود

الاغ گرسنه ای در روستای «کنارو چرام» در اتفاقی نادر چند رأس بره را بلعید و پس از چند روز مرد.

بنابه این گزارش، در یاسوج، الاغ گرسنه در روستای کنارو در ۱۰ کیلومتری شهر چرام چند رأس بره را بلعید که با وقوع این اتفاق عجیب ترس و وحشت ساکنان روستا را فرا گرفت.

بر اساس این گزارش، الاغ بره خوار، پس از چند روز از این واقعه جان سپرد. جالب اینکه صاحب الاغ نگو نبخت، با مراجعه به بخشدار چرام، خواستار پیشگیری از بیماری هاری و مسائل جانبی این اتفاق در روستای «کنارو» شد.

قطاری به سوی از میر

جیمز مالات باستان شناس، توجه چندانی به دختر موسیاهی که روبروی او داخل قطار استانبول نشسته بود، نداشت تا آنکه نگاهی به گردن آویز او افتاد فهمید که گردن آویز، هزاران سال قدمت دارد. نگاه جیمز منجر به رؤیت گنجی گرانبها و یک سال در دسر برای او شد!

آیا تمام این ماجرا خواب و خیال بود؟ یا مالات قربانی توطئه ای شده بود تا شهرت علمی اش خدشه دار گردد؟ در آن لحظه، او نمی توانست آنچه را می بیند باور کند، هیچ باستان شناسی نمی توانست آنچه را که او دیده بود، نادیده بگیرد. خود را به دختر معرفی کرد و در باره گردن آویز پرسید.

دختر به او گفت، گردن آویزی یکی از اشیایی است که در مجموعه اش دارد و به جیمز اجازه داد تا از آنها دیدن کند.

وقتی قطار از میر به ساحل دریای اژه رسید، مالات در آتش اشتیاق می سوخت. بنابراین توجهی به مسیر خانه دختر نکرد.

در خانه، جواهرات قطعه به قطعه از محل مخفی بیرون آورده شد. مالات شگفت زده شده بود. آنچه پیش رویش بود، از نظر عظمت و ارزش مشابه جواهرات قصر فرعون بود. اجازه خواست تا از آنها عکس برداری کند، اما دختر اجازه نداد. تنها می توانست در آن خانه بماند و از روی آنها طراحی کند. دختر به او گفت که اهل یونان است و جواهرات را بعد از اشغال یونان، زمان جنگ پیدا کرده است. او گفت که جواهرات در محلی مخفی، در یک دهکده ساحلی به نام دوراگ قرار داشته است.

توضیحات دختر او را دچار سردرگمی کرد، زیرا می دانست آن جواهرات ۴۵۰۰ سال قدمت دارند و احتمالاً از شهرهای ساحلی نزدیک ترویای هومر پیدا شده که مردمانی جنگجو در آنجا می زیسته اند و از نظر ثروت و قدرت با ترویا رقابت می کردند.

آنچه مالات می دید، رویای هر باستان شناسی بود و او تمام جواهرات را به دقت مورد بررسی قرار داد.

نیمه های یک شب کارش به پایان رسید. این آخرین بار بود که دختر را می دید، بعدها فهمید، از دختر که کشفیات او محسوب می شد، هیچ نمی داند. تنها به خاطر داشت که دختر انگلیسی را با لهجه آمریکایی صحبت می کرد. دختر گفته بود که منزلش در خیابان کارم دیرک شماره ۲۷ و نام خودش هم (آنا پاپسراتی) است.

نخستین اشتباه مالات این بود که تمام این مطالب را بدون تحقیق پذیرفت. بعدها کار آگاهان ترکیه اعلام کردند، هیچ نشانه ای از دختری با آن نام پیدا نشده و علاوه بر آن خیابانی به نام کارم دیرک اصلاً وجود خارجی ندارد.

دومین اشتباه را مالات در گزارش واقعه به مافوق خود به نام پروفسور استون سویه رئیس موسسه باستان شناسی در آنکارا مرتکب شد. مالات به او گفت، این جواهرات را شش سال پیش دیده و اکنون اجازه یافته، گزارشهای مربوطه را منتشر کند که البته به دلیلی کاملاً معصومانه دروغ گفته بود! چون چهار سال بود که مالات با دختری نامزد شده بود و نمی خواست همسر آینده اش با شنیدن این خبر که او چند شبانه روز را در خانه دختری به سر برده ناراحت شود!

این دو اشتباه برای سالهای طولانی، زندگی مالات را دچار آشفتگی کرد. از وقتی که کشفیات او در مجله اخبار مصور لندن در نوامبر ۱۹۵۹ به چاپ رسید، مصیبت آغاز شد.

او نامه ای به اداره باستان شناسی ترکیه نوشت و خبر کشفیات خود را اعلام کرد، اما بدبختانه نامه گم شد.

چاپ مقاله او به همراه طرحهای مربوطه خشم مقامات ترکیه را به همراه داشت. آنها می خواستند بدانند، این گنجینه کجاست، از کجا پیدا شده و چرا به آنها اطلاع نداده اند؟ آنها فکر می کردند که گنجینه ملی گرانبهائی ربوده شده و مالات را به این دلیل مستوجب ملامت می دانستند.

مالات با تمام توان به آنها کمک کرد، اما جواهرات بی هیچ نشانه ای مفقود شده بود.

هیچ مدرکی در دست نبود تا مالات را به دزدی جواهرات محکوم کنند. دو سال و نیم بعد، روزنامه ملیت به او تهمت زد که در سال ۱۹۵۰ او و آن دختر در نزدیکی محل کشف جواهرات دیده شده اند.

تحقیقات پلیس متوقف و ادامه کار مالات در ترکیه، آنهم در آستانه چند کشف بزرگ باستان شناسی ممنوع شد.

شاید دشمنان مخفی یا نفوذی در پشت پرده دست اندرکار بودند، اما چرا می خواستند اعتبار علمی مالات را که شهرت جهانی داشت، زیر سؤال ببرند؟ آنا که بود؟ آیا ملاقات او با مالات تصادف محض بود یا عمد از آن واکنشسته بود، چون می دانست گردن آویز او به یقین توجه مالات را جلب خواهد کرد!

فرضیه موجود این است که مالات قربانی توطئه دزدانی شد که گنجینه را در دست داشتند و می خواستند آن را بفروشند.

دزدان می دانستند، اگر متخصص معروفی چون مالات اصالت جواهرات را تأیید کند، ارزش آنها در بازار سیاه چند برابر خواهد شد.

مقاله مالات در روزنامه ای معروف، شهرت لازم را فراهم کرد و بعد از آن، جواهرات به نقطه ای در خارج از کشور حمل و فروخته شد.

اگر این فرضیه، واقعیت داشته باشد، تمام آن گنجینه و دختری به نام آنا در پشت دربهای کاخ یکی از ثروتمندان جهان برای همیشه مخفی شده اند.

پسورد گذاشتن بر روی فایل های برنامه Word

برای این کار، ابتدا فایل مورد نظر خود را (فایل متنی) در برنامه Word باز کنید. از منوی Tools گزینه Options را انتخاب کنید. سپس بر روی قسمت Security کلیک کنید. اگر بخواهید، هنگامی که فایل باز می شود، پسورد سوال شود، در قسمت Password to open پسورد را وارد کنید. و اگر می خواهید هنگامی که فایل تغییر داده شد، پسورد سوال شود، پسورد را در قسمت Password to Modify وارد کنید. در نهایت بر روی OK کلیک کنید تا پنجره Password Confirm باز شود. مجدداً پسورد را وارد کنید و OK را انتخاب کنید.

اگر خواستید پسورد را حذف کنید، از همان قسمت Security می توانید این کار را انجام دهید.

مترو؛ خالی از استقبالی که انتظار می‌رفت

اینجا نمایشگاه بین‌المللی کتاب است!

جدال برای ورود با یک ساعت تاخیر

درحالی که از درد به خود می‌پیچم به دنبال علت زمین خوردنم می‌گردم که چشمم به استوانه سیاه رنگی می‌افتد که درحال خزیدن است. ابتدا تصور می‌کنم مار است و می‌خواهم فریاد بکشم که مسوول حراست با وحشت می‌گوید:

«نترسید، خانم نترسید، کابل برق است!

امسال معرف غرفه‌ها نوار زرد رنگی است که روی آن تنها نام انتشارات و آرم بیستمین نمایشگاه کتاب دیده می‌شود و خبری از شماره غرفه نیست.

ختم می‌شود آسفالت نشده است و چند باری مجبور می‌شوم گوشه‌ای بایستم و سنگ‌هایی را که وارد کفشم شده است بیرون بیاورم.

همچنان مشغول بررسی اوضاع هستم که صدای اعتراضی توجه‌ام را جلب می‌کند.

«آقا آب نپاش زندگی‌ام خیس شد!

تانکری مشغول آب پاشیدن به روی قسمت خاکی صحن بود. به سراغ مسوول این کار می‌روم که با وجود اعتراض شدید جمعیت مشغول فرمان دادن به تانکر است.

«آقا هول ندهید. ما تا اجازه نداشته باشیم نمی‌توانیم کسی را راه بدهیم!

«خوب اجازه بگیرید!

«بی‌سیم نداریم. تحمل کنید الان می‌روم اجازه می‌گیرم و برمی‌گردم.

«حداقل شخصی‌ها را راه ندهید!

«یک ساعته سالن باز شده. من هنوز پشت در هستم. آخر خدارا خوش می‌آید؟

ناشران بی‌نوا

ساعت ۹:۴۵ صبح روز جمعه. اینجا تهران نمایشگاه بین‌المللی کتاب است. آنچه را که خواندید مشاجره ناشران بی‌نوا با نگهبانی بود که مانع ورود آنها به نمایشگاه می‌شد، اما بالاخره آنقدر ناشران پافشاری کردند تا نگهبان مجبور شد در را بدون کسب اجازه باز کند و چند نفری وارد شوند.

چند دقیقه از این اتفاق نگذشته بود که مسوول حراست دوان دوان خود را به در ورودی رساند و مجدداً در بسته شد و دوباره همان آتش و همان کاسه! حقیقتش امسال وقتی شنیدم قرار است نمایشگاه در مصلی برگزار شود. اولین موضوعی که ذهنم را مشغول کرد ساختمان نیمه کاره مصلی بود! و بعد از آن به این فکر افتادم که فضای مصلی واقعاً گنجایش جمعیتی را که سالهای قبل به نمایشگاه می‌آمدند خواهد داشت؟

این افکار چند روزی ذهنم را مشغول کرد تا اینکه نمایشگاه افتتاح شد. و حالا بد نیست بگویم اگر شما هم قصد دارید در این چند روزه سری به نمایشگاه کتاب بزنید، حتماً این مطلب را بخوانید تا آمادگی مواجهه با برخی شکفتی‌ها را داشته باشید!

بعد از مشاهده مشاجره ناشران راهی صحن مرکزی مصلی می‌شوم. راهی که به صحن مرکزی

کتاب تنها

گزارش این هفته

از: ذره‌بین

هرچند جمعیت داخل سالن‌ها زیاد است، اما هنوز به پای جمعیت سال‌های گذشته نرسیده. از یک انتشاراتی در مورد کم‌رونق بودن بازار امسال سوال می‌کنم و او می‌گوید:

«خانم امروز روز خلوتی است. باید می‌دیدید روزهای اول چه وضعیتی داشتیم! خدا می‌دونه چقدر روزهای اول ضرر کردیم.

«فکرمی‌کنید چرا امسال مردم کمتر استقبال کردند؟

«البته هنوز برای داوری در مورد استقبال مردم زود است، باید گذاشت چهار، پنج روزی از افتتاح نمایشگاه بگذرد بعد قضاوت کنیم، اما خدا نکته جمعیت سالهای گذشته بخواد امسال هم تکرار شود. اینجا نه فضای کافی دارد، نه تهویه مناسب و نه

«آقا شما دستور دادید اینجا را خیس کنند؟

«بله، امری بود؟

«نه! فقط می‌خواستم علتش را ببرسم.

او که مردی میانسال است درحالی که مدام با بی‌سیم اش صحبت می‌کند می‌گوید:

«نمی‌بینی خاک بلند شده! گفتن اینجا را آسفالت کنیم.

«الان! با وجود این جمعیت؟

«بله، و من هم وقت پاسخگویی به سوالهای بعدی‌ات را ندارم!

به سمت شبستان‌های زیر پله‌های ورودی به راه می‌افتم!

ظاهراً اینجا مجهزترین قسمت مصلی است. چرا که هم کف آن با سرامیک پوشیده و هم ساختمان آن کاملاً گچ‌کاری شده است. طبقه اول آن شامل ناشران عمومی است و در طبقه دوم ناشران خارجی مستقر هستند.

ورودی‌های طبقه اول هر کدام با نام یک شخصیت بزرگ ایرانی نامگذاری و تفکیک شده، اما در کل تمام سالن به هم متصل است و ناشران عمومی در یک سالن بسیار بزرگ جا گرفته‌اند!

همین که می‌خواهم قدم بعدی را بردارم ناگهان با صورت به شدت زمین می‌خورم.

- تابلوهای راهنمای ورودی طوری نصب شده بود که بیشتر در معرض دید افرادی بود که نمایشگاه را ترک می‌کردند!

- جالب است بدانید روز اول و دوم خیلی از ناشران برق نداشتند و تازه بعد

ممنوعیت ورود آقایان و بلامتکلیفی کودکان بی‌مادر

از وصل هر روز با مشکل قطع موقتی آن روبرو هستند.

- روز اول یکی از ناشران در جواب این سوال که چرا امسال رونق سال‌های گذشته را ندارد، گفت: خانم مردم تو ترافیک موندن! و گر نه می‌دیدید اینجا چه خبر می‌شد!

- در چادری که در صحن مرکزی برپا بود و برنامه‌های مخصوص کودکان نمایش داده می‌شد، بعد یک ساعت از شروع به کار به روی آقایان بسته شد و...

وقتی قرار باشد در حین رفت و آمد مردم زمین خاکی آسفالت شود

نمایشگاه
۱۳۸۶

هر سال دریغ
از پارسال

نمایشگاه
۱۳۸۵

*نترسید
خانم، خیلی
زیرش خالی
نیست (!) رویش
ورق—
انداخته ایم.
سقوط
نمی کنید، تو
همین چند روزه
درست
می شود!

مواظب باشید!

از سالن که خارج می شوم به سراغ متنوع ترین
بخش نمایشگاه که همان سالن کودکان است
می روم.

سالن کودکان احتمالاً به دلیل سرامیک نبودن با
موکت پوشیده شده، اما برآمدگی و فرورفتگی های
آن موجب می شود کودکان مدام زمین بخورند و
اکثر اولیا مجبورند کودکانشان را در آغوش بگیرند!
از دحام در محیط غرفه ها و نبود تهویه مناسب
نفسی برای کسی باقی نمی گذارد. به سراغ محوطه
سبز می روم و در حاشیه یکی از جدول های نشیمن.
جمعیت همچنان در حال آمد و رفت است که زنی
همراه کودکش به سراغ من می آید و می گوید:

*خانم، بستنی فروشی کجاست؟

*از این سالن وارد صحن اصلی می شوید.
پله ها را بالا می روید و بعد از طی کردن پشت بام
شبهستان به خیابانی می رسید که باید آن را به طرف
شمال...

*وای عجیب مصیبتی شده!

*مامان بستنی نمی خوام بریم خونه!

راهی را که به آن زن پیشنهاد کرده بودم در پیش
می گیرم تا از نمایشگاه خارج شوم. در حال خروج از
نمایشگاه وضعیت اغذیه فروشی ها توجه ام را جلب
می کند. یخچال ها به دلیل نبود برق از کار افتاده اند و
فروشدگان اغذیه به استفاده از یخ های قالبی برای
سالم نگهداشتن مواد غذایی پناه برده اند!

در ورودی ایستگاه مترو مانند قلب نمایشگاه
است. افرادی که از آن خارج می شوند خون تازه ای
هستند که در رگ های مصلی جاری می شوند،
غافل از اینکه چه پیش رو دارند و افرادی که
وارد مترو می شوند جریان خسته ای
هستند که از نمایشگاه خارج
می شوند و کتاب، قربانی
بزرگ این بی تبیری!

مسیر ورودی نمایشگاه و زباله ها...

کابل های برق کف نمایشگاه رها شده

چیز مانده که ناشر بی نوا از شدت ناراحتی گریه
کند، چرا که تمام فاکتورهای قبلی هم داخل کامپیوتر
بوده و حالا با قطع برق تمام آنها از بین می رود!

آبروداری شد

به سراغ انتشارات خارجی می روم. طبقه دوم،
ناشران عمومی! اما با وضعی کاملاً متفاوت!
اینجا نه مشکل قطع برق است و نه تهویه هوا،
حتی پایگاه اطلاع رسانی هم داخل سالن بخوبی
فعال است. از نظر نظافت هم قابل مقایسه با ناشران
وطنی نیست! خدا را شکر می کنم که حداقل جلوی
ناشران خارجی آبروداری شده. تمام سالن را
می گردم، اما از ناشران عربی خبری نیست.

پایگاه اطلاع رسانی من را به زیرزمین ضلع
دیگری از نمایشگاه راهنمایی می کند! مقابل در سالن
که می رسم فکر می کنم اشتباهی پیش آمده! عده ای
در حال خالی کردن کارتون های کتاب هستند، عده ای
مشغول محکم کردن داربست، و عده ای هم به
جمع آوری زباله مشغولند!

تصورم این است که اینجا باید غرفه مربوط به
پست باشد، اما در کمال تعجب مرد میانسالی در
پاسخ سوالم می گوید: اینجا سالن ناشران خارجی
است. این ابتدا مربوط به ناشران عربی است و از
اواسط سالن هم ناشران انگلیسی آغاز می شود.

در کمال ناباوری در سالن قدم می زنم و مردمی
را می بینم که با تعجب به این وضعیت خیره
مانده اند. می خواهم از سالن خارج شوم که ناگهان
زیرپایم ۲۰ سانتی فرونشینی می کند!
شاید چند ثانیه ای بیشتر طول نکشید، اما
احساس سقوط موجب می شود به شدت فریاد بکشم
که مسوول حراست خود را به من می رساند و وقتی
وضعیت را می بیند می گوید:

وضعیت نظافت نمایشگاه در ساعات اولیه صبح

گنجایش آن جمعیت!
می خواهم از او خداحافظی کنم که اضافه
می کند، امسال بسیاری از ناشران بزرگ به خاطر
جابجایی و نابسامانی اوضاع اعتصاب کرده بودند
و نمی خواستند در نمایشگاه شرکت کنند، هر چند در
دقیقه ۹۰ نظرشان عوض شد، اما این شایعه هم یکی
از دلایل رکود بازار (!) کتاب امسال است!
از او تشکر می کنم و به راه می افتم. همچنان که
نگاهم روی عنوان کتابها می چرخد، چشمم به کتابی

نمایشگاه امسال

آبروبانی

می خورد که از مدت چهار ماه پیش به دنبالش بودم.
نگاهی به چاپ کتاب می اندازم، مربوط به فروردین
امسال است. می خواهم بهای آن را پرداخت کنم که
متوجه می شوم قیمت آن دو برابر شده و علت را که
از فروشنده جویا می شوم می گوید:

*امسال سهمیه کاغذ دولتی قطع شد! آن هم
درست زمانی که ناشران کتاب ها را برای چاپ جدید
آماده می کردند. قیمت کاغذ آزاد هم که تقریباً دو برابر
کاغذ دولتی است. البته با تمام این اوضاع و احوال
قیمت کتابها دو برابر نشد، اما افزایش قیمت امسال
یک چیز طبیعی است.

بهای کتاب را می پردازم و تا او می خواهد که
وارد کامپیوتر کند ناگهان برق قطع می شود!

آقا چرا مردها نمی تونن برن داخل؟
برنامه برای بچه هاست!

آقا من مادرم رفته پیش خدا نمی شه با بابام برم تو!
- اکثر ناشران از اینکه روز جمعه نمایشگاه یک ساعت
زودتر شروع به فعالیت کرده بود بی اطلاع بودند!
- مامورانی که با چرخ دستی مسوول حمل کتاب ها
بودند، روز اول حاضر می شدند به جای ۱۵۰۰ تومان (نرخ
مصوب نمایشگاه) هزار تومان بگیرند و کار کنند. اما روز
سوم، سه برابر می گرفتند تا کتاب ها را با دست از پله ها
بالا ببرند!

- عدم نظافت نمایشگاه چیزی بود که بیشتر از هر مساله ای
به چشم می خورد! حتی در ساعت اولیه صبح نمایشگاه واقعاً
کثیف بود!

زیاد توانستم مادرم را که خانم «قدومه نقیب زاده» نام دارد و در سرای سالمندان ارومیه زندگی می کند پیدا کنم. ولی مادرم از خانواده پدرم اظهار بی اطلاعی می کند و تمام خاطرات من را می پذیرد. آدرس یا نشانه ای که من را به

پدرم و خانواده پدرم برساند در اختیارم نمی گذارد. روان پزشک مرکز سالمندان ارومیه می گوید که مادرم فراموشی انتخابی دارد و دوست ندارد که بعضی از خاطرات خود را به یاد آورد. من از همه خوانندگان عزیز مجله «اطلاعات هفتگی» می خواهم در صورتی که اطلاعاتی در مورد اقوام پدرم که در کرج ساکن بودند، دارند، به دفتر مجله اطلاع بدهند تا من را از این چشم انتظاری، بی کسی و تنهایی بیرون بیاورند تا شاید این انتظار ۲۵ ساله به پایان برسد و من بتوانم پدر و خانواده پدرم را پیدا کنم.

مشخصات مادر

سیده قدومه نقیب زاده

شماره شناسنامه: ۲۰۲۶۳

متولد: شهرستان خوی

تاریخ تولد: ۱۳۰۴

مشخصات جوینده پدر و اقوام پدری

مهناز نقیب زاده

شماره شناسنامه: ۶۴۳۸

متولد: تهران

تاریخ تولد: ۱۳۵۳/۴/۷

نام پدر: صمد - نام مادر بزرگ: کبری - نام عمو:

حمید - نام عمه: جمیله - نام پسر عمه: حسن

ضمناً پدرم سال ۱۳۶۰ ساکن همدان بوده است

و دختری به نام سحر دارد.

کمک خواهی یک زن برای یافتن پدر ۲۵ سال جستجو برای یافتن پدر!

مادرم همیشه از زمانی که خودم را شناختم و خیلی کوچک بودم من را به کرج می برد تا به خانه مادر بزرگم برویم. وقتی به خانه آنها می رسیدیم، من را به دست مادر بزرگ می سپرد و می رفت و من چندین روز یا هفته هادر آنجا می ماندم، من تنها نوه او و فرزند پسرش (صمد) بودم که هر چه از محبت ها و نوازش کردن وی بگویم، کم گفته ام. پدرم را غیر از یک روز جمعه در آنجا ندیدم و مادر بزرگم همراه با پدر بزرگ و تنها عمویم حمید زندگی می کردند. من یک عمه به نام جمیله داشتم که در نزدیکی یک باغ در کرج زندگی می کرد، اینها همه فامیل من بودند و تنها کسانی بودند که مرا دوست داشتند و مدتها از من نگهداری می کردند، بدون سرزنش یا بی محبتی.

یک روز که از مدرسه به خانه آمدم به خاطر مسایلی، مادرم را دستگیر کردند و به زندان قصر فرستادند. من را هم به بنیاد زینب کبری (س) در اقدسیه که موسس آن خانم ابتکار است، انتقال دادند. حالا چشم انتظار خانواده پدرم هستم و دائماً از خودم می پرسم بابا صمد چرا به خانه ما نرفته و از همسایه ها جوابی حال ما نشده است و چرا خانواده مادر بزرگم سراغی از من نگرفته اند؟

من بعد از دستگیری و زندانی شدن مادرم، به خانواده دیگری سپرده شدم، بعدها با تلاش و پیگیری

مشاوره خانواده

مشاوره کودک و خانواده: خانم زرین سادات لاریجانی (کارشناس ارشد روانشناسی) شنبه ها: مشاوره تلفنی از ساعت ۸ الی ۱۱ با شماره تلفن: ۲۲۲۶۲۵۰ و یکشنبه ها: مشاوره حضوری از ساعت ۸ الی ۱۱ با هماهنگی قبلی

نامه زیر مربوط به خانمی است که سالهای زیادی به دنبال اعضای خانواده پدر خود می گردد و در این راه سختی های زیادی را متحمل شده است و چاپ نامه اش را در این مجله، آخرین راه حل برای یافتن پدر و مادر واقعی خود می داند. از خوانندگان ارجمند خواهشمندیم که هر گونه اطلاعات - هر چند ناچیز - خود را در این زمینه با روابط عمومی دفتر مجله «اطلاعات هفتگی» در میان بگذارند. در ضمن، مجله هیچ گونه مسوولیتی را در قبال نامه زیر ندارد و مسوولیت موارد مطرح شده در آن به عهده نویسنده نامه است.

◇ ◇ ◇

من مهناز نقیب زاده هستم و سال ۱۳۵۳ در تهران متولد شدم و تا هفت سالگی همراه مادرم در تهران بودم تا اینکه جریان دستگیری مادرم، سرنوشت من را دچار دگرگونی کرد و من را از عزیزانم دور کرد، هر چه تا به حال جستجو می کنم کمتر نتیجه می گیرم، من و مادرم در محله ای که هم اکنون به پارک رازی تبدیل شده است به تنهایی زندگی می کردیم و مادرم کسی یا فرزندی را غیر از من نداشت و فقط هراز چندگاهی پدرم (بابا صمد) به دیدن ما می آمد، پدری که یادش قبلم را به درد می آورد. بابا صمد با ما زندگی نمی کرد، ولی هر وقت که به دیدن مامی آمد، بی اندازه به من محبت می کرد و من هیچ وقت نمی توانم آن عشق و علاقه و محبت وی را فراموش کنم. ضمناً پدرم بسیار جوان تر از مادرم بود.

احتمالات منفی را در نظر بگیرید

سرکار خانم «ر» از تبریز

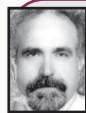
از آنجایی که پسر مورد علاقه شما فردی است که ظاهراً در تصمیم گیری مستقل عمل نمی کند و خانواده وی نیز عملاً برای وی استقلالی قائل نیستند، بهتر است شما بادی با ترو و با در نظر گرفتن همه جوانب، تصمیم جدیدی را در این زمینه اتخاذ کنید، چرا که پیامدهای تصمیم گیری شما متوجه خود شما خواهد بود و مسوولیت تصمیم گیری نیز به عهده شما است. برای بررسی دقیق تر موضوع و

اتخاذ تصمیم مناسب، مشاوره حضوری ضروری به نظر می رسد. پیشنهاد مشاور به شما این است که نتایج احتمالی مثبت و منفی هر تصمیم را بر روی کاغذ بیاورید و همه احتمالات ممکن را در نظر بگیرید و برای این کار از یک دوست صمیمی و فردی با تجربه کمک بگیرید تا شما را یاری کند تا بتوانید همه جوانب موضوع را در نظر بگیرید. به این ترتیب شما هر دو تصمیم را کاملاً بررسی خواهید کرد و در نهایت آن تصمیمی را که پیامدهای منفی کمتری دارد، انتخاب می کنید. موفق باشید

ضمناً آقای اکبر خوب کردار وکیل دادگستری نیز در روزهای پنجشنبه از ساعت ۱۳ تا ۱۵ با شماره تلفن ۲۹۹۹۳۳۲۵ در خدمت خوانندگان خواهد بود

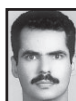
مشاور دندان پزشکی

آن دسته از عزیزانی که از بیماری دهان و دندان رنج می برند و استطاعت مالی اندکی دارند و قادر به کاشت دندان، ارتودنسی، جراحی لثه و دندان مصنوعی نمی باشند می توانند با روابط عمومی مجله و یا روزهای چهارشنبه از ساعت ۱۲ الی ۱۴/۳۰ با تلفن ۲۹۹۹۳۳۲۸ با دکتر چرامین تماس حاصل فرمایند.

مشاوره حقوقی:

آقای سعید مجیدی نژاد وکیل پایه یک دادگستری و کارشناس ارشد حقوق خصوصی) چهارشنبه از ساعت ۱۴/۳۰ تا ۱۶/۳۰ با شماره تلفن: ۲۹۹۹۳۳۲۵

مشاوره خانواده و ازدواج:

آقای محمدرضا دژکام (روانشناس و مشاور) روزهای پنجشنبه از ساعت ۱۰ تا ۱۴ با شماره تلفن ۲۹۹۹۳۳۲۸ پاسخگوی سوال های شما عزیزان خواهد بود

می توانیم

ترس را ریشه کن کنیم

همه ما در خانه با مشکل ترس کودکانمان روبرو هستیم، ترس هایی که محیط در وجودشان زنده کرده و یا هراس هایی که ریشه در بدآموزیهای مادارد.

البته از آنجا که بیشتر افراد مبتلا به ترس کاملاً می دانند که از چه چیزی هراس دارند و با در نظر گرفتن اینکه ترس هیچ ارتباطی با مشکلات جسمی اشخاص ندارد، در زیر کوتاها ترین راه حل رفع این مشکل را ارائه خواهیم داد:

انواع ترس ها:

ترس ها را می توان به هفت نوع دسته بندی کرد:

مشاوره تحصیلی و تلفنی:

خانم زهرا طریقیان (کارشناس مشاوره) یکشنبه از ساعت ۱۳ الی ۱۵ با شماره تلفن: ۲۲۲۶۲۵۰

مشاوره حضوری خانوادگی و ازدواج: دوشنبه از ساعت ۱۳ الی ۱۵

گاهی «نه» گفتن لازم است

♦ با شجاعت به تقاضای نامعقول

دیگران جواب «نه» بدهید

در رفتار قاطعانه فرد با ملاحظه و توجه به دیگران و با آرامش و متانت و حفظ احترام طرف مقابل بر نظر خودش ایستادگی می‌کند و در مقابل درخواستهای تحمیلی، با صدای محکم و با حالتی راحت و آرام و به صورت مستقیم و روشن جواب منفی می‌دهد.

♦ در این صورت همکارانم از من دلخور نخواهند شد؟

♦ شما از حقوق فردی خودتان دفاع می‌کنید و حق با شما است و آنها پا را از گلیم خود فراتر گذاشته‌اند که با این رفتار قاطعانه شما که با نرمش و ظرافت و درعین حال استحکام خاصی اعمال می‌شود، از تحمیل خواسته‌های خود عقب‌نشینی خواهند کرد و شما نیز با این رفتار خود، اجازه سوءاستفاده و تحمیل خواسته‌ها را به دیگران نخواهید داد که پیامد آن اعتماد به نفس و خودباوری است که کسب می‌کنید، و این پیامد مهمی است. در ضمن لازم نیست که همگان و در همه شرایط از ما راضی و خشنود باشند، انسان دوست دارد و سعی می‌کند که مورد پذیرش دوستان و اطرافیانش باشد، ولی نه به هر قیمتی!

اگر انسان زندگی‌اش را فقط در کسب تایید و تمجید دیگران خلاصه کند، به دایره انسانهای ناسالم و تایید طلب وارد می‌شود و عواقب آن هم تسلیم خواسته‌های دیگران شدن و ظلم و سلطه‌پذیری و مورد سوءاستفاده دیگران قرار گرفتن و... خواهد بود.

♦ متشکرم که به روشنی راهنمایی‌ام می‌کنید،

من هنگامی که به همه درخواستهای همکارانم جواب مثبت می‌دادم، بعد از آن دچار اضطراب و استرس فراوان و از خودم متدفر می‌شدم و حالتی پرخاشگرانه پیدا می‌کردم و در محیط خانه عصبی بودم و در مقابل رفتارهای معمولی هم از کوره درمی‌رفتم و بر سر این و آن داد می‌کشیدم.

♦ این عواقب رفتار غیرقاطعانه در مقابل درخواستهای تحمیلی دیگران است. شما لازم است با موارد جزئی، این روش را تمرین کنید و رد درخواستهای نامعقول را جزء حقوق طبیعی خود بدانید و به راحتی در مقابل آنها بایستید. بایک معذرت خواهی کوتاه ولی با آرامش و خوشرویی و در عین حال بالحنی محکم به همکارانتان جواب منفی بدهید و در محیط خانه هم به صورت تجسم ذهنی، روزانه، خود را در حالتی تصور کنید که به راحتی در مقابل خواسته‌های تحمیلی دیگران می‌ایستید و اجازه تسلط به دیگران را نمی‌دهید. این تمرین ذهنی را می‌توانید با توجه به

وقت و زمانی که دارید، چند مرتبه در طول روز انجام دهید و هر مرتبه به مدت کوتاه و با چشمان بسته.

البته در موقعیت‌های واقعی زندگی هم عملاً بعد از این تمرینات ذهنی به نحو بهتری می‌توانید از حق خود دفاع کنید و تسلیم خواسته‌های تحمیلی دیگران نشوید.

♦ جوانی ۲۸ ساله و کارمند یکی از شرکت‌های دولتی هستم، مشکل من این است که در محیط کار نمی‌توانم به درخواستهای همکارانم جواب منفی بدهم و در مقابل خواسته‌هایشان تسلیم محض هستم و درخواست آنها را بدون اینکه اصولاً مربوط به وظیفه شغلی من باشد، اجرا می‌کنم، ولی بعد از آن به شدت دچار احساس حقارت می‌شوم و در تمام مدت روز، کلافه و عصبی هستم.

♦ فکر می‌کنید اگر به خواست غیرمعقول همکارانتان جواب منفی بدهید، چه پیامدی برایتان خواهد داشت؟

♦ فکر می‌کنم که پیامد خوبی برایم نداشته باشد و آنها از من دلخور می‌شوند و یا رابطه دوستی خود را با من قطع می‌کنند.

♦ شما نیاز دارید که این باور و تفکری را که در مقابل حق فردی و شخصی مسلم خود دارید، تغییر دهید، هر انسان سالمی لازم است که در مقابل خواسته‌های تحمیلی و نابجا و غیرمعقول دیگران قاطعانه بایستد و به آن جواب منفی بدهد، منتهی با حفظ احترام طرف مقابل و با آرامش کامل و به گونه‌ای اجتماع‌پسندانه، درخواستهای تحمیلی دیگران را رد کند، درواقع یک انسان سالم لازم است که بتواند به راحتی ابراز وجود کند و احساسات مثبت و منفی خود را بروز دهد و بویژه توانایی «نه گفتن» را در مقابل تقاضای نامعقول و تحمیلی دیگران داشته باشد که البته با حفظ حقوق دیگران و احترام و حرمت آنها و با آرامش و متانت و لطمه نزدن به احساسات آنان، ولی با حالتی قاطعانه و بطور مستقیم و صادقانه.

شایان گفتن است که این حالت و رفتار، با پرخاشگری و لحن نامناسب و اهانت‌آمیز فرق دارد.

مثل مواظب باش تا نروی زیر ماشین - مواظب باش تا در دریا غرق نشوی و...

۳. اگر کودک ما از دندان پزشکی هراس دارد با او دکتربازی کنیم و تعدادی از این وسایل را که برای بازی مناسب است جزء اسباب بازی او قرار دهیم تا ترس از دندان پزشکی در او کم کم از بین برود.

۴. از گفتن جملاتی مثل خجالت‌آور است - شرم‌آور است بپرهیزیم.

۵. هرگز کودک را به خاطر ترس او مورد سرزنش و تحقیر قرار ندهیم.

۶. کودک را ناگهان با چیزی که می‌ترسد روبرو نکنیم.

۷. هرگاه کودک عملی شجاعانه انجام داد او را مورد ستایش و تقدیر قرار دهیم.

۸. قصه قهرمانان و افراد شجاع را برای کودک بازگو نماییم.

از: محمد ناظمی ندوشن

۱. ترس از تنهایی مثل: تنها در خانه ماندن و...
۲. ترس از حیوانات مثل: ترس از موش، ترس از حشرات و...

۳. ترس‌های تصادفی مثل: تصادفاً در شرایط ترسناکی قرار گیرد و بترسد مثل تجربه تلخ حمله سگ یا کرگ

۴. ترس از موقعیت‌های اجتماعی مثل غذا خوردن با غریبه‌ها، زیر نظر بودن وقت کار کردن و...

۵. ترس از طبیعت مثل: ترس از کوه، بلندی، دریا و...

۶. ترس‌های موهوم مثل ترس از جن و پری و...
۷. ترس از امتحان و درس جواب دادن

چگونه با ترس روبرو شویم:

۱. اگر از چیزی می‌ترسیم سعی کنیم که خود را کنترل نماییم تا اضطراب و دلهره ما به کودک منتقل نشود.

۲. هیچ‌گاه با بیان منفی با کودک سخن نگوییم

کینه ای که از عشق شروع شد

قسمت دوم و آخر

کم کم عاشق هم میشن، منتهی مشکل این بود که در همان زمان عمه مهرانگیز یک خواستگار سمج دیگه هم داشت به نام «غدير» که از اون بچه پولدارهای شهر بود و عاشق سینه چاک مهرانگیز به حساب می آمد. غدير چند مرتبه به خواستگاری عمه آمده بود، اما چون هر مرتبه

جواب «نه» شنیده بود، به این فکر افتاد که بفهمه مهرانگیز به خاطر کی به او جواب منفی میده؟ بهترین شخص برای این سوال کی بود؛ برادر کوچک مهرانگیز، یعنی پدر خدایامرز من! اما غدير چارداست روی او گذاشت؟ واسه اینکه در همان زمان پدر من «حسین» عاشق دختر خاله غدير بود و قصد داشت به زودی بره از اون دختر خواستگاری کنه، وقتی غدير از این ماجرا باخبر شد، به سراغ برادر مهرانگیز رفت و با او طرح دوستی ریخت و سپس آرام آرام بهش حالی کرد که: «اگر به من کمک نکنی با خواهرت ازدواج کنم، منم کاری می کنم که تو نتونی با دخترخاله من ازدواج کنی!» پدر من هم که آن زمان جوان و خام بود، بدون اینکه با کسی مشورت کنه و فقط بخاطر اینکه به عشقش برسه، بازیچه دست غدير شد و اطلاعاتی به او داد، از جمله اینکه اسم و مشخصات «کاظم آقا» را گرفت و بعد، با رذالت تمام طوری برنامه ریزی کرد که چند نفر به کاظم بگن «مهرانگیز با غدير روابط عاشقانه داره!» طبیعی بود که کاظم وقتی این خبر را شنید، تلفن را برداشت و چند تا دشتام به عمه مهرانگیز داد و او را دختری بوالهوس خواند و... اینطوری بود که به ظاهر همه چیز بین آنها تمام شد، مهرانگیز هم که نمی دانست ماجرا چیه، برخلاف دلش حاضر شد با غدير ازدواج کند، اما هرگز هیچکس نفهمید مهرانگیز چطوری و از کجا ماجرای غدير و برادرش را فهمید و ابتدا قرار ازدواجش با غدير را - با اینکه کارت عروسی را هم توزیع کرده بودن - به هم زد و با این امید که بتواند «کاظم آقا» را دوباره به دست بیاره، به سراغ مرد محبوبش رفت، اما کمی دیر شده بود، چرا که کاظم آقا نیز ازدواج کرده بود! از آن به بعد بود که «باجی خانم» کینه برادرش رو به دل گرفت و در قدم اول ارتباط عاشقانه پدر من با آن دختر، یعنی دختر خاله غدير رو به خانواده آن دختر خیر داد و کاری کرد که برادرش هم نتونه به محبوبش برسه! تا اینجای کار می شد قبول کرد که مهرانگیز این حق را داشت، حتی خود حسین هم با اینکه از دست دادن آن دختر خیلی براش سنگین بود، اما چون قبول داشت که در حق خواهرش بی معرفتی کرده، از او رنجیده شد. به این ترتیب همه فکر کردن با تسویه حساب خواهر و برادر، دیگر مشکلی بین اونها نیست، ولی همه اشتباه می کردن، یعنی آن روزها هیچکس باور نمی کرد که مهرانگیز چنین «کینه شتری» نسبت به برادرش پیدا کنه! اما این اتفاق افتاد، یعنی یکسال بعد که حسین کاملاً از فکر دختر خاله غدير بیرون رفته و در فکر ازدواج با یک دختر دیگه بود، عمه من رذالت رو به نهایت رساند، یعنی دو، سه روز قبل از جشن عروسی

از عشق شروع شد

مجبورم دست و پا تر ببندم و به زور غذا رو بریزم توی حلقومت... حالا تصمیم با خودت باجی خانم! ناگفته پیداست که قصدم فقط ترسووندنش بود، وگرنه مگه مغز خر خوردم که بخوام بکشمش، اون وقت بهش بگم؟ ولی اشتباه کردم، البته می دونستم که خیلی بد ذات و بی معرفته، ولی فکر نمی کردم عقلش به این جاها برسه که اینطوری علیه من مدرک جور کنه...! حالا هم اگه قراره زندانی بشم حرفی ندارم...
محسن همچنان داشت حرفهای دختر جوان را یادداشت می کرد، که من پرسیدم:
- شادی خانم قضیه چک و سهم خونه چیه که در موردش حرف می زدی...
شادی هنوز لب باز نکرده بود که مهرانگیز - که از فاصله ۱۵ متری همه حرفها را شنیده بود - از آن اتاق صدایش را سر داد:
- دروغ میگه ذلیل مرده آدمکش... میگه سهم بابامه... بابات موقع مردن چادر مادرت رو به جای کفن پیچید دورش...
شادی لحظه ای غضب کرد و حتی نیم خیز شد، اما کوتاه آمد و خندید و گفت: «جواب زبان تورو کی تونسته بده که من بدم پیرسیک...» و بعد رو به من کرد و ادامه داد: «ماجرای برمی کرده به سالها قبل... به خیلی سال قبل... اون موقعی که من به دنیا نیامده بودم و پدرم یک جوان مجرد بود... آن روزها عمه خانم، یعنی همین مهرانگیز، دختر جوان و زیبایی بود که خواستگاران زیادی داشت، پدرم قبل از مرگش می گفت «هفته ای نبود که دست کم دوتا خواستگار برای مهرانگیز در خونه رو زنند...» اما چون مهرانگیز عزیز در دانه باباش بود [پدر بزرگ من] واسه همین بهش اجازه داده بودن خودش شوهر آینده اش را انتخاب کند، مهرانگیز چپ و راست خواستگاره رو رد می کرد، چرا؟ چون منتظر «کاظم آقا» بود، جوانی از یک خانواده معمولی، که یکروز وقتی مهرانگیز و مادرش در یک مجلس روضه خوانی بودن، «کاظم آقا» که میاد مادرش رو با ماشین بره خونه، این مادر و دختر را هم می رسانه و ظاهراً توی همان ماشین اون دو نفر چشمشون همدیگرو می گیره و بعد هم چند مرتبه قرار می گذارند و میرن بیرون و

پیرزن فرتوت و حاضر جوابی به کلاتری می آید و ادعا می کند برادرزاده اش قصد مسموم کردن و کشتن او را داشته! کلاتر و محسن به منزل پیرزن می روند، اما پس از صحبت با برادرزاده او که دختر جوانی به نام «شادی» می باشد، متوجه می شوند که شکل ماجرا به گونه دیگری است و...

دختر جوان سکوتش را چند ثانیه ای تداوم داد و سپس گفت: «من فقط تهدیدش کردم... یعنی می خواستم بترسونمش... رفتم و از عطاری یکنوع سم خریدم که روی جعبه اش نوشته بود: «سم قوی و کشنده!» مخصوصاً این نوع سم رو خریدم که بتونه روی جعبه رو بخونه! بعد هم یکروز که براش قرمه سبزی درست کرده بودم، مقداری از آن سم را داخل غذاش ریختم و گذاشتم جلوش و منتظر موندم غذا رو شروع کنه، اما همین که قاشق اول را پر کرد و خواست بگذاره دهنش، پریدم و قاشق رو گرفتم و بعد جعبه سم رو از جیبم در آوردم و نشونش دادم و گفتم: «می بینی باجی خانم؟ از همین سم ریخته بودم توی غذای تو بخوری و بمیری... اما دلم نیومد... یعنی چون بلد نیستم مثل تو آدم بکشم نتونستم نگاه کنم تا بمیری... پس سر عقل بیا و سهم منو بده تا برم دنبال زندگی خودم» اینهارو که گفتم مهرانگیز فکر کرد دارم شوخی می کنم، یا بلوف می زنم، واسه همین دوباره قاشق رو پر کرد و خواست بگذاره دهنش که سرش داد کشیدم و گفتم: «فکر می کنی دروغ میگم...؟ پس نگاه کن» و بعد یک مشت برنج از توی بشقابش برداشتم و ریختم توی بالکن جلوی پرنده ها [که خدا ازم بگذره] طفاک یکی شون همین که نوک زد و خورد، بال بال زد و دراز به دراز افتاد! باجی خانم که فهمید شوخی در کار نیست زد زیر گریه و شروع کرد به نفرین من، بهش خندیدم و گفتم: «ولی مطمئن باش دفعه دیگه دلم به حالت نمی سوزه، مگه اینکه سهم منو بدی» و بعد رفتم و توی اتاق خوابیدم؛ غافل از اینکه چه نقشه ای کشیده این هند جگر خوار واسه من، یعنی اون پرنده رو قایم کرده بود به عنوان مدرک جرم! امروز صبح هم در ادامه نقشه ام، مخصوصاً براش عدس پلو درست کردم که می دونم دوست داره، بعد هم جلوی چشمش سم ریختم داخل غذا و لباس پوشیدم و گفتم: «عمه خانم امروز باید تکلیف منو روشن کنی، یعنی یا سهم منو یک چک می نویسی و وقتی برگشتم میدی دستم، یا اینکه بهتره این عدس پلو را بخوری و خودت رو راحت کنی! چون در غیر این صورت، یعنی اگر چک حاضر نباشه و خودت هم نمرده باشی، اون وقت

برادرش، راه افتاد و رفت منزل اون دختر و با چهارتا راست و دروغی که گفت - و مطرح کردن نامزد قبلی برادرش - کاری کرد که اون خانواده حاضر نشدن دخترشون رو به حسین بدهند! پدر بیچاره من که می فهمه قضیه از کجا آب می خوره، میاد و به دست و پای خواهرش می افته و التماس می کنه و میگه: من که گفتم غلط کردم... تو هم که جای یکبار، دو بار زندگی منو به آتش کشوندی... پس دیگه کاری به من نداشته باش آجی!» اما مهرانگیز جوابی به برادرش میداد که مسیر آینده زندگی او را تعیین می کنه: «اشتباه می کنی حسین... تو فقط کافم رو از من نگرفتی... من بعد از او، دیگه با هیچ مرد دیگری ازدواج نخواهم کرد... یعنی اینکه تو منو «سیاه بخت» کردی داداش... پس من هم تا زنده باشم آتش به زندگیت میندازم!

پدر بیچاره من وقتی اوضاع را اینطوری می بینه، باخودش فکری می کنه بهتره یکی، دو سال از فکر ازدواج بیاد بیرون، بلکه مهرانگیز هم در این مدت خشمش تمام بشه و دیگه کاری باهاش نداشته باشه، اما پدر اشتباه می کرد، یعنی هنوز خواهرش را نشناخته بود، چرا که وقتی ۳ سال بعد حسین تصمیم گرفت با یک دختر دیگه ازدواج کنه، خواهرش دوباره به سراغ آن خانواده رفت، اما وقتی متوجه شد که برادرش قبلاً به خانواده دختر گفته که احتمالاً چنین وضعی پیش میاد و مهرانگیز قصد برهم زدن ازدواج او را خواهد داشت! اون وقت مهرانگیز یک کار شیطانی دیگری رو انجام داد: به چند نفر خلافکار پول داد و آنها هم مقداری مواد مخدر گذاشتن توی کشوی میز کار پدر بیچاره من در اداره اش! اینطوری بود که حسین یکروز قبل از جشن عروسیش توسط پلیس به اتهام قاچاق مواد مخدر دستگیر و هشت ماه هم زندانی شد تا بالاخره با کمک وکیل که خانواده آن دختر برای داماد آینده شان - که می دانستند بی گناه است - گرفتند، پدر آزاد شد و آن عروسی سر گرفت: درحقیقت پدرم با مادرم عروسی کرد، اینطور که پدر بعدها گفت: پس از ازدواج آنها، مادرم بارها و بارها به تنهایی میره دیدن خواهر شوهرش تا بلکه باعث آشتی مهرانگیز با شوهرش بشه، اما این زن کینه ای حتی در روش باز نمی کنه! ضمن اینکه در طول سالهای بعد، مهرانگیز از هر فرصتی استفاده می کرد تا بتواند بین پدر و مادرم دعوا و جنگ راه بندازه که چند باری هم موفق می شد، تا اینکه هشت سال بعد از ازدواج آنها، یکروز عمه خانم به مادرم زنگ می زنه و ازش حلالیت می خواد! بعد هم میگه خواب دیده که مرگش نزدیکه و نمی خواد زن برادرش از او ناراضی باشه! مادر فرشته صفت من هم همان روز با گل و شیرینی میره دیدن خواهر شوهرش و مهرانگیز هم به مادر روی خوش نشان میداد و حتی همان روز می بردش بازار و یکسری کامل طلا براش هدیه می گیره: گردنبند و دستبند و انگو و گوشواره و انگشتر طلا! خبر این بزرگواری مهرانگیز مثل توپ بین فامیل صدا می کنه و عمه ها و خاله ها به مناسبت آشتی خواهر و برادر [درحقیقت به میمنت اینکه عمه خانم حاضر به آشتی شده] براشون پشت سر هم میهمانی می گیرند و پدرم نیز که فکر می کنه خواهرش واقعاً مهربان شده، هر کاری از دستش برمی آمده براش انجام میداده، ولی درحقیقت کسی که داشت ولخرجی می کرد عمه خانم بود، او که در سالهای بعد از آن اتفاق - یعنی ازدواج نکردن با کاظم - در خانه خیاطی راه انداخته بود و پول خوبی

درمی آورد، درعین حال از سوی پدرش [یعنی پدر بزرگ من که وضع مالی اش خوب بود] ساپورت هم می شد، آنقدر پول جمع کرده بود که بعد از آشتی با خانواده ما، روزی نبود که برای پدر و مادرم یا برای من و سه تا خواهر و برادر دیگرم کادو نیا، چپ و راست به برادرش پول می داد، براش یک ماشین خرید، یکی دو تا فرش انداخته توی خونه ما و... و خلاصه اینکه دیگر حتی شیطان هم فکر نمی کرد مهرانگیز خانم هنوز از برادرش کینه به دل داشته باشه! اما مشکل آن بود که این پیرزن بدذات دست شیطان را هم از پشت بسته بود! این را دو سال بعد از آشتی کتان همه فهمیدند، قضیه از این قرار بود که عمه خانم وقتی متوجه میشه پدرش بیمار و رو به مرگه، پا می گذاره جلو و طوری قاپ برادرش را می دزده که بعد از مرگ پدر بزرگم، پدر ساده دل من به پیشنهاد خواهرش عمل می کنه و برای اینکه زودتر تکلیف «انحصار وراثت» و اموال به جا مانده از پدرشان روشن بشه، وکالت تام الاختیار ارث پدر را به مهرانگیز میداد، با این نیت که عمه خانم فرصت بیشتری داره که دنبال کارهای اداری بره اما... شادی لحظاتی چشمانش را بست و گویی داشت از عمق خاطراتش تونلی در زمان باز می کرد تا گذشته ها را به یاد بیاورد. و بعد چند بار پلک زد و مژه هایش خیس شد و ادامه داد: «هرگز آن روزی را که این پیرزن بدذات بعد از سالها نیش اش را به تن پدرم فرو کرد و با زهر کینه اش، غرور پدرم را لگدمال کرد فراموش نمی کنم: حدود شش ماه از روزی که وکالت پدرم را گرفته بود می گذشت، عمه مهرانگیز هر روز می آمد به خانه ما و با حرفهای امیدوارکننده اش دل ما را خوش و پدرمون رو جلوی اهل فامیل خوشحال و سربلند می کرد تا به همه نشان بده که خواهرش چقدر به او علاقه داره! خانم باجی هر روز می گفت «برای زمین ها مشتری دارم... واسه باغ پدر یک مشتری خوب دارم... هر چهارتا خانه پدر را دارم با قیمت خوب می فروشم و...» تا اینکه بالاخره یکروز همه فامیل را به خانه اش دعوت کرد و گفت: «می خوام سهم داداشم رو بهش بدم...» و بعد از اینکه فتوکپی همه مدارک را که با قیمت خوبی فروخته بود به همه نشان داد و سپس رو به پدرم کرد و گفت: «و حالا نوبت سهم حسین آقااست» این را گفت و درمیان حیرت همگان آب دهانش را انداخت توی صورت پدرم و من و خواهر و برادرانم و مادرم رو نیز با فحش و بد و بیراه از خانه شون بیرون کرد و به پدر گفت: «خیلی احمقی که فکر کردی من از گناهت گذشتم حسین... تمام این فیلمی که در این مدت دیدی، نقشه بود که سهم پدر رو از چنگت بیرون بکشم... حالا اگه دستت به جایی می رسه برو شکایت کن... بهت که گفته بودم حسین، زندگیم رو نابود کردی، نابودت می کنم!»

پدر من اگرچه پنج ماه بعد به دلیل سکته مغزی درگذشت، اما درحقیقت همان روز مرد! هیچکس باور نمی کرد که یک خواهر با برادرش این کار را بکنه! اما مهرانگیز کرد! سالها گذشته و عمه خانم که حالا ثروت حسابی به هم زده بود، دهها مغازه و خانه خرید و با اجاره آن املاک، خونه ها و مغازه های بیشتری خرید و... و هر روز پول روی پول می گذاشت، اما عجیب بود که هرگز این خونه رو - که خانه پدر بزرگ ما بود - نفروخت. مشتری رو زیاد براش می آمد، مهرانگیز هم خیلی تلاش داشت که اینجارو بفروشه، ولی ما دلایلش را خیلی دیر فهمیدیم: چند وقت قبل

بود که یک نفر ناشناس به منزل ما تلفن کرد و گفت: مهرانگیز به این دلیل نمی تونه این خونه رو بفروشه که پدر بزرگ شما همان موقع و قبل از مرگش، سه دانگ اینجارو به نام پدر شما و سه دانگ رو هم به نام مهرانگیز کرد! البته حتی پدر شما هم از این ماجرا خبر نداشت، یعنی مهرانگیز نگذاشته بود پدرش قضیه رو به پدر شما بگه... الان هم عمه تون خیلی داره به این درو آن درمی زنه تا به صورت غیرقانونی بتونه خونه رو بفروشه... حتی با محضر شماره... صحبت کرده تا با پرداخت رشوه اونهارا راضی به انجام این معامله بکنه... من اخلاقاً و شرعاً موظف بودم این خبر رو به شما بدهم... دیگه بقیه اش با خودتون!

با حرفهای آن غریبه، یک بازی جدید برای خانواده ما شروع شد ببینید این قضیه چقدر برای خانواده من مهمه که من مراسم ازدواجم را عقب انداختم تا حق پدرم رو از این آدم رذل بگیرم... خیلی باهاش حرف زدم، ازش خواهش کردم، مادرم به سراغش رفت و اشک ریخت و التماس کرد، خودم بهش گفتم حاضرم کلفتی اش رو بکنم و... اما قبول نکرد... نه اینکه فکر کنین به این سه دانگ نیاز داره؟ او فقط می خواد انتقام برادر مرحومش را از ما بگیره! خیلی فکرها کردیم، حتی به این نتیجه رسیدیم که سه دانگ سهم خودمان را به او بفروشیم، قبول نکرد، گفتیم سهمش رو می خریم، قبول نکرد... میگه بیاین توی این خونه زندگی کنین! منم همین کار را کردم، با این امید که خسته بشه و موافقت کنه، اما بجای این پیرزن، من اعصابم خرد شد! این بود که فکر کردم با ترساندنش و ادارش کنم، اما این بار هم این پیرزن داره حرفش رو به کرسی مینشونه...

حرفهای دختر جوان بدجواری دلمان را به درد آورد. خیلی دوست داشتیم کمکش کنیم، اما هرکاری می کردیم باید قانونی باشد. محسن نظر جالبی داشت: «ببین کلانتر، به لحاظ قانونی «شادی» حتی بخاطر تهدید به قتل، یکی دو ماه باید زندانی بشه، اما از طرف دیگه خودش می تونه در دو مورد از مهرانگیز شکایت کنه: اول بخاطر اتهامی که بهش زده و دروغ گفته که شادی می خواسته او را بکشه [درحالی که فقط بهش گفته می توانم تو را بکشم] و مورد دیگر همان محضره که پیرزن بهش پیشنهاد رشوه داده: اگر ثابت بشه مهرانگیز این حرف را زده، اون وقت وضعش از شادی بدتر میشه...»

حق با محسن بود. وقتی به پیرزن موضوع را گفتم و پیشنهاد کردم «بهتره با هم صلح کنین و وگرنه شما هم زندانی میشین...» پیرزن طوری عصبی شد که گفت: «لا بد بهتون پیشنهاد رشوه داده که حمایتش می کنین... آوردمتون «قاتق نانم» بشین، قاتل جانم شدین؟»

محسن همین حرف مهرانگیز را هم علیه خودش استفاده کرد و گفت: «کافیه الان من و کلانتر بابت همین اتهام از شما شکایت کنیم تا...» - باشه... باشه... صلح می کنم... سهمش رو هم مثل سگ میندازم جلوش...

○

۲۰ روز بعد شادی با یک جعبه شیرینی و یک قاب خاتم کاری به رسم تشکر به کلانتری آمد تا خبر بدهد که سرانجام عمه اش سهم آنها را داده است! مهرانگیز عجیب ترین پیرزنی بود که من در تمام طول خدمت دیدم!

آیدا خزعلی

کیمیا خدادادی

امیررضا ابراهیمی

طاها احمدی مقدم

صدف همتی

محمدحسین احمدی

علی قهرمانی

ایلیا قهرمانی

محمد کاظمی

زهرا علیخانی

تینا عباسی

پاشا بشاش

زندگی دوباره

درس زندگی

از: کیانا نصرت زاده

مرگ ناگهانی پدرم، همه چیز را به هم ریخت. زندگی یک خانواده داشت تغییر مسیر می داد... پدرم در ۵۸ سالگی بر اثر حمله قلبی فوت کرد. من ۲۷ ساله بودم و تازه نامزد کرده بودم. سه خواهر و برادر کوچکترم، مشغول درس خواندن بودند و هیچ کدام هنوز آنقدر تجربه زندگی نداشتند که بتوانند در نبود پدر، مسیر زندگی را مثل گذشته ادامه دهند.

برادرم تصمیم گرفت درس را رها کند. فکر می کرد حالا بزرگ و مرد خانواده است و باید مسوولیت بقیه اعضا را به عهده بگیرد. هرچه من و مادرم مخالفت کردیم، فایده ای نداشت. از دانشگاه انصراف داد و افتاد دنبال کار... خواهر کوچکترم که پشت کنکور بود، دیگر به طور جدی درس نخواند و آخرین بچه که فقط ۱۳ سال داشت، در شوک به سر می برد. من که از طرفی احساس می کردم فرزند بزرگ خانواده هستم و باید به طور جدی فعالیت کنم و کارها را به عهده بگیرم، گرفتار مشکلات شخصی خودم شدم. نامزدم حاضر نبود با من همراهی کند و اصرار داشت هرچه زودتر همراه او از کشور خارج شوم، ولی من مخالفت می کردم. هر چند این موضوع یکی از قول و قرارهای ما بود، ولی با مرگ پدرم همه چیز به هم ریخته بود. نمی توانستم مادرم را با این بچه های چموش تنها بگذارم.

اختلافاتمان آنقدر شدید شد که از هم جدا شدیم. حالا باید به طور جدی به امور خانواده می رسیدم. پدر سرمایه خوبی برای ما باقی گذاشته بود، اما برادرم با بلندپروازی هایش آن را به باد می داد. مادرم تحت فشار روحی شدید، بیماری قلبی گرفت و درست بعد از دو سال که از فوت پدرم می گذشت، همه چیز درهم ریخته بود و هیچ اثری از آن خانواده منسجم نبود. برادرم یک دل نه صمدل عاشق دختری شد و با او ازدواج کرد. مجبور شدم مبلغ قابل توجهی از سرمایه مان را خرج عروسی و زندگی او بکنیم. به یک سال نکشید که از آن دختر جدا شد و مشکل مهریه پیش آمد و برادرم راهی زندان شد.

سکه زندگی یک دفعه از این رو به آن رو شده بود. نمی توانستم باور کنم که چطور ممکن است یکدفعه این همه بدبختی بیاید سراغ ما... دچار افسردگی شدید شده بودم. هیچ آملی به بهبود زندگی نداشتم. خواستگارا یکی بعد از دیگری می آمدند سراغ خواهرم و اوضاع مالی ما آنقدر خراب بود که نمی توانستیم از عهده تهیه جهیزیه برپاییم. برادر کوچکم در سن بلوغ بود و نافرمانی می کرد. حرف شنوی از هیچ کس نداشت و خلاصه همه درها به روی ما بسته بود.

درست جایی که فکر می کردم خداوند از ما روی برگردانده و به کفرگویی افتاده بودم، معجزه ای رخ داد. انگار باید این اتفاقات ناگوار می افتاد تا به بزرگی خداوند ایمان عمیق پیدا کنم.

دوستی به من پیشنهاد کار در یک شرکت ساختمانی را داد. در آن شرکت بود که باشیرین آشنا شدم. زنی که با دستهای خالی سه فرزندش را بزرگ می کرد. خیلی زود با هم صمیمی شدیم و او تجربیات زندگی خودش را در اختیار من گذاشت. به کمک او ته مانده سرمایه ای که برایمان باقی مانده بود را برای شروع یک کار تولیدی استفاده کردم. مادر مجبور بود هر روز صبح به کارگاه لباس بچه دوزی برود و مدیریت آن را به عهده بگیرد. خواهرم را مسوول خرید پارچه و بقیه مواد اولیه کردم. برادر کوچکم که خوب درس نمی خواند را از مدرسه بیرون آوردم و مجبورش کردم در کارهای کارگاه کمک مادر باشد. در ابتدا، همه خوشحال بودند. مخصوصاً برادر کوچکترم که همیشه از درس می نالید و ادعای کرد اهل کار است... بعد از چند ماه دلش برای مدرسه، دوستانش و بازی در کوچه تنگ شد، اما می دانست که راه برگشتی وجود ندارد. این همان چیزی بود که همیشه می طلبید و بهانه می گرفت که می خواهد کار کند!

خواهرم احساس مسوولیت بیشتری می کرد. پولش را برای جهیزیه جمع می کرد. کار سخت بود و می دانست تنها راه نجات از این وضع، جمع کردن سرمایه و آماده شدن برای ازدواج است... مادرم هم از آن خمودگی درآمد. هر روز صبح، بدون هیچ آه و ناله ای به کارگاه می رفت. من هم بعد از ظهرها به او سر می زدم و در حساب و کتاب کمکش می کردم.

همه خانواده به نوعی دوباره دور هم جمع شده بودیم. کم کم حرف شنوی پیدا کرده بودند و دیگر هیچ کس سر خود کاری را انجام نمی داد. همه می دانستند تمام سرمایه خانواده در آن کارگاه است و اگر کاری روی زمین بماند، ضرر آن را همه می بینند. انگار به یکباره عمق معنای زندگی را درک کردیم و باز دور هم جمع شدیم و...

خدا را شکر می کنم که در این مراحل، دست لطف او روی سر ما بود و کارگاه روز به روز رونق بیشتری پیدا کرد. برادرم را از زندان درآوردیم، هزینه جهیزیه و عروسی خواهرم را دادیم. برادر کوچکترم دوباره به مدرسه برگشت و همه چیز روبه راه شد.

حالا وقتی می روم سر قبر پدرم، با روی باز برایش تعریف می کنم که توانستم از عهده مسوولیتی که به گردنم گذاشته بود برپایم. از او می خواهم که همیشه مراقب ما باشد و دعای خیرش از آسمانها به ما برسد.

مشاوره خانوادگی:

بهمن بهروزی (روان پزشک) چهارشنبه از ساعت ۹ تا ۱۱
پنج شنبه مشاوره حضوری از ساعت ۱۴ تا ۱۷
تعیین وقت قبلی با شماره تلفن: ۲۲۲۶۲۵۰

چند پاسخ:

از آنجا که به تعدادی از نامه‌های خوانندگان گرامی که سال گذشته برای ما ارسال داشته‌اند، هنوز پاسخ داده نشده، بنابراین با توجه به اهمیت نامه‌ها، پاسخ‌های این هفته را به باقیمانده نامه‌های ارسالی از سال گذشته اختصاص داده‌ایم. البته بدیهی است که به جهت کثرت نامه‌ها، استثنائاً تنها به درج پاسخ آنها اکتفا می‌کنیم و از چاپ متن نامه معذوریم.

سرکار خانم س-ی از خرم‌آباد:

اصولاً ناهنجاری موسوم به دوقطبی، دارای اقسامی است که در شرایط مختلف گریبان فرد را می‌گیرد. به طور کلی این ناهنجاری دارای چند نوع درمان است و نیز به حضور متخصص در درمان آن حتماً نیاز است و اینکه ما انتظار داشته باشیم که شخص، خودش بر آن غلبه کند، این انتظار اساساً بی‌پایه است، چرا که اگر شخصی این توانایی را نداشته باشد که خودش بر چنین مشکلی فائق آید، اصولاً گرفتار آن نمی‌شود و در برابرش مقاومت می‌کرد. در مورد متخصص هم تصور من این است که در شهر شما که مرکز استان هم هست، روان‌شناس یا روان‌پزشک و حتی متخصص اعصاب و روان به اندازه کافی وجود دارد که از این حیث مشکلی پیش نیاید، اما این را هم به خاطر بسپارید که در این نوع ناهنجاری، مراجعه به روان‌شناس باید به صورت مستمر باشد و حداقل در طول یکسال و در هر ماه یکبار این مراجعه انجام گیرد.

از نظر روش درمان هم در مورد اشخاص مبتلا به این ناهنجاری، به دو طریق عمل می‌شود. هم از طریق روان‌کاوی و هم از راه دارودرمانی. فراموش نکنید که در بسیاری از موارد، از هر دو روش توأماً استفاده می‌شود. البته همین که شما توجه فراوانی به مشکل مادر خود می‌ذول داشته‌اید و دغدغه او را دارید، خود کمکی عظیم برای او به منظور دستیابی به بهبود است، چرا که یکی از کمبودها و کاستی‌های شخص در چنین ناهنجاری، فقدان توجه و محبت است. بنابراین، من اطمینان دارم که با توجه به دلسوزی شما و درایتی که در این مورد به خرج می‌دهید، ضمن اینکه او را به نزد متخصص می‌برید، اسباب بهبود او را هر چه زودتر فراهم می‌آورید.

موفق و پیروز باشید

سرکار خانم س-س از یوشهر:

اصولاً اختلاف سنی که در ازدواج شما دیده می‌شود، یعنی ۱۷ سال را نمی‌توان یک

موضوع پیش پا افتاده تلقی کرد. حتی اگر معتقد باشید، در جامعه شما که تا حدودی سنتی و بر مبنای عادات و رسوم ایلی و ایلاتی عمل می‌کند، چنین اختلاف سنی در ازدواج امری عادی محسوب می‌شود، اما در حقیقت، چه در جامعه مدرن و چه در سنتی، زمانی که چنین اختلافی را از نظر سن داشته باشیم، به شکل خودکار اختلاف فاحشی هم در دیدگاهها، تفکرات، تلقی‌ها و درک‌های دو طرف خواهیم داشت.

بنابراین به نظر من، اختلاف‌هایی که شما از آنها گفته‌اید، با توجه به تفاوت فاحش سنی که شما با شوهرتان دارید، بسیار هم طبیعی و موجه جلوه می‌کند. من حتی تا آنجا پیش می‌روم تا با قاطعیت بگویم، اگر غریز این بود، من تعجب می‌کردم. شما نباید فراموش کنید که ما تقریباً از تفاوت میان دونسل سخن می‌گوییم. بنابراین شما اگر به دنبال تفاهم کامل بودید و شوهری را طالب بودید که فقط چهره شما را مشاهده کند و بعد هم خواسته‌های شما را درک کند، آنگاه با کسی ازدواج نمی‌کردید که تقریباً جای پدر شما باشد.

شما از این موضوع هم شکایت کرده‌اید که چرا پدر و مادران آنگونه که باید و شاید در مقابل او از شما حمایت نمی‌کنند و به او امر و نهی نمی‌کنند که خواسته‌های شما را اجابت کند! پاسخ این است که آنها با مرد موقر و محترمی مواجه هستند که تقریباً همسن و سال آنها است و یک جوان ۲۵ ساله نیست که او را نصیحت و یا به او امر و نهی کنند. ضمن آنکه شوهر شما که اکنون ۴۲ سال دارد، خودش هم احساس شخصیت می‌کند و از طرفی هم به خودش قبولانده است که تجربه بیشتری از شما در زندگی دارد و باید شما را راهنمایی کند.

من، تصور می‌کنم تنها راهی که برای شما وجود دارد تا بتوانید او را قانع کنید که به عقاید شما هم احترام بگذارد و یا برخی از نظریات شما را بپذیرد، این است که تا حد امکان مطالعه کنید و معلومات به دست آورید و در واقع از نظر فرهنگ و معلومات ابراز وجود کنید. آنگاه او به ناچار باید نظریات منطقی شما را که بر اساس مطالعه و بر مبنای منطق صحیح است، بپذیرد. به هر حال، شما خود را در زندگی مشترکی قرار داده‌اید که روند بسیاری از امور آن به دلیل اختلاف سنی و نوع شخصیت شوهرتان تعیین شده است و اگر قصد دارید تا به این زندگی ادامه دهید، به ناچار باید این روند را قبول کنید. من البته این توان را در شما مشاهده می‌کنم که ضمن ادامه زندگی مسالمت آمیز با شوهرتان، خودتان را از نظر فرهنگی به درجه‌ای برسانید که تا حدودی این اختلاف سنی را جبران کند.

موفق و پیروز باشید

جناب آقای احمد-ر از اصفهان:

این مشکل به طور قطع نیاز به رسیدگی از جانب روان‌پزشک دارد، چرا که مشکل، آمیخته‌ای از مشکلات

روحي، روانی و جسمی است، اما این را هم بدانید که به کمک رسیدگی کامل و مصرف داروهای مناسب، این مشکل کاملاً قابل حل است.

موفق و پیروز باشید

سرکار خانم دنیا... از نوشهر:

متأسفانه شما اجازه داده‌اید روندی که مشکل شما پیدا کرده، به گونه‌ای ادامه یابد که شخصیت شما را زیر پا بگذارد. در حالی که به واقع شما مرتکب گناه بزرگی نشده‌اید. ممکن است عمل شما را یک اشتباه تلقی کنیم، اما نه این اشتباه غیر قابل جبران است و نه اینکه به یک گناه بزرگ شباهت دارد. تنها موردی که شما نیازمند آن هستید، این است که شخصیت خودتان را به دست آورید و بعد هم این شخصیت را به رخ کسانی که از شما انتقاد می‌کنند بکشید. این را هم باید اضافه کنم که احساس شما با توجه به سن و موقعیت‌تان کاملاً طبیعی است و نمی‌توانیم هر کسی را که با سن ۱۷ یا ۱۸ سال، مهر جوانی را به دل گیرد، به عنوان انسان خطاکار بشناسیم، اما هر معضلی راهی دارد و راه‌حلی و شما به راه اشتباه وارد شده‌اید، چرا که به آسانی، اعضای فامیل و کسان شما می‌توانستند تنها به گونه‌ای عمل کنند که آن جوان خود به خواستگاری از شما اقدام کند. در حقیقت، این اشتباه از جانب همگان، در ماجرای شما سر زده است، هم از جانب شما و هم از جانب کسان شما که نتوانستند و یا نخواستند، راه درست را پیدا کرده و در آن قدم بگذارند. حالا هم به هیچ وجه دیر نیست، شما باید در اولین گام احساس شخصیت داشتن را در خودتان تقویت کنید و نگاه دیگران، بویژه کسانتان را نسبت به خودتان تغییر دهید و آنگاه راه یاراه‌حله‌ای درست را دنبال کنید و به کسان خود هم راه درست را نشان دهید. من تردیدی ندارم که با تلاش و توانی که در شما احساس می‌کنم، شخصیت خود را مجدداً به دست می‌آورید و بعد هم به گونه‌ای اقدام می‌کنید که هیچ کس جرأت نکند تا شخصیت شما را خدشه دار کند. بویژه کسانی که شخصیت داشتن شما، طبیعتاً به آنها نیز منانت و شخصیت می‌بخشد و شادی و خوشبختی شما، برای آنها هم شادی و خوشبختی به بار می‌آورد که این راه و رسم زندگی در مسیر درست و پیروزمندانه است.

موفق و پیروز باشید

■ بعد از یک سلسله کدورت و دعوا و قطع رابطه... دیگر آتش بس داده و به همه گفتم که تا چند سال دیگر اصلاً قصد ازدواج ندارم

آتش بس را شکستم و پای سفره عقد ششم

ماجراهای خواستگاری

از: کورش کاشانی

دوستانم، از من برای برادرش خواستگاری کرد. گفتم: اصلاً حرفش را نزن، تا یاد دارم سر شوهر کردن من جنگ و دعوا بوده، ترجیح می‌دهم چند سالی در آرامش زندگی کنم.

اما این دوستم، حرف مرا جدی نگرفت و اصرار داشت حتماً دو خانواده با هم آشنا شوند و من قبول نمی‌کردم. بالاخره خودش با مادرم صحبت کرد و قرارهایشان را بدون اطلاع من گذاشتند.

خانواده‌ها چند جلسه‌ای با هم دیدار کردند. برادر دوستم به هر بهانه‌ای می‌آمد سر کار و سر صحبت را با من باز می‌کرد تا اینکه یک روز، مادر همه چیز را برایم تعریف کرد و گفت، دو خانواده از هم خوششان آمده و می‌خواهند نظر من را هم بدانند.

منی توانستم به این راحتی تن به ازدواج بدهم. شبها کابوشش را می‌دیدم. فکر می‌کردم اگر خانواده عمه یا خانواده دایی از موضوع بو ببرند، باز تلفن‌ها شروع می‌شود. باز دایی می‌آید توی حیاط و شروع به داد و فریاد می‌کند. فکر می‌کردند من حتماً باید عروس آنها شوم، چون برادرم با دختردایی‌ام ازدواج کرده بود و آنها دخترشان را بی‌چون و چرا به برادرم داده بودند. از طرفی وقتی بچه بودم، پدرم قول ازدواج من با پسرعمه‌ام را داده بود.

وحشت عجیبی مرا گرفته بود. طوری که وقتی اسم خواستگاری می‌آمد، اشک چشمم سرازیر می‌شد. بالاخره بزرگترها، شب نیمه شعبان را برای خواستگاری رسمی تعیین کردند. من از ترس و وحشت، مدام چشمم به خیابان بود که یا دایی جان با آن هیبتش پیدا شود یا صدای داد و فریاد عمه در کوچه بپیچد.

برادرم به من قول داده بود اگر یکی از آنها بیاید، خودش توی کوچه آنها را

گفته بودم اصلاً نمی‌خواهم شوهر کنم. بعد از آن کدورت‌هایی که با خانواده دایی داشتیم و فقط به خاطر یک جواب منفی من، همه چیز به هم ریخت، قسم خورده بودم دیگر شوهر نمی‌کنم.

از بد روزگار، یک پسر دایی و یک پسر عمه داشتم که هر دو خواستگار پر و پاقرص من بودند. هر دو پسرهای معقولی بودند و حتی شاید می‌توانستند همسرهای خوبی هم باشند، ولی جواب مثبت به هر کدام که می‌دادم، آن یکی غوغا به پا می‌کرد. مخصوصاً که مادر و پدرم هم در این مورد سخت اختلاف نظر داشتند. بعد از یک سلسله کدورت و دعوا و قطع رابطه... دیگر آتش بس داده و به همه گفتم که تا چند سال دیگر اصلاً قصد ازدواج ندارم.

تقریباً سکوت آرام بخشی در خانواده حکمفرما بود، اما همه گوشه‌ها تیز بود که ببینند اولین عکس العمل من چه خواهد بود، مبادا در خفا با یکی از این دو خواستگار قول و قرار می‌بگذارم!

توی یک شرکت کار پیدا کرده و حسابی سرم را مشغول کار کردم. صبح می‌رفتم تا غروب. دوستان جدیدی پیدا کردم و گه‌گاهی با هم به سینما یا تئاتر می‌رفتم. روزهای خوبی بود. بعد از آن همه هیاهو، قدر این آرامش را خوب می‌دانستم، تا اینکه از قضا، یکی از

■ دخترهای زیادی آرزوی همسری جلال را داشتند، اما او مرا انتخاب کرد، در حالی که...

همسرم از جنس ما زمینی مانود

در پیچ و خم دادگاه

از: راشین مختاری

شد، در طبقه دوم خانه پدری جلال زندگی کنیم. در همان هفته‌های اول، متوجه رفتار غیرعادی خانواده او با خودم شدم. جلال برایم توضیح داد که آنها با غریبه‌ها چندان رفتار خوبی ندارند و باید صبوری کنم تا به عنوان یکی از اعضای خانواده پذیرفته شوم.

سال آخر دانشگاه بود و درسها آنقدر سخت بودند که همه وقت ما به درس خواندن می‌گذشت. زمان کمتری را با خانواده‌ها می‌گذرانیدم تا اینکه تابستان شد و طبق عادت همیشه، خانواده جلال به شمال رفتند و همه خانواده را برای یک هفته میهمان کردند. آنجا بود که عمه‌زاده‌ها و عموزاده‌ها را دیدم. آدم‌هایی ثروتمند که داشتن آن همه ثروت حتی در مغز من نمی‌گنجید. با ماشین‌های آنچنانی، لباسهای مارک دار و... و ریخت و پاشهایی که مختص این قبیل افراد است. احساس کردم در مقابل تجملات آنها کوچک و حقیرم و با رفتار ناپخته‌ام این حقارت را در آن جمع، به دیگران هم منتقل می‌کردم و همه با دید تمسخر به من نگاه می‌کردند.

من یک زن ساده، از طبقه متوسط جامعه بودم. نه جایی از دنیا را دیده بودم و نه سر از حرفهای آنها درمی‌آوردم. به جلال گفتم:

- دارم خفه می‌شوم. فضا برای من سنگین است.

جلال دل‌داری‌ام داد و گفت:

- تو چیزی داری که همه آنها در حسرتش هستند. سادگی و بی‌ادعایی تو به همه چیز آنها می‌ارزد آنها از بچگی با چشم و هم چشمی و رقابت بزرگ شده‌اند، در حالی که تو بزرگتر از این بازی‌های بچگانه هستی. اوایل این حرفها خیلی به من امید می‌داد، ولی کم کم تأثیرش از بین رفت. متلکهای خواهرهای جلال را نمی‌توانستم تحمل کنم. ته دلم می‌خواستم مثل آنها لباس بپوشم، مثل آنها به

وقتی با جلال ازدواج کردم، فکر می‌کردم خوشبخت‌ترین زن دنیا خواهم شد. جلال، پسر بسیار با محبت و از یک خانواده متمول و تحصیل کرده بود. وقتی از من خواستگاری کرد، هیچ شک و تردیدی برای دادن جواب بله نداشتم. چند سالی بود که توی یک دانشکده درس می‌خواندیم. همه او را خوب می‌شناختند. از میان آن همه دختر، به من علاقه‌مند شده بود. خودش می‌گفت، عاشق سادگی و بی‌ریایی من شده و...

انگار دنیا را به من داده بودند. همه می‌دانستند، کسی که با جلال زندگی کند خوشبختی‌اش تضمین است. مراسم خواستگاری خیلی راحت برگزار شد. پدر و مادر من شرط و شروطی نداشتند و خانواده جلال هم فقط تاریخ عروسی را تعیین کردند و همه چیز روبراه شد.

آنقدر ذوق زده بودم که اصلاً متوجه

رفتارهای اطرافیان نبودم. جلال، خیلی مختصر برایم توضیح داده بود که خانواده‌اش ترجیح می‌دادند، همسر او را خودشان انتخاب کنند. من هم به او اطمینان می‌دادم که به همه ثابت می‌کنم، همسر ایده‌آلی برای او هستم.

بعد از جشن عروسی، قرار

شکوفه های زندگی

محمدعلی حاجی رضا

سارینا اسکندری

ایلیا روزدار

عرشیا پورربیع

امیررضا قنبری

مبینا علی اکبری

نرگس مرادی

شاهین سرلک

اشکان خداپرست

مبینا رسولی

صادق سمیع پور

ایوب آمیخ

حجت اردمه

سجاد اردمه

ترانه کرمزاده

امیررضا شمس آبادی و سجاد اردمه

محمدصادق سونار

برمی گرداند.

عجب شبی بود. خانواده مجید آمدند. دسته گل را که از دستشان گرفتم، آنقدر می لرزیدم که همه متوجه شده بودند. وسط جلسه بود که صدای زنگ بلند شد و من از وحشت سینی چای از دستم افتاد...

نفهمیدم چه اتفاقی افتاد. چشم که باز کردم، دیدم توی تخت هستم و سه تا پتو روی من انداخته اند و مادر دارد روی پیشانی ام حوله خیس می گذارد. تب و لرز کرده بودم. مراسم خواستگاری نیمه تمام مانده بود، زیرا سر و کله عمه پیدا شده و با اولین داد و فریادش، همسایه ها دم در خانه جمع شده بودند و...

من از این آبروریزی وحشت داشتم که اتفاق افتاده بود. دیگر همه اهل محل می دانستند، داستان زندگی من چیست.

این مریضی طولانی شد. کار به جایی رسید که راهی بیمارستان شدم. پزشکها مرکز عفونت را در بدنم پیدا نمی کردند و تب پایین نمی آمد. هفته دوم، دیگر همه نگران شده بودند. به شدت وزن کم کرده بودم. توی همان حالت خواب و بیداری، یکدفعه صورت عمه جلو رویم آمد. خواستم جیغ بکشم که هق هق عمه بلند شد و مرا بوسید. روز بعد دایی جان آمد و خلاصه، هر کس می رسید به من قول می داد که همه دعوها تمام شده و صلح و صفا برقرار است.

گویا، دکتر گفته بود بیماری من در اثر یک بحران عصبی بوده و تا این بحران حل نشود، حال من هم خوب نمی شود. همه خانواده به تکاپو افتاده بودند. بالاخره بعد از سه سال جنگ و دعوای همه خانواده دور هم جمع بودند. وقتی از بیمارستان آمدم خانه، مادر یک میهمانی بزرگ گرفت و همه را دعوت کرد. سر سفره دیدم که پسر دایی و پسر عمه ام کنار هم نشسته اند. لجبازی ها تمام شده بود و من هر چند وزن قابل توجهی کم کرده بودم و ضعف جسمی داشتم، اما آرامش غربی را تجربه می کردم.

مراسم نامزدی و عروسی من با مجید در آرامش و سکوت برگزار شد و دیگر هیچ کس حرفی به میان نیاورد.

سالها بعد، وقتی پسر دایی و پسر عمه ام هم ازدواج کردند، این خاطره برای خنده و مزاح در میهمانی ها تعریف می شد و همیشه یک نفر می آمد در گوشم می گفت: حالا راستش را بگو، خودت را زده بودی به مریضی یا واقعاً... و این موضوع هنوز برای دیگران معما باقی مانده...

چند زبان صحبت کنم و ...

برای همین شروع کردم به درس خواندن. کلاسهای فشرده زبان انگلیسی، امتحان کنکور کارشناسی ارشد، در کلاس پیانو ثبت نام کردم و ...

جلال حیرت زده نگاهم می کرد و دست از تحسینم بر نمی داشت اما وقتی متوجه رقابت من با خواهرهایش شد، انگار همه کاخ آرزوهایش فرو ریخت. بعد از دو سال، حس می کردم من هم جزیی از آن خانواده ام و دیگر چیزی از آن سادگی و بی ریایی باقی مانده است!

جروبچه های من و جلال هم از خیلی وقت پیش شروع شده بود تازه فهمیده بودم، همه خانواده، او را به چشم یک پسر بی عرضه نگاه می کنند. مسخره اش می کردند و جلال جواب هیچ کس را نمی داد. برایش اهمیت نداشت که بقیه در مورد او چه اظهار نظری می کنند، ولی برای من خیلی مهم بود و نمی توانستم بی تفاوت باشم. این شد که جروبچه هایمان شروع شد. نمی دانم چطور می شود، احساس آدم اینقدر تغییر کند. حالا جلال برایم تبدیل شده بود، به مردی بی عرضه و بی لیاقت که هیچ حسی در من بر نمی انگیزد. گاهی احساس می کردم، نوکر و پادوی خانواده است. هر کس خرده کار داشت به او می داد تا انجام بدهد. پدرش جوری با او حرف می زد که انگار با یکی از پیشخدمت هایش صحبت می کند. جلال هیچ وقت به این وضع اعتراض نمی کرد. به درآمد کارمندی که داشت قانع بود. در حالی که همه خانواده، سوار ماشینهای آنچنانی بودند، ما یک ماشین کوچک قدیمی داشتیم که گاهی از سوار شدن به آن خجالت می کشیدم همه خانواده بر این عقیده بودند که جلال هوش کافی ندارد. چون گاهی در درک ساده ترین مسائل درمی ماند.

هر چند ته قلم حرفشان را باور نمی کردم، ولی نمی توانستم این وضع را تحمل کنم. جلال طبع بلندی داشت. همه را می توانست ببخشد. انگار اصلاً از جنس ما زمینی ها نبود، ولی زندگی با او برای من خیلی سخت شده بود. نه حاضر می شد، با خانواده اش قطع رابطه کنیم و نه جواب دندان شکن به آنها می داد و حتی نمی خواست مثل آنها شود.

چهار سال جنگیدم، ولی دیگر طاقتم طاق شد و تصمیم گرفتم از او جدا شوم. زندگی کنار او و خانواده اش به انسانی قدرتمندتر از من احتیاج داشت...

این هفته: زندان لوین (بند زنان)

میهمانم را کشته ام

می گفت همین که می توانید بخوانید و بنویسید کافی است! دخترهای روستا هم اصولاً هیچ وقت نمی توانند حرفی برخلاف حرف پدر بزنند! من از سیزده تا هفده سالگی که ازدواج کردم، گاهی در خانه و گاهی در مزرعه کمک پدرم بودم. در این مدت، هم خانه داری را کاملاً یاد گرفتم و هم در کار کشاورزی با کمک به پدرم، تقریباً به امور کشاورزی آشنا شدم. هفده ساله که شد، سروکله خواستگاران پیدا شد. باز این پدرم بود که از میان آنها دست به انتخاب زد و یکی از آنها را به عنوان همسر من انتخاب کرد. شوهرم غریبه بود، اما پدرم با شناختی که از آدمها داشت، او را به خیلی ها ترجیح داد. حقیقتاً هم انتخابش درست بود، چون طی این بیست و سه سال زندگی مشترک، ماهیچ مشکل و اختلافی با هم نداشتیم. چه او ایل از دواچمان که دستان خالی بود و تقریباً به سختی زندگی می کردیم، چه بعدها که وضع بهتر شد و توانستیم سر و سامانی به زندگی مان بدهیم. شوهرم مردکار بود و غیرتمند! او در کار تاسیسات و ساختمان بود. البته با امور ساخت و ساز ساختمانی هم آشنا بود و گاهی بنایی هم می کرد. او اهل خلاف نبود. لقمه لقمه نانی که برای من و بچه هایش آورد حلال بود. حاصل زندگی مشترک ما، چهار فرزند است. پسر بزرگمان که ازدواج کرده و بقیه که هنوز مجردند و در خانه!

ما زندگی آرامی داشتیم تا اینکه حدود دو سال قبل، من ناراحتی اعصاب و روان گرفتم. همه چیز از یک افسردگی ساده شروع شد، اما چون نمی دانستم که این بیماری چیست و چه می کند، خیلی اهمیت نادم تا اینکه وضعم آنقدر بد شد که تشنج عصبی پیدا کردم و تازه آن زمان بود که به پزشک مراجعه کردم و تحت درمان دارویی قرار گرفتم. داروها تقریباً اثر مثبتی داشت، اما در همان روزها که هم من درگیر بیماری بودم و هم دارو مصرف می کردم، مادرم را از دست دادم. مرگ مادر برایم ضربه سختی بود! بقیه خواهر و برادرهایم هم آسیب دیدند، اما من ضربه سخت تری خوردم. چون هم بیمار بودم و هم به شدت به مادرم وابستگی عاطفی داشتم. هیچ وقت به مرگ او فکر نمی کردم و همیشه از این واقعیت تلخ فرار می کردم. حتی فکر کردن به آن مرا آزار می داد، برای همین هیچ وقت از نظر روحی آمادگی پذیرش چنین مساله ای نداشتم، شاید به همین خاطر بود که وقتی مادرم را از دست دادم، به شدت آسیب دیدم! چندین و چندبار تشنج کردم و کارم به بیمارستان کشید. بعد از آن هم، هر وقت یاد مادرم می افتم، حالم بد می شود! پزشکان به خاطر این مساله به شوهرم خیلی سفارش کرده اند که به هیچ وجه مرا تنها نگذارد و مرتب یک نفر در کنارم باشد. چون وقتی حالم

ساعت یازده صبح را نشان می داد. مصاحبه اول را چند دقیقه ای می شد که تمام کرده و منتظر مددجوی بعدی بودم. همینطور که سرگرم مرتب کردن وسایلم بودم، تقه ای به در خورد و زنی میانسال، همراه مددکار زندان - وارد سویتی که برای مصاحبه در اختیار مان بود - شد. مددکار توضیح مختصری راجع به او و وضعیتش برابم گفت. زن حدود یک سالی بود که به علت تکلیف در زندان بود. از مدت ها قبل، تقاضا کرده بود که مشککش را از طریق مصاحبه با ما به گوش مسوولان برساند و امروز بالاخره این فرصت در اختیارش قرار داده شد تا ساعتی را با هم باشیم و او از زندگی اش بر ایمان بگوید. شاید از این طریق مساله اش حل شود و او بتواند به زندگی سابقش بازگردد. با امید به آنکه او غیر از حقیقت نگوید، مصاحبه مان را آغاز کردیم و طبق روال از او خواستیم بعد از شرح مختصری از زندگی اش، بر ایمان بگوید که چه اتفاقی او را گرفتار حبس و زندان کرد و او این گونه شروع کرد:

- چهل سال قبل در یک خانواده روستایی به دنیا آمدم. پدرم کشاورز بود و مادرم خانه دار. ما هم مثل اکثر خانواده های روستایی، هم پرجمعیت بودیم و هم فقیر! ماهفت خواهر و برادر بودیم و من ششمین فرزند خانواده، پدرم باید با درآمد اندک کشاورزی شکم ۹ نفر عائله اش را سیر می کرد! و این درآمد، هیچ وقت کفاف هزینه های یک زندگی ۹ نفره را نمی داد. من از همان بچگی با فقر و نداری آشنا شدم و طعم تلخ آن را چشیدم! هفت ساله که شد، مثل همه بچه ها راهی مدرسه شدم. در آن مدرسه روستایی بقیه بچه ها هم مثل من بودند. وضع همه ما تقریباً یک شکل بود، با کمی اختلاف! دوره دبستان را که تمام کردم، پدرم دیگر اجازه نداد به مدرسه بروم. شاید دلیل اولش فقر بود و دلیل دیگرش نبود مدرسه راهنمایی در روستا. به همین دلیل بود که اکثر بچه های روستای ما، فقط تا کلاس پنجم درس خواندند، چه دختر و چه پسر. فقط آنهایی که وضع بهتری داشتند و می توانستند مسیر روستا تا شهر را بروند، بیشتر درس خواندند. بعضی ها هم در شهر ماندند و روزها کار کردند و شبها در مدرسه شبانه درس خواندند، اما خواندن! ولی پدر ما، اجازه نداد! خصوصاً به دخترها، اصلاً اجازه تحصیل نداد.

بدمی شود، اختیار کارها و اعمال دست خودم نیست. شاید اگر آن شب، شوهرم را یکی از بچه ها در کنارم بود، این اتفاق نمی افتاد. ماجرای آن اتفاق شوم و زندانی شدن من به مهرماه سال ۸۴ برمی گردد! خوب یادم هست ماه مبارک رمضان بود و من چون شدیداً به روزه علاقه دارم، نظم و ترتیب خوردن داروهایم را به هم زدم تا بتوانم روزه هایم را بگیرم. شوهرم از این بابت خیلی نگران بود، اما من مرتب او را توجیه می کردم که مهم خوردن داروها است که من می خورم! همان روزها، یک شب برادر شوهرم به اتفاق همسر خواهر شوهرم، برای میهمانی به منزل ما آمدند. برادر شوهرم شهرستان زندگی می کرد و هر از چندگاهی برای احوالپرسی و دیدن برادرانش به تهران می آمد. آن روز هم وقتی با دامادشان آمدند گفت که یکی - دو روز قبل به تهران آمده و چند روزی منزل خواهرش بوده و آن شب هم شام به اتفاق دامادشان به منزل ما آمدند! همسر خواهر شوهرم تقریباً همکار شوهرم بود و گاهی کارهای سنگین ساختمانی را با هم انجام می دادند. او آدم خیلی موجهی نبود. با اینکه خواهر شوهر من، همسرش بود و چند فرزند داشت اما متاسفانه از دور و نزدیک می شنیدیم که روابط غیرمشروع هم دارد! اما چون کسی نتوانسته بود این موضوع را اثبات کند، همه به نوعی با بدبینی به او نگاه می کردند! ضمن آنکه متاسفانه او اکثر اوقات حالت طبیعی نداشت! منظورم این است که او از مشروبات الکلی استفاده می کرد و خیلی مقید به اصول مذهبی نبود، من هم به خاطر این موضوع خیلی علاقه مند به ارتباط با آنها نبودم، اما به خاطر خواهر شوهرم، گاهی به منزل آنها می رفتم و گاهی هم آنها می آمدند! آن شب هم که آنها آمدند، از رفتار همسر خواهر شوهرم متوجه شدم که او مست است. به خاطر اینکه کمتر او را ببینم بعد از صرف افطار، بلافاصله سفره شام را پهن کردم تا زودتر شام بخوریم و من به بهانه خوابیدن از جمع آنها دور شوم. شاید ساعت نزدیک ۱۰ شب بود که کارهای خانه را تمام کردم و رفتم تا بخوابم! اما قبل از خواب، رختخواب ها را دقیقاً به همین صورتی که می گویم پهن کردم. جای خواب برادر شوهرم و یکی از پسرهایم را در یکی از اتاقها، جای خواب شوهرم و بقیه را هم در هال پهن کردم چون آنها داشتند، فیلم تماشا می کردند، گفتند همانجای خوابند، خودم هم به تنهایی در یکی از اتاقها خوابیدم. اینکه می گویم تنها خوابیدم چون بعد از فوت مادرم که ناراحتی عصبی ام تشدید شد، شبها خیلی در خواب حرف می زنم. گاهی هم فریادمی کشم. اغلب اوقات، کابوسهای وحشتناک می بینم و به همین خاطر هیچ کس تمایل ندارد با من در یک اتاق بخوابد! بنابراین اکثر شبها من تنها می خوابم. آن شب هم به عادت همیشه رفتم خوابیدم. دقیقاً نمی دانم چه ساعتی خوابم برد، چون داروهایم آنقدر قوی است که من متوجه نمی شوم! فقط نیمه های شب بود که احساس کردم، کسی کنارم است و می خواهد مرا بیدار کند. ابتدا تصور کردم باز هم کابوس می بینم،

با این وضع اعصاب و روان نتوانست ادامه بدهد و ناچار خیاطی می‌کند تا بتواند خرج خورد و خوراکشان را در بیاورد. پسر دیگر ۱۸ سال دارد و رشته حسابداری می‌خواند که ترک تحصیل کرده تا بتواند کار کند. پسر دیگر که اول راهنمایی است با اینکه شاگرد زرنگی بوده، اما امسال دوتا تجدید آورده و گفته می‌خواهد امسال درس را رها کند و سر کار برود! چون مستاجر هستیم و آنها هر سه ناچارند کار کنند تا هم خرج خودشان و هم کرایه خانه را در بیاورند.

بنده خدا خانواده برادر شوهرم هم یک جور دیگر گرفتارند. خواهر شوهرم هم که شاکی پرونده است و جور دیگری درگیر است. عروسم هم به شکلی درگیر این ماجرا است. خلاصه، من کاری کردم که چهار خانواده بدبخت شدند. حالا هم بالاترین هستم. بیشترین ناراحتی ام بابت شوهرم و برادر شوهرم و پسریم است که به خاطر کار من در زندان هستند. کاش زودتر دانگاهی شوم تا حداقل تکلیف آنها روشن شود!

در پرتاز:

(من می‌خواستم مصاحبه این زن را تا بعد از دادگاهی شدن او نگه دارم، اما وضعیت بغرنجی که او برای چهار خانواده دیگر ایجاد کرده، مرا بر آن داشت تا زودتر دست به کار شوم، شاید گشایشی در کارش حاصل شود! آنچه این زن در ابتدای صحبتش به آن اشاره داشت، بیماری ای بود که متأسفانه این روزها به دلایلی، افراد بسیاری را مبتلا کرده و به دلیل ناشناخته بودن خیلی‌ها از بیماری‌شان مطلع نیستند.

بیماری افسردگی که غالباً با علانمی مثل بی‌حالی، بی‌حوصلگی و در موارد شدیدتر افکار بد و تمایل به خودکشی در افراد بروز می‌کند، دلایل متعددی دارد که در حیطه علم پزشکی است، اما آنچه شایان توجه است، اینکه اکثر افراد مبتلا به این بیماری، یا آن را جدی نمی‌گیرند و یا در پی درمان نیستند و هر روز منتظرند معجزه‌ای اتفاق بیفتد تا از آن حال بد در بیایند! اما متأسفانه این اتفاق نمی‌افتد و حال آنها نه تنها رو به بهبود نمی‌رود که رو به وخامت هم می‌رود! و در صورت عدم درمان به موقع ممکن است منجر به حوادث تلخی شود که گاهی می‌بینیم یا می‌شنویم. این زن نیز اگر در همان اوایل بیماری در صدد درمان برآمده بود، شاید هیچ وقت وضعیت سلامت روحی‌اش به حدی نمی‌رسید که به تشنج منجر شود، اما روند بهبود بیماری روحی بسیار کند است و صبر و تحمل بسیاری خواهد، ضمن آنکه بیمار روحی را نباید تنها رها کرد.

اگر او - همانگونه که اشاره کرد - آن شب تنها در اتاق نبود، شاید این قتل هرگز اتفاق نمی‌افتاد، اما الان باید صبوری پیشه کند و تا حل شدن مشکلش از طریق قانونی، سختی‌ها را تحمل کند. به امید آنکه روزهای بهتری پیش رو داشته باشد.)

به هر حال از آنجا که هیچ کدام از ما خلافکار نبودیم و این کار را هم در نهایت نادانی انجام داده بودم به شوهرم گفتم همان موقع مرا به پاسگاه ببر. چون تلفن نداشتیم که با پلیس تماس بگیریم. شوهرم همان ساعت مرا به پاسگاه برد و من همه آن چیزی را که اتفاق افتاده بود، برای آنها گفتم. شوهرم هم تأیید کرد. ماموران پاسگاه همان ساعت به خانه ما آمدند و از صحنه جرم عکس و فیلم تهیه کردند و بعد هم مرا فرستادند پزشکی قانونی تا در مورد بیماری ام آنها تصمیم بگیرند!

البته آن شب پسر بزرگم، شوهرم و برادر شوهرم هم بازداشت شدند. شوهرم و پسریم با وثیقه - ۵۰ میلیون تومانی - می‌توانند بروند که چون نداریم تا روز دادگاه که ثابت شود آنها بی‌گناه هستند، باید زندان بمانند. خودم هم مدتی در زندان رجایی شهر حبس کشیدم، اما بعد درخواست کردم مرا به اینجا منتقل کنند تا بتوانم کار کنم. آنجا امکان کار کردن نداشت. داشتم دیوانه می‌شدم. چندین بار همانجا به پزشک مراجعه کردم. از آن روز، هر وقت به این حادثه فکر می‌کنم، اعصابم به هم می‌ریزد. نمی‌دانم چه شد که من دست به این کار زدم! کاش کمی خودم را کنترل می‌کردم! اگر می‌توانستم فریاد بزنم، حتماً شوهرم یا پسریم به دادم می‌رسیدند! بالاخره من تنها در آن خانه نبودم و غیر از خودم، شش نفر دیگر بودند که می‌توانستند به من کمک کنند. بچه‌هایم این وسط خیلی آسیب دیدند!

یکی از دخترهایم امسال باید می‌رفت دانشگاه که

اما خیلی زود فهمیدم صداها واقعی است. باز فکر کردم شاید پسریم یا شوهرم است و باز من فریاد کشیده‌ام و آنها می‌خواهند بیدارم کنند. پس هراسان از خواب پریدم، مدت درازی طول نکشید که فهمیدم کسی که در کنارم است، نه پسریم است و نه شوهرم، بلکه همسر خواهر شوهرم است و متأسفانه به نیت سوء وارد اتاق من شده است. برای خلاصی از دست او خیلی تلاش نکردم، حتی شاید باور تان نشود، چون فریاد هم نکشیدم. در واقع از ترس زبانم بند آمده بود، در عوض قدرتم صد برابر شده بود! با قدرت هر چه تمامتر او را از خودم دور کردم و بعد بدون آنکه متوجه شوم چه می‌کنم به سرعت روی قفسه سینه‌اش نشستم و با تمام قدرتی که داشتم گلویش را فشردم! اصلاً نمی‌فهمیدم چه می‌کنم. هیچ کنترلی روی رفتار و اعمالم نداشتم! فقط می‌خواستم از شرش راحت شوم و تنها راه همین بود که در یک آن به ذهنم رسیده بود! نمی‌دانم چقدر زمان گذشت، حتی یادم نیست که چطور بقیه از خواب بیدار شدند، فقط وقتی به خودم آمدم دیدم پسر بزرگم - که ازدواج کرده و آن شب میهمان ما بود - به اتفاق شوهرم و برادر شوهرم در اتاق هستند... اما دیگر خیلی دیر شد بود! همسر خواهر شوهرم در اثر فشار محکم دستان من، از دنیا رفته بود. شوهرم با دیدن لباس پاره من و او، فهمید چه اتفاقی افتاده! اما... اما... نمی‌توانست بفهمد که چطور این اتفاق افتاد! به هر حال او و دامادش نزدیک هم خوابیده بودند! فقط برادر شوهرم گفت که در طول شب، متوجه رفت و آمد دامادشان به دستشویی شده بود، اما نمی‌دانست که ممکن است او به جای دستشویی به اتاق من بیاید!

سگ خوب

دکتر بهمن بهروزی

اثر: تام هالمن جونیور

دونده

دائل بولن، مانند هر روز، چند دقیقه قبل از ساعت ده صبح، درحالی که لباس گرمکن بر تن داشت، سوار بر اتومبیل وانت خود شد تا به حومه کوهستانی شهر رفته و تمرین روزانه اش را انجام دهد.

دائل زنی ۳۰ ساله و تنها بود و اگرچه ورزشکار و بسیار شجاع بود، با این همه احتیاط می کرد و هنگامی که برای تمرین صحرانوردی به کوهستان می رفت، همیشه سگش را هم که نام تاز بر او نهاده بود، به همراه می برد.

دائل، تاز را هنگامی در پیاده روی نزدیک محل اقامت خود یافته بود که او توله چند روزه رهشاده ای بیش نبود. دائل که شایسته چشمان قابل اعتماد این توله سگ شده بود، او را برداشت و به خانه برد. آنگاه او را شسته و به او شیر نوشاند و از آن روز به بعد تاز به یاری وفادار برای دائل تبدیل شد.

کوهستان سرد

دائل دونده ای بسیار قدرتمند بود. او چند بار قهرمان جهان در رشته های صحرانوردی شده بود و اکنون هم خود را برای مسابقات صحرانوردی در کانادا آماده می کرد که حدود یک ماه بعد در مونترال برگزار می شد. برای این مسابقه که ویژه بانوان انجام می شد، مسیری بسیار صعب العبور و کوهستانی را انتخاب کرده بودند و دائل شادمان بود که در یوتا زندگی می کرد. ایالتی کوهستانی که دائل برای انتخاب و یافتن مکان تمرین های آمادگی خود، نباید راه دوری را طی می کرد.

تنها بیست دقیقه طی طریق با اتومبیل کافی بود تا دائل به محلی خلوت و کوهستانی رسیده و پس از پارک اتومبیل، تمرین دویدن را به مسافت ده کیلومتر آغاز کند و پس از انجام آن که حدود یک ساعت به طول می انجامید، دوباره به محل اقامت خود بازگردد.

در آن روز از ماه دسامبر سال ۲۰۰۶ هم همه چیز به همان منوال گذشته بود. دائل اتومبیل را در پای کوهستان متوقف

کرد، آنگاه به اتفاق تاز به نقطه شروع تمرین که در کوهپایه قرار داشت، صعود کرد. تاز متر به متر در طول راه به همراه دائل می دوید.

دائل پس از رسیدن به نقطه شروع، ابتدا با انجام حرکات نرمشی به بدن خود قابلیت انعطاف بخشید و سپس با شمردن اعداد یک... دو... سه که تاز هم به آن خو گرفته بود، دویدن را آغاز کرد، این درحالی بود که تاز هم در کنار او با دهانی باز که حاکی از لذت و شادمانی او بود، می دوید.

دائل ساعت کروномتری خود را که بر مچ بسته بود، به گونه ای تنظیم می کرد که پس از هر کیلومتر، زمان طی شده را با صدایی بیپ مانند اعلام می کرد. و بدین ترتیب دائل سه کیلومتر را طی کرد و آنگاه احساس گرما او را فرا گرفت.

حادثه

دائل عادت نداشت تا در میانه راه به هر دلیلی، تمرین خود را قطع کند. او حتی ظرف پلاستیکی حاوی آب را نیز به کمر بسته بود تا تشنگی آزارش ندهد. بنابراین زمانی که گرما و ریزش عرق به میزان آزاردهنده ای رسید، دائل در همان حالت دویدن سعی کرد تا کت گرمکن خود را از تن خارج کند. او این عمل را درست هنگامی انجام می داد که به مکانی ناهموار در کوره راه کوهستانی رسیده بود و مشغول شدن حواس او به خارج کردن گرمکن، باعث شد تا دائل از راه سنگلاخی زیرگامهای خود غافل شود و در یک لحظه پایش روی تخته سنگی رفت که بر اثر وجود مقداری برف روی آن، لغزنده شده بود. لغزیدن پای دائل همان وسقوط او در کوره راه کوهستانی و سنگلاخی همان.

سقوط دائل به گونه ای بود که دو پای او در دو طرف شیار تیزی که در یکطرف کوره راه قرار داشت، فرود آمد و این فرود به قدری شدید بود که دائل دردی بسیار تیز و عذاب آور در استخوان انتهای ران خود احساس کرد و پس از چند متر سقوط در دامنه تپه متوقف شد. دائل ابتدا هیچ تکانی نخورد و چند دقیقه ای در حالت ساکن باقی ماند. آنگاه درحالی که تاز با تعجب در کنارش ایستاده و به او نگاه می کرد، سعی کرد تا به آرامی از جای بلند شود، اما چنان درد شدیدی او را فراگرفت که بی اختیار جیغی بلند و زوزه مانند سر داد. جیغی که حتی تاز را در

جای خود تکان داد و پژواک صدای جیغ او در کوهستان تا مدتی ادامه داشت.

دائل آنگاه متوجه یک حقیقت تلخ شد. بدون تردید علاوه بر استخوان انتهای ران، چند مهره در بخش پایینی ستون فقرانش هم شکسته بود. معنای همه این آسیب دیدگی ها این بود که دائل قادر به تکان دادن بدن خود از کمر به پایین نبود و تنها هردو دست و بالا تنه اش سالم مانده بود و اگر می خواست تکانی به خودش بدهد، باید به کمک بازوانش این کار را می کرد. آنهم مشروط به اینکه پاها و کمر او هیچ تکانی نداشته باشد، چرا که علاوه بر درد بسیار شدید، کوچکترین حرکت ممکن بود تاسیب شود تا مهره های شکسته ستون فقرات، بر نخاع فشار آورده و قطع نخاع را سبب شوند که می توانست به معنای فلج دائم دائل باشد.

برنامه ریزی

دائل به همان شکل روی زمین باقی ماند تا زمانی که صدای بیپ از ساعت مچی اش به نشانه ظهر به گوش رسید. آنگاه دائل، نگاهی به اطراف خود انداخت و سگ وفادار، قهوه ای و ۳۰ کیلویی خود را دید که همچنان در کنار او روی زمین نشسته. در این لحظه بود که دائل متوجه شد که نمی تواند در انتظار باقی بماند و باید برای خود برنامه ریزی کند.

او می دانست، تنها کسانی که ممکن است از غیبت او آگاه شوند، زوج میانسانی بودند که در همسایگی دائل زندگی می کردند و بارها در هنگام عزیمت او برای تمرین و یا بازگشت وی شاهد او بوده اند. اما چند روزی باید بگذرد تا آنها به غیبت دائل مشکوک شوند. بنابراین دائل باید خود اقدام می کرد.

دائل ابتدا به دقت و به کمک ساعت کروномتری خود، سعی کرد تا تخمینی دقیق از مسافت طی شده و فاصله خودش با اتومبیل، به دست آورد. او تمرین دوندگی را در یک مسافت دایره شکل انجام می داد، بنابراین امکان داشت که در کیلومترهای مختلف به مکانی که اتومبیل خود را پارک کرده بود، نزدیکتر شود. بدین ترتیب با محاسبه ای نسبتاً دقیق دائل به این نکته پی برد که بیشترین از یک کیلومتر با مکانی که اتومبیل خود را گذاشته، فاصله ندارد.

او، اگر خود را با هر ترفندی به اتومبیل می رساند، آنگاه باید به وسیله تلفن همراهش که در اتومبیل گذاشته بود، تقاضای کمک می کرد. بدین ترتیب با یک تلاش بزرگ، دائل سعی کرد تا تنها با خزیدن، این یک کیلومتر را طی کرده و خود را به اتومبیل برساند. البته این نقشه در فکر و سخن ساده بود، چرا که تنها با خزیدن، آن هم فقط به کمک بالاتنه و بدون هیچگونه یاری گرفتن از پاها، دائل پس از طی حدود چهار متر به قدری خسته شد که از شدت خستگی و درد به خواب رفت.

ساعت‌ها و روزها

دائل پس از یکساعت دوباره از شدت درد به‌هوش آمد. این بار مشکل دیگری گریبان دائل را گرفته بود و آن تشنگی مفرط بود. اما همین که دائل به اطراف و اکناف نگاهی انداخت تا بتواند فکری برای آب کند، چشمش به تاز افتاد که سرش را داخل گودالی پر برف کرده بود و بدینوسیله تشنگی خود را فرو می‌نشاند.

دائل خوشحال از اینکه از سگ خود، تفکری حیاتی را آموخته بود، کشان کشان خود را به کنارگودال دیگری رساند، سپس با دو دست خود، برف‌ها را در داخل مشت، آب کرد و با این کار تشنگی خود را فرو نشاند. دائل باز هم در ذهن خود به روش نجات‌یافتنی خزیدن تا مکانی که اتومبیل پارک شده بود، می‌اندیشید. او می‌دانست که چند مشکل بزرگ درمقابل این روش، کار را بسیار سخت می‌کرد. نخست اینکه راه خزیدن که از دامنه تپه می‌گذشت، ناهموار بود و دائل به دلیل موقعیت خطرناک مهره‌های کمرش نمی‌توانست با لغزیدن، آن هم به‌صورت مداوم، دست به خطر بزند. دیگر اینکه راه طولانی بود و او درحقیقت در هر ساعت تنها پنج‌متر را طی و سپس به دو ساعت استراحت نیاز پیدامی‌کرد، و با این ترتیب او حداقل به پانصد تا ششصد ساعت زمان احتیاج داشت که بالغ بر بیست‌تا بیست و پنج روز می‌شد. دائل خود به‌ترمی‌دانست که در چنین طول مدتی، با توجه به‌وضعیت آب و غذا، زنده ماندن برایش غیرممکن بود، اما از طرفی هم او راه دیگری نداشت، چرا که فریاد و یا جیغ زدن، هیچگونه تاثیری نداشت و کسی هم به این زودی‌ها از غیبت او مطلع نمی‌شد. همه این فکرها و درد شدیدی که هر لحظه بیشتر هم‌می‌شد دائل را غمگین‌تر می‌کرد. او اکنون به‌حقیقتی به نام مرگ بیشتر می‌اندیشید، اما یک واقعیتی که هنوز به او قوت قلب می‌داد، جنب و جوش تاز در کنارش بود. سگ وفادار دائل با اینکه غذا و آب کافی برایش نبود، ولی از کنار او تکان نمی‌خورد.

دائل قبلاً از گوشه و کنار شنیده بود که سگها درکنار صاحب خود می‌مانند تا زمانی که او را نزدیک به مرگ مشاهده کنند و آنگاه او را ترک می‌کنند و اکنون دائل در انتظار آن بود که تاز او را ترک کند!

دائل در همین افکار غوطه‌ور بود که ناگهان فکری به ذهنش راه یافت که به خاطر آن برقی ازچشمانش جهید. دائل به این فکر افتاده بود که تاز را تشویق کند که تنها به خانه بازگردد تا همسایه‌ها با دیدن او به غیبت دائل پی برده و اقدام عاجلی صورت دهند. با این فکر تاز را به نزد خود فراخواند و به چشمانش خیره شد و به او دستور داد که به خانه بازگردد. اما تاز، ابتدا چند متری از دائل

دور شد و سپس دوباره به نزد او بازگشت. تاز درواقع فکر می‌کرد که دائل به نوعی بازی، با او مشغول است. بدین ترتیب این راه هم برای دائل موثر واقع‌نشده و او دوباره و باز هم دوباره از هوش می‌رفت. زمانهای از هوش رفتن دائل طولانی و طولانی‌تری می‌شد و به همین شکل بود که اولین روز سپری شد و روز پنج‌شنبه آمد.

دائل را هر لحظه، ضعف بیشتری فرا می‌گرفت. او آخرین قطرات از لوله خمیر تغذیه‌ای را که به‌همراه خود داشت، مصرف کرد و پس از آنکه چندقطره باقیمانده را هم به تاز داد، دیگر ماده‌ای خوردنی دراختیار نداشت. البته

مشکل آب تاحدودی به کمک برف آب شده حل می‌شد، اما آب‌تنها مشکل دائل نبود. او می‌دانست که جراحتهایی که بر اثر شکستگی در بدنش به وجودآمده بود، به زودی دچار عفونت می‌شد و او بایدمرگی بسیار دردناک و تدریجی را تحمل می‌کرد. و بدین منوال روز پنج‌شنبه هم سپری شد و جمعه فرارسید.

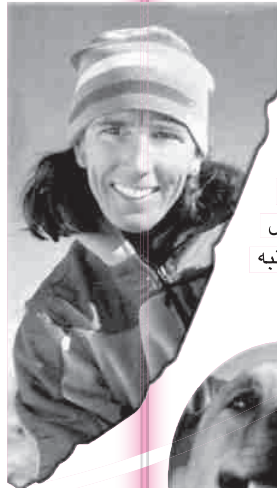
غیبت سگ

اما در روز سوم و روز شنبه که دائل با احساس ضعف و درد مفرط از خواب بیدار شد، اثری از تاز نیافت. او با صدایی که دیگر

به زحمت از گلویش خارج می‌شد، تاز را چند بار صدا کرد، اما هیچ اثری از سگ نبود و دائل بر طبق همان باوری که داشت، بر این تصور بود که سگش او را درحال مرگ یافته و ترک کرده است. بدین ترتیب دائل تنها چشمانش را بست و خود را آماده فرا رسیدن مرگ کرد. اما درجای دیگر، تاز با همه سرعتی که در خود سراغ‌داشت، راه منزل را درپیش گرفته بود. او پس از چند ساعت به منزل رسید. در آنجا چند اتومبیل‌غریبه و افراد غریبه را در کنار همسایه‌هایی که چهره آنها برایش آشنا بود، یافت.

درواقع افراد غریبه‌ای که تاز دیده بود، ماموران پلیس بودند، چرا که همسایه‌های دائل، پس از دو، سه روز که نه دائل را مشاهده کرده بودند و نه سر و صدایی از او شنیده بودند، مشکوک شده و سرانجام پلیس را خبر کرده بودند و افراد پلیس هم‌درصد بودند تا مسیری را برای یافتن دائل انتخاب‌کنند.

زن و مرد میان‌سالی که همسایه دائل بودند، به‌محض مشاهده تاز او را به پلیس نشان داده و به‌عنوان سگ دائل معرفی کردند. افسری که

به نظرمی‌رسید فرماندهی ماموران دیگر را برعهده‌داشت، به ماموران خود دستور داد: «او را بیاورید، چرا که ممکن است که ما را به مکان صاحبش راهنمایی کند. اما تاز قبل از آنکه حرکتی از جانب ماموران برای دستیابی به او انجام گیرد، راه خود را کج کرد و پا به فرار گذاشت. در لحظه‌ای که سایر ماموران داشتند از سگ صرف‌نظر می‌کردند، یکی از ماموران به داخل اتومبیل خود جهید و قبل از ترک کردن محل به دیگر ماموران گفت:

«شاید این سگ می‌خواهد ما را به محل صاحبش راهنمایی کند، من به دنبال او می‌روم...»

سایر ماموران از ساده لوحی او شلیک خنده راسر دادند، اما این افسر پلیس که جان مارشال نام‌داشت و با لباس شخصی هم آمده بود، توجهی به این تمسخرها نکرد و به دنبال تاز به راه افتاد.

او متوجه شد که پس از طی هر چند کیلومتر، سگ توقفی می‌کند و نگاهی به او و اتومبیلش می‌اندازد و سپس دوباره حرکت می‌کند. جان مارشال با هیجان و انگیزه خاصی سگ را دنبال می‌کرد. پس از آنکه سگ و سپس جان مارشال به‌حومه

کوهستانی شهر رسیدند، جان مارشال از اتومبیل خود پیاده شد، چرا که از آن پس، راه برای حرکت اتومبیل مناسب نبود و جان پیاده از پی سگ به راه افتاد. هرازگاهی سگ با سرعتی که داشت، از دید جان خارج می‌شد، اما پس از چند دقیقه، جان صدای زنگوله گردن او را می‌شنید که دوباره باز می‌گشت تا مطمئن شود که جان او را دنبال می‌کند. پس از چند دقیقه سر و کله اتومبیل دائل پیدا شد و جان بی‌درنگ به وسیله بی‌سیم به مرکز و سایر ماموران خبر داد که اتومبیل دائل پیدا شده و بهتر است آمبولانس، پزشک و ماموران دیگر هرچه سریع‌تر به سوی آن محل حرکت کنند. آنگاه، جان دوباره از پی تاز حرکت کرد و نیم ساعت بعد بود که سگ را بر بالای سر پیکری که بدون حرکت افتاده بود، مشاهده کرد

جان، دوباره موقوف را با بی‌سیم خبر داد و خود به سرعت به سوی دائل حرکت کرد. او ابتدا سعی کرد تا زنده بودن دائل اطمینان حاصل کند. جریبان نبض و قلب دائل بسیار ضعیف شده بود و جان می‌دانست که تنها اگر چند ساعت دیرتر دائل را پیدا می‌کردند، به‌طور قطع او جان خود را از دست داده بود.

اتفاقات خوب می افتد، اولاً برنامه های شبکه که می شود و تلویزیون مجبور نمی شود راز بقا و دوربین مخفی و... پخش کند، ثانیاً انسان از دیدن رقابتی که داوران هیکلی و شرکت کنندگان شریک تجاری اند و دستشان در یک کاسه است و انشاءالله هیچ غل و غشی هم در کارشان نیست! احساس لذت می کند، ثالثاً نان دارو فروشانی که با فروش قرص و کپسول و آمپول یک شبه «آرنولد» تولید می کنند حسابی در روغن حیوانی فرو می رود، رابعاً... البته چون ممکن است حوصله تان سر برود و دلایل خوب بودن این برنامه پرمحتوا به تاسعاً عاشر هم برسد! همین جاکات می دهیم و امیدواریم بعد از تعطیلات نوروز، باد بازی پهلوان پنبه ها خالی نشود و برای برنامه سال بعد انرژی داشته باشند!

محمد طاهری

فوائد پهلوان بازی!

از قدیم و ندیم پهلوان بازی و معرکه گیری یکی از راههای درآمدزایی بوده و البته هنوز هم هست. درست است که نسل معرکه گیرهایی که زنجیر پاره می کردند و بنز مدل ۱۷۰ از روی سینه آنها رد می شد و... تا حدی منقرض شده است، اما از آنجایی که قطر بازو در همه حال باعث پول درآوردن و حصول فایده است، در سالهای اخیر بابه راه انداختن مسابقات قوی ترین مردان و فیلمبرداری از آن و پخش این مسابقات در ایام تعطیلات عید نوروز کلی

با کنسرو، بیسکویت و نان و پنیر خاموش کنند. واقعاً رحمت به آن کوفته تیریزی ها و کتلت ها و خورش قیمه هایی که مادر بزرگ ها می پختند و انسان انگشت هایش را هم با آن می خورد و لعنت بر این کباب کوبیده های نسل جدید که باعث کوتاهی عمر و پیوستن به ملکوت اعلی می شود!

کباب شیرین نخورید!

کباب کوبیده از جمله غذاهایی است که روزگاری جزء غذاهای اشرافی بود ولی از موقعی که خبر دستگیری کسانی که گوشت درازگوشت به رستوران ها می فروختند منتشر شد، بدجوری کلاسش پایین آمده است! البته خوانندگان محترم توجه داشته باشند اگر موقع میل کردن چلوکباب کوبیده (مخصوصاً در رستوران های بین راهی) احساس کردند که کباب شیرین و چرب و نرم است و نشاط زیادی به آنها دست داد و حیانا پشت درب خروجی آشپزخانه رستوران هم چند عدد پالان بدون صاحب مشاهده کردند! دیگر صلاح نیست در آن رستوران غذا بخورند و بهتر است که صدای اعتراض شکم خود را

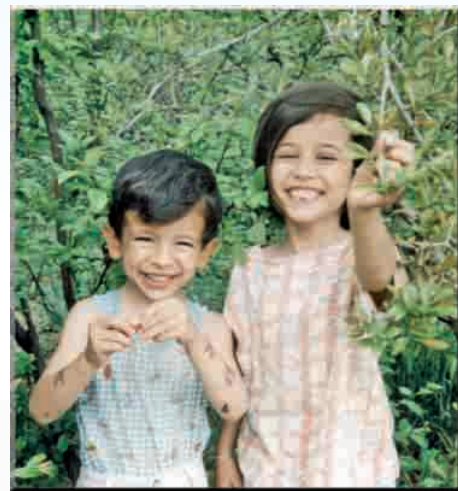
محترم که ساعت کارشان یک ساعت قبل از خروس خوان آغاز شده و بعضی مواقع تا نیمه شب نیز طول می کشد، امیدوار است که شهرداری نرخ اجاره ده ها را پایین بیاورد که ده داران مجبور نشوند که به بهانه فروش روزنامه، پفک و آب میوه و سیگار و توتون و تنباکو و... بفروشند و ناخواسته آمار سگته قلبی را در جامعه بالا ببرند. هر چند که بعضی از همین روزنامه ها به اندازه کافی مردم را سگته می دهند!

شغل استراتژیک!

بعضی شغل ها هستند که گرچه ظاهراً خیلی مهم و حیاتی نیستند، اما بعضی مواقع پیش می آید که اتفاقاً خیلی هم حساس و پراهمیت می شوند. نمونه اش همین کار روزنامه فروشی است که گرچه خیلی ظاهر پاکلاسی ندارد، اما اهمیت آن وقتی مشخص می شود که کار انسان برای پیدا کردن فلان روزنامه یا مجله بیخ پیدا کند، اینجاست که روزنامه فروش محل از سفیر کبیر فلان کشور هم مهمتر می شود! همراه همیشگی صفحه «دستپخت عدسی» خاتم الم بنین رضایی از نکا، برایمان عکس روزنامه فروش محل سکونت خود آقای احمد اکبری را فرستاده که گویا ایشان تلاش زیادی برای فروش جرابید و بالاخص مجله «اطلاعات هفتگی» می کنند و باید یک «خداقوت» بلندبالا خدمتشان تقدیم کرد. نگارنده ضمن تمجید از ده داران

زندگی برای پول یا پول برای زندگی!؟

بعضی وقت ها، انسان آنقدر در مسائل مادی غرق می شود که زندگی خودش را هم از یاد می برد! همکار قدیمی دستپخت عدسی، آقای محسن ذوالفقاری از ساوه، برایمان از افزوده شدن بر جمعیت نامردها و نامردمان و کسانی که برای اسکناس سر یکدیگر را گوش تا گوش می برند، حکایت کرده و در مورد غرق شدن در مادیات و روزمرگی ها برایمان مطالبی را نقل کرده است. او در همین راستا، عکس بچه هایش را فرستاده و

اضافه کرده: خوش به حال بچه ها که در قید این قبیل دعوای روزانه نیستند و از عالم و آدم خبر ندارند. البته نگارنده آنچنان کار و شغل و تجارت مهمی ندارد که بخواهد در روزمرگی ها غرق شود. اما نقل می کنند که، در زمانهای قدیم یکی از حاجی بازاری های معروف، موقعی که از حجره خود به منزل برمی گشت مشاهده کرد که دو تاپسر بچه دارند تو کوچه با هم دعوا می کنند. حاجی اعصابش از جیغ و داد بچه ها خرد می شود و گوش یکی از آنها را می گیرد و می گوید:

خجالت بکشید! اگر دعوا را تمام نکنید به پدرتان می گویم که توی کوچه کتک کاری می کردیدها! بچه ای که گوشش کشیده شده بود، درحالی که از درد به خودش می پیچید، گریه کنان گفت: بابا! حواست کجاست؟ منم حسن. پسر کوکب خانم! حاجی تازه یادش افتاد که ای دل غافل! مدتها است که به کوکب خانم، همسر دومش سر نزده و خرجی اش را نداده است!!

Email:rezaraffie@yahoo.com

از: رضا رفیع

دزدی پست مدرن!

عرض شود که دزد هم دزدهای قدیم! بالاخره اگر دزد بودند، یک طوری به توبره می زدند که ردپایی، اثر انگشتی چیزی از خود باقی می گذاشتند که به موجب «ان آثارنا تدل علینا» آدم می توانست سینه سپر کند برود بگوید که دزد به مالش زده. حتی پاره ای از دزدان منصف، به اندازه ای بیچاره ها در کارشان قانع بودند که گاه به یک آفتابه هم قناعت می کردند. و گاهی به یک نعل خر! اگر چه همان موقع هم بودند دزدهای پیشرفته ای که این گونه دزدهای معمولی و قدیمی را نصیحت و ترغیب و تحریک به انواع دیگر دزدی می کردند. دزدی هایی که به خیال آنها کلاس داشت. ملاحظه بفرمایید توصیه دلسوزانه یکی از این دزدان پیشرفته را خطاب به یک عزیز دزد دیگر:

● بیت دزدکی:

چند باشی از خزان، تو نعل دزد؟

گر همی دزدی بیا و لعل دزد نعل دزدی که قدیمی شد رفت پی کارش. لعل دزدی هم که دیگر دارد از مد می افتد. دزدها و دزدی های پیشرفته تری وارد بازار شده، طوری می دزدند که خود صاحب مال هم احساس نمی کند و نمی فهمد مالش چطوری و توسط چه کسی به یغما رفت؛ به قول معروف، آدم نمی داند از کجا می خوردا!

یک نمونه زنده از این مدل های جدید سرقت از مال مردم که به تازگی اختراع شده است، جعل کارت دستگاه های خودپرداز و دستبرد رایانه ای به حساب مشتری های بانک است. از طریق سیستم رایانه ای بانک به حساب خلق الله می رسند. بیچاره صاحب حساب - که دیگر حسابش با کرام الکاتبین است و نمی تواند ثابت کند که خودش از حسابش برداشته یا کسی دیگر از آن کش رفته - وقتی به بانک مراجعه می کند می بیند که حسابش پاک است!

● حرف ناحساب: آن را که حساب پاک است، واقعاً کی گفته که از محاسبه چه پاک است؟!

طرف هر چه محاسبه می کند می بیند که بعید است خودش - طوری که شست خودش هم خبردار نشود - از حسابش چیزی کش رفته باشد! نوع دزدی هم، چنان که عرض شد، چنان پیشرفته و تکنولوژیک است که حتی نمی شود از مالباخته به سبک و سیاق سنتی اش پرسید: «خودت به چه کسی مظنونی؟ می توانی خودت دزد را شناسایی، پیدا و بروی دستگیر کنی بیاوری بدنا زیمش زندان؟» (البته این طوری ها هم سوال نمی کردند، ما از خودمان درآوردیم!)

اواخر سال گذشته، دوست خوبم «داریوش

کاردان» به من زنگ زد و گفت که حقوق یک ماه برادرش را بانفوذ به سیستم غیرقابل نفوذ خودپرداز بانک مربوطه، از حسابش برداشتند. گفتم یعنی به من مظنونید که زنگ زدید؟ گفت نه، به خود سیستم دستگاه خودپرداز مشکوکم. گفتم پس بفرما: «دستگاه خودسرپرداز»!

گذشت و گذشت تا دیروز که صفحات حوادث روزنامه ها خبر از دستگیری مرد جوانی داده بودند که به روشی فوق حرفه ای از طریق دستگاه های خودپرداز به حساب بانکی ۲۰۰ نفر دستبرد زده و میلیون ها تومان از این حساب ها خارج و یاب به حساب خود داخل کرده است.

ماجرای تلفنی به آقای کاردان خبر دادم و گفتم: مژدگانی بده که یکی از این دزدان پست مدرن دستگیر شد. از طریق بازبینی فیلم های ضبط شده توسط دوربین های مدار بسته ای که مسوولان دو بانک در حوالی تعدادی از شعب بانکی خود کار گذاشته بودند. آنها دیده اند که مرد ناشناس برای ورود به حساب بانکی مشتری مورد نظر هیچ مشکلی نداشته و درحالی که رمز کارت وی را در اختیار داشته، مثل آب خوردن به حساب صاحب حساب می رسیده است.

گفت (داریوش کاردان گفت): پس چطور بود که ما به مسوولان بانک که می گفتیم، می گفتند از نظر کارشناسان ما این سیستم های خودپرداز فاقد هرگونه نقص می باشند؟

گفتم: ای آقای کاردان شما دیگر چرا؟ خود دزد ناکس اعتراف کرده که تا کلاس اول دبیرستان سواد دارد و اما به خاطر علاقه ای که به سیستم های خودپرداز داشته، در این رابطه کلی مطالعه کرده و به نواقصی که این سیستم ها دارند، پی برده است. می گوید: دستش درد نکند!

- می گویم: کی را می گویی؟ منظورت آن دزد است؟

- می گوید: نه بابا، منظورم کسی است که او را دستگیر کرده است!

فایناس و فایناسور

راست گفتند «از بد مثال که از بد، بتر شود»! ما تا همین دیروز در میان دو موضوع «مترو» و «منوریل» در کشاکش ذهنی بودیم و نمی دانستیم که بالاخره در اختلاف نظر موجود میان شهرداری تهران با دولت، بر سر تقسیم و تخصیص بودجه، جانب این (یعنی مترو) را بگیریم که سالهاست درحال احداث

و توسعه است، و یا هوای آن (یعنی منوریل) را داشته باشیم که تازه صحبت بر سر احداث آن به میان آمده است. باور بفرمایید هنوز هم که هنوز است ما اطلاع قرص و محکمی نداریم که آیا مترو خوب است یا منوریل یا هر دو؛ یعنی متروریل؟!

● دوبیتی ربلی:

به من گفتی که مترو یا منوریل؟
نمی دانم کدامین سو کنم میل؟
خدا را شکر کز پایین و بالا

شد امکانات جاری عینو سیل
در این وانفسای گم گشتگی فلسفی - حمل و نقلی، فقط همین را کم داشتیم که گنج ترم بشویم. اخیراً جناب غلامحسین الهام - سخنگوی محترم دولت - در نشست هفتگی خود با خبرنگاران اعلام داشته است که: «دولت در مورد خط ۱، ۳، ۴، ۶ و ۷ مترو فاینانس هایی را اختصاص داده است و شرکت مترو باید فاینانسورهایی را پیدا کند که در این زمینه سرمایه گذاری کند.»

● قابل توجه صدا و سیما:

اگر آن برنامه خوب «فارسی را پاس بداریم»؛ کماکان از صدا و سیما پخش می شد؛ الانه هم تکلیف «فاینانس» دولت مشخص بود و هم وضعیت «فاینانسور» شهرداری که نصفش زیرزمین است (منظور تشکیلات شرکت مترو است).

● قابل توجه فرهنگستان: در این راستا البته فرهنگستان زبان و ادب فارسی نیز که تا به اکنون مترادف بسیاری از کلمات بیگانه را ساخته و در جامعه جا انداخته، حتماً و حکماً در مورد این فاینانس و فاینانسور هم فکر بکری کرده است.

● توضیح شخصی:

خود نگارنده این سطور فقط همین مقدار در این زمینه اطلاعات لازم و مفید دارد که احتمالاً «فاینانس» از آناناس و «فاینانسور» هم چیزی مثل دایناسور - به لحاظ معنوی - مشتق شده است.

● حرف آخر: حالا سرگشتگی فلسفی ما به کنار. لطفاً شرکت مترو هر چه زودتر ترتیب این فاینانسورش را بدهد تا دولت هم بتواند هر چه زودتر فاینانس لازم برای این کار فراهم آورد. بلکه دیگر هیچ جرو بحث دوستانه ای میان شهرداری با دولت نباشد که البته نه بوده و نه می باشد. ما شوخی می کنیم، وای که چقدر ما اهل طنز، شوخ طبعیم، الکی با همه چی شوخی می کنیم. حتی باشما!

● یک صدای نامعلوم: شوخی شوخی، با ما هم شوخی؟!...

طنز بر عکس

«کاندولیزا رایس - وزیر امور خارجه آمریکا - گفت: در صورت گفت وگو با ایرانیان، در اجلاس شرم الشیخ، مؤدب خواهم بود.»
جراید

... عرض کردم:
چون با ادب و تمیز باشی نزد
همه کس عزیز باشی!

تصویری که جنجال برانگیخت

تصویری که مشاهده می‌کنید به همراه چند تصویر دیگر، هفته‌ها خبرساز بوده و جنجالهای پیرامون آن تامدتی ادامه داشت. ماجرا این بود که یکی از سایت‌های اینترنتی، موسوم به گوگل، تصویری ماهواره‌ای را از چند مکان مخفی از طریق شبکه اینترنت در معرض نگاه عموم قرار داد. از جمله مرکز تعلیم ماموران سرویس مخفی آمریکا که به نام مرکز جیمز رالی در مرلیند، از ایالات آمریکا واقع شده است. در این مرکز که شامل ۱۹ کیلومتر جاده دروغین و یک شهر قلابی است، ماموران مخفی تحت تعلیمات ویژه قرار می‌گیرند و در همین مرکز است که محافظان رئیس جمهور دوره‌های خود را می‌گذرانند. اما از آنجا که آمریکایی‌ها این مرکز را که تصویر ماهواره‌ای آن را مشاهده می‌کنید، مکانی مخفی و امنیتی تلقی می‌کنند، از انتشار این تصویر در اینترنت، دل‌خوشی نداشته و به همین خاطر هم از گوگل به دادگاه شکایت بردند. اما دادگاه بر مبنای اصل «آزادی اطلاعات» شکایت را رد کرده و مجوز انتشار تصویر را صادر کرد.

دقت کار در جیب!

این کامپیوتر کوچک و همه‌کاره که توسط سازندگان در «فلای بوک» طراحی و ساخته شده، دارای قابلیت‌هایی است که با داشتن مجموعه آنها، گویی یک دفتر کار پرتابل را در جیب خود گذاشته‌ایم. اندازه این کامپیوتر که دارای پرده چرخشی نیز هست، بسیار کوچک است و ابعاد آن را دقیقاً در ۲۳۵ میلی‌متر طول، ۱۵۵ میلی‌متر عرض و ۳۱ میلی‌متر عمق یا ضخامت اندازه‌گیری کرده‌اند. اما وضوح تصویر در پرده خود ۱۰۲۴×۶۰۰ پیکسل است که از دقت تصویر و شفافیت رنگها خبر می‌دهد.

یکی از جالب‌ترین قابلیت‌های این کامپیوتر، تبدیل شدن پرده به دفتر یادداشت است و با قلم ویزه‌ای که دارای جوهر الکترونیکی است، می‌توان روی پرده نوشت. جالب‌تر اینکه همین نوشته‌ها را می‌توان به متن در کامپیوتر تبدیل کرد. ضمناً

به همراه این کامپیوتر کوچک، رام برای دیسک سخت افزاری به قدرت ۴۰ جی‌بی رانیز می‌توان تهیه کرد. درواقع، این وسیله یکی از کامل‌ترین کامپیوترهای موجود است که فلای بوک آن را به قیمت سه هزار و پانصد دلار به بازار عرضه کرده است.

ضربان قلب در نطفه

تاکنون بسیاری تصور می‌کردند که ضربان قلب نوزادی که درون شکم مادر در انتظار تولد است، از دورانی آغاز می‌شود که نوزاد، همان‌گونه که در تصویر مشاهده می‌کنید، از نظر جسمی در شرایط کامل‌تری قرار دارد و اعضای بدن مانند قلب و رگهای خون‌بر، شکل گرفته باشند، ولو این شکل‌گیری، ابتدایی باشد. دلیل چنین باوری هم این بود که ضربان قلب پدیده‌ای است که بستگی کامل به ریتم ورود و خروج خون از قلب دارد.

پیشرفت‌های حیرت‌انگیز اخیر در علم نطفه‌شناسی باعث شده تا پژوهشگران به این باور برسند که ضربان قلب در نطفه از بیست و یکمین روز، پس از انعقاد نطفه آغاز می‌شود. اگرچه نه قلبی به معنای واقعی وجود دارد و نه بطنی و نه رگی، اما ضربان قلب نطفه یا درواقع نبض در نطفه، در یکی از لوله‌های بسیار کوچک در میان لوله‌های دیگر آغاز می‌شود و ضرباهنگ یا ریتم آن، دقیقاً منطبق با ریتم ضربان قلب در مادر است. این ضرباهنگ در نهمین هفته پس از انعقاد به ۱۶۵ تا ۱۸۵ در دقیقه می‌رسد و پس از آن در ماه چهارم تا ۱۴۵ ضربه در دقیقه کاهش پیدا می‌کند که تا زمان تولد، کم و بیش به همین ریتم ادامه می‌دهد.

تغییر عقیده درباره مریخ

تصویری را که مشاهده می‌کنید و سطح مریخ را نشان می‌دهد، باعث شده تا بسیاری از متخصصان امور فضایی و سیاره‌شناسان، درباره دو قابلیت بسیار مهم کره مریخ تغییر عقیده بدهند.

تاکنون با توجه به فرود چند سفینه بدون سرنشین بر سطح مریخ و آزمایشهایی که توسط آنان به انجام رسیده و همچنین با توجه به تصاویر ارسالی از سفینه‌های بدون سرنشین دیگری که از کنار مریخ عبور کرده‌اند، بر دانشمندان علوم فضایی مسجل شده بود که فقدان آب و در نتیجه فقدان گونه‌ای از حیات در این سیاره، واقعیاتی اثبات شده است. اما به ناگهان در ناسا (مرکز علوم فضایی آمریکا) پس از آخرین سفری که توسط سفینه بدون سرنشین «جئانگرو» آن هم در مرحله بازگشت و عبور مجدد از کنار مریخ انجام گرفت، ولوله‌ای برپا شد. دلیل آن هم، مشاهده تصویر فوق است.

در تصویر، شیاری در سطح مریخ نمایان شده که در تصاویر قبلی که توسط همین سفینه چند سال پیش‌تر در مرحله رفت برداشته شده بود و همین نقطه از سطح مریخ را نشان می‌داد، وجود نداشت. دانشمندان در ناسا قویاً بر این عقیده‌اند که تصویر، نمایانگر تغییری است که بر اثر جاری شدن آب در سطح مریخ، ایجاد شده است. حال با توجه به این نظریه، مبنی بر وجود آب در مریخ، باور اینکه گونه‌ای از حیات هم در سیاره مریخ امکان‌پذیر است، قوت بیشتری گرفته است.

قدیمی‌ترین شیشه عطر جهان

تصویری که مشاهده می‌کنید، از یک شیشه عطر گرفته شده که در پاریس و موزه‌های مختلف این شهر به نمایش گذاشته شده است. این عطر در قرن شانزدهم توسط عطار مشهور شهر فلورانس «سانتاماریانوولا» به سفارش

«هانری دوم» پادشاه فرانسه ساخته شد که او هم آن را به عنوان هدیه عروسی به «کاترین دومدیس» تقدیم کرد.

هانری دوم و کاترین دومدیس یا به قول ایتالیایی‌ها دومدچی در سال ۱۵۳۳ میلادی، طی مراسم بسیار مجللی ازدواج کردند. گفته می‌شود که ارزش این شیشه عطر را در حدود نود هزار یورو تخمین زده‌اند. البته این قیمت تنها یک تخمین است، چرا که شیشه عطر مذکور فروشی نیست.

راهی برای نابودی ویروس آنفولانزا

ویروس آنفولانزا که به اختصار «فلو» هم به آن گفته می‌شود و تصویر میکروسکوپی و بزرگ شده آن را مشاهده می‌کنید، یکی از قابل‌انتقال‌ترین و مزاحم‌ترین انواع سرماخوردگی‌های حاد است که معمولاً به صورت جمعی در یک مکان، همه را گرفتار می‌کند.

پژوهشگران در دانشگاه ام. آی. تی، راهی یافته‌اند که به کمک آن، انتشار ویروس آنفولانزا را متوقف می‌کنند. آنان متوجه شده‌اند که با استفاده از نوعی رنگ، می‌توانند ویروس آنفولانزا را نابود کنند. در حقیقت با رنگ کردن سطوح و یا بخش‌هایی از مکانها و ابزاری که در دسترس عموم قرار دارد و این امکان وجود دارد که مبتلایان با آنها در تماس بوده باشند، انتقال ویروس متوقف می‌شود.

مکانهایی که پژوهشگران آنها را مکانهای حساس نامیده‌اند، از قبیل دستگیره در، پیچ شیرهای دستشویی و یا زنگ در و حتی پشت صندلی است که در امکان عمومی مثل کلاسهای درس و یا ادارات به کمک قرار دادن رنگ روی آنها ویروس را مورد حمله قرار داده و نابود می‌کنند.

رنگ مذکور دارای نوعی خاصیت پولیمری است که درون ویروس نفوذ می‌کند. درواقع این رنگ تنها با سلاحهای بیوشیمیایی در برابر ویروس، مقاومت ایجاد نمی‌کند، بلکه مانند خنجر به درون ویروس فرو

رفته و آن را بکلی نابود می‌کند. موفقیت این روش به گونه‌ای است که پژوهشگران به دنبال راههایی برای افزایش کارایی آن هستند تا سایر ویروس‌های قابل انتقال را نیز بدینوسیله نابود کنند.

باتری‌هایی بادوام و قوام

برای کسانی که برحسب مشغله و یا نیاز، مصرف بالایی از حیث خرید باتری داشته و هزینه فراوانی را صرف آن می‌کنند، ورود باتری‌های «USBCell» به بازار، درواقع خبری خوش محسوب می‌شود.

این باتریها، دارای قدرت و دوام بالایی هستند، اما مهمترین ویژگی این باتریها، قابلیت شارژ دوباره است و می‌توان به دفعات عمل شارژ باتری را انجام داد. برای مثال همین دو باتری در اندازه AA که در تصویر مشاهده

می‌کنید، در مدت پنج ساعت شارژ شده و به ۹۰ درصد از توانایی خود دوباره دست می‌یابند. اما همان‌گونه که پیش‌تر اشاره شد، نکته قابل توجه کاهش هزینه‌ای است که استفاده از این گونه باتری‌ها نشان می‌دهد. برای مثال هر یک جفت باتری AA از نوع USBCell به قیمت ۲۵ دلار به بازار عرضه شده است. اما همین ۲۵ دلار مجموع هزینه باتری برای یک سیم‌کش را برای مدت دو سال، تشکیل می‌دهد. درحالی‌که اگر کسی طی این دو سال از باتری‌های معمولی بهره گیرد، به‌طور میانگین نیاز به یکصد باتری AA پیدا می‌کند که جمع هزینه مصرفی در این خصوص حداقل بیش از یکصد دلار می‌شود که این میزان در مقایسه با هزینه فوق، تفاوت فاحشی را نشان می‌دهد.

ویژگی دیگر باتری‌های USBCell اینکه هر کدام از باتریها مانند یک چراغ قوه کوچک عمل می‌کنند.

قلب

مادر

فیلم کتک خوردن مادرمو بهش نشون بدم تا باور کنه به خاطرش رو مادرم دست بلند کردم، پام پیچ خورد و تالایی خوردم زمین... «الهی دورت بگردم مادر، چی شد؟» این جمله رو مادرم درحالی که می‌دوید طرفم، گفت:

«مهتا! خواهر مهکامه با شنیدن این جمله مادرم سری از تاسف تکون داد و گفت: «خاک بر سرتو و مهکامه» و موبایل رو پرت کرد طرفم و رفت بیرون و درو با عصبانیت به هم کوبید... «چه ضمانتی هست کسی که مادرشو، مادری که برای بزرگ کردنش این همه زحمت کشیده، کتک بزنه، تو زندگی مشترک زنشو هم کتک زنه... من با تو ازدواج نمی‌کنم پدرام، اگه یه دفعه دیگه بهم تلفن بزنی یا طرف خونه‌مون آفتابی بشی، ازت شکایت می‌کنم...» این حرفارو مهکامه تحویل داد تا من با خودم بگم جز این هم حق پسر احمقی مثل من نیست.

... مهکامه شیطون بود و من چقدر راحت فرییش رو خوردم... و مادر... عجب فرشته‌ای بود مادر که درحالی که بغض کرده بود، بهم گفت کینه‌ای از من به دل نگرفته و...

- «مهکامه... الو مهکامه اتفاقی افتاده؟ چرا گریه می‌کنی؟ مهکامه جان تورو خدا بهم بگو چی شده؟»

- «دیگه می‌خواستی چی بشه؟ امروز بعد از اینکه بهم گفتی حال مادرت خوب نیست، بهش تلفن کردم تا حالشو پپرسم، اما پیرزن خرفت هرچی از دهنش دراومد بهم گفت و حسابی خوار و خفیفم کرد... من نمی‌تونم این بی‌احترامی رو تحمل کنم «پدرام». این رفتار مادرت باعث شد هرچی بین من و تو هست تموم بشه. آره پدرام، همه چیز بین من و تو تموم شد...»

اینارو مهکامه همراه با عصبانیت و گریه بهم گفت و گوشه‌ی رو محکم کوبید سر جاش... ترس برم داشت. با خودم گفتم: «اگه مهکامه واقعاً جدی گفته باشه هرچی بینمون بود تموم شد چی؟» گوشه‌ی رو برداشتم و شماره‌ی مهکامه رو گرفتم.

گوشه‌ی رو برداشتم و با عصبانیت گفتم: «دست از سر من بردار پدرام. من و تو به دردم نمی‌خوریم...»

حرفشو قطع کردم و درحالی که التماس تو صدام موج می‌زد، گفتم: «تورو خدا این طوری صحبت نکن مهکامه. تو خودت می‌دونی من چقدر دوست دارم. نگو هرچی بین ما بوده تموم شده...» و این بار مهکامه حرفمو قطع کرد و گفت: «منم دوست داشتم پدرام، ولی الان دیگه ندارم. رفتار مادرت باعث شد که از تو هم متنفر بشم» و گوشه‌ی رو گذاشت.

... اعصابم به هم ریخته بود. در مغازه رو بستم و رفتم طرف خونه... خون جلوی چشممو گرفته بود. نمی‌فهمیدم دارم چی کار می‌کنم... مادرمو گرفتم زیر مشت و لگد و به التماس کردنش که: «پدرام تورو خدا بس کن. به جون خودت من با مهکامه خوب صحبت کردم» هم توجه نکردم...

سه سال و نیمه بودم که پدرم فوت کرد. چیزی ازش به خاطر ندارم، اما زحمتای مادرم خوب یادمه. تو خونه‌های مردم کار کردن و واسه در و همسایه سبزی پاک کردنشو خوب به خاطر می‌یارم.

... مادرم به خاطر من ازدواج نکرد و یه تنه در برابر همه‌ی مشکلات ایستاد و من رو بزرگ کرد. برام هم مادر بود و هم پدر. نداشت کمبودی تو زندگیم احساس کنم... دیپلم که گرفتم خونه‌مونو فروختیم. یه خونه‌ی نقلی رهن کردیم و من با بقیه‌ی پول یه بوتیک زدم. دیگه وقت اون رسیده بود که مامان تو خونه استراحت کنه و من همه‌ی زحماتشو جبران کنم.

... با مهکامه تو مغازه آشنا شدم. واسه خرید

می‌اومد مغازه... یه روز که اومده بود مغازه دلمو به دریا زدم و گفتم بهش علاقه‌مند شدم... وقتی شماره تلفنشو بهم داد و گفت که اونم بهم علاقه‌مند شده، داشتم از خوشحالی بال درمی‌یاوردم...

- «مهکامه جان تورو خدا بزرگواری کن و رفتار مادرمو فراموش کن. من به خاطر تورو می‌مادر دست بلند کردم.» «مادرتو زدی؟»

اینو مهکامه با خوشحالی پرسید. از اینکه او خوشحال شده بود، خوشحال شدم و گفتم: «آره عزیزم، مادرمو زدم.»

- «من حرقو باور نمی‌کنم. محاله تو به خاطر من، رو مادرت دست بلند کرده باشی.» گفتم: «به خدا این کار رو کردم.» گفت: «من باور نمی‌کنم.» گفتم: «چی کار کنم که تو باور کنی من مادرمو به خاطر حرفهایی که به تو زده بود زدم و...»

- «یه بار دیگه مادرتو بزن. من خواهرمو همراهات می‌فرستم تا با موبایلم از کتک خوردن مادرت فیلم بگیره. اونوقت من هم باور می‌کنم که تو مادرتو زدی اونوقت دلم خنک میشه...»

عشق مهکامه اونقدر عقلمو نابود کرده بود که جلوی خواهر مهکامه - که داشت با موبایلش فیلم می‌گرفت - روی مادرم دست بلند کردم وقتی داشتم از خونه می‌اومدم بیرون که برم سراغ مهکامه و

اشک های تنیسور شماره یک جهان برای فقر

اشک تنیسور شماره یک جهان پس از برخورد با فقری در خیابان های اصلی ورشو لهستان یکی از سوژه های داغ خبری این هفته بود.

تلوویزیون ملی ورشو با عنوان "او فقر پنهان شده را دید"، از جاستین هنین به دلیل همدردی با مرد فقیری که برای گدایی نزدیک او شده بود، تشکر کرد و قول داد که دیگر چنین اتفاقی رخ ندهد. وی که به شدت از تماشای چهره این مرد فقیر متقلب شده بود، در حالیکه به شدت گریه می کرد، سوار اتومبیل مخصوص خود شد.

هنین ساعتی بعد از آن، از سوی مدیر برنامه های خود اعلام کرد، اگر قهرمان ورشو شود، تمام جایزه خود را به اداره خیریه ای تقدیم می کند که البته او قهرمان نشد!

محرومیت تا پایان فصل

میلان باروش، مهاجم اهل چک باشگاه المپیک لیون فرانسه به دلیل رفتار توهین آمیز نسبت به امپیا، بازیکن سیاهپوست تیم رن تا پایان رقابت های فصل جاری لیگ دسته اول باشگاه های این کشور، از حضور در مسابقات محروم شد.

عضو سابق باشگاه لیورپول و استون ویلا هنگام مواجهه با این هافبک کامرونی در جریان دیدار بدون گل ۲ تیم رن و لیون در روز ۱۸ آوریل (۲۹ فروردین)، به صورت نمایشی بینی اش را گرفت و تظاهر کرد بوی بدی را از خود دور می کند.

باروش، پس از شنیدن خبر محرومیتش مدعی شد؛ هیچ منظور نژادپرستانه ای نداشته و فقط می خواسته به امپیا بفهماند که خود را کنار بکشد تا او نفس بکشد!!

شمارش معکوس برای تکرار حماسه ملبورن

تیم امید ۱۰ روز قبل از بازی روز ۲۶ اردیبهشت مقابل استرالیا، راهی سیدنی شد تا شمارش معکوس برای انجام یکی از حساس ترین بازی های تاریخ تیم امید کشورمان شروع شود. امیدها که بامداد یکشنبه تهران را به مقصد سیدنی ترک کردند، طبق برنامه یگوییچ تا یکشنبه هفته آینده در این شهر تمرین خواهند کرد و پس از آن به آدلاید می روند تا برای بازی چهارشنبه هفته آینده برابر امید استرالیا آماده شوند. با توجه به شرایط حساس تیم امید در جدول گروه، این بازی همه را به یاد حماسه ملبورن و مصاف ۱۰ سال پیش ایران و استرالیا در آخرین بازی مقدماتی جام جهانی می اندازد. پس از قطعی شدن صعود عربستان به مرحله بعدی مقدماتی المپیک، حالا همه نگاه ها به بازی ایران و استرالیا است تا تکلیف دومین تیم صعود کننده از این گروه مشخص شود. امیدها در صورت پیروزی

بر استرالیا در همان آدلاید صعود به مرحله بعد بازی ها را جشن خواهند گرفت. یک مساوی با گل (۱-۲ یا...) هم ایران را در یک قدمی صعود قرار خواهد داد. برای تکرار حماسه ملبورن باید ۷ روز دیگر را شمرد. امیدواریم این اتفاق بیفتد.

بی شباهت به شمال و جنوب شهرمان نیست. یکی از این شباهتها اختلاف طبقاتی تیم ها است، آنجا که یک تیم در صورت قهرمانی به هر بازیکنش ۱۵ میلیون تومان می دهد و تیمی دیگر در صورت بقا در لیگ به هر نفر یک میلیون هفتصد هزار تومان! تازه تیم اول وعده سفر ۱۵ روزه به آلمان و پرداخت یک میلیون تومان برای هر گل را هم به پاداش هایش افزوده است.

دارا و ندار این قصه، دو تیم استقلال تهران و فولاد خوزستان هستند. باید دید انگیزه پول، کدام تیم را به هدفش می رساند.

تیم برانکو، قهرمان لیگ کرواسی

تیم فوتبال دینامو زاگرب کرواسی که هدایت آن را برانکو ایوانکوویچ، سرمربی سابق تیم ملی فوتبال کشورمان برعهده دارد، در فاصله ۴ هفته به پایان لیگ کرواسی تیمش را قهرمان این رقابت ها کرد. تیم برانکو هم اکنون ۳۰ امتیازی است و ۱۳ امتیاز بیشتر از نزدیک ترین تعقیب کننده اش، هایدوک اسپلیت دارد!

یاد روز های سخت در کنار او بودن به خیر!

دارا و ندار لیگ برتر

بالا و پایین جدول لیگ برتر هم از برخی جهات

چهار ایرانی در جمع گلزنان برتر لیگ امارات

سامره در یک قدمی آقای گلی

علی سامره با دو گلی که این هفته در بازی با دبی برای الشعب به ثمر رساند برای کسب عنوان آقای گلی لیگ امارات امیدوارتر شد. او که مدت ها است به تیم ملی ایران دعوت نمی شود، هم اکنون با ۱۷ گل زده در صدر جدول گلزنان قرار دارد و گریگوری دوفرنیسس فرانسوی با ۱۶ گل برای اولین بار در طول فصل پایین تر از سامره است.

مهاجم ایرانی الشعب سال گذشته در هفته های پایانی آقای گلی را به اندرسون برزیلی واگذار کرد.

اما نکته جالب اینکه در جمع ۸ گلزن برتر این فصل رقابت های لیگ امارات نام ۴ بازیکن ایرانی به چشم می خورد. رسول خطیبی (الامارات) با ۱۱ گل زده چهارم است و رضا عنایتی (الامارات) و جواد کاظمیان (الشعب) با ۱۰ گل زده در رده ششم قرار دارند.

سقوط پرسپولیس به لیگ دسته اول!

اگر طلب ۱۷۵ هزار یورویی رافائل پرداخت نشود، پرسپولیس با ۶ امتیاز منفی به لیگ دسته اول سقوط می کند. این ادعای خشایار محسنی، مدیر برنامه های آری هان است. او با رد حرف های مدیرعامل مستعفی پرسپولیس مبنی بر حل شدن مشکل باشگاه با آری هان و رافائل گفت: مشکل این ۲ نفر همچنان پابرجا است؛ حتی اختاریه فیفا به فدراسیون ایران در خصوص طلب این مربی ابلاغ شده است. در مورد پرونده رافائل پرسپولیس باید ۱۷۵ هزار یورو (۲۰۰ میلیون تومان) پول بدهد، در غیر اینصورت از فصل آینده باید در لیگ دسته اول حضور پیدا کند، آن هم با ۶ امتیاز منفی. فیفا چنین حکمی را صادر کرده و نمی داند چرا مدیرعامل به آن توجهی ندارد!

جدول رده بندی لیگ برتر

ردیف	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	زده	خورده	تفاضل	امتیاز
۱	استقلال	۲۷	۱۴	۹	۴	۳۶	۲۵	۱۱	۵۱
۲	سایپا	۲۷	۱۳	۱۰	۴	۴۰	۲۹	۱۱	۴۹
۳	استقلال اهواز	۲۷	۱۵	۴	۸	۳۱	۲۷	۴	۴۹
۴	پرسپولیس	۲۸	۱۲	۱۱	۵	۴۴	۳۱	۱۳	۴۷
۵	سپاهان	۲۷	۱۳	۶	۸	۳۷	۲۴	۱۳	۴۵
۶	ابومسلم	۲۸	۱۱	۹	۸	۳۹	۳۳	۶	۴۲
۷	ذوب آهن	۲۸	۹	۹	۱۰	۳۵	۳۷	-۲	۳۶
۸	پیکان	۲۷	۱۰	۶	۱۱	۳۲	۳۸	-۶	۳۶
۹	مس کرمان	۲۷	۸	۱۰	۹	۳۵	۳۷	-۲	۳۴
۱۰	برق شیراز	۲۸	۸	۹	۱۱	۳۵	۴۱	-۶	۳۳
۱۱	پاس	۲۷	۷	۱۱	۹	۳۲	۳۱	۱	۳۱*
۱۲	فجر سپاسی	۲۷	۶	۱۲	۹	۲۵	۲۸	-۳	۳۰
۱۳	صیابتری	۲۸	۶	۱۱	۱۱	۲۳	۲۸	-۵	۲۹
۱۴	ملوان	۲۸	۶	۱۰	۱۲	۲۰	۳۰	-۱۰	۲۸
۱۵	فولاد	۲۸	۵	۱۱	۱۲	۲۴	۳۳	-۹	۲۶
۱۶	راه آهن	۲۸	۱	۱۴	۱۳	۲۶	۴۲	-۱۶	۱۷

برنامه هفته بیست و نهم لیگ برتر

جمعه ۲۸ اردیبهشت

ذوب آهن اصفهان با پاس تهران

ساعت ۱۶/۳۰ در ورزشگاه فولاد شهر

راه آهن با پرسپولیس

ساعت ۱۶/۳۰ در ورزشگاه آزادی

ملوان انزلی با ابومسلم مشهد

ساعت ۱۶/۳۰ در ورزشگاه تختی

صیابتری تهران با برق شیراز

ساعت ۱۶/۳۰ در ورزشگاه درخشان

فولاد خوزستان با سپاهان

ساعت ۱۶/۳۰ در ورزشگاه نفت

مس کرمان با پیکان تهران

ساعت ۱۶/۳۰ در ورزشگاه سلیمی کیا

یکشنبه ۳۰ اردیبهشت

فجر سپاسی شیراز با استقلال اهواز

ساعت ۱۶/۳۰ در ورزشگاه حافظیه

استقلال تهران با سایپا تهران

ساعت ۱۶/۳۰ در ورزشگاه آزادی

خواندنی‌هایی از: عملیات والفجر هشت

فتح "فاو/Fao" در یک نگاه

ساعت ۲۲:۱۰ دقیقه روز ۶۴/۱/۲۰ توسط فرماندهی کل، سپاه فرمان حمله با قرائت رمز عملیات صادر شد: "بسم الله الرحمن الرحيم لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم وقاتلوهم حتی لا تكون فتنة، یا فاطمه الزهرا (س)، یا فاطمه الزهرا (س)"

پس از عبور موفقیت آمیز غواصان از رود خروشان اروند، یگان‌های نیروی زمینی سپاه پاسداران با پشتیبانی آتش تهیه و شلیک هزاران گلوله، تهاجم خود را در محورهای مورد نظر، آغاز و مبادرت به شکستن خط مقدم دشمن کردند.

با توجه به احتمالاتی که در زمینه هوشیاری دشمن مطرح بود، شکستن خط، پاکسازی و گرفتن سرپل مناسب در سریع‌ترین زمان ممکن، ضمن عبور از رود اروند در تضمین موقعیت عملیات، نقش اساسی داشت. در این راستا غواصان ضمن عبور از رود اروند باید معابر را باز می‌کردند تا نیروهای قایق سوار بتوانند با عبور از این معابر، به ساحل دشمن وارد و تا فرارسیدن روشنایی صبح، منطقه را برای استحکام سرپل پاکسازی کنند.

در لحظه شکستن خط و درگیری با عراقی‌ها، هوای مه آلود و نم نم باران، غواصان را برای انجام بهتر عملیات یاری کرد. نیروهای دشمن که غافلگیر شده بودند، با مقاومتی اندک پا به فرار گذاشتند، یکی، دو ساعت پس از درگیری، شنود بی سیم دشمن، حکایت از اوضاع نابسامان و به هم ریخته خطوط دفاعی عراق داشت. هر یک از فرماندهان عراقی، نسبت به منطقه مأموریت خود، سلب مسوولیت کرده و پی در پی از فرماندهان بالاتر، درخواست کمک می‌کردند.

روز نخست عملیات، در شرایطی سپری شد که دشمن به دلیل سردرگمی در تشخیص هدف اصلی حمله و نیز اصل غافلگیری، ناگاهی نسبت به اوضاع و ابری بودن آسمان، هیچ مهلتی برای عکس العمل در مقابل حمله‌های زمینی و هوایی به دست نیامد؛ حتی از حمایت نیروهای پیاده موجود و تجهیزات نیز عاجز ماند.

قوای ایرانی پس از تصرف کامل "فاو" در محورهای "بصره"، "ام القصر" و "البحار" به پیشروی

خود ادامه دادند تا نظامیان عراق را هر چه بیشتر از شهر فاو دور نگه دارند.

پیشروی نیروهای ایرانی، زنگ خطر سقوط بصره را به صدا درآورد و عراق به سختی تلاش می‌کرد تا از سرعت پیشروی قوای ایران بکاهد.

در روزهای بعد، درگیری‌های سختی بین طرفین روی داد. این جنگ و گریزها در کنار خور عبدالله و منطقه‌ای به نام "کارخانه نمک" به اوج خود رسید؛ اما دشمن دیگر نتوانست به خطوط دفاعی سابق خود در منطقه باز گردد و سرانجام به شکست خود در شهر فاو اعتراف کرد.

حدود دو ماه منطقه زیر آتش سنگین و پاتک‌های سخت و بمباران وحشتناک قرار داشت، تا آن‌که رفته رفته اوضاع آرام گرفت و خطوط پدافندی تثبیت شد. در آن میان، توپخانه نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران با تلاش بی وقفه خود، سعی داشت تا حد امکان از نیروهای خودی مستقر در خط، حمایت و پشتیبانی کند.

طی عملیات والفجر هشت، نزدیک به ۸۰۰ کیلومتر مربع از خاک عراق آزاد و تلفات و خسارات سنگینی بر دشمن وارد شد. عراق در جریان این عملیات، بیش از ۵۰ هزار تن کشته، زخمی و اسیر بر جای گذاشت. در میان کشته‌شدگان، یک فرمانده لشکر و ۵ فرمانده تیپ، و در میان اسیران، چندین سرهنگ، خلبان هواپیما و چرخبال و تعدادی درجه‌دار وجود داشت و در مجموع ۱۰ تیپ پیاده کماندویی و نیروی مخصوص و ۲ تیپ زرهی ۴ گردان ضد هوایی ۱۰ گردان جیش الشعبی و ۵ گردان توپخانه دشمن منهدم شد.

در جریان عملیات والفجر هشت (فاو) همچنین بیش از ۵۰ فروند هواپیما و چرخبال، صدها دستگاه تانک، نفر بر و خودرو نظامی، توپ صحرایی، توپ ضد هوایی و ناوچه‌ها موشک انداز منهدم گردید و ده‌ها دستگاه تانک و نفربر، ۱۸۰ دستگاه خودرو، ۲۰ عراده توپ صحرایی، ۱۲۰ عراده توپ ضد هوایی، ۳ دستگاه رادار موشک و ۳۴ دستگاه مهندسی از میان تجهیزات ارتش عراق به غنیمت قوای ایران درآمد.

در فرایند بیش از ۷۵ روز نبرد گسترده که صحنه واقعی رویارویی نیروی نظامی و ماشین جنگی حزب بعث عراق با توان قوای ایرانی بود، ایران بر سواحل شمالی خور عبدالله در شبه جزیره فاو (شهر فاطمیه) مسلط و راه ورود عراق به خلیج فارس بسته شد.

اعلام رمز عملیات

ساعت ۲۲ است. با این که تماس‌ها کمتر قطع شده، ولی باز نیروهای غواص به صورتی هماهنگ در کنار سیل بند و سنگرهای دشمن، منتظر علامت حتمی شروع حمله هستند.

در ساعت ۲۲:۰۵ نیروهای غواص در محور لشکر ثارالله (علیه السلام) در خط دفاعی عراقی‌ها نفوذ کرده‌اند؛ به طوری که تعدادی از افراد دشمن، جمعی از برادران را مشاهده می‌کنند؛ اما چنان ترس و وحشت بر آنان غلبه کرده که قدرت هر نوع عکس العملی از آنان سلب شده است.

دیدن غواصان سیاهپوش با اندام‌های غیر طبیعی (به دلیل شکل خاص لباس غواصی) برای نیروهای دشمن چنان وحشتناک و غیر منتظره است که آنان فقط سعی می‌کنند تا با هم از صحنه بگریزند. برادر تخریب چی در گزارش به فرماندهی لشکر، این صحنه را چنین توصیف می‌کند:

"نیمی از گروهان مادر چولان‌ها و نیمی هم در جاده بودند. همین طور که می‌رفتیم، چهار نفر عراقی آمدند نزدیک ما. به یکی، دومتری که رسیدند، ایستادند، و استراحت کردند. بعد بلند شدند. در حالی که با هم صحبت می‌کردند، رفتند به طرف محور دیگر، آن جا هم به استراحت پرداختند. اینها که رفتند، یک نفر را تنها دیدیم که از عقب می‌آمد. به محور ماکه رسید، برادران در یک ستون، کاملاً مشخص بودند. بعد دست هایش را به طرف بچه‌ها (به نشانه علامت یا اظهار تعجب) گرفت و از اول تا آخر گروهان را نگاه کرد. تمام بچه‌ها را یکی یکی دید؛ حتی شاید هم شمرد. رفت به طرف آن چهار نفر. بعد عراقی‌های دیگر را صدا زد. آن چهار نفر هم آمدند و سریع از پهلوی ما رد شدند. آنها به سرعت سوار "ایفا" شدند. فقط تعدادی نارنجک داشتند. انداختند برای ما که افتاد داخل آب؛ ولی دیگر نایستادند و خیلی سریع محل را ترک کردند. اینها حتی یک چراغ قوه بچه‌های خودمان را که کنارشان روشن شد، دیدند. ولی به روی خودشان نیاوردند و رفتند. کل گروهان، از داخل محور یک رد شد. به محض این که گروه تأمین خواست برود داخل سنگرها، یک گلوله آر. پی. جی به طرفش شلیک شد. من هم با صدای بلند به یکی از بچه‌ها گفتم: آن را بزن. بچه‌های دیگر فوری با آر. پی. جی زدند داخل سنگر. از اطراف گروه دو هم آن سنگر را زدند. خود برادر موزن هم یک نارنجک انداخت. بچه‌ها هم تادیواره سیل بند پیشروی کردند. در این جابو که دیدیم عراقی‌ها دارند فرار می‌کنند."

در حالی که تیراندازی‌های پراکنده در برخی محورها، قریب الوقوع بودن حمله را به شکلی اجتناب ناپذیر خبر می‌دهد، فرمانده قرارگاه خاتم الانبیا (صلی الله علیه و آله) در صدد است تا آمادگی و هماهنگی بین یگان‌ها را به حد اکثر مطلوب برساند. تا این زمان، قرارگاه مرکزی این آمادگی‌ها را به وسیله قرارگاه‌های پایین‌تر، پیوسته کنترل کرده است. اکثر یگان‌ها آمادگی‌شان به میزان ۸۰، ۷۰ و ۹۰ درصد گزارش شده است. اما فرمانده قرارگاه مرکزی، مرتب به وسیله تلفن و با ارسال پیک به محوطه قرارگاه، که به منطقه درگیری بسیار نزدیک و زیر برد خمپاره‌های دشمن است، جویای علت عدم آمادگی برخی از یگان‌ها از جمله لشکر ۳۳ المهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) است. نیروهای این یگان در حساس‌ترین منطقه اروند رود (یعنی نقطه اتصال رودخانه به آب‌های پهناور خلیج فارس) در جدال با امواج شدید آب است تا عرض زیاد رودخانه را در این محور با موفقیت پشت سر بگذارد.

به رغم تلاش‌های انجام شده از هر سو، این یگان برای اجرای مأموریت خود، آمادگی لازم را احراز می‌کند و با توجه به وضعیت خاص زمان و به

◆ همه هجوم بردیم به طرف سیم خاردارها. چون بلند بود، نتوانستیم رد شویم، یکی از بچه‌ها از همان جا...

تشخیص فرمانده عملیات، از ادامه حرکت آن جلوگیری به عمل می‌آید. تصمیم‌گیری برای اعلام رمز عملیات در چنین اوضاعی، بسیار دشوار و حساس است. از سویی، یکی از قرارگاه‌های پایین‌تر، اصرار می‌کند که فرمانده عملیات فرمان را صادر و رمز عملیات را اعلام کند و از سوی دیگر ۱۰ دقیقه تأخیر، به نیروهای عقب مانده فرصت می‌دهد تا هر چه سریع‌تر خود را به موازات دیگر نیروها، به پای کار برسانند. در این زمان، نماینده امام در شورای عالی دفاع (حجت الاسلام و المسلمین هاشمی رفسنجانی) در انتظار اعلام آغاز حمله لحظه شماری می‌کند. ایشان که امکان تماس و مکالمه تلفنی با قرارگاه‌های تابعی را ندارد، گزارش‌هایی را که از خطوط مقدم به وسیله عناصر پیک به قرارگاه می‌رسد، به دقت مورد بررسی قرار می‌دهد.

سرانجام در ساعت ۱۰: ۲۲ تاریخ ۱۳۶۴/۱۱/۲۰ آقای محسن رضایی از سوی قرارگاه خاتم الانبیا (صلی الله علیه و آله) فرمان حمله را با رمز یا زهر (اس) صادر می‌کند.

اعلام رمز عملیات در فضایی کاملاً روحانی و در عین حال پر التهاب انجام می‌شود.

فرمانده عملیات فوری به دیدگاهی خارج از سنگر می‌رود و از نزدیک، درگیری در تمام خطوط را ملاحظه می‌کند. تبادل گلوله‌های رسام ۱۵ و تبادل آتش توپخانه خودی و دشمن مشهود است.

بی اختیار وی به همراه حاضران به قرائت دعای فرج می‌پردازد.

در این زمان، یکی از گروهان‌های غواص توانسته است خود را به پشت کمین و سنگرهای دشمن برساند. این گروهان با شنیدن صدای موتور قایق‌های خود حامل نفرت گردان‌های پیاده‌پی به آغاز حمله می‌برد و به دستور فرمانده خود، بلافاصله حمله را آغاز می‌کند. در حالی که دشمن کاملاً غافلگیر شده است، غواصان خط شکن با رگبار کلاشینکف و پرتاب نارنجک و شلیک گلوله‌های آر. پی. جی ۷ یکی پس از دیگری اقدام به پاک‌سازی سنگرهای نیروهای عراقی می‌کنند. یکی از فرماندهان رزمندگان غواص درباره چگونگی آغاز درگیری می‌گوید:

”من خودم به داخل یکی از سنگرهای اجتماعی دشمن رفتم. در ابراز کردم، همه خوابیده بودند. وقتی بیدار شدند، خیال کردند از خودشان هستم. با من صحبت کردند. اصلاً ما متعجب مانده بودیم؛ زیرا درگیری را که شروع کردیم، هنوز فکر می‌کردند، ما از

نیروهای خودشان هستیم و ما را نمی‌زدند. البته بسیاری از ما راه نمی‌دیدند.”

دو تن از برادران غواص نیز نحوه شروع و انجام درگیری را چنین توصیف می‌کنند:

”تا سیم خاردارها رفتیم، عراقی‌ها داشتند کار می‌کردند و موانع مخصوص کار می‌گذاشتند. کارشان که تمام شد، بعد خوب نگاه کردند و رفتند. برادر مسعودی رفت جلو، بچه‌ها با کمی فاصله همه رفتند پشت سرش. بعد برگشت و گفت: همه خواب‌اند. بعضی از سنگرهایشان خالی بود. بچه‌ها رفتند داخل آنها و مستقر شدند. داشتیم صحبت می‌کردیم که یک نفر عراقی آمد و شروع کرد به عربی صحبت کردن. اسلحه‌اش به اسلحه یکی از بچه‌ها خورد و متوجه ما شد. در این جایک درگیری تن به تن انجام شد. هم‌زمان صدای تیراندازی از نقاط دیگر شنیده می‌شد و اجرای آتش خودی شروع شده بود. یکی از بچه‌ها آن عراقی را با خنجر زد و دادش که بلند شد، عراقی‌های دیگر شروع کردند به این طرف و آن طرف رفتن. بچه‌ها هم با آر. پی. جی ۷ و نارنجک از دور و نزدیک آنها را به هلاکت رساندند.”

از ساحل خودی، مشاهده انفجار نارنجک در سنگرهای نگهبانی دشمن که یکی پس از دیگری، برای چند ثانیه سنگرها را روشن و سپس منهدم می‌کند، صحنه‌ای تکان دهنده و غرور انگیز ایجاد کرده است. در نقاطی که آتشی از آتش و درگیری مشابه وجود ندارد، اجرای آتش از ساحل خودی، حجم زیادی از گلوله‌های تانک و تفنگ ۱۰۶ میلی متری و خمپاره و تیربارهای کالیبر بزرگ را روی آن نقاط متمرکز کرده است. آتشی سهمگین و مهلک همراه با آتش مسلسل‌های سبک افراد پیاده نزدیک به ۲۰ کیلومتر طول جبهه را پوشانده و در مدتی کوتاه، سکوت و آرامش عمیق منطقه به صحنه‌ای هولناک و فضایی آکنده از دود و انفجار وحشت‌زات تبدیل شده است. در این لحظه، دو تن از برادران غواص که به دلیل تلاطم و حرکت سریع آب اروند، که به سمت چپ، منحرف و در نقطه‌ای دیگر، به ساحل رسیده بودند، بدون اسلحه، خسته و نفس‌زنان در پی یافتن محل اصلی مأموریت خویش هستند. کمی آن طرف‌تر، سنگری از دشمن در معرض تیراندازی گلوله‌های مستقیم خودی است؛ ولی از داخل سنگر، همچنان علائمی از تیراندازی متقابل به وسیله کلاش مشاهده می‌شود. این دو نفر در محدوده‌ای قرار گرفته‌اند که هیچ اثری از نیروی پیاده خودی نیست و فقط آتش ساحلی روی دشمن اجرا

می‌شود. کمی به سنگر نزدیک می‌شوند و تصمیم می‌گیرند که به تنهایی دست به کار شوند. این دو جز چند عدد نارنجک، هیچ سلاح دیگری با خود ندارند. هر کدام یک نارنجک به داخل پرتاب می‌کنند و به این وسیله سربازان دشمن کشته می‌شوند. بعد وارد سنگر می‌شوند و اسلحه و فشنگ‌های موجود را با خود برداشته و به پاک‌سازی دیگر سنگرهای می‌پردازند. در حالی که آتش شدید از ناحیه ساحل خودی هنوز قطع نشده است و پیوسته گلوله‌های تیر مستقیم در اطراف این برادران به زمین می‌نشیند، آنها تصمیم می‌گیرند پاک‌سازی را ادامه دهند و به همین ترتیب، ۱۵۰ متر دیگر از خط دشمن را پاک‌سازی می‌کنند. این دو به کمک هم بدون توقف، به راه خود ادامه می‌دهند و در آخر پس از مدت کمی، به برادران هم‌رزم خویش پیوسته و همراه دیگر برادران به ادامه مأموریتشان می‌پردازند. در محور دیگر، از یک دسته برادران غواص، تنها سه تن موفق به استقرار کامل در ساحل دشمن گردیده‌اند. یک فرمانده دسته و دو رزمنده دیگر پس از کمی سردرگمی، به هم پیوسته و بدون اتلاف وقت، اقدام به شکستن خط کنند.

درباره نحوه شکستن خط در یکی دیگر از محورها، مسئول گروه غواص چنین توضیح می‌دهد:

”حدود سه ربع ساعت زیر موانع خوابیدیم. در این فرصت، بچه‌ها را تقسیم و افراد آر. پی. جی زن را برای هر سنگر مشخص کردیم. در این حال، یک مرتبه دیدیم همه جا روشن شد. متوجه شدیم عملیات آغاز شده است. دیگر فرصت نبود که تخریب چی‌ها کاملاً سیم خاردارها را قطع کنند. از قبل هم به دلیل ایجاد سر و صدا از بریدن آن خودداری کرده بودیم. همه هجوم بردیم به طرف سیم خاردارها. چون بلند بود، نتوانستیم رد شویم. یکی از بچه‌ها از همان جا به طرف سنگری که تیراندازی می‌کرد، آر. پی. جی شلیک کرد و سنگر فوری ساکت شد. بلافاصله یکی دیگر از بچه‌ها از داخل سه ردیف سیم خاردار عبور کرد و به شدت زخمی شد؛ ولی رفت. به دنبال او، من و سه نفر دیگر، از لایه لای سیم خاردارها عبور کردیم. اولین کاری که کردیم، با نارنجک سنگرهای اول را زدیم. سپس سیم خاردارها را بردیم و بقیه بچه‌ها هم به ما پیوستند و با استفاده از نارنجک‌های عراقی، پاک‌سازی سنگرها را ادامه دادیم.”

این تحرکات که در زمانی کوتاه صورت می‌گیرد، پر از هیجان و التهاب است در این جا بار دیگر رزمندگان غواص شجاعت، اعتماد به نفس و سرعت عملشان به نمایش می‌گذارند. آنان برای رفع چنین مسأله‌ای، به بام سنگر رفته و از طریق دهانه‌های سنگر که لوله‌های کلاش یا تیربار از آن بیرون آمده است، به داخل آن نارنجک پرتاب می‌کنند و با انفجار اولین نارنجک، سکوتی همیشگی بر سنگر مستولی می‌شود. شهید بنفشه (از مسوولان گروهان غواص) از جمله کسانی است که پس از پاک‌سازی ۹ سنگر فعال دشمن، به این نحو یکی دیگر از سنگرهای دشمن را خاموش می‌کند و عاقبت مورد اصابت گلوله‌ای از داخل نخلستان واقع می‌شود. وی در حالی که دستانش قطع شده، یک دستش را در نزدیکی دهانه سنگر آویزان کرده و دست دیگرش بر بام سنگر قرار گرفته است؛ نمایی از یک شهادت شجاعانه و قهرمانانه را در معرض دید شاهدان قرار می‌دهد.

عکسها و حرفها

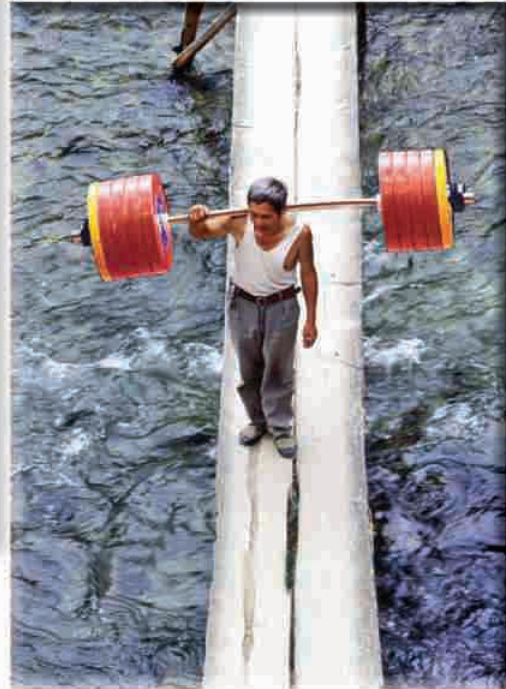
وقتی می گم مادر بزرگم فیل هوا می کنه باور نمی کنید!

قوی ترین مرد جهان مسافر این قطار بود که از شانس بدش قطار نقص فنی پیدا کرد

وقتی بعضی از مربیان باشگاهها اصول صحیح بدنسازی را رعایت نکنند (بدن سوزی)

کجایی جوانی که یادش به خیر، آنقدر وزنه به میله اضافه می کردم که جای گرفتن میله وسط برای بلند کردن نبود!

نذاشتم به راند دوم بکشم

عکس یادگاری پس از شکار کوسه

پیام‌های رایگان شما و وعده ما

زیر نظر:
سروش بازخو

✱ نامزد عزیزم طویه، تو ارزنده ترین هدیه خدا به من هستی، دوست دارم.
نامزدت عباس صیادی - کرمانشاه

✱ مهدی عزیزم، سید سید گل‌های عشق را به تو تقدیم می‌کنم و تاابد دوست دارم.
همسرت معصومه مهربان رضایی

✱ تقدیم به سجاد خویم، بهترین صدای زندگیم صدای خنده‌ها و تیش قلب توست
سالگرد تولدت مبارک
همسرت پروانه - شمال

✱ ساناز جان، بیست و پنجمین بهار زندگیت را باهم به جشن می‌نشینیم.
مهدی نعمتی - تهران

✱ فاطمه، سوگند و فهمیه عزیزم از داشتن دوستانی چون شما به خودم می‌بالم
آرزوی موفقیت در کنکور ۸۶ را برایتان دارم.
صدیق - بابل

✱ سعیده جان نامزد عزیزم، سال جدید را همراه با تقدیم هزاران گل رز به تو
تبریک می‌گویم.
محمد اصلانی - شهرستان نجف‌آباد روستای جوزدان

✱ ای شانه‌های استوارت تنها پناه لحظه‌های تنهاییم قلبت بوی عشق می‌دهد ای
رقم زننده زیباترین لحظات زندگیم دوستت دارم. همسرت مصی سعادت‌فر - گناباد

✱ پدر و مادر گرامی حسین جعفری و شهربانو عبدالحسینی، دوستان داریم و
بر دستانتان بوسه می‌زنیم.
نجمه، صابره و محمد جعفری - قریه علی یزد

✱ همسر مهربانم نجمیه خانی، همواره نجابت تو را می‌ستایم و قشنگترین گل‌های
دنیا را به تو تقدیم می‌کنم.
مهدی رحیمی کوهبنانی - بم

✱ عموی مهربانم حسین خواجه‌پور، دوستت دارم و برایت آرزوی خوشبختی
می‌کنم.
مجتبی خواجه‌پور قریه علی - کوهنابان

✱ پدر و مادر گرامی، دوستان داریم و امیدواریم زیر سوله پروردگار جاودان
صادق و فیروزه عبدالمهدی راوری - کوهنابان

✱ همسر مهربانم، من به تو افتخار می‌کنم و تمامی گل‌های رز دنیا را با تمام وجود
تقدیمت می‌کنم.
محمد رضا نصیری - کرمان

✱ پدرم ای آنکه دستانت پیر شد تا من جوان بمانم. مادرم ای آنکه عاشقانه مرا با
شیره جانت پروراندی، دوستان دارم.
فرزندان شما - گناباد

✱ دوستان خوبم فاطمه، مهسا، مریم، نفیسه، الهام، ساره، ساناز زیباترین لحظات
زندگیم را مدیون شما عزیزان هستم.
صدیق - بابل

✱ ۳۱ فروردین یادآور یکی از بهترین روزهای زندگیمان را با تقدیم هزاران شاخه
گل سرخ خدمت تو ای تک ستاره قلبم تبریک می‌گویم.
همسرت مهدی رنجکش - آستارا

✱ نادره چون فرشته زمینی من تولدت بهانه‌ای شد تا بگم از ته دل دوستت دارم
بیست و هفتمین بهار زندگیت مبارک.
صدیق - بابل

✱ پسر عموی مهربانم! آقامهدی، دامادیت مبارک خوشبختی شما آرزوی
من است.
ابراهیم زکی‌زاده قریه علی - کرج

✱ پدر بزرگ و مادر بزرگ عزیزم، به خاطر تمام مهربانی‌هایتان ممنونم.
مهدی جعفری قریه علی - یزد

✱ آقای یاسر تویسرکانی، راوری دوست دوران دانشجویی در کرمان امیدوارم
هر جا هستی سالم و موفق باشی.
محمد جعفری - کرمان

✱ مامان و بابای عزیزتر از جان، به اندازه تمام ستاره‌های کیهانستان دوستانتان
داریم.
محمد جواد، عارف و ویدا محمودی - راور

✱ مهدی جان، امیدواریم زندگی در کنار همسر مهربانت پر از شکوفه‌های
محبت باشد.
اسماعیل و روح‌الله زکی‌زاده - خرم‌دشت

✱ انتظار، خلاصه‌ای از نام زیبایی توست. مادرای زیباترین و ژده هستی دوستت دارم.
علی جعفری - خرم‌دشت

✱ دوست دوران سربازی، آقای علی بهزادی اهل بردسیر سالهاست که از تو
بی‌خبرم هرچه زودتر با من تماس بگیرد.
حسین خواجه‌پور - کوهنابان

✱ سجاد، حجت و امیررضا با شما بهار زندگی شکوفه باران می‌شود و بهار معنا
پیدا می‌کند.
خاله‌تان لیلا امیری فرد - نیشابور

✱ جناب آقای محرابی، مدیر دبستان عمار منطقه ۱۰، از تلاشهای شما سپاسگزاریم
اولیای مدرسه

✱ روزت مبارک، تقدیم به معلم زندگیم
همسرت محمود گنجوی - اصفهان

✱ همسر عزیزم پاکی و صداقت را می‌ستایم و قشنگترین گل‌های دنیا را به تو
تقدیم می‌کنم.
مهدی زکی‌زاده قریه علی - کرج

✱ سعید جان پانزده اردیبهشت روز میلادت را از صمیم قلبم به تو تبریک
می‌گویم
همسرت رقیه فتحعلی‌زاده - تهران

✱ حمیدرضا جان، سالروز تولدت را همراه با سیدسید شکوفه‌های بهار جشن
می‌گیریم.
بابا، مامان و چکامه قنبری - تهران

✱ صدیق و امید علی عزیزم، از صمیم قلب دوستانتان دارم.
حدیثه کیاپاشا - رامسر

✱ قشنگترین زمزمه زندگی به پاکی چشمانت قسم تا ابد عاشقت می‌مانم
بهارتان خجسته باد
همسرت مریم راجی‌پور - شوشتر

✱ پدر و مادر عزیزم، برایتان طول عمر آرزو می‌کنم و تاابد دوستانتان دارم
نجمه شمس‌الدینی - کرمان

✱ خواهر عزیزم، از دواجت را تبریک گفته و امیدوارم در زندگی خوشبخت شوی
ابراهیم زکی‌زاده - خرم‌دشت

✱ دوست دوران دانشجویی، آقای اصغر شول اهل سیرجان، هر چه زودتر با من
تماس بگیر
محمد جعفری کوهبنانی - بم

✱ همسر عزیزم، قلبم به شکرانه حضور توست که می‌تید زیباترین موهبت
زندگیم دوستت دارم.
سعید رجبی - کوهنابان

✱ همسر مهربانم گل‌های عشق را به تو تقدیم می‌کنم و تاابد دوستت دارم.
مهدی زکی‌زاده - ده‌علی کوهنابان

✱ همسر عزیزم! به خاطر تمام زحمات و فداکاری‌هایت از تو سپاسگزارم.
مهدی علیمردانی - کوهنابان

✱ همسر عزیزم ندا، دومین سالروز یکی شدنمان را با هزاران شاخه گل رز به تو
بهترین تبریک می‌گویم.
همسرت رحمان خلیلی - ابهر

✱ دخترم سمانه و پسر حسین، یادتان همیشه در ذهنم و عشقتان در قلبم و
مهرتان در وجودم جاری است. دوستانتان دارم و از زحمات شما متشکرم.
مادران اکرم علی‌نیا

✱ حسین آقای گل گلابی، ته تغاری خانه، شاگرد اول شدنت را از صمیم قلب
تبریک می‌گویم.
سپه‌ایلا آرمینه - قم

✱ مادر گلم، دوستت دارم، بهارت پر از عشق
مهدی حسینی رنجبری - رفسنجان

✱ همسر خویم، سی سال زندگی با تو، بهترین هدیه خدا به من و بچه‌ها بوده
همیشه سلامت در کنار ما باشی.
ذکریا آقابابایی - گرگان

✱ بابایی عزیزم، مادر قشنگم، شرم‌منده خوبی‌هایتان هستم، بردستان پرمهرتان
بوسه می‌زنم و دوستانتان دارم.
سپه‌ایلا آرمینه - قم

✱ همسر عزیز و دوست داشتنی ام مهدی جان، از اینکه اینقدر در کسب روزی
حلال تلاش می‌کنی به خود می‌بالم.
زهرا - بوشهر

✱ من برای پدر و مادرم و همسرم با تمام وجود دعا کرده، تشکر و قدردانی
می‌نمایم.
نقی رحمانی - فریدونکنار

✱ پدر و مادر عزیزم، بردستان پرمهرتان بوسه می‌زنم و فرارسیدن بهار را به
شما تبریک می‌گویم.
زهرا گونه - بوشهر

پیام از شما چاپ از ما

اگر شما هم مایل هستید حرف دلتان در مجله خودتان چاپ شود می‌توانید پیام خود را در ۱۵ کلمه و کلمه فقط در فرم اصلی زیر برای ما ارسال کنید
و فقط کافی ست روی پاکت بنویسید مربوط به «پیام رایگان». البته نوشتن امضاء با نام فامیل و نیز پر کردن همه خانه‌ها الزامی است.

مشخصات ارسال‌کننده پیام:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

تنگمزد

زیر نظر: محمدرضا مهدیزاده

نمونه شعر نو این عشق

ذهن آسمان

کوتاه‌ترین شعر
قصیده‌ای است
بلند
درختی است
عمود
ایستاده بر خاک
با واژه‌هایی از بلور
روشن می‌کند
ذهن آسمان را
صابر حسینی - تبریز

پرنده

پر همیشه پرنده نیست
پرواز نیست
وقتی که
بالهای پروانه را سنجاق می‌کنند
و پروانه
و پرواز
کلکسیون می‌شود
گاهی پرواز
نشستن است
مثل گاهی که سکوت
فریاد است
نورالله عباسپور - هندیجان

این عشق ماندنی
این شعر بودنی
این لحظه‌های با تو نشستن
سرودنی‌ست
این لحظه‌های ناب
در لحظه‌های بی‌خودی و مستی
شعر بلند حافظ
از تو شنودنی‌ست
این سر
نه مست باده
این سرکه مست
مست دو چشم سیاه توست
اینک به خاک پای تو می‌سایم
کاین سر به خاک پای تو
با شوق سودنی‌ست
تنها تو را ستودم
آنسان ستودمت که بدانند مردمان
محبوب من پسان خدایان ستودنی‌ست
من پاکباز عاشقم
از عاشقان تو
با مرگ آزما
با مرگ اگر که شیوه تو آزمودنی‌ست
این تیره روزگار
در پرده غبار دلم را فرو گرفت
تنها به خنده
یا به شکرخنده‌های تو
گرد و غبار از دل تنگم زدودنی‌ست
حمید مصدق

نمونه شعر کلاسیک اندیشه کن

ای دل از پست و بلند روزگار اندیشه کن
در برومندی ز قحط برگ و بار اندیشه کن
از نسیمی دفتر ایام برهم می‌خورد
از ورق گردانی لیل و نهار اندیشه کن
بر لب بام خطر نتوان به خواب امن رفت
ایمنی خواهی ز اوج اعتبار اندیشه کن
نیست بی‌زهر پشیمانی حضور این جهان
از رگ خواب فراغت همچو مار اندیشه کن
روی در نقصان گذارد ماه چون گردد تمام
چون شود لبریز جامت از خمار اندیشه کن
بوی خون می‌آید از آزار دل‌های دو نیم
رحم کن بر جان خود زین ذوالفقار اندیشه کن
صائب

ضیافت

دو سه تا ستاره
کمی آسمان، شب
و بشقابی از ماه و لیوان احساس
روی شانه پنجره، شاخه یاس
و حالا
بچین میزها را
تمام شرایط
برای ضیافت مهیاست
حسن فرازمند - ورامین

پرواز در قفس

به تو رسیدن...

از اوج فلک ستاره چیدن سخت است
دور از منی و به تو رسیدن سخت است
پیوسته برای مرغ پر بسته دل
تا قله عشق تو پریدن سخت است
ای دوست چه بی تو زندگی زندان است!
ای دوست چه از تو دل بریدن سخت است!
هر روز برای این من گمگشته
هی گشتن و روی تو ندیدن سخت است
بر دوش در این کویر سرگردانی
بار غم عشق تو کشیدن سخت است
تا مرز امید و ناامیدی هر روز
با پای شکسته‌ای دویدن سخت است
من منتظر دست مرا می‌گیری؟
یک حرف «نه» از لب شنیدن سخت است
دریاب مرا که فرصتی دیگر نیست
دور از منی و به تو رسیدن سخت است!
محمد رحیمی - رامهرمز

در باد

تنم را خواهم شست
با بوی باران
که از این دشت گذر خواهد کرد
ترانه‌هایم را
به درخت خواهم آویخت
شاید
از این میوه‌های کال
کسی دانه‌ای چید و در سبد خاطره‌هایش گذاشت
در روزهای به شب نشسته
به پرنده‌ای که درون قفس است
آب و دانه می‌دهم
و به او محبت می‌کنم
تا بهار
پرنده مهمان این قفس خواهد بود
و پرواز را
از او یاد خواهم گرفت
عباسعلی کریمی میبیدی - یزد

چند رباعی

سنگین، سنگین، چه تلخ! سنگین در باد
می‌خواندم با صدای غمگین در باد
می‌رفتم پایه‌پای شیدایی خویش
با آن همه خاطرات شیرین در باد

□

دیری است پر از همه‌های دلگیرم
بر لبهایم زمزمه‌ای دلگیرم
از آن همه مهربانی و زیبایی
انگار که من ترجمه‌ای دلگیرم

□

دیری است پر از هوای پرواز توام
در آیینه‌ها زمزمه‌پرداز توام
من ماندم و پایان و غروبی غمگین
ای عشق ببین باز در آغاز توام
شعبان کرم‌دخت - بابلسر

طاهره قشلاقی - همدان

در سروده شما نه وزن رعایت شده، نه قافیه:
زندگی در تار و پود قالی است
قالی از هر کینه و غم خالی است
مثل قالی زندگی هم رنگ رنگ است
یار غم در زندگی‌ها شادی است
زندگی را روی قالی طرح کردم
با سرانگشتانم او را رنگ کردم
منیژه مستفیدی

سعی کرده‌اید از زبان محاوره و روزمره
فاصله‌بگیرید، بنابراین از عنصر خیال بهره
گرفته‌اید، اما...
من در باغ پریهای پاییز
با سیب دوست شدم

از سقف آسمان
بالا تر است
تو کیستی؟
که همه چشمها
دیدن تو را
منتظرند؟

روفیا فرشیدی - کرج

نام

نام تو
بر لب ستارگان
می‌درخشد
و یاد تو
خورشید را
گرم می‌کند

حسن صابرپور - تبریز

شب

شب چه زیباست
وقتی
چراغهای آسمان با دستهای تو
خاموش می‌شوند

سوگند سلیم‌زاده - کرج

و ناگهان سیب مرا شناخت
و در دشتی ابرآلود
شقایق غمگینی را دیدم...
کودکی در زیر رگبار
به دنبال خانه دوست می‌گردد
محمد رحیم شجاعی - ساری
به نظر شما این سطرها شعر است؟
مگر نگفتی

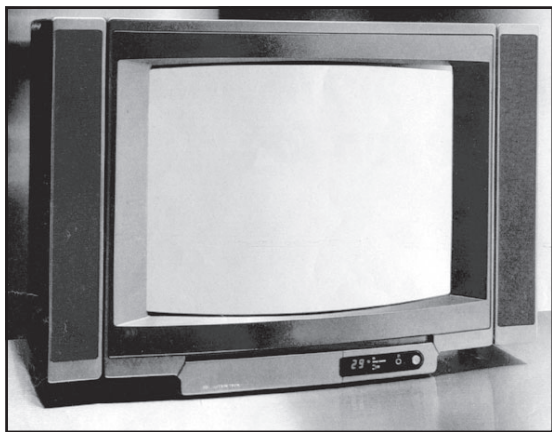
ما همیشه با هم خواهیم بود؟
مگر نگفتی
دلت برایم تنگ می‌شود؟

نامه‌هایتان را خواندم، متشکرم:

فاطمه زندی، تهران - زهرا فرجوند، تهران -
کوروش اقلیمی، شیراز - مهین دلاوری، سبزوار
- امین مردمی، گرگان - فریبرز اشکوری، رامسر
- سیروس بلندی، ورامین - طاهره رحمانی، کرج.

سکوت

سکوت تو
از هرچه فریاد
رساتر است
دستهای تو

درد و دل

نوشته: میلاد نورآقایی از قائمشهر
آنقدر بلند حرف می‌زدند که صدایشان در راهرو پیچیده بود صدا برایم ناآشنا بود حس کردم همسایه جدیدمان باشد که هنوز فرهنگ آپارتمان‌نشینی را نمی‌داند. چند باری خواستم تا از پشت در به حرفهایشان گوش کنم ولی این کار درستی نبود. چند دقیقه‌ای از صحبت‌های آنها می‌گذشت تا بالاخره مغلوب نیروی کنجکاری یا شاید هم فضولی شدم، گوشم را به در اتاق چسباندم حرفهایشان حس و حال غریبی

داشت. از دلبستگی‌ها و دوستی‌ها، از دورنگی‌های مردم نسبت به هم حرف می‌زدند. یکی می‌گفت: بین عزیزم من بدون تو هیچم و همیشه در کنار تو می‌مانم اگر اتفاقی برایت بیفتد یا خدای ناکرده کسالتی داشته باشی من هم غمگینم نمی‌توانم درد و رنجهای تو را تحمل کنم. اگر روزی تو را گم کنم حتماً آن روز پایان زندگی من است... از این حرفهای عاشقانه همیشه حالم بد می‌شد در دلم بابت این دروغهایی که برای هم می‌یافتند با صدای بلند می‌خندیدم. صدای یکی از آنها سکوتی که چند لحظه حکمفرما شده بود را شکست. دیگری می‌گفت: من هم دوست دارم و بدون تو زندگی برایم بی‌معناست، ای کاش تمام آدمها مثل تو بودند. دوست داشتی و همراه ای کاش همدیگر را

آنقدر دوست داشتند که با کوچکترین پیشامدهای بد دیوار بلند و ضخیم کینه و نفرت را در مقابل هم نمی‌ساختند. ولی مطمئن باش هر جا که باشی من هم همانجا هستم. دیگر نتوانستم تحمل کنم باید آن دو را می‌دیدم هرطور بود از سوراخ کلید داخل خانه را نگاه کردم و... وقتی چشمم به آنها افتاد تعجب کردم یعنی... آنها نیز وقتی مرا دیدند ساکت شدند و حرفی نزدند. به رابطه لطیفی که بین آنها وجود داشت حسادت می‌کردم یعنی امکانش بود که آدمها همیشه همدیگر را عاشقانه دوست داشته باشند؟

بله امکان داشت. فقط کافی بود تلویزیون را روشن کنی و فیلم‌های هندی را ببینی!

آرزو

نوشته: زهرا نظریان آزاد - ۲۰ ساله از تهران
مدتی بود که زمان نمی‌گذشت بدبختی پشت بدبختی. گاهی پیش خودش می‌گفت یعنی این روزا تموم میشه؟

یه روز توی عالم خواب و بیداری دید یه فرشته اومد گفت یه آرزو بکن. هزار آرزوی ریز و درشت از جلوی چشمش گذاشتن اما یه دفعه گفت دوست دارم یه سال دیگه رو ببینم. چهره فرشته درهم رفت و گفت اینهمه آرزوی بزرگ ثروت، شهرت، خوشبختی... «نه می‌خوام یه سال دیگه ام را ببینم.» بعد از چند لحظه یه صحنه مثل آپارات جلوی چشمش ظاهر شد و فقط یک سنگ قبر بود و یس. چشمش از حدقه بیرون زد فکرش را هم نمی‌کرد. آخه اون خیلی جوون بود. هزار و یک آرزو داشت احساس کرد قلبش دیگه نمی‌زنه... فردای اون روز، دکتر مرگ جوونی رو که هزار آرزو توی دلش بود رو ایست قلبی توی خواب اعلام کرد و سال بعد در همان روز مراسم سالگردی برای او برگزار شد.

ماسک

نوشته: زهرا نظریان آزاد - ۲۰ ساله از تهران
السلام علیکم ورحمه‌الله وبرکات... دستار رو به طرف آسمون بلند کردم و از خدا خواستم این عملیات هم مثل دفعات قبل یار و یاورمون باشه.
اولین بار بود که عملیات را صبح اجرا می‌کردیم آن هم در جزیره مجنون. در حال دعا کردن بعد از نماز صبح بودم که صدای حاج محمود توی همه سنگرها پیچید که «شیمیایی زدن» دستار رو به آسمون خشک شده بود و به خودم که اومدم زود ماسک رو برداشتم و روی صورتم جابه‌جا کردم داشتم بنداشو می‌بستم که... لعنتی... این دیگه فاجعه بود بند، کنده شده بود و من موندم و یه ماسک یه طرفه. دیگه کم کم بوی سیرو رو حس می‌کردم. چپه‌ام رو برداشتم و جلوی صورتم گرفتم مونده بودم چیکار کنم. یه دفعه چشمم افتاد به مش رسول که بعد از نماز کنار سجاده‌اش خوابش برده بود. یه لحظه فقط یه لحظه کافی بود تا شیطان با هر جون‌کندنی که بود بره توی جلدم که: «این پیرمرد که چند صباحی بیشتر زنده نمی‌مونه. تو جوونی و هزار آرزو داری.» ماسکم را روی سجاده مش رسول گذاشتم و مال او را برداشتم، حتی یادم رفت که بیدارش کنم. بیرون از سنگر بچه‌ها داشتند از مشتی‌گری‌های مش رسول حرف می‌زدند. حرف آنها مرا از کرده‌ام پشیمان کرد. برگشتم داخل سنگر مش رسول هنوز خواب بود ماسک رو درآوردم و سر جاش گذاشتم و مال خودم را برداشتم. دست گذاشتم روی شونه‌اش و تکونش دادم که: «پاشو مش رسول». حرفم تمام نشده بود که مش رسول بی‌جون و بی‌حرکت افتاد یه طرف. من موندم و دوتا ماسک و... هنوزم بعد از اینهمه سال وقتی وارد اتاقم می‌شم ماسک مش رسول روی دیوار اتاقم به من لبخند می‌زنه.

سفارش

نوشته: محمد جامی - تایباد

حاج تقی گفت: حسین آقا! این نامه را بده به خودش. خیالت تخت تخت باشد که اگر آب دستش باشد زمین می‌گذارد و کارت را راه می‌اندازد. دو سال پیش یعنی سال هشتاد و چهار، در طواف حرم شریف به پدر پیرش خیلی کمک کردم. راحت طوافش دادم و به حجرش رساندم تابوسه زد. خودش را حسابی مدیون من می‌داند. برو و از طرف من هم بابت فوت پدرش بهش تسلیت بگو... خیالت راحت باشد!

حسین آقا، دلگرم و مطمئن، ضربه‌ای به در زد و وارد اتاق شد. دوست حاج تقی مشغول نوشتن بود. سلام گفت و مودبانه و دودستی نامه را تقدیم کرد و منتظر پاسخ ماند. آقا محسن نامه را گرفت. خیلی سریع مرورش کرد. آهی کشید و گفت: پرونده‌تان خیلی قدیمی است. به این زودی نمی‌شود پیدایش کرد. یک هفته باید بگردم تا سرنخی پیدا کنم. لطف کنید و هفته دیگر در همین روز تشریف بیاورید تا ببینم چه کاری می‌توانم برایتان بکنم... و مشغول نوشتن شد.

حسین آقا از این برخورد و پاسخ خوشش نیامد. دلش گرفت و خونس به جوش آمد. ولی خودش را کنترل کرد. لختی اندیشید. یواشکی دست در جیب کرد و چند اسکناس سبز هزار تومانی درآورد و همانطور تا شده آنها را کنار پاکت لغزاند و درحالی که قلبش به شدت می‌تپید منتظر عکس العمل ماند.

محسن زیرچشمی نگاهی به اطراف انداخت. سرش را بالا گرفت و تبسم‌کنان گفت: «یک لحظه صبر کنید» و بعد از جایش بلند شد و به اتاق بایگانی رفت و بعد از چند دقیقه برگشت...

حسین آقا از دم جهره‌ی حاج تقی رد شد و سلام گفت. حاج تقی گفت: ها، حسین آقا! مشکلات حل شد؟

حسین آقا لحظه‌ای مکث کرد و گفت: بله حاج آقا. منتهی با الصاق چند اسکناس سبز به نامه‌ی دوستانه و سفارش نامه‌ی‌تان! حاج تقی سرش را جنباند و گفت: ای بر پدرش رحمت!! و هر دو خندیدند...

بدترین روز زندگی یک نی نی بی تجربه

نوشته: زهرا بیجن - ۱۶ ساله - دزفول

تازه رفتم تو بحر خواب که بابا از خواب بیدارم می کند یعنی خودش از عمد که نمی خواهد بیدارم کند ولی وقتی ریشهایش را که مثل سیم ظرفشویی می کشد روی پوست ظریفم تا ببوسد، من از خواب

بیدار می شوم بعدش هم می اندازدم بالا و پایین و می گوید: عزیز بابا... بگو بابا... بگو بابا و این همان موقعی است که بابایم خواهد برود سر کار و من تازه وارد جاهای خوب خوابم شده ام. آخر من معمولاً شبها نمی خوابم ماما می گوید شب کاری دارم. از آنوقتی که بابا کله سحر بیدارم می کند دیگر نمی خوابم تا ماما بیدار می شود و من شیر می خورم بعد ماما از آن قطره های تلخ و بد مزه می ریزد توی دهنم، منم بد اخلاقی می کنم تا ماما بفهمد من از این قطره ها دوست ندارم ولی نمی دانم چرا هر روز با اینکه من بد اخلاقی می کنم ماما باز هم از آن قطره های تلخ به زور می ریزد توی دهنم.

امروز ماما زودتر از همیشه بیدار شد و لباسهایم را عوض کرد تا با هم برویم بیرون. من یکبار دیگر هم رفته ام بیرون. بیرون پر از کالسکه های بزرگ آهنی با چرخهای گنده است که آدم بزرگها تویش می نشینند تازه کسی آنها را هل نمی دهد و خودشان حرکت می کنند. بیرون پر از خاله و عمو است البته من می دانم که همه ی آنها خاله و عموهای الکی هستند چون من فقط یک خاله ی واقعی دارم که

هر وقت می رویم خانه ی ماما بزرگ بغلم می کند و برایم شعر می خواند. هر جا می رسیم ماما به من می گوید به خاله سلام کن و من که نمی توانم حرف بزنم همین طور بر و بر ماما و بعدش هم آن خاله الکی را نگاه می کنم و به این فکر می کنم که چرا ماما با این که من حرف نمی زنم هم می گوید به خاله الکی سلام کنم.

امروز توی بیرون یک بچه را دیدم که یک آب نبات گنده ی قرمز می مکید من گریه کردم تا به ماما بفهمانم که من هم آب نبات می خواهم ولی ماما فکر می کرد من از صدای کالسکه گنده ای که ترمز بلندی گرفته بود ترسیدم بعد با خودم خیلی فکر کردم و دیدم که «نه این جور می نمی شه باید یه فکری به حال خودم بکنم باید یاد بگیرم حرف بزنم تا به ماما بگم از آن آب نباتهای گنده ی قرمز برایم بخرد»، بعد آمدم به جایی که همه خاله ها لباس سفید پوشیده بودند ماما روی یک صندلی نشست و یک خاله ای که سعی می کرد خاله ی مهربونی به نظر بیاید هم به من می خندید و دندانهای کرم خورده اش از زیر لبش معلوم می شد و هی لپم را می کشید بعدش هم یک چیز دراز و نوک تیز را که بعداً فهمیدم اسمش واکسن است آورد جلو، ماما آستین لباسم را زد بالا و آن خاله ی بدجنس واکسن رو زد توی بازوم خیلی دردم آمد، حالا از پشت اشکهایم آن خاله ی بدجنس را نگاه می کنم و به این فکر می کنم که بی رحم، چه خنده ی زشتی هم دارد. امروز بدترین روز زندگی من بود.

دو داستان از شهین صادقی - شهرضا

مار

باورش نمی شد، روزی که آقای مینایی را دید و فهمید به بخش آنها منتقل شده است. خوشحال شد؛ چرا که از دوستان قدیمی دوران دبستان اش بود. رئیس اداره هم گفته بود: آقای مینایی هیچ کاری بلد نیست و برای یادگیری کارها به راهنمایی او نیاز دارد و او هم، قول داده بود با علاقه و اشتیاق به او کمک کند و همین کار را هم کرد. گاهی اوقات با وجود خستگی فراوان با روی گشاده و لبخند پاسخگوی او شده بود. حالا و پس از حدود یکسال، همان نیروی تازه کار تبدیل به دوستش و یک کارمند موفق شده و همه فوت و فن کار را بلد بود و...

امضا

بچه ها! حتماً باید یکی از والدینتان ورقه های امتحانی شمارا ببینند و امضا کنند، جلسه بعد از ورقه بدون امضا، نمره کسر می شود، یادتان باشد، هیچ عذری را قبول نمی کنم...

این جملات را پی در پی گفتم و مشغول بررسی دفاتر دانش آموزان شدم که ناگهان احساس کردم، کسی پای میز ایستاده است.

مبصر کلاس بود که گفت: «خانم پس نگین چه کار کند؟ آخه اون نه بابا داره نه ماما.» تمام بدنم یک دفعه یخ کرد!

رقیه آزاد - تهران

داستان «ساعت» شما را خواندم. یادتان باشد وقتی قرار است قصه ای به سبک غافلگیرانه بنویسیم درست است که حق داریم ذهن خواننده را گول بزنیم تا معجنا داستان باز نشود، اما برای این کار حق نداریم هر چیزی که خواستیم بنویسیم! بطور مثال، نوشته بودی: «گاهی اوقات مدتی روی یک سنگ می نشست و نفس تازه می کرد، بعضی وقتها نیز ساعتها از روی یک سنگ تکان نمی خورد و...» اگر منظورت این است که عقربه ساعت از کار می افتاد، می توانستی از واژه ای دیگر غیر از سنگ استفاده کنی، چرا که این کار نوعی فریب دادن خواننده است. منتظر قصه های قشنگ تر و منطقی ترتان هستم.

مجتبی سلطانی - اصفهان

دو داستان به دستم رسید. نثرتان بد نیست، اما داستانهایتان خیلی طولانی بود. ضمن اینکه سوژه هایش نیز تکراری بود.

ابوالفضل گلی - تهران

حالت خوبه ابوالفضل جان؟ اسمت که برایم آشناست، اما نمی دانم که قصه ای از تو چاپ کرده ام؟ در ستون «پاسخ ما» قصه ات را نقد کرده ام؟ یا به این دلیل برایم آشنایی که «هم نام» یکی از شومن های آنطرف آب هستی [که عجب کله باحالی هم دارد] علی ایحال؛ دو داستان کوتاهاش را خواندم. «آرزو» که کوتاه بود و خوب بود، و «پیرمرد» که کمی بلند بود و خوب نبود. اول از «دومی» می گویم؛ رک و راست بگویم که خیلی «هندی» بود! حالا این عیب محسوب نمی شود، اما اگر داستانی هندی باشد و گر آن هم منطقی نباشد امری جد است، فکر می کنی منطقی باشد که دوتا عاشق و معشوق ۴۰ سال پای هم بایستند، اما هیچکدام قدم جلو نگذارند؟ خل که نبودند؟ و اما «آرزو» همانطور که گفتم خوب بود؛ یعنی نشان داد که در طراحی و خلق سوژه های غافلگیرکننده، موفق هستی. فقط یک مشکل داشت و آن هم «نشانه های» است که به خواننده می دهی! برای اینکه سوژه داستان تو نرود فقط یک اشاره به عنوان مثال بیان می کنم؛ وقتی می نویسی «قرار بود شام برای همه کباب درست کند و به لواسون بروند و...» حالا خودت بگو که وقتی در پایان قصه معلوم می شود اصل قضیه چیست، موضوع کباب خوردن غیر منطقی به نظر نمی رسد؟

زهرا پیری - از ؟

دو داستان شما را خواندم. «عابد و خدا» که بیشتر به یک حکایت مذهبی و دینی شباهت داشت. البته نتیجه گیری آن خیلی قشنگ بود. درحقیقت بهترین کار آن است که سوژه آن حکایت جذاب و آموزنده را سوژه یک داستان کوتاه قرار بدهی و یک قصه خوب و با مکان و زبان امروزی بنویسی. و اما پیردازیم به داستان دومتان که داستان «آرایشگاه» باشد؛ خیلی قشنگ بود. راستش را بخواهی کمی هم تردید دارم که کار خودت باشد یا یک نویسنده خارجی؟ این ذهنیت از آنجاست که فضا و مکان قصه را به غیر از ایران اختصاص داده ای. اگر ترجمه است که برایمان بنویس و اگر هم خودت نوشته ای توضیح بده!

ترازو

نصب وسایل ورزشی در پارک

یکی از راههای کمک به سلامت عمومی جامعه، فراهم کردن امکانات ورزشی همگانی است. اقدام شهرداری ساری در نصب و راه اندازی تعداد بسیار زیادی دستگاه ورزشی همگانی در پارک قائم ساری، جای تشکر و قدردانی دارد. امید است شهروندان با حفظ و نگهداری از این وسایل، از امکانات موجود به خوبی استفاده کنند. **شاهد - خبرنگار اطلاعات هفتگی**

لطفاً حقوق ها را به موقع بدهید!

منطقه بدره، شاهد پیشرفت روزافزون است، یکی از طرحهای مهم این منطقه سد و نیروگاه بزرگ سیمره بدره است. این طرح باعث اشتغال بسیاری از مردم منطقه شده است، که خود جای شکر دارد. اما یکی از مشکلات دیر پرداخت کردن حقوق کارگران و کارکنان است. بسیاری از کارکنان سه تا هفت ماه ممکن است حقوق نگیرند. امید است مسوولان مربوط در احقاق حق کارگران گام موثری بردارند.

اصغر علیخانی

مسوولان مترو پاسخ بدهند

چند روز پیش، در ایستگاه امام خمینی (ره) متروی تهران، یک توریست با مترجم خود، در حال عبور بود که ناگهان یکی از ماموران مترو از عقب دستهای او را گرفت و خواست تا همراه وی به حراست ایستگاه بروند.

مترجم توریست که یک خانم بود، مدام می پرسید: برای چی؟! مامور مترو دلیل آورد که خانمی می گوید این آقا یعنی توریست در حال فیلمبرداری بوده و احتمالاً فیلم او را هم گرفته است!! در همین حال، عده ای از رهگذران ایستگاه نیز دور آنها جمع شدند و هریک چیزی می گفتند. یکی می گفت: ولش کن، این بابا توریسته، دیگری می گفت: غلط کرده فیلم گرفته، از ناموس مردم فیلم گرفته، تو مترو کسی حق فیلم گرفتن نداره!

توی همین کش و قوس، شرایطی فراهم شد که توریست و مترجم راه خود را گرفتند و رفتند. بیچاره مامور مترو مانده بود چه بکند و مغبون و سرخورده دور خودش می چرخید.

نگارنده به سراغ کشیک پلیس مترو که در مقابل در ورودی قرار دارد رفت و از او پرسید: فیلمبرداری آزاد است یا نه؟! مامور مترو، آدابضابط اجرایی است یا نه؟ حدود اختیارات او و یا به طور اساسی تعریف کارکرد او چیست؟ مامور کشیک هم جواب درستی برای ارائه نداشت. البته نگارنده از او خواست که گزارش این ماجرا را به مسوول بالاتر خود ارائه دهد تا بعداً در مواجهه با چنین مشکلاتی، تکلیف روشن باشد،

چرا که اگر بنا باشد کشور توریست پذیر باشد، باید بعضی از رفتارها و مسائل، تعریف تازه ای پیدا کنند. با این حال از مسوولان مترو باید پرسید که کجای ایستگاههای مترو علامتی وجود دارد و یا نوشته شده است: عکاسی و فیلمبرداری ممنوع؟ پرندک

تقاضای لوله کشی گاز

روستاهای مرزی شهرستان نمین گاز لوله کشی ندارند. روستاهای خانقاه سفلی و علیا، میناآباد، میرزانق، خشیران و جید از توابع شهرستان مرکزی نمین که مردمی محروم و مرزنشین هستند، از این نعمت محرومند.

از مسوولان محترم استان اردبیل و فرمانداری سختکوش نمین، تقاضا داریم تا برای لوله کشی گاز این روستاها اقدام کنند. این روستاها در زمستان های سرد و طاقت فرسا از نظر سوخت مناسب، بسیار در مضیقه اند.

جعفر بابایی - خبرنگار اطلاعات هفتگی

معطلی برای دریافت دارو

بیمارانی که برای دریافت دارو به داروخانه هلال احمر گرگان مراجعه می کنند، به دلیل نبود نظارت مسوولان بر کار پرسنل، مدت ها طول می کشد تا موفق به دریافت دارو شوند. بخصوص افرادی که به طور اورژانس نیازمند داروهای حیاتی هستند، مورد کم لطفی قرار می گیرند.

از مسوولان ذیربط تقاضا داریم برای وقت مردم ارزش قائل شده و به این موضوع با جدیت رسیدگی کنند. **گرگان - سیدعلی میرفندرسکی**

چه کسی پاسخگو است

عده ای از اهالی محله بگان منطقه قصرقند نیک شهر با انتقاد از عملکرد شهرداری این منطقه به خبرنگار ما اظهار داشتند: از جدول کشی این محله بیش از هشت سال می گذرد، اما با وجود آغاز فعالیت دومین دوره شوراها، شهرداری این منطقه را به حال خود رها کرده و از آسفالتهای ایجاد فضای سبز خبری نیست.

آنان افزودند: باندک بارندگی در بگان، به دلیل وجود خاک کشاورزی، گل و لای زیادی جمع می شود که تردد را برای مردم این منطقه بسیار مشکل می سازد تا جایی که برای عبور از کوچه ها و خیابانهای این محله، مردم مجبورند از روی جدول عبور کنند. با وجود اینکه در نقشه توسعه شهری، چندین خیابان و کوچه در این محله و سایر محلات پیش بینی شده، ولی شهرداری تاکنون اقدامی انجام نداده است؟

رستم کریمی - خبرنگار اطلاعات هفتگی

چرا اجناس خارجی می خریم؟

عمده ترین مشکلات مردم کشورمان، علی رغم شعارهایی که راجع به خودکفایی و تولیدات بیشتر، مطرح می شود، عرضه کالا و اجناس داخلی با کیفیت پایین است. متأسفانه در این زمینه صاحبان کارخانه ها و سازندگان وسایل و لوازم مورد نیاز مردم، کیفیت را فدای کمیت کرده اند. همین امر باعث شده که محصولات چینی، متأسفانه آن هم با کیفیت بسیار پایین و در حد گسترده به کشور ما سرازیر شود. مردم در این میان دچار سردرگمی و تردید شده اند که چه نوع کالاهایی را باید مصرف کنند. غافل از اینکه اجناس چینی نیز پس از مدتی کیفیت خود را از دست می دهند. آیا بهتر نیست به جای واردات بیش از حد محصولات چینی، محصولات داخلی با کیفیت بهتر تولید و با نظارت جدی مسوولان به بازار عرضه شوند.

علی اکبر فرقانی خبرنگار اجتماعی اطلاعات هفتگی

کوهی از مشکلات در کوهبنان

مردم شهرستان کوهبنان عموماً در امور کشاورزی، دامداری و معادن ذغال سنگ به کار اشتغال دارند. متأسفانه این شهرستان امروزه با مشکلات بسیاری روبرو است که مانع توسعه کوهبنان شده اند.

در ذیل به برخی از آنها اشاره می شود و امید است مسوولان مربوطه در جهت حل این مشکلات اقدام کنند. ۱. نبود راههای ارتباطی استاندارد بین کوهبنان و شهرهای همجوار و نبود دسترسی به راه آهن ۲. نبود شهرک صنعتی در جهت ایجاد اشتغال برای اهالی

۳. نبود شعب بانک های مهم تجارت، مسکن و سپه در کوهبنان ۴. نبود ادارات و نهادهای مهمی که در توسعه شهرستان تأثیر دارند ۵. نداشتن دانشگاه جامع علمی، کاربردی و موسسات آموزش عالی

۶. نداشتن اماکن تفریحی، مثل شهربازی برای پر کردن اوقات فراغت کودکان و نوجوانان ۷. محروم بودن از گاز شهری.

محمود جعفری - خبرنگار اطلاعات هفتگی

تصویر شبکه چهار دریافت نمی شود

چندی پیش صدا و سیما مرکز اردبیل با آوردن شبکه استانی سیلان به کانال یو.اچ.اف باعث تقویت این شبکه در سطح استان و چند منطقه دیگر شد، ولی غافل از اینکه شبکه چهار سیما در برخی مناطق اردبیل به طور کلی یا حدود ۶۰ درصد آن قابل دریافت نیست.

شهرستان نمین هم از این مساله مستثنی نیست. شبکه چهار از جمله شبکه های خوب و مورد توجه فرهیختگان است، اما متأسفانه دیدن تصاویر آن با مشکل مواجه شده است.

گفتنی اینکه بعضی حتی با افزایش ارتفاع آنتن و نصب تقویت کننده، باز هم نتوانستند به این شبکه دست پیدا کنند. اهالی منطقه از مسوولان صدا و سیما تقاضای تقویت این شبکه را دارند.

بابایی

یادت باشد، همه را فهمیدن، همه را بخشیدن است نهج البلاغه
 الهی! من غریب و ذکر تو غریب و من با ذکر تو
 الفت گرفته ام زیرا که غریب با غریب الفت گیرد.
 تذکره الاولیاء - ۳۹۹

کاش قلب‌ها در چهره‌ها بود!

سلام نازنین!

خوشحالم که امکانی یافته‌ام تا چند کلمه با تو سخن بگویم. چه فرقی دارد که من مرد باشم یا زن، بزرگ باشم یا کوچک، مهم این است که دوست دارم، نامه‌ات را با خوشحالی می‌کشایم، سطر سطر آنرا با افتخار می‌خوانم و پاسخت را با عشق می‌نویسم. مهم این است که من بخشی از

وجود توام، تویی که غمگینی، تویی که با همه قهر کرده‌ای و تویی که لبخند زدن را از یاد برده‌ای، بنابراین قلم و کاغذ بردار و در دنیایی که تکنولوژی مدرن تمام زوایایش را احاطه کرده، برای یک «سنگ» نامه بنویس، سنگی که مدت‌ها آن بالا بوده و حالا جایی در کوچه پس‌کوچه‌های تهران پیدا کرده و دلخوشی‌اش سخن گفتن با توست.
 پس بامن بگو «خدایا ما را به جرعه‌ای عشق میهمان کن و برقی از منزل لیلی بدرخشان تا خرمن وجودمان را خاکستر کند!»

● سنگ آسمانی

توفان زندگی

هنگامی که با تند باد حوادث جهان دست به گریبانی و با سرسختی توفان زندگی در بند، تا می‌توانی ایستادگی کن، ولی آنکه که نه پای رفتن ماند و نه تاب ایستادن، بنشین و صبر کن و بدان که توفان‌های زندگی را دورانی ست و تندبادهای زمانه را زمانی، می‌گذرد و می‌گذارند تا برخیزی، مهم این است که تو برای برخاستن، مهیا باشی.
 از پرند معصوم و کوچک

ما همیشه صداهای بلند را می‌شنویم، پررنگ‌ها را می‌بینیم، سخت‌ها را می‌خواهیم، غافل از اینکه خوبها آسان می‌آیند بی‌رنگ می‌مانند و بی‌صدای می‌روند
 معصومه ادیب
 هرگز عشق را گدایی نکنید، چون هیچ وقت چیزی بالارزشی به گدا داده نمی‌شود عصمت گرجی
 دوست داشتتم، یادست هست؟ گفتم دوست دارم و تو گفتی برای دوست داشتن کوچکی! او رفتم تا بزرگ شوم... اما آنقدر بزرگ شدم که یادم رفت دوست داشتتم!! مریم گلی
 اخم نکنید، چون هرگز نمی‌دانید چه کسی ممکن است با یک تبسم عاشقتان شود

مهدی دهقانی
 در کوله‌پشتی کلاس اولی‌های کوچه‌مان، کودکی‌های من است که تشییع می‌شود
 حسین قیاضی نوغابی
 من تو این دنیا سه تا دوست دارم: خورشید، ماه، تو. اولی رو واسه خودم، دومی رو واسه شبام، ولی تورو واسه تک لحظه‌هام می‌خوام
 شیرین

عزیزانی که تمایل دارند لطیفه‌ها و دیگر آثار فکاهی آنها در این قسمت به نام خودشان چاپ شود، روی پاکت ارسال آثارشان حتماً بنویسند مربوط به صفحه نکته‌های طنز آمیز.

نکته‌های طنز آمیز

زیر نظر: حمید - ب

مترو

داخل مترو یکی به دیگری گفت: جوانان امروزی اصلاً ادب سرشان نمی‌شود.
 دیگری گفت: ولی الان یک جوان جای خود را به شما داد. مگر این ادب نیست.
 اولی گفت: بله ولی خانم هنوز سرپا ایستاده.

مطب

دکتر: آقا جان شما قند خونتان بالا است
 مریض: چه خوب دکتر جون. وضع شکر

خونم چطور است؟

پدر و پسر

-پسرم! بیا اینجا ببینم تو این چند سال که مدرسه می‌ری چیزی یاد گرفته‌ای؟
 -بله بابا
 -خوب بگو ببینم: دو دو تا چندتا می‌شه؟
 -دو دو تا می‌شه هفت تا
 -چی؟ وایسا ببینم پدر سوخته دو دو تا ۴ تا می‌شه نه هفت تا... فوق فوقش بشه پنج تا

کیوان پورمند

دانش آموز کلاس اول ابتدایی مدرسه نظام مافی در سال تحصیلی ۸۶ - ۸۵ با معدل ۲۰ شاگرد ممتاز شناخته شده است. با تشکر از اولیا، محترم مدرسه مخصوصاً از معلم مهربان سرکار خانم شهباز

خانه موی ایران

اولین موسسه ترمیم مو در ایران
 زیر نظر متخصص ترمیم مو از کانادا
 تهران - خیابان ولی عصر - جنب سینما آفریقا - طبقه سوم
 تلفن: ۸۸۸۹۳۱۲۳ - ۸۸۸۹۹۸۲۸ - ۸۸۹۰۸۴۲۳ - ۸۸۸۰۰۲۸۰

قطع ریش موی سر در یک هفته رشد موهای ریخته شده و ضخیم شدن تارهای مو با تضمین

گیاه درمانی بهگل [زرین]
 ۲۲۳۰۲۰۱۹ - ۲۲۵۳۶۲۰۸
 ۰۹۱۲۲۷۹۹۹۲۴

تلفنی آگهی می‌پذیرد
 ۲۲۲۲۳۵۰۷

ازبین عزیزی که هر هفته جدول کلمات متقاطع مجله را صحیح حل کرده و به دفتر مجله ارسال نمایند، ۲ نفر و برای جداول سودوکو و کاکرو ۱ نفر به قید قرعه انتخاب و به هر یک هدیه‌ای به رسم یادبود تقدیم می‌گردد.

آن دسته از خوانندگانی که نسبت به جدول های این صفحه پیشنهاد و یا انتقادی دارند می توانند روز های پنجشنبه از ساعت ۱۹/۳۰ تا ۲۰/۳۰ با شماره تلفن ۳۹۹۹۳۳۵۸ تماس حاصل نمایند.

۱. نورالله خواجهات از اهواز
۲. آزاده دروی از شهرک اکباتان تهران
جوایز برندگان مستقیماً به آدرس آنها
ارسال خواهد شد

جدول

جدول متقاطع معلومات عمومی

افقی:

۱- فیلسوف، شاعر، نقاش، پیکر ساز و موسیقیدان برجسته ایتالیایی، خالق تابلویا یا لیخند ژکوند ۲. خواربار فروش - هوای متحرک - اصطلاحاً به رکود و پیشرفت نکردن گویند - پیشوندی که معنای ضد و مخالف را می‌رساند ۳. آنچه داده یا گرفته شود به شرط بازگرداندن - سرحد - تیر پیکان دار - شبیه و مانند ۴. ورم - آبی که از ذوب شدن یخ بدست آید - امتحان، آزمایش ۵. زمینه آهنگ - یورش - گچ بتونه - پشته ها ۶. گوسفندان - رسته - صعود کردن - صنم ۷. ناتوان - منسوب به زمان بی ابتدا - بدی و سختی - اجازه دادن ۸. سپردنش به دست ناشی خطاست - فرزند پسر - از مشاغل - نوعی سال هجری ۹. کالبد - از آحاد وزن به میزان هزار کیلو گرم - ضمیر اول شخص جمع - سر بها دادن ۱۰. از مواد شیمیایی سوزاننده و خورنده - در بند بودن - بی گناه، مبرا - علامت مفعول صریح ۱۱. از فلزات - امید و آرزو - از پزشکان متخصص - کلمه تصدیق فرانسوی ۱۲. قبول نشده - برگزیدگان - پدر از دست داده - بخشی از کتاب ۱۳. از دست رفتن فرصت - خاک کوزه گری - از اقیانوس ها - ضمیر متکلم و حده ۱۴. دوری - از استانهای جنوبی - دشنام گو ۱۵. معین، کمک - نزاع، کشمکش - جامه صاف کن - کسی که مردم از او پیروی کنند ۱۶. مرده - خواب خوش - موی گردن اسب - خط ویژه ناپایان ۱۷. اثری معروف از نویسنده توانای فرانسوی آنتول فرانس.

عمودی:

۱. مهمترین واقعه در ۲۰۸۵ سال قبل از میلاد ۲. روی، چهره - قندیل، چراغدان - ضدگرم - سزاوار ۳. توانایی - ام‌الخبائت - یک حرف و سه حرف - متواضع، افتاده ۴. مهمانی که معمولاً به مناسبت رویدادی خوش برپای می‌گردد - تباه، خراب - سقف فرو ریخته ۵. بازندگان - ضدخوب - هنگام، زمان - جوی خون ۶. مایع حیات - کشوری آفریقایی - از غذاهای حاضری - نهر ۷. مطیع و سر به زیر - یار قدیمی صندلی - آرام یافتن از اندوه - یگانه، بی‌همتا ۸. دوستدار گردش - یارو - جمع رأی - صدمترمربع ۹. ریش - دست عرب - ردیف - خانه ۱۰. حیوان وحشی - دلالت بر استثنا کند - فرمانروایی - بالاترین نقطه کوه یا قلعه ۱۱. مورب - بیابان - پدر ترکی - یکحرف و سه حرف ۱۲. از آحاد اندازه گیری دستی - دست اندازی - دریاچه - مردار ۱۳. حرف انتخاب - ابزارها - شکوه، ابهت - سوک ۱۴. مقصود - دبرینه، پیشین - پیش از آن

[illegible]

جدول سودو کو ۳۲۷۷

اعداد ۱ تا ۹ را در هر سطر و ستون و مربع‌های کوچک 3×3 طوری قرار دهید که هر عدد فقط یکبار درج شود.

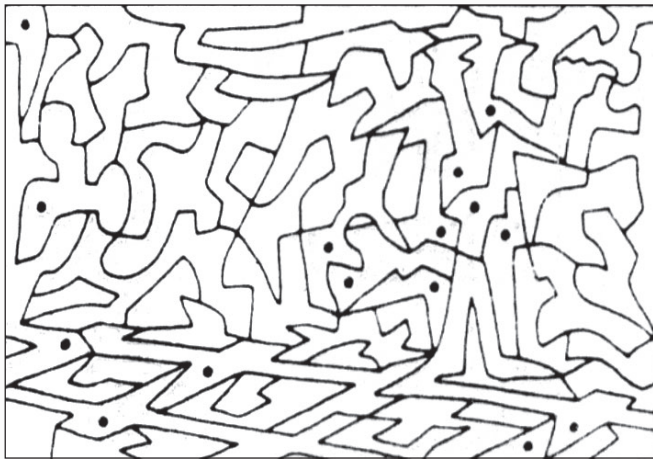
		1		3		4		8
8	4				6		3	
		3	8	9				7
5			2		3	7		
	6				5	1	2	
3		8		7				6
		2	9			8		
7	8			4			5	
	9				8		7	1

جدول سودو کو ۳۲۶۸

برنده این شماره
جعفر قنذاقی
از خوزستان

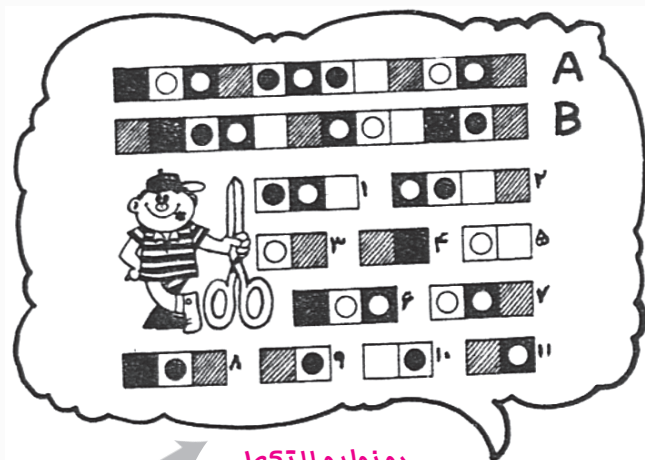
حل جدول شماره ۳۲۶۸

۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط
ق	ک	گ	ن	ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ
ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی	و	ی	ا	ب	پ
ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ
ن	ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س
ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج
ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی	و
ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش
ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط
ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق
پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک
ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ
ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن
ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی
ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی	و
خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی	و	ی
د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی	و	ی	ا
ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی	و	ی	ا	ب
ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی	و	ی	ا	ب	پ
ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی	و	ی	ا	ب	پ	ت
س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث
ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج
ص	ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح
ض	ط	ق	ک	گ	ن	ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ
ط	ق	ک	گ	ن	ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د
ق	ک	گ	ن	ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ
ک	گ	ن	ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر
گ	ن	ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز
ن	ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س
ی	و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش
و	ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص
ی	ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض
ا	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط
ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق
پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک
ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ق	ک	گ

تصویر پنهان شده!

در پشت این خطوط کج و معوج، تصویری پنهان شده که در نگاه اول قابل تشخیص نیست. اما اگر با یک خودکار، مداد رنگی تیره یا ماژیک، خانه‌هایی را که دارای نقطه سیاه هستند رنگ کنید. این تصویر جالب در برابر چشمانتان ظاهر خواهد شد. آدم باید خیلی ناوارد باشد که یک قطار را با یک تاکسی خالی اشتباه بگیرد!!

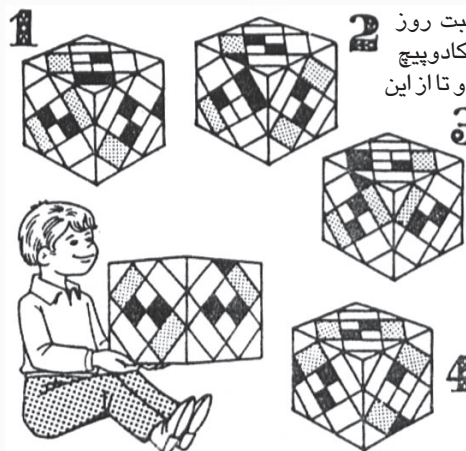

دو نوار و ۱۱ تکه!

این آقای پسر بازیگوش، با یک قیچی بزرگتر از هیکلش، دو نوار بالا را که با حروف لاتین A و B نشان داده شده به ۹ تکه کوچک و بزرگ تقسیم کرد، اما چون دو قطعه نیز از یک نوار دیگر، قاطی آنها شده بود نتوانست آنها را مثل اولش کنار هم قرار داده بچسباند. این تکه نوارها را با شماره یک تا ۱۱ مشخص کرده‌ایم. آیا می‌توانید با کمی دقت و حوصله، به او کمک کنید تا با جفت و جور کردن این قطعات، دو نوار بالا را به شکل کامل، و به همان نقش‌ها بازسازی کند؟ ضمناً شماره دو تکه اضافی را نیز مشخص نمایید.

پاسخها در صفحه ۴۷

هدیه تولد!

این پسر، به مناسبت روز تولد خود، پنج جعبه کادویی هدیه گرفته است. اما دو تا از این کاغذ کادویی‌ها عیناً شبیه یکدیگر است. یکی دست این پسر بچه است که فقط دو سطح آن دیده می‌شود. دومی را از میان این ۴ جعبه که با شماره مشخص شده‌اند پیدا کنید!

چند دایره می‌بینید؟

«پروین» و «مینا» شروع به رصد کردن دایره‌ها کردند. «پروین» تعداد دایره‌ها را هفت تا ذکر کرد و «مینا» معتقد بود که در این صفحه ۱۰ دایره وجود دارد. خوب به این تصویر نگاه کنید و ببینید شما چند دایره پیدا می‌کنید؟

سیروس گنجوی

سایه شناسی!

این پهلوان باستانی، با سایه خودش ۱۰ اختلاف دارد. آیا می‌توانید با کمی دقت و حوصله، این تفاوت‌ها را پیدا کنید؟

اهل نقش بازی کردن نیستیم!

اشاره:

در میان مجریان زن میانسال تلویزیون، ژیلایامیرشاهی از جایگاهی خاص برخوردار است. متانت و ادب، چهره صمیمی و دلنشین و تسلط خوب او بر اجرای برنامه، از او یک مجری توانمند و کارآزموده ساخته تا پس از سالها کار اجرا بتواند ارتباط خوبی با مخاطب داشته باشد.

برنامه «به خانه برمی گردم» با اجرای او و دکتر محمد نظری که از شبکه تهران پخش می شود هر بعد از ظهر، میهمان خانه های مردم است.

قبول دارید؟

«البته نظر یک نفر نمی تواند ملاک باشد و مخاطبان برنامه ما میلیونی هستند. سبک اجرای من را اکثریت قریب به اتفاق مردم و مدیران و تمام کسانی که به نوعی بیننده برنامه هستند، می پسندند. اصولاً من انسانی آرام هستم و هرکس که مرا پشت دوربین دیده برایش جالب بوده، زیرا شخصیت جلوی دوربین و پشت دوربین من یکی است. من اصلاً اهل نقش بازی کردن نیستم.

دختران تن از کار شما انتقاد هم می کنند؟

«اصولاً فضای انتقاد در خانواده ما وجود دارد. پیش می آید که از جو برنامه کمی انتقاد کنند و معتقدند که می توانم در عرصه های دیگر اجرا هم فعال باشم، اما این مدیران هستند که تصمیم می گیرند هر مجری در کدام بخش فعالیت کند.

نظرتان راجع به طراحی لباس مجریان برنامه چیست؟ کلاً در طراحی و انتخاب لباس و گریم چقدر اختیار دارید؟

«در مورد انتخاب لباس، اختیار با خودمان است و از این لحاظ مشکلی وجود ندارد. گرچه با توجه به مصالح سازمان، بایستی یکسری اصول و موازین را رعایت کنیم. البته من تلاش خودم را می کنم در پوشش انتخابی ام ضمن ساده و متنوع بودن از رنگ های شاد هم استفاده کنم. ما گریمور نداریم و فقط کمی فون (نوعی پودر) می زنیم تا نور منعکس نشود.

قبول دارید دکور برنامه خیلی تنگ و کوچک است؟

«به هر حال فضای ضبط برنامه کوچک است، مگر اینکه جایمان را عوض کنیم. با فضایی که در اختیار داریم، عوامل فنی

چطور وارد کار اجرا شدید؟

«واحد خیر سازمان صدا و سیما در سال ۱۳۶۹ به گوینده نیاز داشت. من در امتحان ورودی شرکت کردم و متأسفانه مردود شدم و در نهایت به گروه دانش پیوستم. تا سال ۷۲ در تلویزیون بودم. پس از آن در رادیو امتحان دادم و قبول شدم و مدتی بعد وارد گروه خانواده رادیو شدم. بعد از آن نیز پیشنهاد سیمای خانواده را پذیرفتم و یک سال بعد جذب برنامه «به خانه برمی گردم» شدم که این همکاری تا الان ادامه دارد.

یک سال و نیم از تغییر ریتم برنامه از زنده به تولید گذشته است. وضع فعلی با گذشته چه تفاوتی کرده است؟

«فکر کنم برنامه کمی بیشتر روی غلتک افتاده، ولی هنوز تولیدی است و هنوز به قالب زنده برنگشته است. با این حال روال مطلوب تر و ساختار برنامه از نظر چیدمان بهتر شده است، ولی کماکان امیدواریم که شکل برنامه به صورت زنده برگردد. از بازگشت قالب برنامه به شکل زنده خبری هست؟

«جسته و گریخته صحبت هایی شده است، ولی اینکه چه زمانی بخواهد رنگ و واقعیت به خود بگیرد، معلوم نیست.

یک مدت غیبت داشتید و مجریان دیگری در برنامه حضور داشتند. علتش چه بود؟

«من در ایران نبودم. حدود یک ماه و نیم از برنامه دور بودم. درواقع مادرم را برای معالجه به آلمان برده بودم.

با خانمی حرف می زدم، معتقد بود

که شما خیلی غلیظ حرف می زنید

و بیش از اندازه مثبت و متین

هستید. چقدر این حرف را

زیر نظر: جعفر گودرزی

گفتگوی تلفنی با هنرمندان

جمشید هاشم پور (بازیگر)

ایفاگر نقش رضافتحی

◊ سلام آقای هاشم پور، وقتتان به خیر.

◊ سلام، ممنونم.

◊ چه خبر؟ کم پیدااید، گویا

مشغول کاری هستید!

◊ بله به تازگی بازی در فیلم سینمایی «استشهادی برای خدا» را به پایان رسانده ام.

◊ کارگردانش کیست؟

◊ علی رضا امینی.

◊ ایفاگر چه نقشی بودید؟

◊ ایفای نقش شخصیتی با نام رضا فتحی را داشتم که راهبانی می کند.

◊ چند فیلم آماده نمایش دارید؟

◊ چهار فیلم. چهار انگشتی و سنگ، کاغذ، قیچی به کارگردانی سعید سهیلی، قاعده بازی ساخته احمد رضامعتمدی و فرود در غربت کار سعید اسدی.

مجید اخشابی (خواننده و آهنگساز)

بلایی بود و به خیر گذشت

◊ مجید جان سلام، خدا بد ندهد، شنیدم تصادف کرده ای، شکر خدا ظاهراً شدید نبوده است.

◊ بله، خدا را شکر، بلایی بود و بگذشت.

◊ این تصادف در کجا اتفاق افتاده؟ در ساری.

◊ با اتومبیل خودت بودی؟

◊ نه، با اتومبیل صدا و سیمای مرکز ساری.

◊ صدمه دیدی؟

◊ بله، دوتا از دنده هایم شکست که بعد از تصادف سریع به بیمارستان ساری منتقل شدم.

◊ در حال حاضر وضعیت چطور است؟

◊ خوبم، شکر خدا، دعای خیر مردم مرا نگه داشت.

◊ امیدوارم همیشه سلامت باشی. راستی کاست جدیدت آماده نشد؟

◊ کارهای پایانی اش در حال انجام است و به زودی و قبل از پایان فصل بهار به بازار عرضه خواهد شد.

◀ اگر مجری نمی‌شدید، سراغ چه شغلی می‌رفتید؟

◀◀ شاید برای کار در یک نمایشگاه نقاشی داوطلب می‌شدم. البته شاید این موضوع به شغل شوهرم نیز ربط داشته باشد، ولی در کل آثار هنری را خیلی دوست دارم فکر می‌کنم گرداننده خوبی برای آنجا باشم. گرچه تحصیلات خودم در رشته اقتصاد و بازرگانی بین الملل است.

◀ خودتان در هنر خاصی توانایی دارید؟

◀◀ بله. در حد قابل قبولی خیاطی بلدم و به طراحی دکوراسیون خانه علاقه دارم.

◀ کارتان چه تاثیری روی زندگی شخصی‌تان گذاشته است؟

◀◀ اثرات بسیار مثبتی روی شخصیت و زندگی‌ام گذاشته است. از افرادی که طی این سالها با آنها برخورد داشته‌ام، درس‌های خوبی یاد گرفته‌ام که امیدوارم بتوانم در زندگی‌ام پیاده کنم.

◀ در زندگی حسرت چه چیزی را خوردید؟

◀◀ عاطفه... که الان متأسفانه خیلی کم‌رنگ شده است.

◀ بزرگترین خوش شانس‌های زندگی‌تان چه بوده است؟

◀◀ خدا را شاکرم و به داشته‌هایم راضی‌ام و همیشه کم‌توقع بوده‌ام. در این راه توانسته‌ام خانواده‌ام را به خوبی حفظ کنم و فرزندانم خوب و صالحی را پرورش دهم. و همسر هم از زندگی‌اش راضی است. اینها شانس‌های زندگی من هستند و باید برای تک تک نعمت‌های خداوند شکرگزاری کرد.

◀ خودتان را آدم خوشبختی می‌دانید؟ اصولاً خوشبختی را در چه چیزی می‌بینید؟

◀◀ کاملاً. قبلاً در کم‌توقعی می‌دانستم و الان در درک متقابل و گذشت.

آزاد دستمزد بالایی می‌گیرد. آیا شغل شما اینقدر درآمدزا است؟

◀◀ بله، درست است. در مورد مجریان مرد که مسئول اداره خانواده هستند، می‌توانیم بگوییم که از کار در سازمان پول درآورده‌اند، ولی وقتی در مورد یک مجری زن صحبت می‌کنیم، مسئول خانواده، شوهرش است و اگر هم زندگی خوب و مرفهی دارد، شوهرش آن راتهییه کرده نه خودش!

◀ بزرگترین آفت شغل شما چیست؟

◀◀ تکرار و روزمرگی.

◀ خودتان به آن دچار نشده‌اید؟

◀◀ امیدوارم دچار نشوم، این حس تا زمانی که مردم رویشان را از من برنمی‌گردانند و محبت می‌کنند و احساس خوبی دارند و انرژی مثبت به من منتقل می‌کنند از من دور است.

◀ رابطه‌تان با مخاطبان برنامه چیست؟

◀◀ اصولاً ارتباط خوب و رودرویی با مردم کوچه و خیابان دارم. سعی می‌کنم خانم‌ها را پشت دوربین ببینم و دردهایشان را احساس کنم و برای آنها متن بنویسم تا از آن فضای روزمرگی بیرون بیایند.

◀ آخرین بیننده‌ای که با شما صحبت کرده و پیشنهاد یا نظر جالبی داد، چه گفت؟

◀◀ چند روز پیش در فروشگاه رفاه بودم و داشتم خرید می‌کردم. خانمی جلو آمد و گفت که من روان‌شناس هستم و شوهرم پزشک است. با توجه به اینکه از اصول روان‌شناسی آگاه هستم نحوه پوشش و نوع اجرا و حتی لبخند زدن شما به من آرامش می‌دهد. این موضوع برای من بارز بود که یک خانم از قشر تحصیلکرده جامعه این برخورد را با من دارد.

بهترین دکور را ساخته‌اند و امکاناتمان فعلاً در همین حد است.

◀ در حال حاضر اجرای هیچ برنامه دیگری به شما پیشنهاد نشده است؟

◀◀ چرا، برنامه‌ای در شبکه جام جم ضبط کرده‌ام که مربوط به زمانی است که من در رادیو فرهنگ کار می‌کردم که درواقع یک کار موسیقایی است. چند هفته پیش کار آن را آغاز کردیم و تا الان سیزده قسمت کار ضبط شده است و امیدواریم که این کار ادامه داشته باشد.

◀ دوست ندارید در فعالیت‌های کاری‌تان یک کار خاص انجام بدهید؟

◀◀ راستش چرا، طرح‌هایی در ذهن دارم که گمان کنم طرح‌های خوبی باشند. ساخت برنامه‌ای را در ذهن دارم که به زنان ایران می‌پردازد. البته از بیان جزئیات آن معذورم، ولی دوست دارم که این طرح را ارائه کنم و به نوعی برنامه‌ساز و تهیه‌کننده بشوم، ولی اگر نشد، حداقل خودم آن را اجرا کنم.

◀ هیچ وقت دوست نداشتید بازیگر شوید؟

◀◀ ابد! چون از جایگاه خودم راضی هستم. یکبار به من پیشنهاد شد در فیلم «خیلی دور، خیلی نزدیک» نقشی را بازی کنم که آن را نپذیرفتم. البته نه به دلیل اینکه فکر کنم از پس آن برنمی‌آیم، بلکه بنابه دلایل خانوادگی آن را نپذیرفتم.

◀ اهل مطالعه هستید؟

◀◀ تا حدودی کتاب می‌خوانم و کلاً مطالعه را دوست دارم. متن‌های روی کاغذ را که حین اجرا می‌خوانم، خودم می‌نویسم و درواقع خودمان به نوعی کار نویسندگی برنامه را هم انجام می‌دهیم. چون برنامه نویسنده ندارد!

◀ نظرتان راجع به حضور مجریان جوان تر و پراثرتری تر در برنامه چیست؟

◀◀ موافق نیستم. اول اینکه معتقدم در این نوع برنامه‌سازی، مجری باید کاملاً به کار احاطه داشته باشد و اصولاً برنامه خانوادگی نباید مجری جوان داشته باشد. چون مخاطب اصلی ما خانواده‌ها هستند و بینندگان ما را در بسیاری موارد، خانم‌هایی تشکیل می‌دهند که مادر بزرگ هم شده‌اند و سن و سالی از آنها گذشته است. دوم اینکه مجریان جوان که صدا البته سرحالی خاص خود را دارند، ممکن است تجربه ازدواج و زندگی مشترک را یا نداشته باشند یا به تازگی تشکیل خانواده داده باشند و از بچه‌داری و خانه‌داری چندان سر رشته‌ای نداشته باشند. بنابراین مجری برنامه خانوادگی نباید جوان باشد.

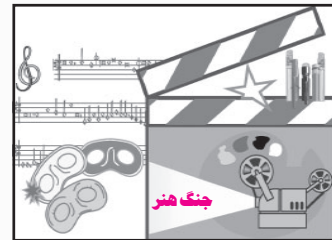
◀ اطرافیان بیشتر شما را به چه صفتی می‌شناسند؟

◀◀ آرامش دهنده‌گی و صبور بودن!
◀ چرا اکثر مجریان صدا و سیما در زمره قشر مرفه هستند؟

◀◀ ما که نیستیم!
◀ مطمئنید؟ ما که با یکی از مجریان معروف سیما مصاحبه می‌کردیم، می‌گفت که برای اجرای

خوش به حالشان

فرزندان هنرمندان از آن دست بچه‌هایی هستند که به قول معروف خوش به حالشان شده که در خانواده‌ای هنرمند چشم به جهان گشوده‌اند، و اگر لب‌تر کنند، می‌توانند به راحتی آب خوردن وارد عالم هنر و سینما شوند.

در بعد از انقلاب، این اتفاق میمون و مبارک به طرز چشمگیری محسوس بود، هر چند که از انصاف نباید گذشت که فرزندان هنرمندانی که وارد عالم هنر سینما شده‌اند، بازیگران و هنرمندان با استعدادی بوده و هستند و نمی‌توان گفت، وصله ناجوری در عالم هنر هستند، بلکه از کانال رابطه و پارتی به نحو شایسته و مطلوبی به منصفه ظهور رساندن استعداد خود استفاده کرده‌اند، نعمتی که خیلی‌ها از آن بی‌بهره‌اند.

سینمای ایران تبدیل شده و بازیهای ماندگار و زیبایش در فیلم‌های میم مثل مادر، بوتیک، سنتوری و... از یادها نخواهد رفت.

بهزاد فراهانی = شقایق فراهانی

شقایق فراهانی فرزند بهزاد فراهانی متولد ۱۳۵۱ و فارغ‌التحصیل رشته نقاشی از دانشگاه آزاد اسلامی است.

او از کودکی، همراه پدر و مادرش به بازی در تئاتر پرداخت و سال ۷۵ با حضور کوتاهش در فیلم لیلا به کارگردانی داریوش مهرجویی تصویری ماندگار در ذهن‌ها گذاشت.

شقایق فراهانی، گرچه در همه فیلم‌های خود بارقه‌ای از استعداد پروژداد، اما حضور او در فیلم‌های تجاری بیشتر بوده است.

مسعود کیمیایی = پولاد کیمیایی

پولاد کیمیایی متولد ۱۳۵۹ فرزند مسعود کیمیایی، نخستین بار در دوران کودکی در فیلم سرب به کارگردانی پدرش بازی کرد، اما اولین حضور جدی‌اش در سینما بازی در فیلم تجارت بود. او عمدتاً در فیلم‌های پدرش بازی کرده است. پولاد تا به حال در هشت فیلم بازی کرده که تنها شمع در باد ساخته پوران درخشنده، ساخته پدرش نیست (!)

علی حاتمی + زهرا حاتمی = لیلا حاتمی

لیلا حاتمی فرزند مرحوم علی حاتمی، گرچه از کودکی در فیلم‌های پدرش بازی کرد، اما با بازی در فیلم لیلا، در سال ۷۵ همه را شگفت زده کرد.

او بیش از آن که در هیات یک ستاره ظاهر شود، همیشه بازیگر بوده است.

او بازیگر حرفه‌ای و هوشیاری است که سعی می‌کند، نقش‌هایش را با وسواس و تامل انتخاب کند.

او متولد ۱۳۵۱ تهران است و دو سال مهندسی برق را در دانشگاه پلی تکنیک سوئیس و دو سال ادبیات مدرن را در فرانسه گذرانده است.

چکامه از طریق مادرش به چند کارگردان معرفی شد تا بالاخره در فیلم شهر زنان بازی کرد.

چکامه متولد ۱۳۵۹ تهران و فارغ‌التحصیل هنرستان استاد شهیدار در رشته مجسمه‌سازی است و آینده درخشانی در عرصه بازیگری انتظار او را می‌کشد.

علی رضا داوودنژاد = رضا داوودنژاد

رضا داوودنژاد فرزند علی رضا داوود نژاد در فیلم بی‌پناه، نقش کودکی همیشه در حال اشک ریختن را بازی کرد! اما یک دهه بعد برایش دوران بسیار متفاوتی بود و توانست در دو فیلم دیگر پدرش بازی کرده و با استفاده از چاشنی طنز موقعیت خود را به عنوان بازیگری حرفه‌ای و طنز به تثبیت رساند.

رضا متولد ۱۳۵۹ تهران است و در سال ۶۵ با فیلم بی‌پناه وارد عرصه بازیگری شد و با مصائب شیرین توانایی خود را به رخ کشید.

محمدرضا شریفی نیا + آریتا حاجیان = مهرلوه شریفی نیا

مهرلوه شریفی نیا فرزند محمدرضا شریفی نیا و آریتا حاجیان است. چهره کودکی او در چند فیلم موزیکال کودکان در یاد مانده است. او شباهت زیادی به مادرش دارد و چهره عمیق و اندکی غمگینش این ویژگی را دارد که تغییر رفتار ناگهانی او در فیلم زیرپوست شهر و تبدیل شدنش به یک دختر خیابانی را باور کنیم.

مهرلوه متولد ۱۳۶۰ و فارغ‌التحصیل موسیقی از دانشگاه هنر است.

بهزاد فراهانی + شقایق فراهانی = گل شیفته فراهانی

گل شیفته فراهانی فرزند بهزاد فراهانی، از خوش اقبال‌ترین بازیگران نوجوان دهه هفتاد است. شاه نقشی که در درخت گلایی در ۱۴ سالگی‌اش ایفا کرد، چنان موقعیت او را تثبیت کرد که همگان راهی جز تحسین او نداشتند.

گل شیفته متولد ۱۳۶۲ و فارغ‌التحصیل دانشکده علمی - کاربردی موسیقی است.

او حالا دیگر به یکی از پدیده‌های بازیگری در

رخشان بنی‌اعتقاد + جهانگیر کوثری = باران کوثری

باران کوثری بازیگر با استعدادی است که با فیلم‌های مادرش رخشان بنی‌اعتقاد بزرگ شد و آموخت که هنر جوهره می‌خواهد، و به خوبی توانست استعداد و توانش را محک بزند و خودی نشان دهد.

باران متولد ۱۳۶۴ و فارغ‌التحصیل رشته نمایش از هنرستان سوره است. او از سال ۷۰ بازیگری را در سینما با فیلم بهترین بابای دنیا تجربه کرد.

اوج بازیهای به یادماندنی باران کوثری در فیلم‌های رقص در غبار، برگ برنده و خون بازی بوده است.

جهانگیر کوثری مفسر و کارشناس ورزش فوتبال و تهیه‌کننده سینما پدر باران است.

مسعود جعفری جوزانی = سحر جعفری جوزانی

سحر جعفری جوزانی فرزند مسعود جعفری جوزانی در زمانی وارد عرصه بازیگری شد که پدرش بسیار کم کار شده بود. هر چند که سحر از هشت سالگی با بازی در فیلم شیر سنگی سینما را تجربه کرده بود. اما او با مجموعه تلویزیونی آژانس دوستی مطرح شد و علاوه بر بازیگری، فیلمنامه برخی قسمت‌ها را هم نوشت.

او متولد ۱۳۵۷ سن فرانسیسکو و فارغ‌التحصیل روان‌شناسی کودک است و بازیهای جذابش در مجموعه‌های طنز مهران مدیری هنوز در خاطره‌ها است.

جمشید آهنگرانی + منیژه حکمت = پگاه آهنگرانی

پگاه آهنگرانی با بازی در فیلم دختری با کفشهای کتانی به شهرت رسید و توانست در ۱۴ سالگی جایزه بهترین بازیگر زن جشنواره قاهره را برای بازی در فیلم دختری با کفشهای کتانی از آن خود کرد.

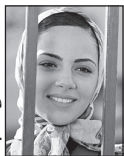

پگاه فرزند جمشید آهنگرانی و منیژه حکمت است که هر دو از کارگردانان سینما هستند.

پگاه متولد ۱۳۶۳ است و کم و گزیده کار می‌کند.

هنگامه فرازمند = چکامه چمن ماه

چکامه چمن ماه فرزند هنگامه فرازمند منشی صحنه با تجربه و حرفه‌ای سینما است.

نگاهی به اوضاع مالی هنرمندان

۲۴ ساله میلیونر

مهناز افشار در اولین حضور سینمایی اش در فیلم سینمایی شور عشق با بهرام رادان همبازی بود. همان فیلمی که منتقدان جایزه زرین را برایش در نظر گرفتند. در معرفی دوبازیگر و ستاره سینمای ایران نقش به سزایی داشت.

مهناز افشار در ابتدا به دلیل شباهتش به یکی از بازیگران و خوانندگان سینمای فارسی مورد توجه قرار گرفت، اما بعدها توانش را در عرصه بازیگری نشان داد. دستمزد او در سینما روز به روز بالاتر رفت. او را در حال حاضر می توان از بازیگران پولداری به حساب آورد که با دستمزد ۸ تا ۱۰ میلیونی خود، بخشی از فروش فیلم را تضمین می کنند.

هاشم پور ۱۵ میلیون تومانی!

جمشید هاشم پور اگرچه شاید دستمزد خوبی می گیرد و جزء پولدارهاست، اما واقعا حقش است، چرا که پس از یک عمر مرارت و تلاش و پس از گذشت چهارده به حقش رسیده است.

هاشم پور از زمانی که با ژانراکشن و حادثه خداحافظی کرد، بر اعتبار و دستمزد خود افزود، طوری که در حال حاضر برای بازی در فیلمی بین ۱۰ تا ۱۵ میلیون دستمزد می گیرد و با توجه به گذشت شش دهه و اندی از زندگی اش هنوز بازیگر درجه اول به حساب می آید.

آیا می دانید که...

- ♦ آیا می دانید که علی پهلوان، یکی از خواننده های گروه موسیقی آریان، از مصاحبه های تکی و تک نفری فراری است و دوست دارد در هر گفتگویی با حضور اعضای آریان شرکت کند.
- ♦ آیا می دانید، هدیه تهرانی، سوپرستار سینمای ایران، در دوران دبیرستان شاگرد تنبلی بوده است و به سختی توانسته دیپلم بگیرد.
- ♦ آیا می دانید، به تعداد خواننده هایی که ترانه سرا هم شده اند، هر روز اضافه می شود و دیگری توانیم شعر و ترانه هم صادر کنیم!
- ♦ آیا می دانید، پدر محمد سلوکی ۲۲ سال از پسرش بزرگتر است و بیشتر با هم رفیق هستند تا پدر و پسر!
- ♦ آیا می دانید، سونات فرمی از موسیقی است که توسط یک یادو ساز اجرا می شود.
- ♦ آیا می دانید، شاعرانه ترین جمله ای که عباس کیارستمی تا به حال گفته چه بوده، این که: زندگی را از نابازیگران فیلم هایم آموخته ام.
- ♦ آیا می دانید، شعر وقتی از آهنگ دور می شود،

«حلقه» معصومی تنگ تر می شود!

کاظم معصومی در حال حاضر، مشغول ساخت فیلمی با عنوان «حلقه» است. حلقه قصه پزشک شاعری است که پس از مرگ پدر، برای پی گیری اموال او از فرانسه به ایران می آید، روزنامه ای می یابد که...

حسین محبوب، لیلای زارع، معصومه اسکندری، محمد حاج حسینی، محمود بنفشه خواه، شهره سلطانی و... بازیگران این فیلم هستند که فیلمبرداری آن در تهران ادامه دارد.

«یه کوچه گل» در پایان راه

تصویربرداری فیلم تلویزیونی «یه کوچه گل» به تهیه کنندگی محسن گودرزی بعد از ۲۸ روز در تهران به پایان رسید و از هفته گذشته تدوین آن توسط آرش زاهدی آغاز شد.

نویسنده و کارگردان: صادق پروین آشتیانی، مدیر تصویربرداری: محسن گودرزی، مدیر تولید: مسعود دلیری

بازیگران: صادق توکلی، صدیقه کیانفر و... خلاصه داستان:

مهدی، پسر بچه ۱۰ ساله به کمک دوستان خود در کوچه، در تدارک کاری بزرگ هستند. کاری که آنها را با اتفاقاتی عجیب و غیره منتظره روبرو می کند.

روابط آنها و آشنایی شان با ساکنان کوچه و در نهایت اتفاقاتی شگرف و دور از انتظار برای آنها...

حیایی و اخراجی های ۲۰ میلیونی

امین حیایی را باید یکی از پرکارترین و پردرآمدترین بازیگران سینمای ایران به حساب آورد.

بازیگر خوش ذوق و طنازی که در هر فیلمی می درخشد.

گویا امین حیایی برای دو ماه و اندی کار در فیلم سینمایی اخراجی ها نزدیک به ۲۰ میلیون تومان دستمزد گرفته است.

حیایی از گران ترین بازیگران سینمای ایران است که پولش از پارو بالا نمی رود، ولی در سال در دو-سه فیلم کار می کند که با چرتکه اگر حساب کنیم، رقمی حدود ۴۰ تا ۵۰ میلیون می شود.

می شکند.

♦ آیا می دانید، آلن دلون تاشش سالگی در یتیم خانه زندگی می کرده است.

♦ آیا می دانید، کودکی مارلون براندو بسیار آشفته بوده و در ۱۷ سالگی هم به جرم شرارت های مکرر از دبیرستان اخراج شده است.

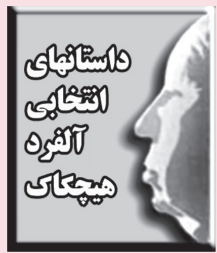
♦ آیا می دانید، ملی ترین تلویزیون جهان از آن ما است، چرا که ما می توانیم سریال و فیلم خارجی پخش کنیم!()

♦ آیا می دانید، محمدرضا گلزار، وقتی برای دعوت تماشای کنسرت آریان نزد ایرج قادری می رود، مورد توجه این کارگردان قرار می گیرد و فعالیت سینمایی اش شکل می گیرد.

♦ آیا می دانید، عزت الله انتظامی هرگز سیگار نکشیده است.

♦ آیا می دانید، در اوایل دهه هفتاد، هدیه تهرانی وقتی به همراه چند نفر از دوستانش، برای تماشای فیلمی به یکی از سینماها رفته بود، مورد توجه یکی از عکاسان سینمایی قرار گرفت و برای بازی در چند فیلم معرفی شد.

♦ آیا می دانید، مهتاب کرامتی از موفق ترین هنرجویان کارگاه بازیگری امین تارخ بوده است.

درد و جواب

اتومبیل سبز رنگ مردی
نشسته بود و سیگار
می کشید.

جرج اخم کرد و به بسته
جواهر روی تختخواب خیره
شد، در آن راباز کرد و بادقت،

قطعه های الماس را بایک دست سبک و سنگین کرد...
جرج هیگن دوباره در بسته جواهرات را بست و با
خود اندیشید، راننده اتومبیل سبز رنگ - بدون شک
- منتظر تاریک شدن هواست.

جرج هیگن تصمیم گرفت به پلیس تلفن کند
و ماجرای راننده اتومبیل سبز رنگ را بگوید. اما
چه بگوید؟ آیا او هیچ دلیلی داشت که به وسیله
آن بتواند ثابت کند که راننده اتومبیل سبز رنگ
در فکر سرقت جواهرات اوست؟ جرج هیگن صلاح
را در این دید که همان موقع به سمت بوستون
حرکت کند و اگر باز هم آن مرد را در تعقیب خود
دید، به پلیس خبر دهد. جرج به سمت اتومبیلش
حرکت کرد و اتومبیل را روشن کرد و به راه افتاد.
او با سرعت هرچه تمامتر از بزرگراه به سمت
بوستون حرکت کرد، در این هنگام دید که چگونه
اتومبیل سبز رنگ در تعقیب اوست، آن اتومبیل
پابه پای او می آمد.

جرج برای اولین بار احساس کرد که عرق تمام
بدنش را پوشانده است. او تنها کاری را که
می توانست بکند، انجام داد و بر سرعت اتومبیل خود
اضافه کرد، باید هرطور شده آن اتومبیل سبز رنگ را
برجا بگذارد، بر پدال گاز بیشتر فشار آورد. ولی آیا
راه چاره ای وجود داشت؟ آیا می توانست از آن مرد
فرار کند، از آن مردی که با اتومبیل سبز رنگ - مثل
سایه - تعقیبش می کرد.

جرج هیگن سراپا عرق بود، بایستی هرچه زودتر
فکری می کرد، بی اختیار دستش به سمت اسلحه
دراز شد، حالا آسمان کاملاً تیره شده بود و او فقط
نور بالای چراغ های اتومبیل سبز رنگ را می دید،
جرج هیگن فکری به خاطرش رسید. ناگهان به یک
جاده فرعی پیچید و ایستاد، او اتومبیل سبز رنگ را
پشت سر گذاشته بود، ولی اطمینان داشت که آن
مرد، همچنان در تعقیب اوست و یک نفس به دنبال
او می آید، چاره ای نداشت مگر اینکه به انتظار
بنشیند... و به انتظار نشست. اتومبیل سبزرنگ بر
سر دوراهی کوچکی که جرج هیگن در آن پیچیده
بود، ایستاد. راننده اتومبیل سبز رنگ تردید داشت.
جرج هیگن حس کرد که راننده اتومبیل سبز رنگ
در پی اوست، ناگهان از اتومبیل پیاده شد و به سوی
او رفت. جرج هیگن دیگر نمی توانست تحمل کند،

می نشست و بدون آنکه بخوابد به الماسها،
زبرجدها و یاقوت ها خیره خیره نگاه می کرد.
او به جواهر عشق می ورزید. زیبایی و
درخشندگی جواهر را حس می کرد. اما برای
مری - همسرش - و بچه ها شغل جرج، کار
نامطمئن و خطرناکی به حساب می آمد.

جرج هیگن پایش را بر پدال کلاچ فشرد و دنده را
عوض کرد. در این حال بدون آنکه خود بخواهد به
یاد ۳۰ سال پیش افتاد. زمانی که پدرش همراه با مادر،
او را به تماشای کسوف برد.

راه درازی را پشت سر گذاشتند تا به نقطه ای
رسیدند که از آنجا بتوانند به راحتی، خورشید
گرفتگی را تماشا کنند. آنها شیشه های دودزده را
در برابر چشمهای خود گذاشتند و به تماشا
نشستند. جرج برخورد درخشش ماه و خورشید
را دید و گفت:

- درست مثل الماس است!
جرج همیشه آن لحظات را به خاطر داشت. با
رسیدن تاریکی، همیشه به یاد درخشندگی الماس
می افتاد. بیشتر شبها در تنهایی به تماشای غروب
خورشید می نشست، درحالی که خوب می دانست
درخشندگی هایی مثل الماس را فقط هنگامی می توان
در برابر خورشید دید که کسوف باشد.

او، هرگز به همسرش مری در این باره چیزی
نگفته بود، جرج اصولاً رازدار و تودار بود. حتی
درباره کار روزمره خود کمتر با کسی گفتگو می کرد.
مری هر زمان که صحبت از کار او پیش می آمد،
می گفت:

- این کار خطرناک است!
- ولی عزیزم! آیا من می توانم کارم را رها کنم؟
این حرفه من است!

جرج هیگن پایش را بیشتر بر پدال گاز فشرد و
پیش تاخت. غروب آن روز، جرج هیگن در هتل توقف
کرد. هتلی که خارج از «بوستون» قرار داشت. او از
آنجا به مری تلفن زد و باز مثل همیشه مری به او
سفارش کرد که:

- جرج حتماً مواظب باش! خیلی احتیاط کن.
راستی اسلحه ات رو با خودت به اتاق آوردی؟
- البته نه!... من اصلاً با اسلحه نمی توانم کسی
رابزنم!

بعد هم جرج از او خداحافظی کرد و گوشی
تلفن را گذاشت، سپس به سمت پنجره رفت و از
آنجا به پارکینگ هتل نگاه کرد. هوا رو به تاریکی
می رفت ولی هنوز آنقدر روشن بود که او بتواند
در پارکینگ، اتومبیل سبز رنگ را ببیند، اتومبیلی
که آن را در پی خود در بزرگراه دیده بود، درون

او از «مری» و بچه ها خداحافظی کرد و اتومبیل
را از پارکینگ بیرون آورد، زن در آستانه پارکینگ
ایستاده بود:

- جرج... مواظب باش.
- از چه چیز؟ زنها؟
- نه منظورم، راهزنهاست. تازگی ها دزدی خیلی
زیاد شده. راهزن ها رحم ندارند.
مرد اخم هایش را درهم کشید:
- من همیشه مواظب بوده ام، همیشه هم
برگشته ام. مگر نه؟

- پس امشب حتماً آن هتل به من تلفن بزن!
مرد موافقت کرد بر آوردن این خواسته همسرش
کار ساده ای بود!
- بسیار خوب...

سپس مرد اتومبیل را به راه انداخت. و کمی بعد
آن را در برابر دفتر کار آقای «بریگز» متوقف کرد.
چند لحظه بعد او و آقای بریگز رودرروی هم بودند.
بریگز گفت:

- خب نگاه کن! ۹۰ هزار دلار الماس و چندین قطعه
دیگر جواهر... جالب است جرج! اینطور نیست؟
جرج، به نشانه تعجب، سوت کشید:
- ۹۰ هزار دلار الماس درون این بسته کوچک؟
- اجناس قیمتی همیشه درون بسته های کوچک
جای دارد، جرج... راستی ببینم اسلحه ات را همراه
داری؟

- بله... ولی طرز استفاده آن را نمی دانم!
- حتماً روزنامه ها را خوانده ای... ظرف دو ماه
گذشته، به سه جواهر فروشی دستبرد زده شده و یکی
از آنان را کشته اند. جرج... من نمی خواهم این اتفاق
برای تو بیفتد. تو همسر و فرزند داری و...
جرج گفته بریگز را ناتمام گذاشت:

- نگران نباش.
- دقت کن! ببین نسخه دستورات و فهرست
محل های توقف را همراه داری؟
- البته... نگرانی را بس کن.

بریگز کف دستهای عرق کرده خود را برهم مالید:
- من همیشه نگران چنین سفرهایی بوده ام، این
سفرها بسیار خطرناک است، جرج... خیلی خطرناک!
جرج لبخند زن بریگز را ترک کرد و راه شمال را
پیش گرفت. بسته جواهر را کنار دستش قرار داد.

جرج هیگن فروشنده جواهر بود و نزدیک به ۴۲
سال از عمرش می گذشت. او می بایستی الماسهای
نتراشیده را این سو و آن سو ببرد و در فروشگاههای
گوناگون پخش کند، آنگاه پول فروش را برای بریگز
ببرد. بریگز به او اطمینان زیادی داشت.
جرج هیگن اغلب شبها در هتل در تاریکی

دیگر اطمینان داشت که آن مرد در پی اوست. او از پشت شاخه‌ها بیرون پرید و اسلحه‌اش را به طرف مرد نشانه رفت.

راننده اتومبیل سبز رنگ با دیدن اسلحه گفت: - صبر کنید! صبر کنید!

اما جرج هیگن به او امان نداد، سه بار ماشه را چکانید، مرد تکانی خورد و برای همیشه بی حرکت ماند.

جرج هیگن لبخندی زد و منتظر ماند. او می دانست به زودی پلیس از راه می رسد و می تواند با شهادت بگوید که دزد معروف جواهر را دستگیر کرده است!

جرج هیگن فقط یک چیز را نمی دانست، این که راننده اتومبیل سبز محافظ شخصی اوست! و این که آقای بریگز، راننده اتومبیل سبز رنگ را مأمور مراقبت از او کرده است. وقتی جرج هیگن این موضوع را متوجه شد که در دادگاه آقای بریگز واقعیت را به او گفت!

پاسخهای با هوش خود کلنجار بروید

بقیه از صفحه ۴۹

سایه شناسی!

۹ دایره

تصویر پنهان شده!

دونوار و ۱۱ تکه!

نوار A: قطعات ۷-۲-۹ و ۶

نوار B: قطعات ۸-۵-۱۱ و ۴

قطعات اضافی: ۳ و ۱۰

هدیه تولد!

جعبه ۲ (اگر شکل جعبه‌ای که در دست کودک است نقاشی کرده در حدود ۹۰ درجه به سمت راست بچرخانید و با جعبه ۲ مقایسه کنید، متوجه خواهید شد نقش دو سطح آن از لحاظ خانه‌های سیاه و سفید و نقطه دار، شبیه است.)

شماره تماس: ۳۹۰۹۳۱۱
زیر نظر: ف. ج. پ. ۳۹۰۹۳۱۱

داستان شیرین یک ضرب المثل

این هفته: حکایت گربه انگالی

این ضرب المثل کنایه از افراد مزاحم و سمج دارد که هر از چندگاهی به بهانه‌های واهی، مزاحم اطرافیان خود می شوند.

اما داستان این ضرب المثل:

می گویند در زمان قدیم یکی از اهالی روستای انگالی دشتستان برای دوست خود که در شهر زندگی می کرد، گربه‌ای سوغات برد تا موشهای خانه او را بگیرد و دوستش را از شر موشها خلاص کند. این موضوع بهانه‌ای شد تا مرد روستایی هر از چندگاهی به خانه دوستش برود و سوال کند که «گربه ما موش می گیرد یا نه؟» و یکی - و روزی آنجا اطراق کند.

این وضعیت چند ماه ادامه داشت، به طوری که مرد شهری از این رفتار دوست خود به ستوه می آید و تصمیم می گیرد که از شر این مهمان سمج راحت شود، بنابراین منتظر می ماند تا بار دیگر دوستش به خانه او بیاید، انتظارش خیلی طولانی نمی شود و چندی بعد دوستش بار دیگر برای احوالپرسی گربه! برای دیدنش می رود. این بار مرد شهری که دیگر تحمل رفتار دوستش را نداشته، گربه را داخل کیسه‌ای می اندازد و آن را به دوستش می دهد و از او می خواهد گربه را با خودش ببرد!

بعد از آن، عبارت «گربه انگالی»، کنایه‌ای شد در مورد افراد پرتو، سمج و مزاحم و به این ترتیب وارد فرهنگ مردم دشتستان شد.

راوی: سیدمجتبی موسوی مطلق
فرستنده: مرتضی انوشه‌از: برازجان

توانه مازنی

آدم کله و نه عقل دوه

آدم نمزه و نه محله دوه

نماشون بیه و نه کوچه دوه

اته نظر بوینه دل تازه بوئه
برگردان: آدم باید عقل در سرش باشد [عاقل باشد]
/ نامزدش باید در محله خودش باشد / غروب که شد در کوچه باشد / یک نظر نامزدش را ببیند دلش تازه شود!

فرستنده: حسین رحمان نتاج
از: سرخورد - محمودآباد (مازندران)

از ضرب المثل های تالشی

< سق نشسته، آنگلو واشته.

برگردان: سنگ نشست و کلوخ بلند شد.

[کنایه از زمانی که یک نزاع و درگیری به پایان می رسد اما ناگهان کسی که هیچ کاره است دوباره برمی خیزد و دعوا را شروع می کند.]
< دوان راقص بکان، وای بوای.

برگردان: شترها که برقصدن، برف می یارد.
[کنایه از زمانی که افراد بزرگسال، اعمال کودکانه انجام می دهند].

فرستنده: جعفر بابایی از: نمین (اردبیل)

لالایی کرمانی

لالا لالا گل زیره
زن بابات سیاه باشه
طلا رسم بزرگونه
الا لالا بی تایی
چرا رودم نمی خوابی
رود: فرزند

الا لالا انار و به
خدا عمری به طفلم ده
که رود من پدر داره
که خنجر برکمر داره
من از خنجر نمی ترسم
که قرآن در بغل داره
الا لالا گل زیره
که ممدخان به زنجیره
از این زنجیر نمی میره
که تا دنیا قرار گیره
فرستنده: محمود جعفری از: کوهناب (کرمان)

پاسخ به نامه ها

آقای سامان بایگان از آمل (مازندران)

برادر گرامی ضمن خوشامد به شما بابت پیوستن به همکاران ما در این صفحه، به اطلاعات می رسانم در حال حاضر وژه نامه را از «فرهنگ مردم» حذف کرده ایم. امیدوارم شما در زمینه های دیگر فرهنگ مردم آمل بر ایمان مطلب بفرستید. سبز باشید

آقای امیرمحمد دهقان از جوزدر - نیکشهر (سیستان و بلوچستان)

برادر گرامی! لطف کنید بعد از این نامه هر بخش را به صورت جداگانه در پاکت مستقل قرار داده و برای قسمت مربوطه ارسال دارید. ضمناً بابت نامه مرتب و خط خوانای شما سپاسگزارم.

پیروز و سربلند باشید

آقای محمدصادق سلیمی فر از فسا

بابت کارت تبریک زیبایی که ارسال داشته اید سپاسگزارم. امیدوارم شما هم سالی خوب همراه با سلامتی داشته باشید.

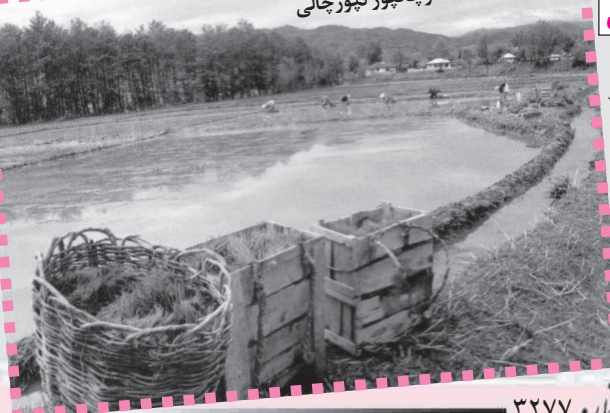
پاینده باشید

خانم شیبیا قدمی عربی از تهران

دبیرگرامی دبیرستان بنت الهدی صدر! از اینکه تا این اندازه به فرهنگ مردم علاقه دارید و دانش آموزان را نیز به تحقیق واداشته اید، سپاسگزارم. اما خواهش می کنم این مطالب را به تدریج برای ما ارسال دارید تا دانش آموزان مدت زیادی برای چاپ مطالبشان در انتظار نمانند.

موفق باشید

عکس از: محمد کوچکیور کپور چالی

دردی است، غیر مردان

مهارت) به تصویر بکشیم، قضیه تمام است؟ نه پشتوانه و پیشینه‌ای برای داستان داریم و نه حتی این روایت تک‌خطی، ملات کافی برای ساختمانی که بنا است روی آن ساخته شود را دارد. نتیجه این می‌شود که با فیلمی روبرو هستیم که تنها حربه‌اش برای اینکه توی ذهن ما فرو کند، اعتیاد بد و مخرب است، می‌شود تلمباری از

صحنه‌های زجر آورو نشان دادن اوج پستی و حقارت یک انسان در مواجهه با یک وضعیت تنفرانگیز به نام اعتیاد.

«خون بازی» فیلم خوبی نیست، اما به لحاظ فرم، سر و شکل خوبی دارد و نکته‌هایی درخور توجه که از اجزای فیلم ناشی می‌شود، نه از درام. مثل بازیهای خوب، خصوصاً بازی باران کوثری و مسعود رایگان. کوثری هرچند در کارش اوج و فرود دارد، اما در کل توانسته از پس درآوردن نقش برآید. فقط حیف که در جاهایی، بیشتر از آنکه بازی کند، تمایل به خودنمایی در بازی داشته است. مثلاً آنجایی که به جای مواد مخدر به او خاک داده‌اند و کنار جوی داد و بی‌داد می‌کند یا در صحنه‌های مربوط به خودکشی. از اینها که بگذریم، بازی‌اش در لحظات دیگر آنقدر خوب هست که بعضی جیع‌های گوشخراش‌اش را فراموش کنیم.

بی‌تا فرهی هم تا آنجایی که قرار است زیاد احساساتی نشود، خوب است، ولی بعد چاشنی اغراق همه چیز را به هم می‌ریزد. اما در این میان، تنها کسی که بازی‌اش اماو اگر بر نمی‌دارد مسعود رایگان است. پدری که او نقش‌اش را ایفا می‌کند، نه داد می‌کشد و نه‌های‌های گریه می‌کند و نه حتی تلاشی برای انجام این جور کارها دارد. اصلاً همان غمی که در چهره‌اش رسوب کرده و با دیدنش می‌فهمیم که از وضعیت موجود چه زجری می‌کشد، کافی است. رایگان در حضور کوتاه و موثرش در فیلم واقعاً می‌درخشد.

«خون بازی» قبل از جشنواره فجر، در جشنواره فیلم شهر، برای اولین بار به نمایش عمومی درآمد و با واکنش‌های متفاوتی روبرو شد. بعضی، فیلم را حرکتی مثبت و کاری قابل ستایش دانستند و عده‌ای هم نسبت به تلقی کهنه و از مد افتاده کارگردان از مقوله اعتیاد ناراضی بودند. در این بین، بعضی از منتقدان، فضای سیاه و سفید و تلخ و تیره کار را دافعه‌آمیز عنوان کرده و معتقد بودند مخاطب عام سینما، فیلم را پس خواهد زد.

در کل با نظر منتقدان گروه دوم موافقم. کارگردان تلقی کهنه‌ای درباره معضل اعتیاد دارد و تمام هم و غم خود را جمع کرده تا اوج بدبختی و خفت یک دختر معتاد به نام «سارا» را در لحظه‌های خماری، هرچه باشکوه‌تر (به لحاظ تصویری) نشان دهد. بعد از این تلاش نفس‌گیر که تا حدی هم موفق جلوه می‌کند، متوجه می‌شویم که فیلم روی هوا است، مثل قصه کوتاهی که در کتابی قطور نوشته شده و حالا با تمام شدن داستان، ما با تعدادی ورق‌های سفید و خالی روبرو هستیم! کارگردان هیچ فکر و ایده‌ای به جز ایده مرکزی قصه (گرفتاریها، معضلات و اعتیاد یک دختر معتاد) برای پر کردن صفحات خالی فیلم ندارد و ناچار به نمایش دوباره و چندباره جیع و دادهای «سارا» که در پی یافتن مواد خود را به هر دری می‌زند، اکتفا می‌کند.

ماچیز زیادی از گذشته سارانی دانیم، مثلاً اینکه چطور با «آرش» (نامزدش) آشنا شده، چطور معتاد شده، یا اینکه اصلاً آیا واقعاً انگیزه لازم برای ترک اعتیاد که موضوع اصلی داستان فیلم هم هست را دارد یا نه؟

سارا شخصیتی با پرداختی سطحی است، همانطور که خود فیلم هم در برخورد با موضوع اصلی (اعتیاد و مواد مخدر) در سطح باقی می‌ماند و فراتر از آن نمی‌رود. اینکه تنها با حس غمخوارانه و مسوولیت‌پذیر و برای عمل کردن به رسالت اجتماعی، بیست و چهار ساعت از زندگی عذاب‌آور و رقت‌بار یک معتاد به ته خط رسیده را (گیرم با

نکته چشمگیر دیگر بعد از بازیها، فیلمبرداری خوب کلاری است. هرچند که در تصویرهای رنگ و رو رفته فیلم، جای زیادی برای دیده شدن پیدا می‌کند. انتخاب لوکیشن هم هوشمندانه است. تصویر دلگیر ساختمانهای بتونی در تهرانی سرد و تاریک که انگار هرگز رنگ آفتاب را نمی‌بیند، عجیب باقصه فیلم همراه است. طراحی صحنه و لباس هم در خدمت داستان فیلم است. قصد جلوه‌فروشی ندارد و مثل هر طراحی خوبی در جاهایی برای تعریف و پیشبرد قصه به کمک فیلم می‌آید. مثل اتاق به هم ریخته سارا، عکسهای سارا روی دیوار خانه‌های فیلم که نشانی از روزهای شادابی و سلامتی‌اش دارند. یا خانه بی‌روح پدر با آن چیدمان درهم برهم و شلخته‌اش که بی‌کسی و تنهایی‌اش را فریاد می‌زند. دیگر اینکه به‌رغم داستان کم‌جان، فیلم به مدد تدوین حساب شده‌اش، هرگز از ریتم نمی‌افتد و اگر در جاهایی هم دچار افت می‌شود، دیگر مشکل از فیلمنامه است. فیلمنامه‌ای که با حضور چهار نفره و با وسواسی کاملاً محسوس نوشته شده، اما چیزی فراتر از یک کار متوسط نیست. درحالی که از گروه پرتعداد نویسنده‌اش، انتظار بیشتری می‌رفت!

«خون بازی» فیلمی نیست که دلمان بخواهد در موردش فکر کنیم (هدفی که اصلاً به خاطر آن ساخته شده). تلخی تزییق شده به فیلم انیتمان می‌کند و وقتی از سالن سینما خارج می‌شویم، دلمان می‌خواهد فیلم هم از ذهنمان خارج شود.

الناز دیمان

تازه‌های موسیقی

استارت دومین آلبوم مهرزاد پس از پنج سال

«آخرین صدا» نام تنها آلبومی بود که با صدای مهرزاد اصفهان‌پور به بازار پنج سال پیش موسیقی پاپ ارائه شد تا با ترانه‌هایش نام وی را به عنوان یکی از بهترین‌های موزیک ایران مطرح کند و حالا پس از این سکوت طولانی، مهرزاد استارت کار بر روی آلبوم

دومش به تهیه‌کنندگی فرزانه انصاری را آغاز کرده است. تا به امروز حضور امیرعباس حسن زاده به عنوان ملودی‌ساز در این آلبوم حتمی شده است. ترانه‌های این آلبوم هم در مرحله انتخابند.

بعد از چهار سال انتظار، «مسیح» مجوز گرفت!

می‌دونستم، می‌دونستم، که یه روزی بر می‌گردد به خدا خوب می‌دونستم، که فراموشم نکردی من از اول می‌دونستم، که دلت طاقت نداره یه روزی تو فصل سرما، خورشید و بزم می‌آره پس از چهار سال انتظار، بالاخره آلبوم «مسیح»

برادر کوچکتر مازیار عطاریان که احتمالاً با نام خودش به بازار عرضه می‌شود، موفق به کسب مجوز شد. «تولد ستاره»، «بهترین بهونه»، «دروغگو»، «عکس تازه»، «مهمونی»، «دنیا دوروزه»، «دست‌های ماه»، «ای گل نازم»، «عاشق نمی‌شم» و «طلوع» نام قطعات این آلبوم هستند که توسط مریم اسدی، لیلا محسنی (ژرفا)، حمید اصغری‌راد، علیرضا بندری و مازیار عطاریان سروده شده‌اند. مازیار و بهروز علیری آنها را آهنگسازی و تنظیم کرده و در استودیوی شخصی خود ضبط کرده‌اند.

برترین عکس‌های خبری نیم قرن اخیر

فوریه ۱۹۶۸ ویتنام جنوبی، شلیک رئیس پلیس «ناگوین ناگوک» به یک جوان تنها به این دلیل که ممکن بود وی جزو سربازان ویتنامی باشد.

سال ۱۹۷۵، افتادن یک زن و دخترش بعد از تخریب پله‌های اضطراری.

سال ۱۹۷۲، تصویر شهری را بعد از آنکه هواپیماهای ویتنام جنوبی بمبی را اشتباهاً رها کردند، نشان می‌دهد.

تصویر یک کودک در اوگاندا در سال ۱۹۸۰ که بر اثر گرسنگی در حال مرگ دست در دست یک مبلغ مذهبی گذاشته است.

سال ۱۹۷۳، مرگ «سالوادور آلنده» رئیس جمهوری شیلی تنها چند دقیقه بعد از شادی انتخاب شدنش در دوران کودتای شیلی.

تاریک‌ترین عکس‌های بشر بسوی رستگاری است و تنها موجود سعادت است

• پلوتارک

صریح و بی پرده با سرپرست فدراسیون فوتبال و سخنگوی کمیته انتقالی، پیرامون نکات مبهم اساسنامه جدید

کیومرث هاشمی:

این‌ها بحث‌های

مقدمه: در شماره گذشته قول داده بودیم تا در مورد اساسنامه جدید فدراسیون فوتبال و نکات مبهم آن با سخنگوی کمیته انتقالی فدراسیون فوتبال گفتگوی مفصلی انجام دهیم.

شدند تکلیف چیست؟

♦♦ اتفاقاً این راهم پیش بینی کرده‌ایم. در چنین شرایطی آن کسی انتخاب می‌شود که تیمش در رده بالاتری قرار دارد.

♦ الان در مجمع عمومی ترکیه می‌بینیم که از ۱۵۰ تیم، ۱۰۵ تیم عضو مجمع هستند، چرا تیم‌های لیگی اینقدر کم دخیل شده‌اند؟ اگر ورزش همگانی باشد حرفتان درست است اما وقتی ورزش حرفه‌ای می‌شود، حالا به هر دلیلی، نباید باشگاه‌ها و تیم‌های بیشتری دخیل باشند؟

♦♦ نه! اتفاقاً عکس این هم هست. خیلی‌ها سوال می‌کنند چرا تعداد باشگاه‌ها اینقدر زیاد شده است. البته ما فکر می‌کنیم تعداد باشگاه‌ها درست است و شما هم نباید مجمع ما را با مجمع ترکیه قیاس کنید. فوتبال ترکیه بسمت حرفه‌ای شدن رفته و اکثر باشگاه‌های حرفه‌ای است، در صورتیکه باشگاه‌های ما اکثراً بنوعی دولتی هستند و وابسته به آن. شاید این ایراد را بعداً بگیرند که چرا تعداد باشگاه‌ها اینقدر زیاد است. حالا شما تعداد تیم‌های لیگ یک و دو را ببینید، هرچقدر به رده‌های پایین‌تر می‌روید اینها قالب تیم به خود می‌گیرند تا باشگاه، و به همین علت قابل مقایسه نیست.

♦ بنظر می‌رسد اساسنامه دیدگاهی را نشان می‌دهد که دولتی است برخلاف اینکه ادعا می‌شود کمک به بخش خصوصی شده است. الان استان تهران چندین نماینده در فدراسیون و مجمع دارد و طوری شده که گویی ایران مرده و فقط تهران زنده است. اصفهان هم فکر میکنم هفت نماینده خواهد داشت، شما هم مثل اینکه همانند دولت عمل کرده‌اید یعنی تمرکز را به تهران داده‌اید، در سیستم هم می‌بینیم که استانی‌هایی مثل سیستان و بلوچستان، کرمانشاه، لرستان، همدان و ایلام کمتر مورد توجه قرار می‌گیرند. الان هم بگونه‌ای شده که اگر در مجمع پایگاهی نداشته باشید حرفتان به کرسی نمی‌نشیند، این فرضیه را قبول دارید؟

♦♦ نه! من اصلاً این را رد می‌کنم. ببینید وقتی شما می‌گویید بحث باشگاه، یعنی باشگاهی که باید

کرده است یعنی چیزی که از قبیلش همه بدانند این پیش بینی نشده است. می‌دانید چه می‌گویم؟

♦ بله، حالا اگر همچنین شرایطی پیش بیاید چه؟ یکی باید به آنها خط بدهد، درست است؟ آنها که از لحاظ فکری اطلاعاتی از وضعیت فوتبالمان ندارند.

♦♦ من هم می‌خواهم همین را بگویم. ما دو تا نماینده فوتبال‌لیست‌ها داریم، یکی کاپیتان تیم ملی که فعلاً مهدی مهدوی‌کیا است و تعریف خاص خودش را دارد، من که نمی‌توانم امروز بگویم فلانی را کاپیتان تیم ملی کنید. آنها مشخصند، مثلاً الان مهدوی‌کیا است، یک زمانی ایشان نمی‌توانند بیایند مثلاً علی کریمی یا جواد نکونام می‌آیند که مشخص است. در مورد آقای گل که آنهم معلوم می‌شود. حالا بحث خارجی بودنش، آیا بازیکن خارجی می‌تواند؟ ببینید ما اصلاً در دنیا داریم که اولاً یک بندی در اساسنامه‌ها همیشه هست، بحث تبعیض نژادی که می‌کنند اینجاست دیگه! یک خارجی که نمی‌خواهد بیاید برای گرفتن پستی کاندیدا بشود. در اصل یکی که آقای گل شده ولو اینکه خارجی هم هست مربوط به یک باشگاه است بنابر این شما مطمئن باشید کسی که در آن مجمع شرکت می‌کند ولو اینکه خارجی باشد مطمئناً سیاست‌های همان باشگاه را لحاظ می‌کند چرا که تعلق به همان باشگاه دارد. حالا خودش هم در فضای کشور هست، می‌آید و مطالعه می‌کند و نتایج باشگاهش را می‌گیرد. در اصل ما اینجا به باشگاه‌ها اهمیت دادیم، مثلاً یک خارجی هم آمده و شده آقای گل، اما در اصل این اهمیت را برای باشگاه قائل شدیم که آقای گل دارای پوئنی است و منفعتش به باشگاه می‌رسد و ضمن اینکه مجمع همیشه انتخاباتی نیست، برخی مجمع‌ها عمومی است و سالیانه تشکیل می‌شود. در کنار همه اینها وی یک رای که بیشتر ندارد.

♦ حالا اگر دوبار یکن بعنوان آقای گل لیگ معرفی

♦ چند بحث در اساسنامه وجود دارد که می‌خواهیم نظر هیئت رئیسه را در مورد آن بدانیم...

♦ شما دنبال چه چیزی می‌گردید؟

♦ یکسری شائبه‌ها وجود دارد که می‌خواهیم برخی بندهای اساسنامه را به چالش بکشیم...

♦ می‌خواهید تحلیل کنید یا مصاحبه؟

♦ هم تحلیل و هم مصاحبه! می‌خواهیم بدانیم که این مسائل از زبان سخنگوی کمیته شش نفره چگونه ارزیابی می‌شود.

♦ پس بپرسید تا به اندازه‌ای که حضور ذهن دارم پاسخ می‌دهم.

♦ اولین سوال این است که هر عضو مجمع چند نفر را می‌تواند تأیید کند؟ آیا این امکان وجود دارد که یک عضو به تأیید چند نفر مبادرت بورزد؟

♦♦ خیر، ببینید هر عضو مجمع برای ریاست فدراسیون بیشتر از یک نفر را نمی‌تواند پیشنهاد بدهد. برای سایر اعضای هیئت رئیسه هم فقط یک سهمیه بیشتر ندارد. مثلاً برای نایب رئیس اول فقط یک نفر می‌تواند معرفی شود.

♦ با این حساب ما حداکثر هفت کاندیدای ریاست فدراسیون فوتبال داریم، درست است؟

♦♦ بله، حداکثر هفت نفر.

♦ سؤال بعدی اینکه در هیچ کجای دنیا نمی‌توانید مجمعی ببابید که برای کشور، خارجی‌ها تصمیم بگیرند. به نظر شما آنها چه شناختی از فوتبال و مملکت‌مان دارند؟ الان ممکن است آقای گل لیگ برتر خارجی باشد، ممکن است سرمربی تیم قهرمان جام حذفی خارجی باشد، یعنی آنها این اختیار را دارند که برای فوتبال کشور ما رای بدهند؟

♦♦ من فهمیدم چه می‌خواهید بگویید، ببینید ما یک چیز کلی گذاشتیم که در مورد انتخاب شائبه‌هایی ایجاد نکند که شخص خاصی آنرا انتخاب

هر عضو مجمع برای ریاست فدراسیون بیشتر از یک نفر را نمی تواند پیشنهاد بدهد. برای سایر اعضای هیئت ریسه هم فقط یک سهمیه بیشتر ندارد

اگر دو بازیکن بعنوان آقای گل لیگ معرفی شوند، آن کسی حق حضور در مجمع را دارد که تیمش در رده بالاتری قرار دارد

تبعیض نژادی است!

آنچه در زیر آمده حاصل این گپ و گفت فوتبالی است. خواندن حرفهای سرپرست موقت فدراسیون فوتبال و یکی از اعضای کمیته انتقالی این فدراسیون قطعاً خالی از لطف نیست:

دارای جایگاه باشد. وقتی صحبت از تیم های لیگ برتر می کنیم، ممکن است روزی فرا برسد که تمام تیم های لیگ همگی از شهرستانها باشند و تیم های تهرانی دخیل نباشند. آن وقت باید بپرسیم که چرا شهرستانی ها زیاد هستند؟ این حق باشگاه ها است که باید از آن استفاده کنند. اگر این سوال را می پرسید که تهران بزرگ است چرا سهمیه کرج را یکی دادید و تهران را سه تا، درست است ولی ما یک هیئت در سطح هر استانی داریم و یک رای هم بیشتر ندادیم. در سایر بخش ها مثل باشگاه ها بستگی به میزان فعالیت هایشان دارد.

البته بیشتر منظور من این است امکاناتی که در تهران وجود دارد قابل مقایسه با شهرستانها و استانها نیست.

خب طبیعی است که حجم سرمایه گذاری ها در تهران بیشتر است و بخش خصوصی بیشتری در تهران فعال می شوند. البته این را هم به شما بگویم که در سطح شهرستانها هم حرکت های بسیار خوبی در حال انجام است. ضمن اینکه اگر همین بحث باشگاه ها را کار کنید الان خیلی از استانها وضعیتشان خوب است، مثل اصفهان، خراسان و هرمزگان.

آقای هاشمی، اگر خراسان وضعیت خوب بود که سازمان به ابومسلم کمک مالی نمی کرد، به هر حال شاید یک بستر مناسب در حال تهیه شدن باشد اما متأسفانه برنامه ریزی و مدیریت درستی وجود ندارد.

اتفاقاً الان حرکت های خوبی در حال انجام است، شما همین استان هرمزگان را ببینید، یک هیئتش در مجمع است، تیم شهرداری بندرعباس هم که جزو سه تیم گروه قرار گرفته یک رای هم این تیم دارد ضمن اینکه یک رای هم فوتسال بانو انش دارد که در سطح کشور مقام آورده است. من می خواهم بگویم که اصلاً مبنای ما بر اساس استانها نوشته نشده ولی احتمال دارد استانی داشته باشیم که امکانات کمی داشته باشد ولی با میزان فعالیتی که مجموعه فوتبال استان انجام داده سهم بیشتری برای خودش گرفته است. این سهم هم ممکن است در هر استان و مجمعی تغییر پیدا کند. الان این حساسیتی

که شما بنوعی انعکاس می دهید برای آن است که شاید این انتخابات می خواهد انجام بگیرد و حساسیت برانگیز شده است. مطمئناً پس از آن دیگر این سوالات را نمی پرسند.

حالا یک سوال دیگر...

امیدوارم آخرین سوال باشد!

فقط دو، سه سوال دیگر مانده. اول اینکه این اساسنامه که تهیه شده طوری تنظیم گردیده که افرادی می توانند در مجمع حضور یابند که سابقه مدیریت در حد معاونت، مدیرکل و امثال آن در کارنامه شان باشد. در چنین شرایطی این شائبه بوجود می آید که راه برای مدیران ورزش مسدود می شود و فرصت عرض اندام به آنها نمی دهد. شما این دوگانگی را چگونه تحلیل می کنید؟

بحث مدیریت یک بحث عام است. حالا معمولاً شخصی که می آید و کاندید می شود، طبیعی است که پیش زمینه ای در مورد مسائل ورزشی دارد که ورود پیدا می کند. صرفاً ما اعتقاد داریم کسی که مدیریت یک فدراسیون را می گیرد باید کار مدیریتی بداند، حالا اگر ورزشی بود صد درصد بنفع آن رشته ورزشی است، ولی اگر سابقه ورزشی نداشته باشد دلیلی بر آن نمی شود که این حق را ما از افراد بگیریم. اگر ما این کار را می کردیم معتقدم محدودیت برای کسانی ایجاد می کردیم که می توانستند بنوعی ورود به موضوع را پیدا کنند، حالا مگر ما چقدر مدیر ورزشی داریم؟ وقتی ما مدیر را عام می کنیم یعنی کسی که کار مدیریتی کرده است و علاقمند باشد خود را کاندید می کند. ضمن اینکه آنها که در مجمع تصمیم گیرنده هستند باید انتخاب کنند و طبیعی است که از بین گزینه های موجود به شخصی که در ذهنشان است رای می دهند. البته ما اعتقاد داریم که بحث های کلان مدیریتی در سطح فدراسیون باید باشد اما در بحث

تخصصی و اجرایی کار، که توسط دبیرکل انجام می گیرد ما اعتقاد داریم این شخص باید ورزشی باشد، سابقه ورزشی باید داشته باشد چون کار دبیرکلی، کار کاملاً اجرایی است و بخاطر همین است که سابقه مدیریتی دبیرکل را حتی از رئیس فدراسیون بیشتر گذاشتیم. رئیس فدراسیون را اگر هشت سال گذاشتیم، سابقه مدیریتی دبیرکل را ده سال گذاشتیم که سه سالش باید ورزشی باشد.

یعنی تخصص را به داخل فدراسیون و هسته اصلی دادید؟

بله! یعنی در بخش کمیته ها بیشتر بحث تخصصی انجام گیرد، منتها در بحث کلانش، رئیس فدراسیون کار مدیریتی اش را انجام می دهد.

رئیس مجمع عمومی حق رای دارد؟ یعنی حق رایایی جدا از آن حقی که خودش دارد!

نه! رئیس مجمع عمومی عضو مجمع است و هرکس در مجمع حضور پیدا می کند یک رای بیشتر ندارد...

بله می دانم! چندی قبل یکی از خبرگزاری ها لیستی در خروجیش فرستاد که در آن رئیس مجمع هم بعنوان یک عضو مجمع، دارای حق رای معرفی شد.

نه! آن اشتباه بوده است. ببینید به فرض مثال بنده را بعنوان رئیس مجمع انتخاب می کنند. من فقط یک رای دارم بنابراین از رای خود استفاده می کنم. فکرمی کنم شما با این سوالاتان تمام ریزه کاری اساسنامه را در آوردید.

ممنون! ما سعی داریم برای مردم و خوانندگانمان موضوع اساسنامه را جا بیندازیم و زوایای پنهانش را پر رنگ کنیم تا اطلاعات جامعی را در اختیار عموم قرار دهیم. دست شما هم درد نکند که خیلی خوب با ما همکاری کردید. بهر حال از حوصله ای که به خرج دادید متشکریم.

یکی از هیجان‌انگیزترین بازیا، بازی با تاریخ است

چه می‌شد، اگر نمی‌شد؟!

اگر اتفاقات کلیدی در تاریخ به نتایج متفاوت از آنچه در تاریخ ثبت شده، می‌رسید، دنیای کنونی و جهان پیرامون ما، چگونه شکل می‌گرفت؟

برگردان: بهروز بهرامی

عضله، از لحاظ مغزی پیشرفت کرده و متحول می‌شدند، و می‌توان تجسم کرد که اگر، یک

دایناسور عظیم دارای مغزی

متحول می‌شد، آنگاه چه اتفاقی رخ می‌داد! اما زمانی که آن برخورد شدید در زمین رخ داد، حیوانات عظیم‌الجثه و گردن کلفت هیچ راه فراری نداشتند و سر جای خود ماندند تا نابود شدند! اما موجوداتی ضعیف و کم‌ارزش، چون موش‌های کوچک و کرم‌ها به محض وقوع برخورد، خاک زمین را پس زده و درون آن پنهان شدند، و آنها تنها موجوداتی بودند که زنده ماندند. پس این هم نظریه بقای قوی و مرگ ضعیف که چندان هم درست از آب درنیامد!

۴۷۶ میلادی امپراتوری روم سقوط نمی‌کند

امپراتوری روم بر اثر شکست‌های پی‌درپی در برابر ژرمن‌ها در غرب که آن زمان اقوام وحشی محسوب می‌شدند و همچنین شکست در برابر ترک‌ها در شرق، ضعیف و ضعیف‌تر شد، تا اینکه به انقراض کامل در سال ۴۷۶ میلادی رسید.

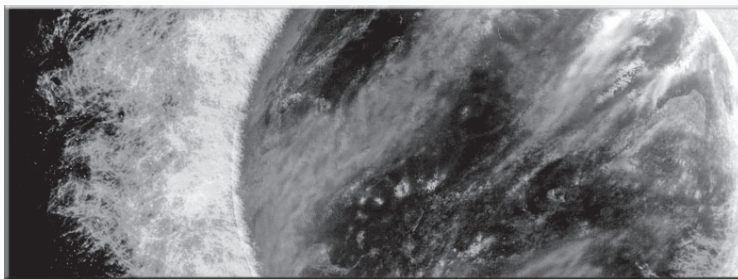
حال اگر، امپراتوری روم از اشتباهات رهبران خود مصون می‌ماند و تضعیف و سپس منقرض نمی‌شد، به‌طور قطع به

دلیل پیشرفت‌های مختلف در ساختن ابزار، وسایل، کشتی‌ها، راه‌ها، پل‌ها و امثال آن، در قرون بعدی هم به یکی از چهارراه‌های تمدن بشری تبدیل می‌شد، بسیاری معتقدند که امپراتوری روم، در برابر مغول‌ها ایستادگی قدرتمندانه‌ای را انجام می‌داد و به‌طور قطع به دلیل پیشرفت در دریانوردی، آنها زودتر از اسپانیولی‌ها، پرتغالی‌ها و انگلیسی‌ها سرزمین‌های قاره آمریکا را کشف می‌کردند و در نتیجه سیر تحول

حال همه چیز در زمین تحت تاثیر این کره جوان قرار گرفت. حرکات زمین، طول شب و روز، وضعیت جو زمین و عناصر تشکیل‌دهنده آن و بسیاری از خواص دیگر.

اگر ماه به وجود نمی‌آمد

زمین دارای روزهای کوتاه‌تر، بدون جزرومد، هوای بسیار غلیظ و میزان اکسیژن بالا بود و اگر گیاهی هم رشد می‌کرد، مملو از گاز کربنیک می‌شد، آنهم با دمای بالا و وزنی سنگین. با توجه به چرخش سریع زمین بدون ماه، بادهای با شدت بسیار زیاد و به صورت شرقی / غربی می‌وزیدند و توفان‌های عظیم، مرتباً اقیانوس‌ها را جابجا می‌کردند.

کوتاه کنیم، زندگی جانوری / انسانی تقریباً محال می‌شد و زندگی گیاهی به شکلی کاملاً متفاوت امکان‌پذیر می‌گردید. زمین هم تقریباً چیزی شبیه به کره مشتری که اکنون یکی از سیارات منظومه خورشیدی است، نشان می‌داد.

۶۵ میلیون سال قبل از میلاد؛

نسل دایناسورها منقرض نمی‌شد

آنگونه که می‌دانیم، دایناسورها برای یکصد میلیون سال زمین را عرصه تاخت و تاز خود قرار داده بودند، و آنگاه در حدود ۶۵ میلیون سال پیش‌تر، ناگهان ستاره دنباله‌دار و یا سیاره‌ای دیگر به زمین برخورد کرد و چنان وضعیتی فاجعه‌آمیز در جو زمین بوجود آورد که نه تنها تمام دایناسورها، بلکه هشتاد درصد از موجودات اعم از جانوری، گیاهی، حشرات و ماهیان را نابود کرد.

حال برخی از دانشمندان معتقدند که زمین دارای بختی خوش بود که در چنان دورانی از تکامل، از جانب سیاره دنباله‌دار مورد برخورد قرار گرفت چرا که اگر این اتفاق رخ نمی‌داد، آنگاه تکامل ادامه پیدا می‌کرد و حیوانات مختلف به جای قد و هیكل و

چه می‌شد؟

یکی از کهن‌ترین و قدیمی‌ترین آرزوها و رویاهای بشر، این است که قادر باشد گذشته را تغییر دهد. یکی از کتابهایی که اخیراً منتشر شده فرض را بر این نهاده که در کنار کره زمین، یک کره دوقلوی دیگر قرار گرفته است. یا یک اثر سینمایی، بریتانیا را یک جمهوری فاشیستی که در سال ۱۹۴۳ شکل گرفته فرض کرده است، یا در سریالی تلویزیونی که اخیراً ساخته شده، از ادامه امپراتوری روم تا تاریخ معاصر، می‌گوید. اما این گونه بازی با تاریخ یک امر تازه نیست. حتی یک مورخ رومی در ۳۵ سال قبل از میلاد مسیح (ع)، این فرضیه را پیش کشیده که چه می‌شد اگر اسکندر مقدونی در جوانی جان خود را از دست نمی‌داد؟

برخی هم این سوال را پیش می‌کشند که اصلاً چه لزومی دارد که گذشته را عوض کنیم؟ اما به هر حال تا آن روز فرارسد که ما بتوانیم با جهانهای دیگر ارتباط برقرار کنیم، تنها می‌توانیم در رویا سیر کنیم که چه می‌شد اگر؟

حال برای ادامه این رویا به برخی از مهمترین وقایع تاریخ اشاره می‌کنیم. با این تفاوت که نتیجه هر کدام از وقایع را متفاوت از آنچه در تاریخ ثبت شده در نظر می‌گیریم.

۴/۵ میلیارد سال پیش‌تر؛ ماه شکل نمی‌گرفت

ابتدا می‌پردازیم به دوران شکل‌گیری سیستم خورشیدی و به مهمترین لحظه از تکامل زمین. تنها چند میلیون سال از سن کره زمین می‌گذشت (زمین اکنون ۴/۵ میلیارد سال دارد) و این زمین جوان پوشیده از یک لایه ضخیم از ابرهای غبار آلود بود. سطح زمین هم آنکده از ترک‌های روی پوسته و همچنین مجموعه بیشماری از آتشفشان‌ها بود. حتی اثری از اقیانوس و دریا هم در آن دیده نمی‌شد، چرا که زمین گرم‌تر و خشک‌تر از آن بود که در آن آب وجود داشته باشد. آنگاه سیاره‌ای به اندازه مریخ به عنوان آخرین ملاقات‌کننده به سوی زمین آمد و با ساییده شدن به زمین از کنار آن عبور کرد. همین ساییده شدن باعث شد تا خاک و غبار به اندازه‌ای که حتی قابل محاسبه نیست از زمین برخیزد و در انجماد و تاریکی فضای لایتهای خود، شکل یک کره جوان را به خود گیرد و چنین شد که ماه متولد شد.

درواقع «کندی» مستقیماً با فیدل کاسترو کوبایی و خروشچف روسی که متفق یکدیگر هم بودند، مواجه شده بود. تمام جهان طی سیزده روز در خطر جنگ اتمی قرار گرفت و مردم در سرتاسر جهان یادست به دعا برداشته و یاد زیرزمین های خود پنهان شده بودند. کشتی های آمریکایی کوبا را محاصره کرده و به کشتی های روسی اخطار دادند تا از نزدیکی های کوبا دور شوند و گرنه مورد هدف قرار می گیرند. اوضاع به قدری بحرانی بود که تنها اگر یک سرباز در گوشه ای از جهان گلوله ای شلیک می کرد (سربازان آمریکایی و روسی در بسیاری از نقاط جهان در برابر یکدیگر صرف آرایبی کرده بودند) جنگ جهانی سوم با حمله کامل اتمی از جانب تمام قدرتهای اتمی آغاز می شد. سرانجام در روز سیزدهم بود که خروشچوف دستور داد تا کشتی های روسی، موشک ها را برداشته و از خاک کوبا دور شوند و بحران پایان گرفت.

◆ چه می شد، اگر...

حال اگر آن شلیک صورت می گرفت و جنگ اتمی آغاز می شد، بمب هایی با قدرتی معادل دویست مگاتن که هر کدام ده هزار برابر قدرتمندتر از بمب اتمی که در جنگ جهانی دوم روی هیروشیما فرود آمد، می بودند، روی شهرهایی چون لندن، واشنگتن، مسکو، کیف، توکیو، لیورپول و... فرود می آمدند. در عرض یک هفته آسمان کره زمین را ابری بسیار غلیظ فرا می گرفت و آفتاب برای همیشه پنهان می شد و غبار سرتاسر جهان را فرا می گرفت. میلیون ها نفر بر اثر انفجار اولیه جان خود را از دست می دادند و سه میلیارد هم بر اثر اشعه های رادیواکتیو و درگوشه و کنار جهان جان می باختند، جمعیت های زیرزمینی، حکومت های خودمختار تشکیل می دادند و قانون و نظم اجتماعی برای همیشه از میان مردم رخت می بست و زور و دیکتاتوری حرف اول را می زد و سرانجام زندگی انسان به حد و حدود حیوان نزول می کرد تا تنها برای بقای خود به دنبال غذا باشد و چنین می شد اگر نمی شد.

تاریخ را در این منطقه، یعنی آمریکا به گونه دیگری رقم می زدند که به نوبه خود روی سایر مناطق جهان هم تاثیرگذار می شد. اما صدافسوس که امپراتورهای دیکتاتور که منافع فردی را بر همه چیز ترجیح می دادند، سرانجام پایان کار روم را رقم زدند.

◆ ۱۳۴۷ میلادی، مرگ سیاه واقع نمی شد

در قرن چهاردهم میلادی، مرگ سیاه (طاعون) از قلب آسیا در سرزمین های زردپوستان آسیایی، به سایر نقاط جهان، بویژه اروپا راه یافت. کشتاری که طاعون در اروپا به راه انداخت، از تمام جنگ ها و بلایای طبیعی در این قاره وحشناک تر بود.

در کل یک سوم از تمام جمعیت اروپا در این زمان بر اثر طاعون جان باختند، از جمله نیمی از جمعیت شهر لندن. در میان جان باختگان باید از شاهزاده ای انگلیسی و پادشاه اسپانیا نیز نام برد. اما اگر اروپاییان

به نصایح پزشکهای مسلمان در آن دوران گوش فرا می دادند مانند کشورهای خاورمیانه و سایر مناطق اسلامی از خطر مرگ مصون می ماندند و به پیشرفت های سریع خود ادامه می دادند، لیکن مورخان اروپایی معتقدند که پس از کشتار طاعون، ناگهان جمعیت اروپا رو به نقصان گذاشت و فوئدالها و سرمایه داران، نیروی کار کافی برای ادامه حکمرانی های خود نیافتند و در نتیجه فئودالیزم در اروپا رو به زوال گذاشت و آزادیهای فردی و استعدادهای گوناگون در عرصه های علم، ادب و دریانوردی و کشف، خود را نشان دادند، و نظایر ویلیام شکسپیر و کریستوفر کلمبوس طی نیم تایک قرن بعد در سایه باز شدن فضای گفتگو در اروپا، به عرصه راه یافتند.

حال همه این تغییرات و تحول ها، بر اثر کشتار مرگ سیاه امکان پذیر گشته است.

◆ ۱۹۴۵ میلادی، آلمان نازی و هیتلر شکست نمی خوردند و در جنگ جهانی دوم پیروز می شدند

هنگامی که در پایان کار هیتلر و آلمان نازی، متفقین در حال بمباران تسلیحات و مراکز نظامی آلمان، در آخرین روزهای جنگ بودند، منطقه ای به نام «پین موند» را بمباران کردند که بعدها این منطقه

به عنوان مرکز موشک سازی آلمان شناسایی شد. درواقع، تکنولوژی موشک در آلمان نازی، پدر واقعی تکنولوژی آمریکا و روسیه در ساختن موشک های فضاپیما محسوب می شود. حال اگر هیتلر، اشتباه بزرگ خود یعنی هجوم به روسیه را که تا هنگام هجوم، متفق آلمان محسوب می شد، مرتکب نمی شد، آنگاه به احتمال قوی در جنگ بازنده نمی شد و آلمان با داشتن دانشمندی چون ورنر فون براون پس از پایان جنگ به تکمیل صنعت موشک و راکت سازی خود ادامه می داد و به طور قطع بسیار پیش تر از آمریکایی ها که آنها هم از «ورنر فون براون» بهره گرفتند، راکت های عظیم و فضایی را تکمیل می کرد و آلمانها نخستین کسانی می بودند که در مداری به دور زمین سفینه خود را به حرکت درمی آوردند و چند سالی جلوتر از نیل آرمسترانگ بر سطح ماه فرود می آمدند. اما مورخان معتقدند که آلمان نازی، اگر در ماه پایگاهها را تکمیل می کرد، برای مقاصد صلح جویانه نمی بود، بلکه پایگاهی می ساخت که از آنجا سایر مناطق جهان را مورد حمله اتمی قرار دهد!

◆ ۱۹۶۲ میلادی، فاجعه بحران موشکی در کوبا و آغاز جنگ جهانی سوم

ماه اکتبر سال ۱۹۶۲ جهان در آستانه انفجار قرار گرفت. جریان بدینگونه بود که آمریکایی ها توسط عکسهای هوایی و اطلاعاتی که از جاسوسان خود به دست آورده بودند، کاشف به عمل آوردند که اتحاد جماهیر شوروی، موشکهای پر قدرتی را در خاک کوبا قرار داده که همگی آمریکارا نشانه رفته بودند. جان اف. کندی، رئیس جمهور وقت آمریکا از کوبایی ها و روسها طی اولتیماتومی خواست تا موشکها را از خاک کوبا که تنها یکصد و اندی کیلومتر با خاک اصلی آمریکا فاصله داشت، خارج سازند و گرنه کوبا را مورد حمله هوایی وسیعی قرار خواهند داد.

حلقه دار: رضا رفیع
raffie.persianblog.com

فیس!...

زهرادری سده لنجان

شبیه گفتم چرا من می دهم فیس
به شیلا و شکیلا، شمس و پردیس؟
خودم را موبه مو کردم مروری
که من چی هستم و آنها چه جوری؟
«شکیلا» داشت ملک و مال و اموال
دو ویلا داشت در چالوس و توچال
سی و شش تا الگو داشت در دست
به مرد پولداری هم که پیوست!
و آن پردیس کوتولوی پررو
که با لبخند دل می کرد جارو
همان که بینی اش را تا پریروز
نمی دانست فرقیست چیست با پوز!
شده بازیگر معروف و مشهور
تمامی حسودان کرده مقهور
و شیلا دختر تنبل تر از کرم
همان مشروطی این ترم و آن ترم
کجا رفته است؟ رفته آن ور آب
رخ زشتش شده مانند مهتاب
همان خرت ز هر چه کره ی خر
شده مجری تی وی های آن ور!
و آن شمس همیشه غایب از درس
هزاران «بند پ» خودش چه بی ترس
و من آن دختر ممتاز و خوشدل
که چرت و پرت هایش بود خوشگل
همان اهل کتاب و اطلاعات
قضایای تالس می کرد اثبات
که دانشگاه رفت و درس هم خواند
میان کار و بار زندگی ماند
چه دارد حال در این لحظه و ماه
بجز آه و بجز آه و بجز آه؟
به جز یک مدرک پوچ و پکیده
به جز اشعار طنز و پریده
به جز عینک و بیکاری و اشعار
صدای جیرجیرکهای بی عار
پزش عالی و جیش خالی از پول
خودش را همچنان هی زند گول
ندارد مثل آنها نام و شهرت
ندارد پارتی بسیار و ثروت
چه دارد او در این دنیای چل گیس؟
چرا مثل خدا می دهد فیس!؟

دوبیتی های درهم

علی زراعت - مروداشت

مراعات نظیر!

صبور و مهربان و سر به زیر است
دل یک عمر در دامش اسیر است
لب و دندان و چشم و گونه ی سرخ
خودش نوعی مراعات نظیر است!

شکر شور!

تو گفתי غم نخور که جور می شه
به منطق گر نشد با زور می شه
نفهمیدم من بی چاره افسوس
هرازگاهی شکر هم شور می شه

کوچک و بزرگ

برادر کوچک و خواهر بزرگ است
و کوچک نیز کوچک تر بزرگ است
پدر با این شکوه و شوکت خویش
به زیر سلطه ی مادر بزرگ است!

دجله و حجله!

زمستان آمد از باران اثر نیست
امیدی توی چشمان پسر نیست
اگر باران به کوهستان نبارد
دگر از دجله و حجله خبر نیست!

جو می فروشند!

مهدی جهانبخش - رفسنجان

جایی که جنس کهنه را نو می فروشند
جای «وینستون» گاه «اشنو» می فروشند
امروز حتی کودکان بی پدر را
در بسته، با آرم یونسکو می فروشند
شاید کسی این نکته را کمتر بفهمد
فامیل ها این روزها قو می فروشند
شیرین ما امروز بازاری ندارد
تلخی مرغین را به خسرو می فروشند
باید مواظب بود صدچشمی شب و روز
این قوم، خر را کرده کادو، می فروشند
بازیچه ایم و وقت بازی، کارگردان
گاهی به ما با خنده، «یویو» می فروشند
در چتر بازی رتبه اول گرفتند
آن پیرزن هایی که مایو می فروشند!
حتی سگان گله ی این روستا هم
نقدی و یا با سفته عوعو می فروشند
باید بذاری سر، و آن را برنداری
وقتی هنر را قیمت جو می فروشند!

رضای حق

دکتر حسین بهزادی اندوهجردی

زاهدی داشت گربه ای رنجور
لیک اندر شکار موش غیور
دید روزی شکار کردن او
کشتن موش و بردیدن او
گفت: اکنون که به شدی به دعا
کشتن موش را نما تو رها
بعد از این با غذای خانه بساز
بیش از این سوی موش دست میاز
گفت: من با غذای تو سیرم
موش بهر رضای خدا گیرم
چون تو کز چار عقدی ات سیری
صیغه بهر رضای حق گیری؟

معاونت و مزایای آن

ابوالفضل زرویی نصرآباد

پسرم، با خوشی مقارن باش
گر ریاست نشد، معاون باش
جات اگر سفت باشد و محکم
از ریاست، ندارد اصلاً کم
گر بجنبی، مدیر تازه تو
نخورد آب، بی اجازه تو
بهر بعضی معاونان، دربست
رؤسا بوده اند، آلت دست
می شوی بی خیال رشد و رکود
چون تو مسوول آن نخواهی بود
کس نبیند رئیس را، که نخست
سر و کار مراجعان با توست
هر یکی، عرض می کند هر دم:
«بله قربان»، «فدایتان گردم»
می رسد ناز و نعمت از همه سو
آن قدر حال می دهد که نگو
وقت انجام کارهای خطیر
نیستی زیر ذره بین، چو مدیر
چون می افتد به محض رفتن او
همه تقصیرها به گردن او
عاقبت، بر رئیس می بندند
تهمت رشوه خواری و زد و بند
هر چه بد بوده، کار او بوده
تو بمان بی خیال و آسوده
نکن افراط و التفات، پسر
شرط عقل است، احتیاط، پسر
نشود با رئیس، دعواتان
چون گره خورده منفعت هاتان
به تو داد آبرو، تو در پاداش
یک کمی فکر آبرویش باش
با دو خط حکم عزل بی مایه
می شوی کارمند دون پایه!

فروردین

رعایت اعتدال را در تمام مسائل موجود زندگیتان به شما توصیه می‌کنم که موضوع بسیار حیاتی می‌باشد و عملکرد غیر آن برای شما آزاردهنده خواهد بود، چرا که هم در ابراز علاقه و محبت و همین‌طور در بروز ناراحتی و نارضایتی زیاده‌روی می‌کنید. در مورد موضوع گفتگوی شما باید بگویم که بهتر است آن را شما انتخاب کنید و در موردش دقت لازم را به کار ببندید و بدانید که شرایط خوب و بد زندگی برای هیچکس همیشگی نیست، پس آینده‌نگر باشید و توشه فردا را فراموش نکنید. رعایت ادب و احترام بخصوص در مورد والدین از وظیفه اصلی ما می‌باشد که به هیچ دلیلی نباید آن را نادیده گرفت. در مورد مشکل ذهنتان زیاد باخود کلنجار نروید!

اردیبهشت

ذهنتان مشغول است و به دنبال راهکار و یابیشنهادهای برای بهبود اوضاع هستید، درحالی که تمامی موارد کوچک و بزرگ آن را می‌دانید و فقط لازم است که همت کنید و به آنها عمل نمایید تا آرامش را به خود و اعضای خانواده هدیه دهید و بدانید که رنگین کمان از آن کسانی است که تا آخرین قطره باران صبر می‌کنند. در مورد انتخاباتان هم باید بگویم که برآستی درست بوده و شما می‌توانید موفقیت را هر روز بهتر از دیروز لمس کنید و این آرزوی تمامی افرادی است که برای زندگی‌شان تلاش می‌کنند. در ضمن مبلغ قابل توجهی نیز دریافت می‌کنید که باعث شادی شما خواهد شد.

خرداد

دوست خوبم! عمل شیوایی بیان است، پس برای عمل کردن عزیزان به آنچه که می‌خواهید اول باید خودتان به آنها عمل کنید، تا بتوانید شرایط را مساعد سازید. می‌دانم که روزهای پرتلاطمی را دارید، ولی این روزها مثل تغییر ثانیه‌ای ابرها سپری خواهند شد و فقط کافیت دقت کنید که از نتیجه آنها راضی باشید و مهمترین نکته‌ای که باید متذکر شوم، این است که برای رضایت از پدیده‌های نو و کهنه باید هر روز تلاش دوباره‌ای را شروع کنید و بدانید که روزهای آینده‌تان همه با چیزی شبیه معجزه آغاز می‌شوند تا آنگونه که دوست دارید پیش بروید.

تیر

خوب می‌دانم که اهل ریسک کردن هستید، ولی این روزها زمان مناسبی برای این کار نیست، چون راهی را که پیش گرفته‌اید، باید با حوصله پیش ببرید تا اسرار و رموز آن برای شما آشکار شود. در این روزها لازم است که برنامه دقیقی برای خود داشته باشید، تا افسوس زمان از دست رفته را نخورید و در روابط خود با دیگران نیز دقت نظر داشته باشید و قهر و آشتی را کنار بگذارید، چون بهتر است کاری را پیش بگیرید که بتوانید همیشه آن را دنبال کنید. دوست خوبم! مشورت در امور را فراموش نکنید، چون این یعنی کمک گرفتن از ذهن دیگران.

مرداد

خنده‌هایی برای شما پیش‌بینی می‌شود که از ته دل و با تمام وجود است و امیدوارم آن را بتوانید به تمام زندگیتان تعمیم دهید و تحول بزرگ را در روابط خود ایجاد کنید و بدانید که روزهای رفته بازگشت‌پذیر نمی‌باشند، پس حال و فردا را دریابید. در مورد سوءنیت شخصی که باعث دلخوری شما می‌شود، باید بگویم که بهترین کار گذشت می‌باشد و بدانید که در هر محیطی این‌گونه مسائل وجود دارد و تکرار هم خواهد شد.

شهریور

در این روزها لازم است که تجدیدنظری اساسی در امور شخصی‌تان داشته باشید و بدانید که کارهای مهمی را پیش‌رو دارید و لازم است قاطعانه در موردشان عمل کنید و مسائل غیرضروری را حذف‌نمایید تا اتلاف وقت و نیرو نکرده باشید. دوست خوبم! در این هفته ممکن است مورد انتقاد شخصی قرار بگیرید اما اگر دقت کنید از آنجا که هیچ تأثیری در زندگی شما ندارد بهتر است آنها را فقط بررسی کنید و بدانید که خبر خوشی را دریافت خواهید کرد که این خود بسیاری از نگرانی‌های شما را برطرف خواهد ساخت.

مهر

عملی را مرتکب شده‌اید که لازم می‌دانید جبران‌مافسات کنید، ولی در موردش تعلل می‌کنید و نمی‌دانید که به تاخیر انداختن آن مساله را پیچیده‌تر می‌کند، پس هرچه زودتر دست به کار شوید و آنچه را که در دل دارید بیان کنید تا نکات مبهم ماجرا آشکار شود و به آرامش برسید. اعضاء خانواده و دوستان انتظاراتی از شما دارند که آنها را بپهوده می‌پندارید، درحالی که قسمتی از آنها نیز ضرورت دارد و باید به‌طور جدی پیگیر آن باشید. خبری نیز دریافت خواهید کرد که باعث شگفتی‌تان خواهد شد.

آبان

زیبایی و آراستگی ظاهری را به شما توصیه می‌کنم که باعث ایجاد تحول در درون و حتی بیرون شما می‌شود. دوست خوبم! در مورد درد دل کردن باید دقت بیشتری کنید که آن را با هر کسی در میان نگذارید، چون باعث بروز مشکلات عمیقی در زندگیتان خواهد شد. منتظر جوابی هستید که مثبت می‌باشد و همین موضوع نیز باعث افزایش انرژی مثبت در شما خواهد شد، پس نگران مسائلی که شما نمی‌توانید در آن تأثیرگذار باشید، نباشید و بدانید که در رقابتی که پیش‌رو دارید شما موفق خواهید بود.

آذر

مورد تعریف و تمجید افرادی قرار می‌گیرید که امیدوارم احساساتی نشوید و از آنجا که امکان دارد این سخنان از روی عشق و علاقه باشد لازم است منطق را در تمامی موارد زندگی رعایت کنید و خجالت و غرور بپهوده را کنار بگذارید، چرا که هر کدام از آنها باعث عقب‌نشینی شما می‌شود و این خود تنها عامل شکست شما می‌تواند محسوب شود. دوست عزیزم، ثروتمند بودن به داشتن دارایی و پول زیاد نمی‌باشد، بلکه به معنای استفاده بهتر از آنچه که موجود است، می‌باشد، پس غبطه نخورید که می‌توانید ثروتمندترین و شادمان‌ترین انسان روی زمین باشید و می‌توانید.

دی

در این روزها لازم است که به دلتان فکر بد راه‌دهید، چرا که هر آنچه را که بخواهید و یا آنگونه که فکر کنید عمل می‌کنید و بدست می‌آورید، پس مثبت بیندیشید که امیدوارم همه چیز طبق روال و خواسته شما پیش برود. خبر خوبی دریافت می‌کنید که این می‌تواند مقدمه مسائل مالی خوبی برای شما باشد. در ضمن کسی تصمیم دارد که شما را شستشوی ذهنی منفی دهد که امیدوارم هوشیارانه عمل کنید و شمشیر را از رو بندید. در ضمن بهترین کار داشتن سیاست در تمامی موارد زندگی می‌باشد

بهمن

در این روزها لازم است که مسائل اضافی اطرافیان را به طور جدی کنار بگذارید تا هم از نظر روحی و هم از جهت اطرافتان همه چیز آرام و دلنشین شود و بتواند شما را به آنچه که در ذهن می‌پروراند نزدیک کند. در مورد انجام امورتان نیز باید بگویم که عجله شما را از اصل موضوع دور خواهد کرد پس تقسیم‌بندی دقیقی داشته باشید و مرحله به مرحله و قدم به قدم پیش روید، چرا که نمی‌توانید با یک دست دوهندوانه بردارید. در مورد عادات و وابستگی‌های شما باید بگویم که بهتر است آنچه را که منطق تعیین می‌کند، بپذیرید چون احساس بر شما کاملاً تسلط دارد.

اسفند

روزهای شلوغ و پر از رمز و رموزی را پیش‌رو دارید که قصه‌های اطراف آن نیز بی‌شمار است و امیدوارم شما خودتان را درگیر مسائل آن نکنید و از حاشیه نظاره‌گر دقیق آن باشید تا مبدا حرکت‌نسنجیده‌ای انجام ندهید.

در این روزها بهتر است با دوست قدیمی خود که به آن اطمینان کامل دارید درد دل کنید تا بتواند همچون مسکنی شما را آرام کند. در مورد ریسک‌های زندگی شما باید بگویم که دوست خوب این دنیای بی‌وفا به هیچکس وفانکرده و هیچکس تا ابد نخواهد ماند!

عبور از دریای سرخ

دریایی که به دو نیم شد

گردآوری و ترجمه: ایراندخت صباغی خسروی

این تصویر مسیر احتمالی حضرت موسی (ع) و پیروانش را به سمت عربستان نشان می‌دهد

به مکانهای دیگر کمتر بود.
آیا حضرت موسی (ع) و یارانش از این منطقه عبور کرده بودند!
چهار غواص با ملیت‌های مختلف، کار اکتشاف

محل عبور از دریا

پروازهای متعدد بر سطح دریا و تصاویر ماهواره‌ای نشانگر آن بود که این منطقه از دریای سرخ به نام خلیج عقبه عمق کمتری دارد و اولین حدس برای یافتن محل عبور از دریا از همین جا شروع شد

را به منطقه (هایروت) نزدیک به آبهای خلیج عقبه رسانده‌اند.

به عقیده او، این محل مکان غرق شدن فرعون و لشکریانش بود. جایی که دریا به دو نیم شد تا یکی از عزیزترین بندگان خدا و همراهانش از میانش بگذرند. در روایت دیگری که توسط یک مورخ مصری نگاشته شده است، حضرت موسی (ع) از منطقه‌ای نزدیک «جیزه» حرکت کرده و بعد از گذشتن از رودخانه سینا (خلیج سوئز) وارد منطقه «الطور» در صحرای سینا شده است. او سپس خود را به نزدیکی خلیج عقبه امروزی رسانده و بعد از گذشتن از آن در «نوییه» سکنی گزیده است. بررسی منطقه‌ای با این ابعاد که شامل دو منطقه دریایی می‌شد، تقریباً غیرممکن به نظر می‌رسید.

اما «رونی وایت» و همراهانش با انجام بیش از ۳۰۰۰ پرواز به فراز این منطقه کوشیدند تا نشانه‌های قابل اعتمادی از عذاب الهی فرعون بیابند، اما این کار نتیجه‌ای نداشت.

یکی از همراهان «وایت» با ابزار آلات پیشرفته، تمام ساحل عقبه را در مرز مصر و سعودی با وسواس زیادی مورد بررسی قرار داد و تیم دیگر تاریخ مصر باستان را مطالعه می‌کرد تا بدانند کدام فرعون مورد غضب پروردگار واقع شده است. در ادامه جستجو، نقشه‌های ماهواره‌ای تهیه شد و این نقشه‌ها به تیم تحقیقاتی جان تازه‌ای بخشید، زیرا در این تصاویر، در نقطه‌ای واقع در خلیج عقبه که به دریای سرخ منتهی می‌شود، عمق دریا نسبت

منطقه «نوییه» در عربستان برای پیروان تمام مذاهب الهی، بخصوص پیروان حضرت موسی (ع) مکان مقدسی است. این منطقه، همان جایی است که حضرت موسی (ع) و پیروانش بعد از گذشتن از دریای سرخ و نجات از دست فرعون و همراهانش، محل سکونت خود قرار دادند.

امروزه پیروان مذاهب مختلف از سراسر دنیا به این مکان می‌آیند تا یادگار آن دوران را ببینند. همان جایی که هنوز هم می‌توان نشانه‌های خشم الهی را در آن احساس کرد. در این مکان به دستور حضرت موسی (ع) ستونی توسط یارانش ساخته شده که به نام «کلومن» یا یادگار موسی معروف است. این ستون هنوز پابرجاست تا یادگار عذاب و رحمت

الهی برای کافران باشد.

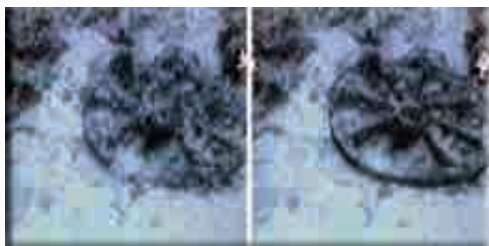
همین احساس، شاید انگیزه تلاشی سخت و تحقیقی گسترده بود که توسط «رونی وایت» باستان‌شناس معروف و یارانش انجام شد تا معبری به عمق حقیقت تاریخ زده شود و مدارک و مستنداتی از این حادثه عظیم به دست آید.

وایت برای انجام این عملیات نیازمند یک حامی مالی قوی و تیم زبده از محققان رشته‌های مختلف علوم بود. کارشناسان موزه «لوور» پاریس این کار را نشدنی و تلاشی بیهوده می‌دانستند. زیرا وایت تصمیم داشت دریای سرخ را وجب به وجب جستجو کند و آثاری از این عذاب الهی، در عمق دریا و با گذشت چیزی حدود ۳۵۰۰ سال بیابد.

عاقبت شخصی حاضر شد بودجه این عملیات گسترده را بپردازد. محققان و دانشمندی از کشورهای آلمان، فرانسه و آمریکا برای همکاری با او اعلام آمادگی کردند. ابتدا باید مشخص می‌شد که حضرت موسی (ع) و یارانش از کجابه راه افتاده‌اند و کدام فرعون مغضوب پروردگار شده است. کوچکترین مدرک می‌توانست سرخ خوبی باشد. یک مورخ یونانی، اشاره‌ای کوتاه به این واقعه عظیم کرده بود. به نوشته او، حضرت موسی (ع) و یارانش از شمال منطقه جیزه (هیلوپولیس) به راه افتاده و بعد از گذشتن از کوه‌ها و بیابانهای سینا خود

این مرجانی است که شکل مشکوک آن سبب یافتن سرنخی از یک راز بزرگ تاریخی و مذهبی شد

چرخهای پیداشده که نشانگر غرق شدن فرعونیان است

الهی متصور می‌شود.
و اما فرعونی که این‌گونه مورد غضب پروردگار
یکتا قرار گرفت، بر طبق بررسی مورخان و
کارشناسان، «رامسس دوم» بوده است.

فرعونی که
حدود ۷۰ سال
فرمانروایی کرد
و در این مدت،
ثروت بسیاری
جمع‌آوری کرد تا
در غذایی سخت
از سبوی

پروردگارش همراه لشکریانش برای همیشه غرق
شود!

«رونی وایت» با این تحقیق، نام خود و یارانش
را در تاریخ ثبت کرد. او که پیش از این توانسته بود
نشانه‌هایی از کشتی نوح (ع) را بیابد، این بار با یافتن
نشانه‌هایی از عذاب الهی که دشمنان حضرت
موسی (ع) گرفتار آن شدند، ثابت کرد که آنچه در
کتاب آسمانی ما آمده، برپایه حقیقت استوار است و
چراغی است فراراه آنان که درمی‌یابند.

«او دریا را به آرامی ترک کن. آنها لشکری هستند که
غرق خواهند شد.»

سوره دخان

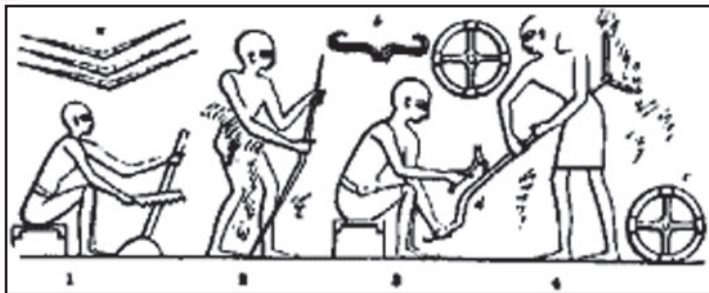
یکی از
غواصان، مرجان
عجیبی را در عمق
آب مشاهده کرد
که در حقیقت
چرخ ارابه‌ای بود
که افسران
بلندپایه مصری،
اجازه سوار شدن
بر آن را داشتند.

نخستین جرقه زده شد. بلافاصله پمپ‌های
تخلیه ماسه کار لایروبی را آغاز کردند. بعد از ۳۴
روز «رونی وایت» خود لباس غواصی به
تن کرد و به زیر آب رفت. آنچه می‌دید
باورکردنی نبود. چرخ ارابه‌ها، سپرهای
نظامی و وسایلی که به خاطر شرایط
محیطی، فرم خود را از دست داده بودند،
به چشم می‌خورد. علاوه بر این، غواصان
توانستند مقداری استخوان اسب و
استخوان انسان را از عمق دریا بالا بیاورند.
اینها مدارکی از یک عذاب الهی بود.
بعد از انتشار اخبار مربوط به این

اکتشاف، محققان مختلفی این فاجعه عظیم را مورد
بررسی قرار دادند. نقشه‌ای از محیط تهیه شد. عمق
آب، فاصله بین دو خشکی و محاسبات دیگر به
کمپیوتر داده شد. نتیجه کار وحشتناک‌تر از آن بود
که فکر می‌کردند.

برای محاسبه، طوفان «N.G.S» که در سال ۱۹۸۲
جنوب فلوریدا را مورد حمله قرار داد، در نظر گرفته
شد. این طوفان از گروه B است که مشابه آن هر ساله
سواحل آمریکا را مورد حمله قرار می‌دهد.

در صورت بروز چنین طوفانی که شدیدتر از آن
را بسیار دیده‌ایم، در این منطقه خاص به خاطر
کم عمق بودن آن و نزدیکی دو ساحل، سونامی
وحشتناکی حاصل می‌شود که قدرت تخریب آن
بسیار گسترده‌تر است و بهترین مکان برای یک عذاب

نقش‌ها و تصاویر چرخهای باقی مانده از دوران مصر،
حکایت از آن دارد که چرخهای پیدا شده دقیقاً ساخت
همان دوران و متعلق به مصریان می‌باشد

دریایی را در این منطقه آغاز کردند. ابتدا مرزهای
ساحلی سینا را جستجو کردند. کار بسیار سخت و
طاقت فرسا بود، زیرا کار باستان‌شناسی، آن هم در
زیر آب بسیار خسته‌کننده است. گاهی لازم بود،
ماسه‌ها را تا عمق پنج متر کنار بزنند و گاه مجبور
می‌شدند صخره‌ای را جابه‌جا کنند، اما انگیزه کشف
حقیقت، گروه را به تلاش و ادامه کار تشویق می‌کرد.
عملیات گروه‌های تحقیقاتی حدود شش ماه به طول
انجامید و سرانجام بعد از این مدت، نخستین نشانه‌ها
ظاهر شد.

شهرت پیرومندترین آهنگ‌های این جهان است

خانم روزدولت

تا کنون، میلیون‌ها نسخه از این کتاب در سراسر جهان بفروش رفته است:

think thin, Be thin!

معجزه «لاغری با قدرت فکر»

با مجوز رسمی
از وزارت فرهنگ
ارشاد اسلامی

برای اولین بار
در ایران

چگونه مجموعه «لاغری با قدرت فکر» را تهیه کنید؟

- در تهران فقط با یک تماس تلفنی با شماره ۴۴۳-۱۲۸۸ (موسسه انتشاراتی شوکا) این کتاب + کتاب همراه و دو عدد CD، یک ساعت برای شما ارسال می‌شود. قیمت مجموعه کتاب‌ها و CD، ۷۰۰۰ تومان است که هزینه پیک، به آن افزوده می‌شود.
- شهرستانی‌های محترم جهت دریافت پکیج استثنایی لاغری با قدرت فکر، می‌توانند با مراجعه به هر یک از شعب بانک صادرات ایران، مبلغ ۷۷۰۰ تومان (۷۰۰۰ تومان بابت کتاب‌ها و CD ها + ۷۰۰ تومان هزینه پست) به حساب سپهر شماره ۰۲۰۰۳۰۷۷۶۴۰۰۰ به نام شهاب شهرزاد واریز و اصل رسید بانکی را با پست پیش‌تاز، به نشانی موسسه ارسال کنند تا بلافاصله، کتاب‌ها و CD را برایشان ارسال شود. حتما آدرس خود را خوش خط بنویسید و روی پاکت، مرقوم فرمایید: «مربوط به مجموعه لاغری با قدرت فکر».

نشانی موسسه انتشاراتی شوکا: تهران - بالاتر از میدان دوم شهران
شماره ۸۹ - طبقه سوم - موسسه شوکا.

تلفن جهت سفارش کتاب در تهران: ۴۴۳-۱۲۸۸

نماینده‌های فروشی کتاب در شهرستان‌ها:

- اهواز: (آقای احمدپور) ۰۹۱۶۳۰۸۱۶۳۱ و ۰۹۱۶۳۰۷۷۸۳۴
- شیراز: (آقای شهریار) ۰۹۱۷۷۰۴۱۹۹
- شهرری: (آقای آخوندی) ۰۹۱۲۵۹۹۵۴۶۴ و ۰۵۵۹۵۲۲۵۸
- اسلامشهر: (آقای مهدوی) ۰۹۱۲۶۵۳۷۲۰

همه افراد، مایلند اندامی متناسب و جذاب داشته باشند. برخلاف داروهای شیمیایی، محصولات لاغری و رژیم‌ها و برنامه‌های کاهش وزن، این کتاب قوی‌ترین وسیله یعنی مغز شما را به کار می‌گیرد. به محض خواندن این کتاب و به کارگیری تمرینات ساده و کاربردی آن، مغز شما که متشکل از بیلیون‌ها سلول عصبی است، الگوی جدیدی می‌گیرد و شما را با معجزه قدرت فکر، متحول می‌کند. حتی اگر در رژیم غذایی هستید یا در باشگاه ورزشی ثبت نام کرده‌اید، این کتاب، شما را مستقیماً در مسیر کاهش وزن سریع قرار می‌دهد.

۱۰ راهکار موثر و فوری برای کاهش وزن

از آن جا که یک روش کاهش وزن، برای تمام افراد، موثر نخواهد بود، ما ۱۰ تکنیک و روش متفاوت برای کاهش سریع وزن به شما معرفی می‌کنیم. تاکنون میلیون‌ها نسخه از این کتاب در سراسر دنیا به فروش رفته است و خوانندگان این کتاب به طرز شگفت‌انگیزی در زمان کوتاه به وزن و سایز دلخواه خود رسیده‌اند.

بدون استفاده از کمربند لاغری و داروهای شیمیایی، متناسب شوید

اگر همه روش‌ها را امتحان کرده‌اید، در این کتاب، شما می‌آموزید که چگونه با سلاح فکر بر مشکلات غلبه کنید و در آخر به این نتیجه می‌رسید که «کار، نشد، ندارد!»

● دیگر لازم نیست تمام پس‌انداز خود را صرف خرید محصولات لاغری، داروهای شیمیایی، جراحی و لیپو ساکشن کنید. اگر شما این کتاب را به خوبی مطالعه کنید و دستورالعمل‌ها را به کار بگیرید، نه تنها در مسیر لاغر شدن، داشتن اندام زیبا و متناسب و زندگی سالم گام برداشته‌اید، بلکه رهنمودهای بی نظیر برای حل تمام مشکلات زندگی پیش‌رو خواهید داشت.

● خداوند، بزرگترین کنج و اکسیر جوانی و زیبایی را در اختیار شما قرار داده است. در این کتاب یاد می‌گیرید که چگونه آن را به کار بگیرید تا سایز و اندامی متناسب و زیبا داشته باشید و فرایند پیر شدن بدنتان را به تعویق بیندازید...

عطیه لاری
۵ ساله از تهران

جواد مصری پور

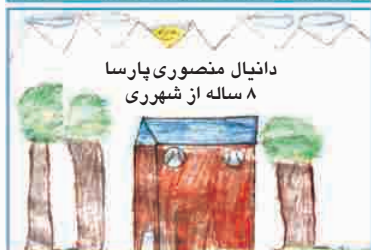
محمدعلی مشهدی محمود از شهری

سیدابراهیم قادری ۸ ساله

محمدجواد مصری پور کلاس پنجم

دانیال منصوری پارسا
۸ ساله از شهری

مهدی
هاشم لو
دوم

کامران ودادی ۶ ساله

زهرا صانع کلاس دوم

سجاد سروی از قم

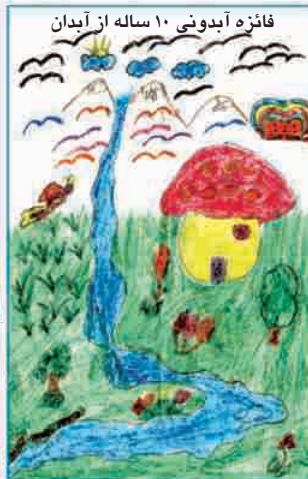
شقایق
دربیزین
۴/۵ ساله
از مریوان

متینه برمکی
۷ ساله از کاشمر

احمد خوشنویسان
۸ ساله

فائزه آبدونی ۱۰ ساله از آبدان

علیرضا مهرانی
۵ ساله از قزوین

نگار نعمتی ۶ ساله

نقاشی های شما

پرینسا
نیرامی جمال ۶ ساله

فاطمه السادات حجازی
کلاس پنجم

عباس همایونی ۶ ساله

فاطمه السادات
اسماعیلی ۴ ساله

تصویر برگزیده باشد

تصویر سه بعدی

آدامسی های شکوپر ستو در دستگاه اتوماتیک جام جام

اعطای نمایندگی به شهرستان ها

با داشتن این دستگاه دیگر اجناس شمانی مانند

دستگاه قرعه کشی درجا

قابل استفاده در فروشگاه های :

مراکز خرید - کفش و پوشاک - لوازم خانگی
رستوران ها - ورزشی و کلیه تک فروشی ها

با داشتن این دستگاه شما می توانید خود
تولید کننده توپ های سورپرایز (شانسی) باشید
و دیگر احتیاجی به خرید نخواهید داشت.

**دستگاه جام جام توپ انداز بزرگ
با جوایز متنوع داخل توپ**

قابل استفاده در : سوپرمارکت ها - رستوران ها
اسباب بازی فروشی ها - مهدکودک ها
و مراکز تفریحی

وارد کننده اسباب بازی کوچک و بزرگ
جهت تولید شانس با لوازم جانبی

**دستگاه جام جام توپ انداز کوچک
آدامس همراه با جایزه**

۶ ماه گارانتی و ۱۸ ماه خدمات بعد از فروش

قابل توجه کلیه فروشگاه ها
فروش شرطی با تضمین (نقد و اقساط)

هدیه برای بهزیستی های
کودکان و نوجوانان
یک دستگاه رومیزی رایگان

**دستگاه قرعه کشی درجا در ۳ مدل
ایستاده ساده، چرخشی و ساده رومیزی.**

وارد کننده آهن ربای ورقه ای پشت چسب دار و ساده
جهت تبلیغات در سایزهای مختلف قابل نصب روی
یخچال و سطوح فلزی

شرکت تولیدی جام در جام تلفن : ۵۵۶۳۳۰۱۶ - ۵۵۶۰۶۵۸۹ پیغام گیر ۲۴ ساعته : ۵۵۸۱۳۷۵۵

اصفهان : ۵۲۳۰۳۰۱ قم : ۰۹۱۴۵۸۳۴۳۲ شیراز : ۲۲۷۸۰۷۱ مشهد : ۸۵۳۳۵۰۳ ایمیل : info@jdj.ir آدرس وب سایت : www.jdj.ir